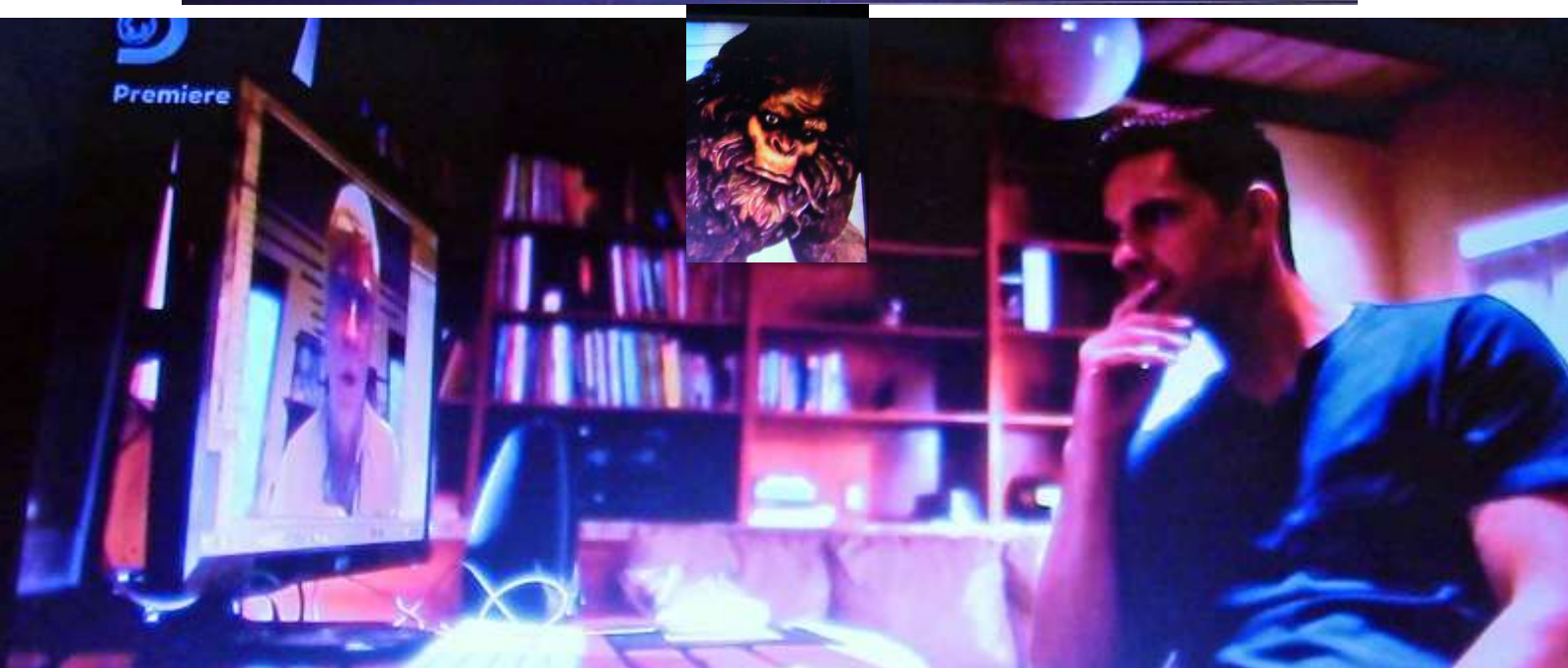

Del 2

Del 2

EXPEDITION BIGFOOT

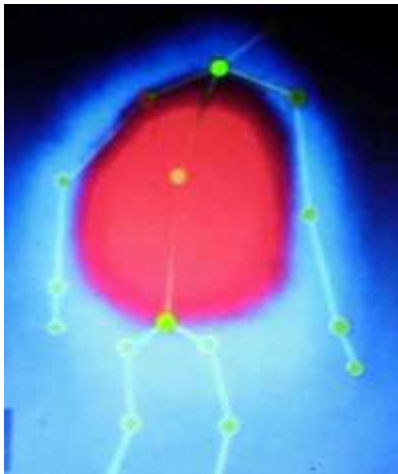
2019

BRYCE JOHNSON

Bryce Johnson, Chef för teamet Expedition Bigfoot.

Jag heter Bryce Johnson. Jag har varit besatt av Bigfoot så länge jag kan minnas. Passionen har fått mig att göra en podcast om Bigfoot. Bigfoot Collectors club. Genom den har jag träffat nästan alla inom Bigfootsgemenskapen. Jag har försökt lära mig allt om den mytologiska besten. Det har varit min dröm att lösa det här mysteriet. Jag har byggt ett team med forskare och utredare och vi har nåt som ingen annan har. Information om var Bigfoot finns och när han är på plats. Efter att kört data genom en komplex algoritm visas resultat för nästkommande tre veckor i ett område i Oregon där finns stor chans att se en Bigfoot.

Han har fått en kort film från **Bryce Johnson** för att identifiera figuren på bilden, den röda..

R. Mittermeier. Jag tittar på den. Intressant. Det är ett brett djur och det verkar Det här är intressant. Rödelden ser ut som svängande armar. Jag menar att det är en varelse som går upprätt. Har vi fångat en stor människoapa en varelse som går runt i Oregons skogar? Ja, ett stort gorillaliknande djur är långt hemifrån. – Bigfoot, sasquatch...

Så här börjar Expedition Bigfoot

Om Mireya Mayor.

Hon tillbringade 20 år på fältet. Hon är fultbrightelev. Hon är primatolog, antropolog och vi har tur som har henne.

Mireya Mayor. Jag har i drygt 20 år utforskat det mest avlägsna regionerna i världen. Platser dit de flesta inte åker. Det har alltid drivit mig inom mitt område. Jag upptäckte en ny lemurart. Världens numera minsta primat. Det är ett otroligt exempel på hur lite vi vet om vad som finns. Jag söker vetenskapliga bevis, så vi kan få slut på det här och kanske få Bigfoot att sluta vara en myt och legend. Jag ser fram emot att se det här. Jag har gjort en vetenskaplig upptäckt. Jag vet chansen finns att hitta nåt som ingen har lyckats hitta eller identifiera.

. RPG. Världen är mycket större än folk förstår. Hur kan man tro att vi har utforskat allt och att inget kan gömma sig för oss? Det visar vår arrogans och ignorans.

Om RBG. Ingen har mer erfarenhet av att söka Bigfoot än Ryan Golembeske. Han vet vad man ska söka, han kan alla berättelser om Bigfoot och han har gjort det här sen barnsben. Han är otroligt.

RPG. Det finns hundratals indianhistorier om Bigfoot så jag baserar min jakt på indianernas visshet och lärdom. Jag ska hitta Bigfoot, för det är mitt **livsuppdrag**. Vissa åker till Disneyland, Disney World. Min familj vi åkte till Loch Ness eller campade och ylade efter den stora mannen. Det är en otrolig möjlighet.

Arméveteranen Russell Acord har jagat Bigfoot länge och är specialist på soloexpeditioner. Han ser träden i skogen. Russell ser allt möjligt. Djurspår, tecken, han vet vad han söker. Russell kan gå bakom fiendens linjer och veta att han klarar uppdraget. Jag har letat efter honom så länge jag kan minas och nån hittar Bigfoot, gör de det här.

Russell Acord. Min militära erfarenhet har hjälpt mig i jakten efter Bigfoot. Att veta hur man överlever i naturen hur man spårar och söker, det är mitt element.

Bigfoot, sasquatch... De senaste 50 åren har man fått in drygt 10 000 rapporter om det här skygga djuret inom kontinentala USA. Från Ozarks till Mojaveöknen, från New Jersey Pine Barrens till Stilla havs-kusten i nordväst. Det är hundratals vittnen per år.

Bigfoot, sasquatch... Men var och när varelsen visar sig härnäst, är ett mysterium fram tills nu. Bigfoot finns här. En av avlägsen skog i centrala Oregon. ..Nu når vi trädgränsen. Tar sig en grupp experter till ett tätbevuxen bergskedja. De tror att de ska hitta världens skyggaste best här. Bigfoot. Om vi ska hitta Bigfoot, är det här bästa stället. Man har valt platsen utifrån databeräkningar om avslöjar unika kluster av Bigfootmöten, som sker just den här tiden på året.

Enligt analysen är det ett 337 kvadratkilometer stort område där Bigfoot troligvis finns. Det här har aldrig gjorts innan. Vi vet att Bigfoot är här.

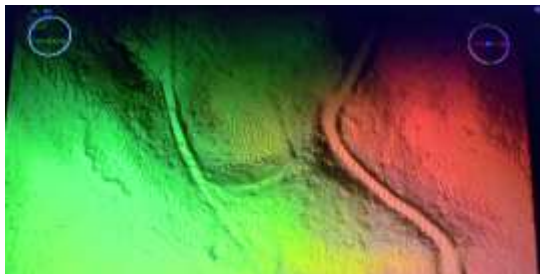
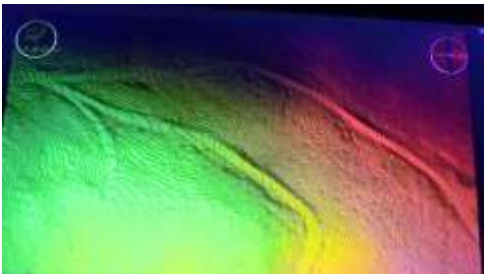

Mireya valt en strategisk plats för baslägret precis vid kanten av målzonen. Ett perfekt basläger. Det är en perfekt plats att föra saker in och ut. Det här blir teamets hem och basen för uppdraget i tre veckor när de genomsöker målzonen, ett nästintill orört område. Det är ett allvarligt uppdrag. Vi måste vara villiga att stanna här i dagar eller veckor. för att bevisa att Bigfoot finns eller inte.

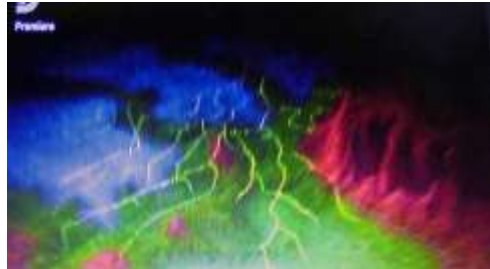
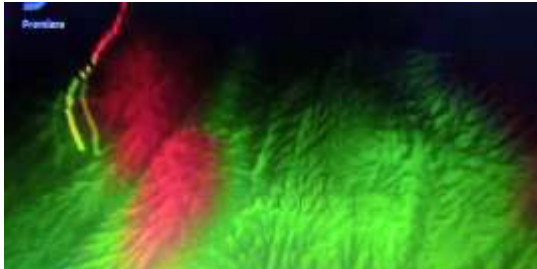
Efter årtionden av att ha sökt Bigfoot i nordväst är överlevaren Russell Acord väldigt väl insatt i området. Han har information som resten av teamet har nytta av. Mireya är van att vara vildmarken, där man möter många hot. Hon har jobbat med vilda djur i två decennier. Hon har blivit jagad av en gorilla. Så, nåt så stort som en Bigfoot, som är dryg två meter lång och kan väga 545 kg, har en enorm styrka. Vi vet inte vad vi kan förvänta oss. Det är läskigt.

-Bryce Johnson, För att påbörja jakten har vi med oss ett LIDAR-team för kartläggning. Med 390 kvadratkilometer att söka av på tre veckor har vi inte tid att söka i blindo. Därför har vi en av de mest avancerade kartläggningsteknikerna som används på en Bigfootexpedition. De senaste 48 timmarna har en toppteam skanat målzonen med en drönarmonterad rigg. LIDAR – eller ”Light detection and ranging” är ett avancerat system med tusentals laserpunkter som skapar en högupplösning topografi av terrängen nedanför. Den stämmer ner på ett par centimeter. Systemet är så sofistikerat att det kan se genom trädskronorna och avslöja vad träden döljer. Det är som röntgen från himlen. Man ser genom träden och hjälper oss se Bigfootsaktivitet.

Det ser ut som djurspår

Lidar-team. Man söker sånt som inte ser naturligt ut.

LIDAR-teamet har bearbetat data från området.

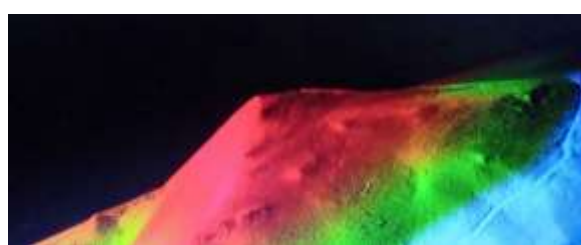
- **Bryce Johnson.** Systemet kan visa otroliga detaljer. Vi söker tecken på Bigfootinvånare. Vattenkällor. Grottor, tunnlar, matkällor alla tecken som tyder på Bigfoot.

-**Lidar-team.** Det ser ut som djurspår. Jag vet inte riktigt vad det är.

Herregud, de hänger ihop. Otroligt.

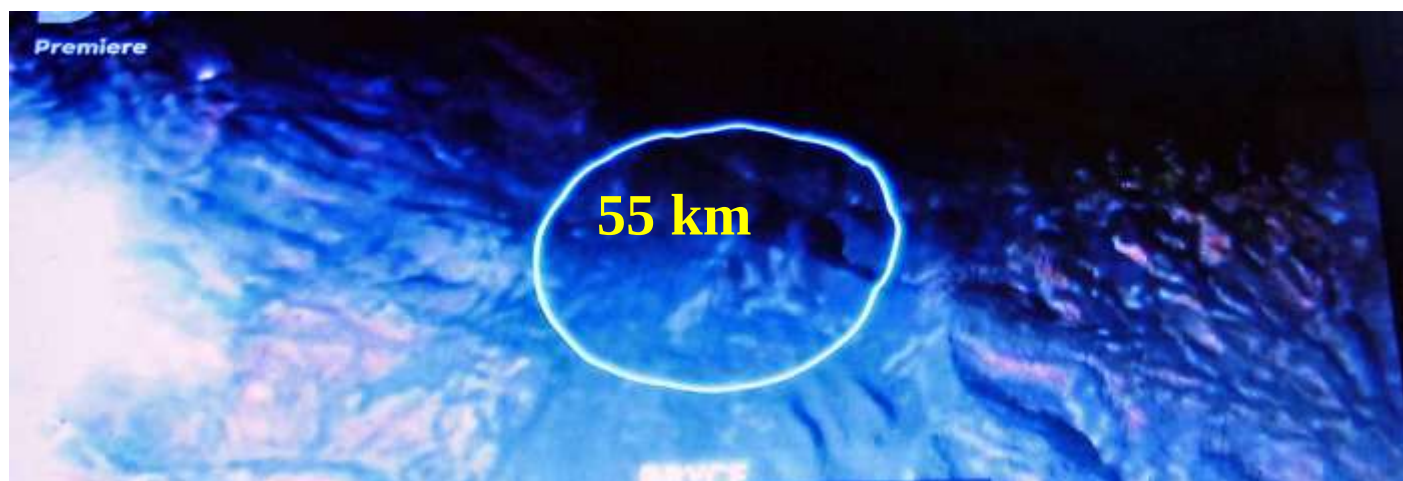
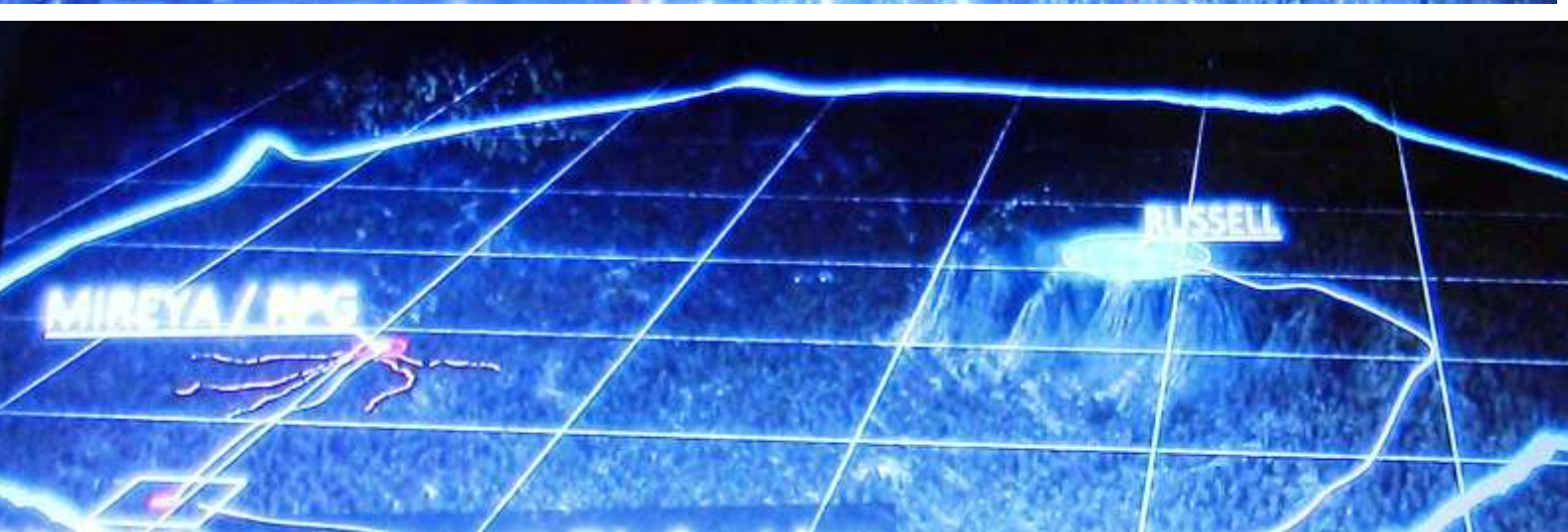
- **Bryce Johnson.** Det där vill vi ta en titt på. Det är ett nätverk av spår. LIDAR har avslöjat ett intrikat mönster av stigar som kopplas ihop. Dolda stigar som skapas av rådjur som rör sig mellan mat och vatten. Samma spår fyllda av djur som är därmed bra jaktmarker. Det är som julafton för en sasquatch. Man ser vägarna som går överallt.

- **RPG.** Sen tänker man: "Förstår vi vad vi har här?" Det är en motorväg för Sasquatch!

-**Russell Acord.** Här ser man höjdskillnader innan man når dem. Drygt 1 800 meter. Jag söker det mest otillgängliga för där hade jag gömt mig för människor. Dit vill jag gå. Dessutom ser jag allting runtomkring mig. Nånting kan gömma sig där. Min erfarenhet säger att man jagar älg genom att tänka som en älg. När man jagar björn, tänker man som en. Man blir Bigfoot. Man tänker som det man söker.

Arbetsfördelning, se nedan

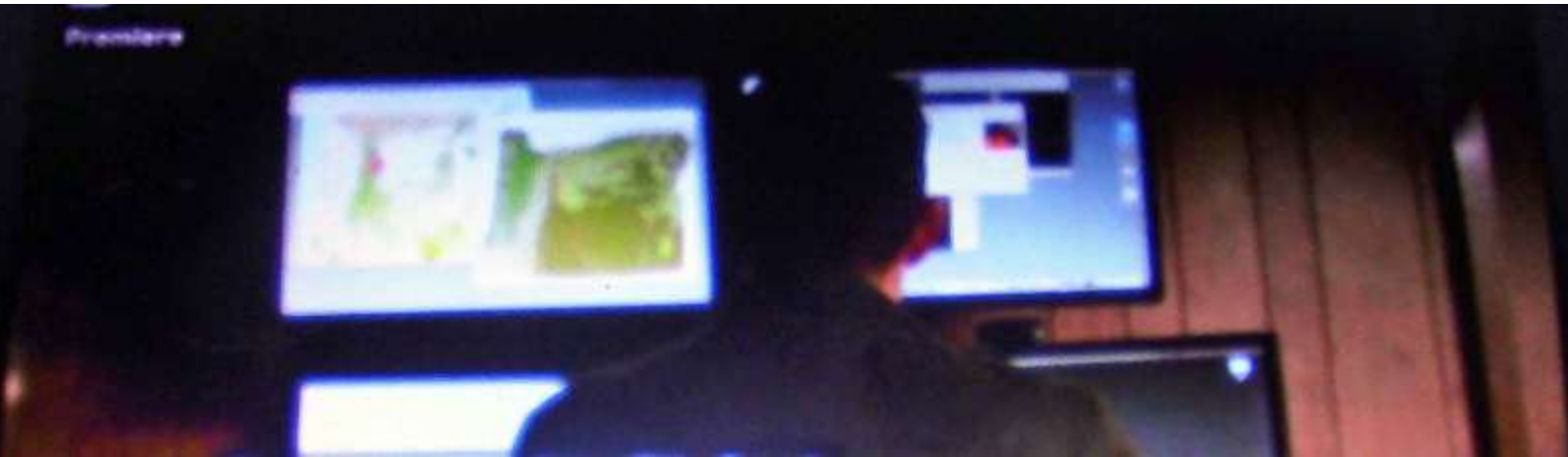

- **Bryce Johnson.** Mireya och RPG går norrut förnatt utreda en plats där fler stigar möts. Russell går ensam österut, för att ta sig upp på ett 1 800 m högt berg. Han tror att Bigfoot kan gömma sig för folk här. Och själv baserar mig i ett högkvarter 55 km utanför den heta zonen. Under utredningen är det mycket som behöver skötas utanför zonen, bevis ska testas och analyseras. Vi ska prata med vittnen och experter. Jag ska samla information och stötta teamet i fält genom att göra vad som krävs för att hitta bevis på att Bigfoot finns. Om ni hör nåt eller ser nåt, kontakta mig. Jag vill veta det. Var försiktiga. **Lycka till!**

-**Russell Acord.** Det är mitt hem. Jag hör hemma här. Jag är inte rädd för bergen eller att sova på marken. Jag stannar så länge som krävs för att bevisa att Bigfoot finns.

-**Mireya.** Det blir ett stort äventyr. Man vet inte vad en expedition ger men det faktum att vi kanske hittar nåt nytt, är spännande. Det skulle förändra allt vi tro att vi vet om vår egen evolution.

- **RPG.** Det är inget enkelt äventyr. Naturen är full av tecken. särskilt här i nordväst, som säger åt en att gå hem. Vi ska vara här i tre veckor, så om vi ska hitta Bigfoot blir det en kamp för livet.

I centrala Oregons hjärta har ett team med elitspecialister inlett en tre veckors-utredning. Medan övriga teamet utforskar målzonen ska Bryce se över kampanjen från en mobil bas.

-**Bryce Johnson.** Vi har tre veckor på oss att bevisa nåt. Jag kommer att befinna mig 48 km utanför zonen. Den närmaste platsen med pålitligt Wi-Fi, okey mottagningen på mobilen och tillgång till vägar och motorvägar. Vi har dessutom senaste tekniken som kan hjälpa ge stöd åt teamet under hela resan. Om vi ska hitta Bigfoot, är det här enda sättet.

Kontakten med medlemmarna.

-**Bryce Johnson.** Varje medlem har ett satellittelefon. Då kan den nå mig när som helst och jag kan nå dem. Jag blir deras ögon ovanifrån. Varje medlem har GPS-spårning så jag kan följa dem i realtid. Om jag vet var de finns kan jag extrahera alla slags bevis som de kan hitta i fält. Där har vi Russell. Där har vi RPG och Mireya

Med tecken på rovdjursaktivitet, sätter man upp en kamerasystem.

-RPG. Vi ska länka ihop den här med andra jag har tagit med mig. Istället för att man kollar av varje kamera använder det här systemet självgenererat nätverk och skikar ut bilder drygt sex kilometer, till en apparat vilket sparar tid åt teamet. Med snabb triggerhastighet, kommer allt som passerar garanterat fångas på film.

-Mireya. Jag har väntat i månader på att fånga en bild. Nu har vi bara veckor på oss. Jag hoppas att vi lyckas få bilder som leder oss till Bigfoot.

Bigfootvittne Hannah, 2018

-Bryce Johnson. Ett Bigfootvittne har precis stött på nåt strax utanför zonen. Jag ska träffa en ung kvinna som är svampplockare. Att få höra om hennes möten och hennes råd kan hjälpa oss samla bevis om Sasquatch.

-Bryce Johnson. Hej, Hannah! Du tillbringar mycket tid i skogen.

-Hannah. Ja, Jag och min pojkvän lever i skogen på heltid.

-Bryce Johnson. Vad ser ni för djur?

-Hannah. Mycket björn. Vi har sett tre björnar den här veckan.

-Bryce Johnson. Vad gör ni då?

-Hannah. Vi tar inte ögonkontakt och gå åt andra hållet.

-Bryce Johnson. På tal om konfrontation, din Bigfoot historia. Kan du berätta om den?

-Hannah. Vi hade precis plockat klart för dagen. Vi duschade in en glänta och precis efter var vi på väg mot bilen och hörde nåt komma genom skogen. Det var nåt tungt som sprang mot oss. Fotstegen lät som boom, boom, boom. Jag skrek och vi stack. Vi var 15 meter från bilen. Den bara fortsatte. Det var ren terror. Jag trodde det var slutet. Vi hoppade in i bilen och såg figuren komma ut från skogen. Den hukade sig där och tittade på oss. Det var en figur på drygt två meter med människoliknande drag och på två väldigt håriga ben. Det var läskigt.

-Hannah. Nästa morgon gick min pojkvän tillbaka platsen där vi duschade och det stank. Det var en hemsk lukt. Som en ruttnande djur.

-Bryce Johnson. Det är mycket som låter äkta med storyn, men det jag fastnade för var det faktum att grizzlybjörnar inte skrämmar henne så som det här skrämde henne.

-Hannah.. Jag har aldrig skakat av rädsla förut. Det kom ett ljud som lät som banshee. Det lät som en kvinna som skriker när hon föder barn.

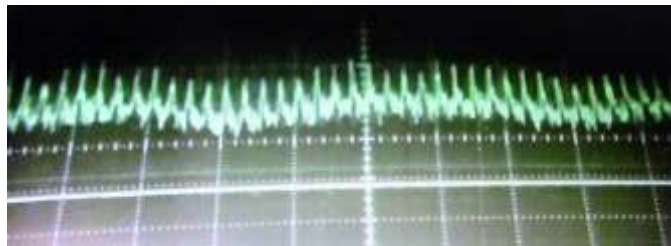
-Bryce Johnson. Hur kände ni då?

-Hannah. Vi blev livrädda.

-Bryce Johnson. Vi har läst teorier om däggdjur som använder infraljud för att bedöva eller paralysera sitt byte.

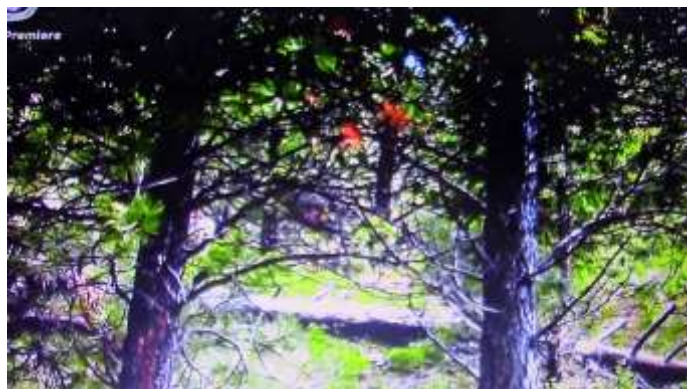
I naturen är infraljud en mäktig ljudfrekvens som många stora däggdjur, som elefanter, tigrar , använder. Det. Tigrar använder det för att hålla andra hanar på avstånd. Många vittnen rapporterar att Bigfoot använder det här ljudet för att skrämma, skada och paralysera sitt offer. Många som sett samma saker som ni har rapporterat illamående och huvudvärk. Har ni känt nåt sånt?

-Hannah. Ja, absolut. Det känns som en revirfråga. Det händer saker om man går i viss riktning. Om man går för långt in på reviret så upplever man sånt.

-Bryce Johnson. Vad säger du till nån som jag, som har ett team som söker bevis på att djuret finns?

-Hannah De är smarta nog att veta om man jagar dem. Var försiktigt, säger jag.

Knappt 10 km norr om basläget följer RPG och Mireya ett nätverk av dolsa spår genom skogen. En ny ledtråd i området där dataanalys säger att Bigfoot finns. Det här ser lovande ut. Vi är nog nära. Med endast tre veckor att hitta bevis, sätter man upp kameror och går till ett område där stigar möts.

-RPG. Vi måste veta landskapet. Vilka går här, vilka passerar. Då kan vi hitta Sasquatch. Titta här, rådjur. Ett bra tecken. Det betyder att det finns liv här. En damm? Det är perfekt för ett rovdjur att jaga här. Särskilt när djur dricker om natten.

-Mireya. Det är en bra område. Djuren dras till vatten. Där ser man byten komma och dricka och rovdjuren följer efter. Det är en perfekt plats. Här finns det liv.

När mörkret sänker sig sätter RPG och Mireya upp sina sista kameror. De har satt upp dem strategiskt på en stig så alla vilda djur som rör sig runt dammen, kan filmas.

-RPG. Jag är utmattad.

-Mireya. Det är svårt. Mår du bra?

-RPG. Jag har lite huvudvärk. Det är inget stort. Det är bara störande.

-Mireya. Det är utmanande med expeditioner. Man utmanas av elementen, får bett av insekter, man kämpar mot tröttheten. Man sover inte ordentligt. Men den potentiella upptäckten är nåt som jag forskare inte kan bortse från.

RPG och Mireya går nu tillbaka elva kilometer till baslägret.

Tretton kilometer åt sydost vandrar f.d. sergeant Russell Acord upp till 1 800 m höjd där han tror att en Bigfoot skulle gömma sig.

-Russell Acord. Jag springer med en bäck till vänster om mig. Vattnet överröstar mina ljud. Jag kommer inte hela vägen upp ikväll. Det är ett par dagar kvar. Jag går vidare, tills jag hittar en bra plats åt tältet.

Det är viktigt att röra sig nattetid. Dataanalyserna visar att Bigfoot visar sig mest på kvällarna. Därför tror man att det är nattdjur.

-Russell Acord. Regnet har gjort det halt här. Blöt mark gör att det blir tyst. Så här på kvällen, är det idealiskt för det som jagar. Om jag kan röra mig tyst i skogen, så kan rovdjur göra det. Man måste smyga. Jag hörde nåt här nere. Det är borta. Jag går och så hör jag nåt. Det lätt som nåt som gick förbi. Jag stannade, väntade och lyssnade. Jag hörde inte ljudet, men tyckte mig känna En doft sen. Luften luktade annorlunda. Det gick från blöt mark och jord till nåt väldigt vidrigt. Rådjur, älg, björn, katt alla luktar på sitt sätt. Jag önskar att jag känt igen lukten. Jag kände bara lite av det. Det kom inte från marken. Jag är i mitt element.

Här har vi plan mark. Ett fint litet grenverk. Jag har långt kvar, men det här känns bra. Vi är på rätt spår. Det känns som jag närmar mig. Kvällens hem och det är torrt. Jag vet inte vad det var, men det...Jag vet att jag inte är ensam. Det är antagligen en tröst eller läskigt.

Baslägret

RPGs huvudvärk är värre

-RPG. Det låter som att nån bankar bakom ögongloben. Den kommer och gå. Sen kommer det och går och driver mig lite till vansinne. Jag vet inte. Det försvinner inte. Jag har inga svar. Det är problemet.

RPGs huvudvärk är värre

-**Mireya.** Jösses, så märkligt. Han låter hemskt. Tidigare i kväll, när vi la oss, kunde han knappt gå. Jag vet inte vad som pågår, men han är illa därav. Jag är orolig för honom. Du, RPG? Mår du bra?

-**RPG.** Jag vet inte.

-**Mireya.** Behöver du hjälp?

-**RPG.** Ja.

Mireya ringer Bryce

-**Mireya.** Baslägret till produktionen.

-Här.

-**Mireya.** Vi behöver en läkare.

-Ta det lugnt. Vi ordnar hjälp.

Bryce ringer till Russell.

-**Russell.** Ingen fara. Jag kommer.

-**Bryce.** Hur långt bort er ni?

-**Russell.** Ett par timmar. Bryce ringde precis. RPG behöver läkarvård. Jag är på väg till baslägret. Ingen gillar att få samtal mitt i natten. Vi har tur att det här slutat regna. Det gör det enklare för mig. En snabb kvällsmarsch.

KI. 04.30

RPGs huvudvärk är värre.

-**Mireya.** Vad händer?

-**Bryce Johnson.** De tar prover. De vet inte vad som pågår. Jag har dåliga nyheter. RPG kan inte fortsätta på expeditionen.

Med knappt tre veckor kvar, får teamet dåliga besked. Efter att ha kommit hit och lyckats samla de bästa Bigfootexperterna i världen, har vår forskare med djupa kunskaper om Bigfoot blivit mystiskt sjuk efter första natten. Jag vet inte vad jag ska säga, men vi kommer att fortsätta.

-OK. Vi fortsätter ändå.

-**Bryce Johnson.** Vi fortsätter. Jag söker en ersättare nu. Fortsätt som innan. **Det hade RPG velat.** Jag vet inte vad RPG fick men jag vet att det inte stoppar vår expedition.

-**Mireya/Russell.** Okej. Tack för info.

-**Bryce Johnson.** Var försiktiga!

-**Mireya/Russell.** Ja.

-**Bryce Johnson.** Teamet har mål och intressanta platser att utforska. Vi går vidare.

-Vad tror du hände med RPG?

-**Bryce Johnson.** Vad jag tror hände? Vittnen har haft samma symtom och upplevelser när de kommer nära Bigfoot. Jag vill inte dra slutsatsen att en Bigfoot använt infraljud. Men jag säger inte definitivt nej heller.

I den här säsongen.... Det verkar som en lugn plats. Men man känner sig iakttagen. När man hör vrålet, vet man att man blir isäersliten. Det känns som nåt mer där ute.

I utkanten av sökområdet hämtar sig primatologen Mireya Mayor och Bigfootutredaren Russell Acord efter förlusten av en kollega.

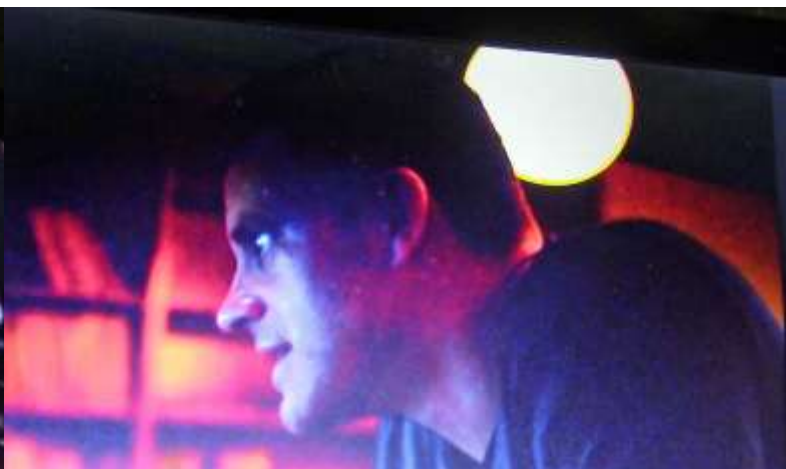
-Mireya. Jag kan inte fatta det. Han jobbade hela livet för det här. Att behöva sluta utan belöningen eller känna att man tog sig i mål.

-Russell. Det är tufft.

Utredaren Bryce Johnson måste hitta en ersättare. Läkarna har ingen diagnos på Ryans huvusvärk en jag måste ersätta honom. Expeditionen utformades för tre fältutredare och området är stort. Jag ska kontakta Bob Gimlin. Han är en Bigfoot-legendar och alla har sett hans film. Den filmades för nästan 50 år sen. 59 sekunder på en Bigfoot. Den satte igång en utredning om fenomenet Bigfoot. Bob Gimlin har varit engagerad sedan dess. Om det finns nån som kan ge mig ett bra förslag på nån som kan ersätta RPG är det Bob Gimlin.

-**Bryce.** Hej Bob

-**Bob.** Kul att se dig igen, Bryce.

-**Bryce.** Hur är det.

-**Bob.** Bra. Hur går det för er?

-**Bryce.** En fick åka till sjukhuset igår.

-**Bob.** Vad hände?

-**Bryce.** Han fick kraftig huvudvärk och den kom snabbt. Det är väldigt märkligt. Det kan ha berott på infraljud. Har du upplevt det?

-**Bob.** För ett par år sen blev en kille som mötte en riktig dålig.

-**Bryce.** Jaså? Vad hände?

-**Bob.** Den kom till hans tält. Han kunde inte röra sig

-**Bryce.** Samma som hände RPG. Det är därför jag ringer till dig. Jag måste hitta en ersättare. Kan du komma på nån?

-**Bob.** Jag kan skicka några namn till dig.

-**Bryce.** Litar du på dem?

-**Bob.** Ja, pålitliga personer.

-**Bryce.** Jag ska inte uppehålla dig.

-**Bob.** Jag skickar några namn. Jag hade gärna varit med, men jag är för gammal.

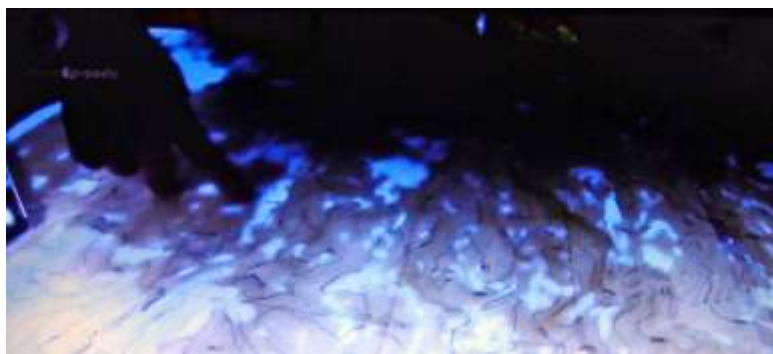
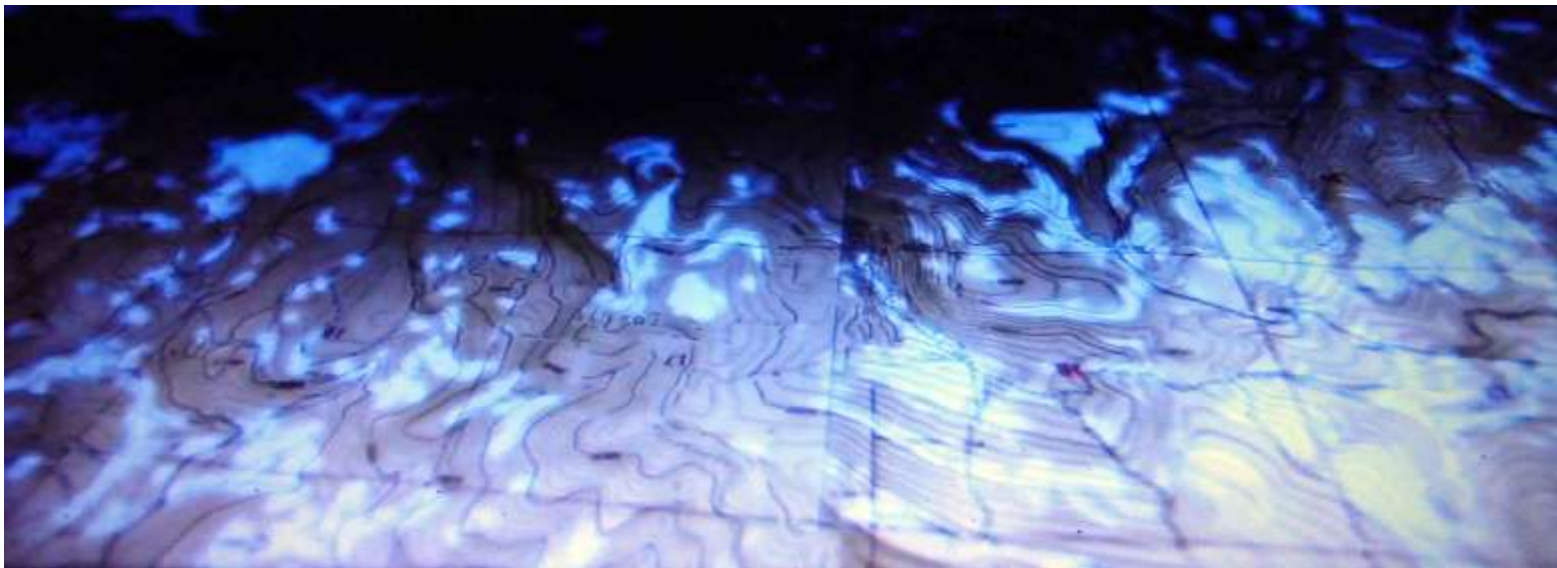
-**Bryce.** Jag vet inte.

-**Bob.** Lycka till. Ni kommer att lyckas.

-**Bryce.** Tack, Bob. Jag håller dig underrättad om det händer nåt.

-**Bob.** Okej. Tack.

-**Bryce.** Hej då.

-Mireya. Vi måste ta fram en ny plan medan Bryce letar upp en ersättare. Vi är här.

-Russell. Där. Jag vill undersöka platsen där det luktade. Det luktade annorlunda. Skunkaktigt.

-Mireya. Det låter bra. Jag ska gå tillbaka hit. Jag och RPG gick hit. Här såg vi djurspår. Vi kunde sätta upp kameror. Det var mycket aktivitet. Djur sprang ner för backen. Jag ska kolla kamerorna. Det finns ett område här där ska testa högtalarna som spelar upp ljud av vilt. Av alla coola saker som Bryce har tagit med fanns högtalarna som jägare använder för att locka rovdjur. Jag har använt det när jag har jobbat med vilda djur. Jag spelade in lemurer och spelade upp det för att få kontakt. Bryce har med en inspelning av Bigfoot-ljud. Jag ska spela upp det för att se om vi får nåt ljud tillbaka. Det är värt en chans och platsen känns bra.

-Russell. Ta det försiktigt.

-Mireya. Du med.

Älgpäls

-Russell. Jag letar efter spår. Rörelser som kan verka udda. Allt som inte passar in. Innan jag undersöker platsen ska jag stanna på lägerplatsen för att lägga av förnödenheterna. Här går en fin viltstig. Färska älgspår. De var här nyligen. Det är älgpäls. Nått har attackerat älgen. Det finns även hud. En bit till med päls. Det är nästan som om nått har släpats här. Jag vet inte vad som attackerade den. Kanske en vargflock? Området är inte känt för vargar. Det var nått som var stark. Tänk vad den kan göra mot en människa. Jag ska inte ta risker. Jag sätter upp snubbeltråd så att jag hör om nått kommer nära. Jag ska kolla batterierna. Strålände. Jag ska sätta den runt det här trädet i den här höjden. Jag drar två trådar runt mitt tält. Det varnar om nått närmar sig. Om nått kommer hit så märker vi det. Jag går till platsen där jag kände den konstiga lukten. Jag hoppas att den som avgav lukten återvänder.

Åtta kilometer norr om baslägret närmar sig Mireya ett område. Där hon med RPG upptäckte djurtrafik rovdjursaktivitet. I kväll återvänder hon ensam. De flesta djur attackerar inte om de är i minoritet. Jag ska gå åt det hållet och kalla och se vad som händer.

-Mireya. Bigfootforskarnas metoder skiljer sig inte så mycket från mina. Jag har gjort gorillaläten och fått svar. Det är en framgångsrik metod. Bryce laddade upp en Bigfootinspelning.

-Bryce. Rop en viktig del i forskningen. Några av de bästa bevisen på Bigfoots existens kommer ifrån inspelade läten. De flesta låtsas låta som en Bigfoot. Vi ska spela upp ett Bigfootljud som spelades in förra året. När vi spelar upp det på FoxPro så kan vi få ett svar. Högtalarsystemet kan komma upp i 118 decibel. Samma ljudnivå som en tryckluftsborr. Allt inom en radie på tre kilometer kan höra den.

-Mireya. Den här ska vara den bästa tiden för att jaga Bigfoot. Genom att spela upp ljudet så borde det locka till ett svar. Jag är en inkräktare här. De borde vilja meddela att jag är på deras mark. Det kan attackera. Superfarligt.

-Mireya. Jag ska försöka. Så där. Det finns ingen manual som säger att man ska stå stilla klättra upp för ett träd eller springa, Det är ovist. Händer nåt så agerar jag. Det gjorde jag i Afrika och det ska jag göra här.

Vi fick inget svar, så vi ska försöka igen.

-Mireya. Det betyder inte att det inte finns nåt om man inte hör nåt. Hörde du? (till kameramannen).

-Bryce. Efter att ha spelat upp ett Bigfootskrik hörde Mireya Mayor nåt som svarade.

-Mireya. Galet. Jag vet inte vad det var. Det lät som delar av det som jag spelade upp. Jag kan inte säga var ljudet kom ifrån. Det kan vara från vilket håll som helst. Jag testar en gång till.

-Mireya, Jag vet inte om det lät som om det kom från det hållet.

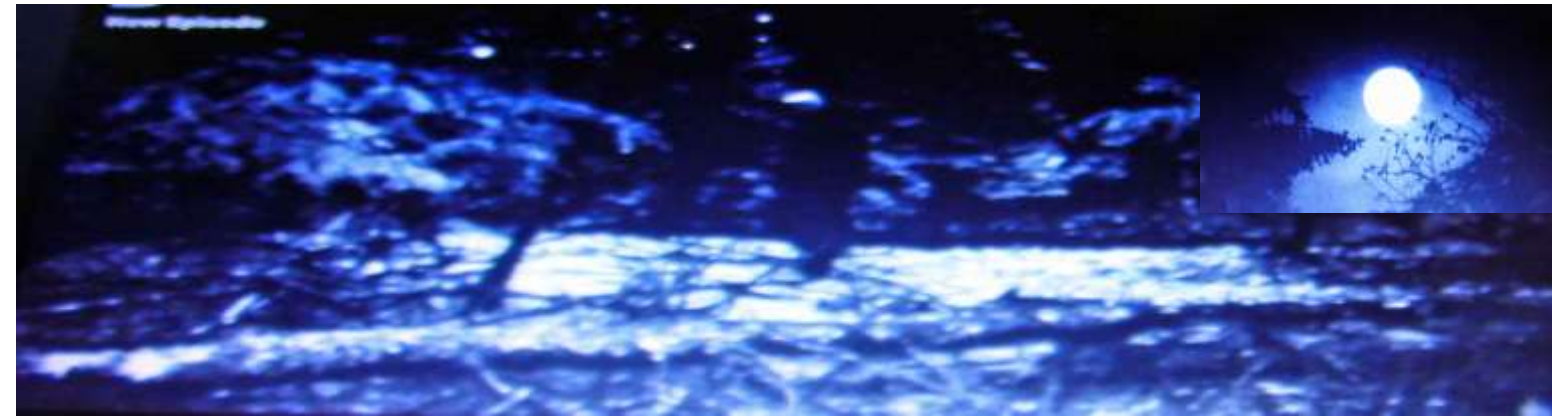

-Bryce. Mireya beger sig åt nordväst där hon tror att ljudet kom ifrån. Djuret kan vara där.

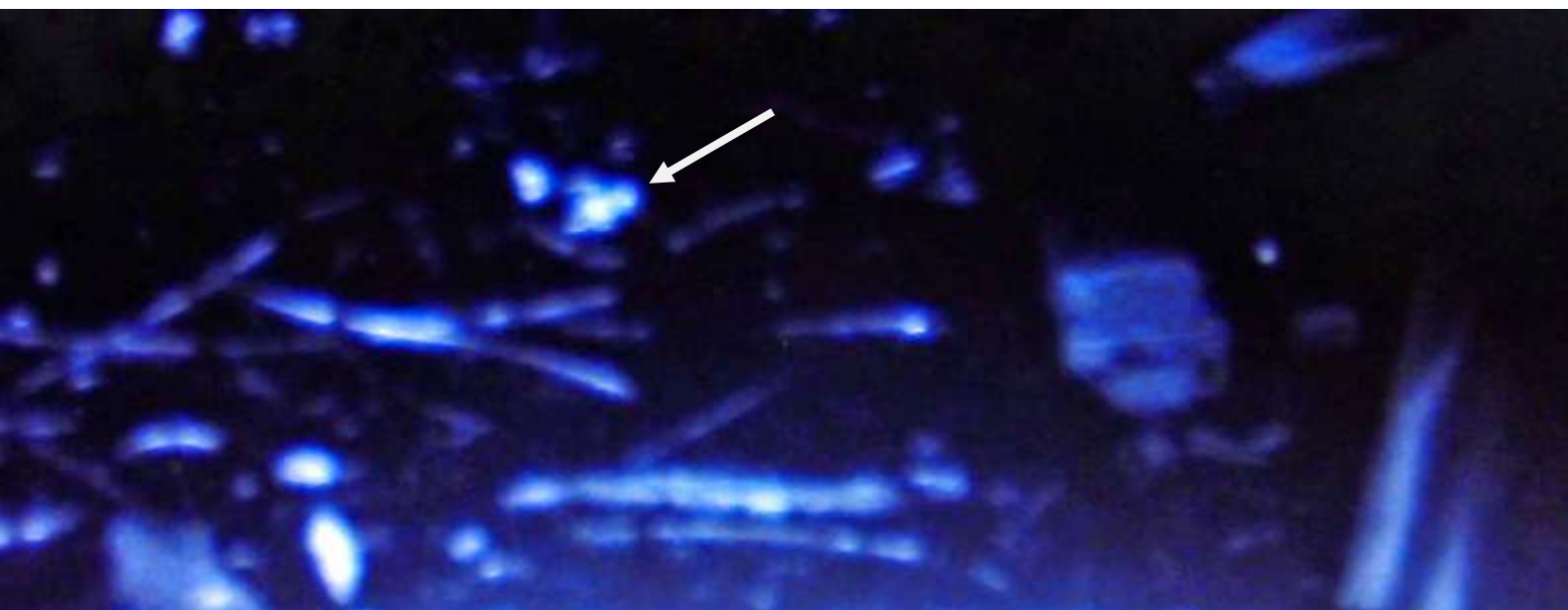
-Mireya. Svårt att se nåt. Man ser bara till nästa träd. Varelsen som vi letar efter ska ha varit drygt två meter lång och kan väga 550 kg. Jag har letat efter primater i mörker många gånger. Det är väldigt annorlunda när man letar efter nåt stort och inte vet hur det bete sig. Jag kan inte se nåt. Jag hör bara grodor. Jag ska gå in i skogen.

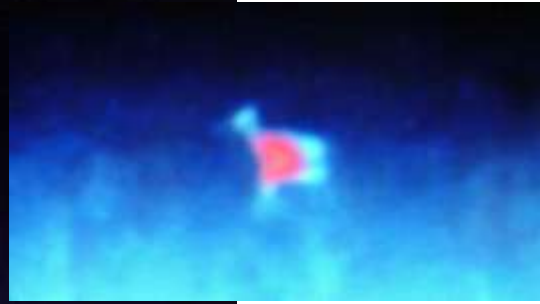
-Bryce. 13 kilometer bort är Russell Acord tillbaka vid bäcken och hoppas att det som avgas lukten återvänder.

-Russell. Jag ska försöka vara tyst och se om nåt kommit fram. Det var en skunkaktig lukt. Samma typ av lukt som man hör berättas om Bigfoot. När man har satt sig lär man känna ljuden. Då blir man varse om nåt är nära. Inga spår. Jag satt här ett tag och kände inte nåt. Jag väntade. Det gav inte nåt. Jag ska återvända till lägret. Jag ska börja tidig morgon för det är långt att gå.

-Russell. Här. Äntligen tillbaka. Hörde du? Titta. Lampan blinkar. Nåt har utlöst larmet. Kolla. Det är ingen olyckshändelse. Det krävs en del för att utlösa den. Något har varit här. Det är för mörkt för att kunna se.

-Russell. Jag ska använda värmekameran.

-Bryce. Russell använder en toppmodern värmekikare. Den ser värme som levande utstrålar. Om ett stort djur är i närheten så ser Russell det.

-Russell. Det krävs inte mycket värme. Det handlar om tålamod, disciplin och att vänta. Det är nåt där ute. Vad är det? Ser du? Fan. Det var ett hjort. Den kände kanske lukten från min mat. Hade den velat åt maten skulle den gå in i tältet. Jag ska lägga mig. Jag ska börja tidigt i morgon. Jag ska upp på 1 800 meters höjd. Jag ska till mitt ursprungsmål.

-Russell. En bergstopp på 1 800 meter som är svårtillgänglig. Jag tror att Bigfoot gömmer sig där.

-Mireya- Jag återvände till baslägret efter platsen där en varelse svarade på Bigfootskriket. Jag ringer till Bryce.

-Bryce. Det är Bryce.

-Mireya. Hej, det är Mireya. Jag spelade upp ljudet ett par gånger. En av gångerna hördes en mycket konstigt svar. Jag vet inte vad det var.

-Bryce. Menar du det?

-Mireya. På grund av terrängen vet jag inte varifrån det kom.

-Bryce. Jag har inget här, men jag ska titta på det.

-Mireya. Tack så mycket.

Bryan Zemp, ögonvittne

-Bryce. Jag har inte löst problemet med Mireyas ljud än. Jag ska prata med ett Bigfoot vittne. Han heter Bryan Zemp. Han bor i närheten. Han har aldrig berättat. Han var mycket nära ett Bigfootljud. Jag vill höra så mycket som möjligt om ljudet och vad han tror att den försökte säga.

-Bryce. Kan du berätta om när du såg en?

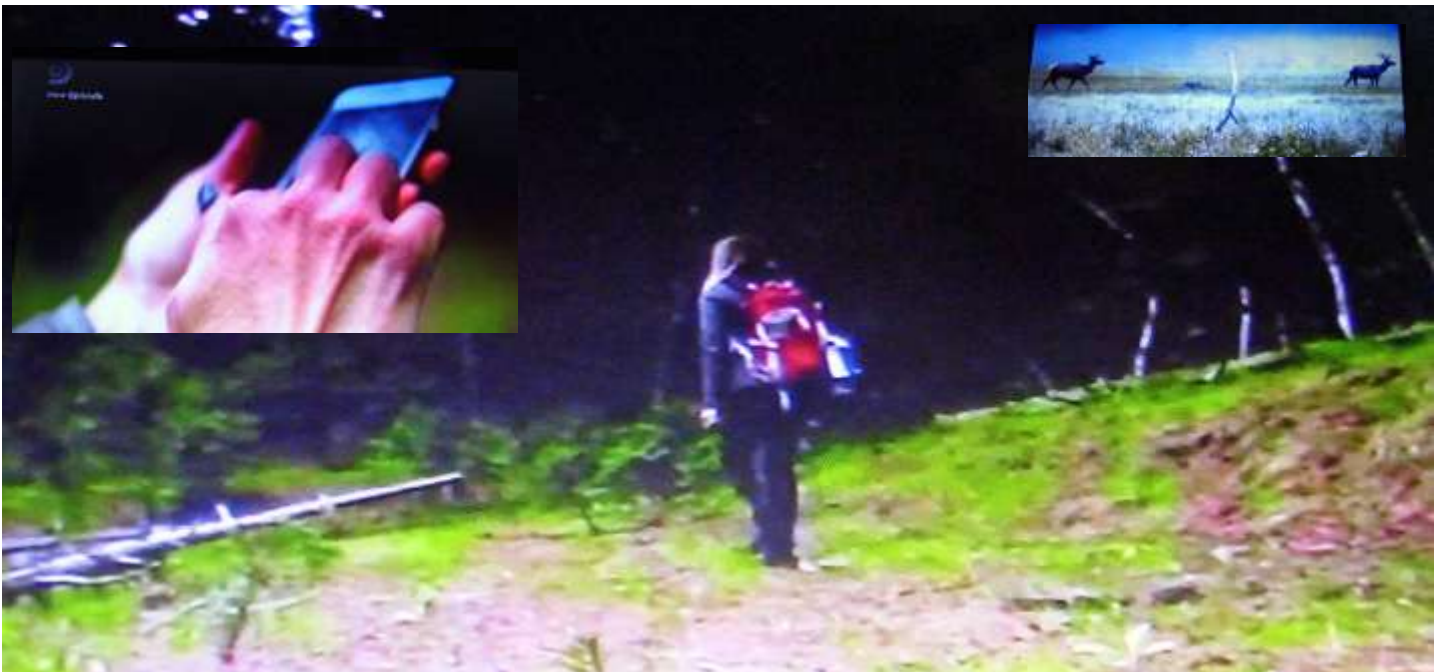
-Bryan. Jag växte upp på landet så det fanns inte mycket att göra. Jag och min bror brukade bada och fiska. Vi brukade klättra i alar. Vi hade kul och(nästan gråtfärdigt)

-Bryce. Ingen fara. Ta din tid. Jag vet att du längesen berättade.

-Bryan. Nej, jag har inte berättat.... Jag ville inte bli förlöjligad. Men jag bryr mig inte nu. Vi var uppe bland träden. Plötsligt hörde vi träd knäckas. Det som kom genom skogen ville visa att det var där. Min bror tittade på mig och undrade vad det var. Plötsligt hörde vi ett gutturalt ljud. Man kände det i kroppen. Det slog mot en. Det kändes inne i kroppen. Som när man känner basen. Min bror tittade på mig och han såg skräckslagen ut. Vi hoppade ner från träden och vi körde ljudet, men vi fortsatte mot huset. Vi slog igen dörren. Vi berättade för mamma, men hon trodde att vi hittade på. Jag mindes hur rädd min bror var.

-Bryce. En gemensam nämnare i berättelserna är hur verkliga möten är för dem än i dag. Han återupplevde minnet som om det var igår. Det var väldigt känslomässigt och skämmande.

-Bryce. Ta din tid.

Bryce. Mireya har återvänt till området där hon hörde ett Bigfootrop 16 timmar tidigare. Har hon tur kan en av kamerorna tagit en bild av det som gav itfån sig ljudet.

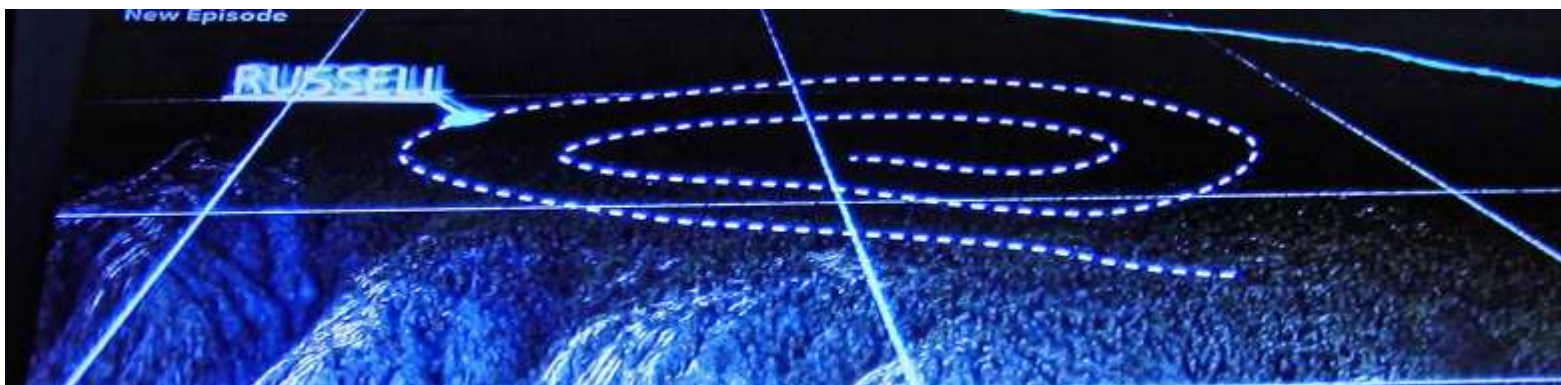
-Mireya. Här lämnade vi kameran. Här är bilder på hjortar. Det är intressant. En bild på natten med en figur. En silhuett. Jag vet inte vad det är. Det är stort och ser ut att ha svart päls. Det är ingen hjort. Det ser ut så. Jag vet inte vad det är.

Bryce. Mireya har sett en mystisk varelse på en bild från en stigmatkamera. Bilden togs några timmar efter att hon hörde ett ljud i området. Den här bilden togs 800 meter bort.

-Mireya. Det finns många vilda djur här. Vi kan inte anta bara för att vi ser ett stort djur att det är en Bigfoot. Vi kan inte avfärda det. Vi måste ta reda på vad det var. Vi tar ett titt.

. Mireya. Jag ska söka av området efter avtryck. Hjortavtryck. Här är fler. Det råder inte brist på hjort. Många spår. Många djur går här. De blir kanke jagade. Det är spår på spår. Här är ett stort men det är ingen vits att ta fram skannern. Jag kan inte titta på ett föremål och dra en slutsats. Bilden är intressant, men den räcker inte. Jag behöver nåt som styrker den. DNA, hårptov eller en fotavtryck. Jag hittade inte det. Här finns inte nåt fan.

Dag 6 av 21.

-Russell. Jag är nästan uppe.

-Bryce. Efter en tredagarsklättring är Russell nära sitt mål. Toppen av ett 1 800 meter högt berg. Och högsta punkten. Han är på platsen. Människor har svårt att nå den. Han tror att Bigfoot gömmer sig här.

-Russell. Här är toppen. Bigfoot är här. Dags för handling. Jag ska se om det finns spår eller bevis. Jag ska jaga. Jag är mycket ensam i bergen och letar och jagar. Det krävs disciplin, tålamod och det tar tid. Jag ska börja leta här.

-Bryce. Russell ska genomföra ett inåtgående sökspiralmönster för att täcka av bergstoppen innan solen går ner om sex timmar.

-Russell. Jag stannade här ett tag. Man får inte fastna på ett ställe. Vi saknar två saker. Ett: Inga säkra bevis på att Bigfoot finns. Två: Jag har inte tid. Jag har letat i några timmar och har inte hittat nåt ordentligt.

-Russell. Det är inte Bigfootspår. Det är björnspår. Nu så. Flera viltspår går till samma område. Jag ser fyra. En liten korsning. Här finns djurhår. Min första reaktion är rött. Vi tar med det. Vi måste analysera det. Forskarna har hittat hår som inte matchar andra arter. Jag och andra forskare tror att det kan vara från Bigfoothår. Jag vill veta mer. Det är spår överallt. Hjort och älg. – Det är nåt.

Fågelbo

-Russell. Det är nåt. Jag ska se om det finns hår som vi kan använda. Jag vet inte om det finns nåt, men jag vill vara förberedd. Fåglar bygger bo av allt. som finns i närområdet som lera, barr och hår från traktens djur. Många fåglar använde päls för att bygga bon och pälsen vävs in ordentligt och är välbevarad. Så där ja. Här finns lite hår. Ett litet hårstrå. Intressant. Det är inte björn, hjort eller älg. Jag vet inte vad det är.

-Bryce. Russell har hittat nåt som kan vara ett viktigt tekniskt bevis. Två hårprover som han inte kan identifiera. Efter att inte ha hittat fler bevis på berget är nästa steg att ta proverna till mig för analys. Men Russell är högt upp upp och långt ifrån baslägret. Det är för sent. Jag får lösa det i morgon.

Dag 7 av 21.

-Russell. Hej, Bryce. Det är Russell. Jag har två bra hårprover. Jag vill ge dem till dig. Jag vill inte att de blir förstörda i nästa oväder.

-Bryce. Det finns en väg i det sydöstra hörnet. Jag kan hämta det där och se till att det blir. Jag funderar på tiden. Det tog några dagar att komma upp. Kan du ta dig ner snabbare?

-Russell. Jag får klura ut nåt. Vart ska du nu?

-Bryce. Jag har tänkt mycket på det som hände Mireya. Det är frustrerande att höra ett Bigfoot-läte och inte veta varifrån. Jag har hittat en lösning i en ljudfirma.

Bryce ska träffa Ian Gallimore på CTSJ. Ett företag som är specialiserat på observaionsteknik.

Ian Gallimore, STSJ

-Bryce. Ni kan hjälpa oss att visa var ett ljud kommer ifrån.

-Ian. Du har kommit rätt. Vi bygger system åt försvarsdepartementet som lokaliserar källan till ljud och realtid. Jag ska visa vad vi har.

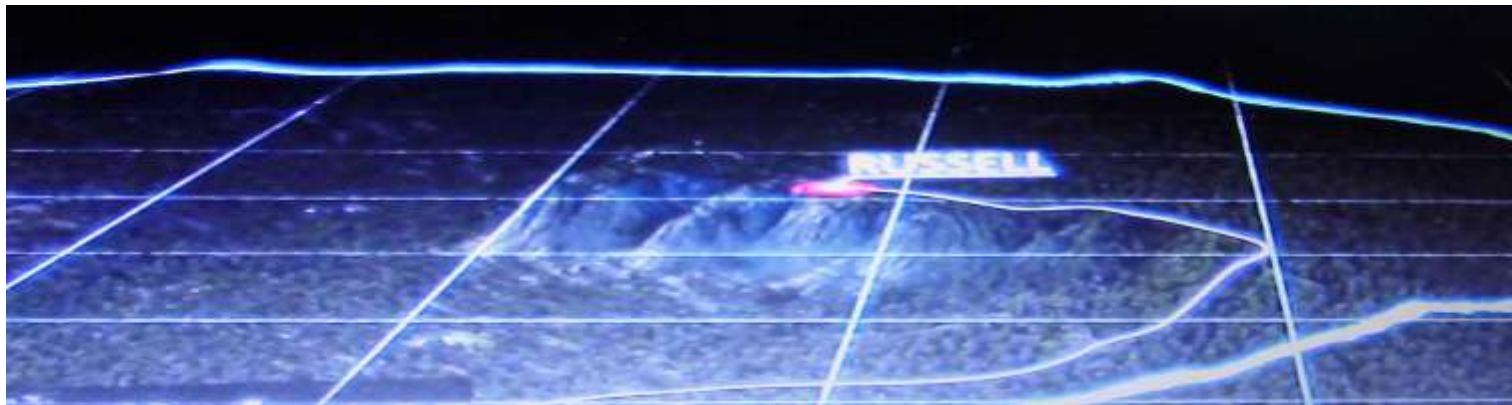
-Ian. De kallas drakägg. Den är ett av dina öron. Mikrofonerna kan ställas ut på ett stort område. De här tekniken används av patrullerande soldater. Det kan vara svårt att veta var en artillerigranat kommer ifrån. Mikrofoner kan hjälpa till att slå fast var nåt kommer ifrån.

-Bryce. Fångar de in låga frekvenser? De kan använda sig av infraljud.

-Ian. Allt spelas in. Alla frekvenser. Om han svarar så kan du höra det och kan gå till platsen. Vi kan skicka ut några tekniker som ställer ut dem i området.

-Bryce. Hur lång tid får jag?

-Ian. Vi kan ge dig en dag. Jag vill lägga ut drakäggen så fort som möjligt.

-Bryce. Tillbaka i området, på ett 1800 meter högt berg.Ett oväder närmar sig.

-Russell. Jag måste ta mig ner.

-Bryce. Russell söker kortaste vägen till en mötesplats. Det tok flera dagar att ta sig upp. Det återstår bara två veckor så han kan inte förlora tid.

-Russell. Många klippor här. Det finns ingen lätt väg. Snabbaste vägen är klippan.

-Bryce. Efter att ha letat efter en alternativ väg inser Russell att den enda snabba vägen är att fira sig ner för klippan.

-Russell. Jag önskar att det fanns en lättare väg. Det här platsen är inte att leka med. Jag ska fira mig ner för en hög klippa men jag behöver inte bara brottas mot gravitationen. Vädret förändras. Man vet aldrig från ena stunden till den andra. Åskväder kan vara kraftiga och utdragna. Jag är ensam. Vård är långt borta. Jag skickar ner ryggsäcken. Det är riskfyllt att repellera när man är själv. Farorna är verkliga. Det är en bra påminnelse om att terrängen inte är lätt. Elementen är inte alltid i ens favör. Jag fick en smäll. Nu är det över. Jag fortsätter till mötesplatsen för att lämna över hårproverna för testning. Jag kommer att tjäna mycket på det.

-Bryce. Mireya träffar ljudexperterna från CTSJ. De har med sig ljudlokaliseringsprototyperna. De är på platsen där Mireya hörde ljudet.

-Mireya. Jag stod här. Jag höll upp den och svaret kom från höger.

-CTSJ-teamet. Om du hörde det därifrån så sätter vi ut sensorerna ditåt för att få en baslinje.

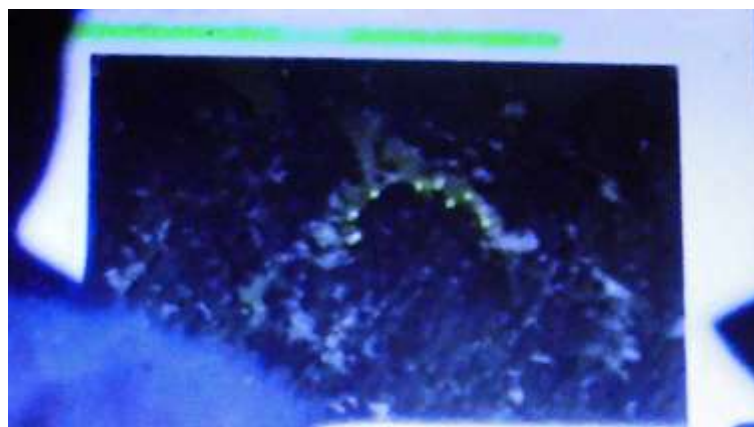
-Bryce. Baserat på var Mireya sa att ljudet kom ifrån ställer teknikerna ut drakäggen med 15 meters mellanrum för att lokalisera ljudets källa. Därefter spelar utrustningen alla ljud i området.

-CTSJ-teamet. Här är sensorerna. Nu väntar vi på mörkret.

-Bryce. Mireya och CTSJ-team ska vänta till samma tidpunkt efter solnedgången. Det är då som chansen är störst att se en bigfoot.

-Mireya. Om vi hör nåt och ser varifrån så går jag dit.

20.45

-Mireya. Är ni redo?

CTSJ-teamet -. Ja. Sensorerna är utplacerade.

Mireya har försökt tre gånger och den tredje gången fick hon svar.

-Mireya. Hörde du?

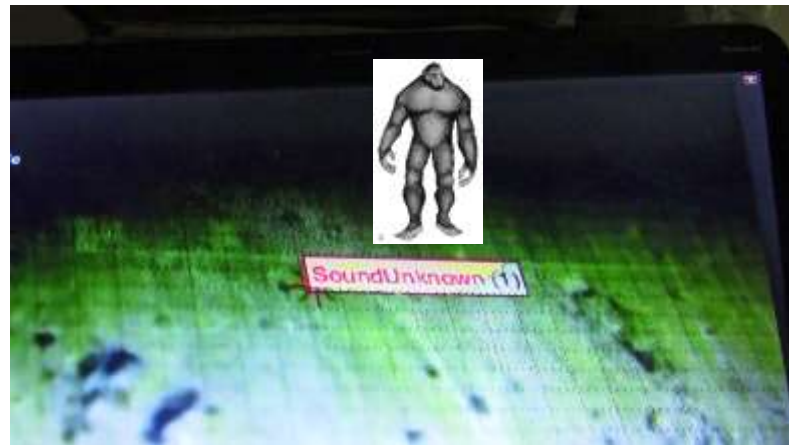
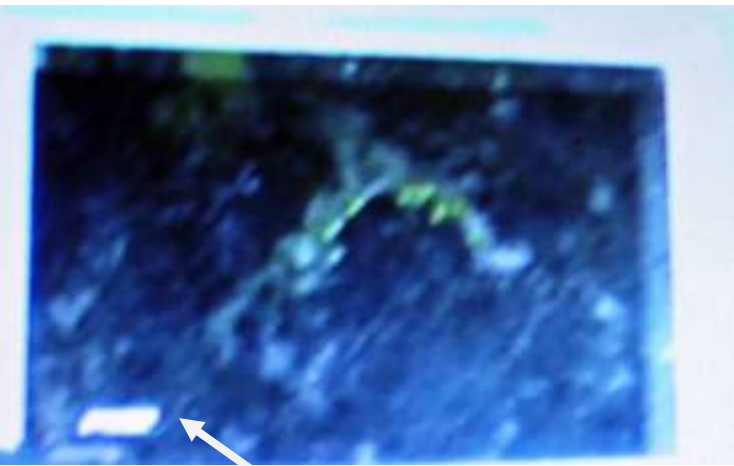
-CTSJ-teamet. Nu hörde jag.

-Mireya. Hörde du nåt?

-CTSJ-teamet. Åt det hållet.

-Mireya. Det var det ljudet. Kan du spåra det?

-CTSJ-teamet. Mår sensorerna. Sensor två. Sju. 3-5. Samtliga sensorerna.

-CTSJ-teamet. Dät är det.

-Mireya. Jag ska försöka tar mig dit innan det blir mörkt.

Bryan Zemp, ögonvittne

Intervjun fortsätter

-Bryce. Du sa att det är jobbigt. Finns minnet kvar?

-Bryan. Jag kan känna och se allt kristallklart. Det är nåt som är kraftfullt med Bigfoot. Har man upplevt det och känt vråle fastnar det i ens DNA. Det sitter sönder en som ett pappersark. Jag vill varken se eller uppleva en Bigfoot igen. (Slut=

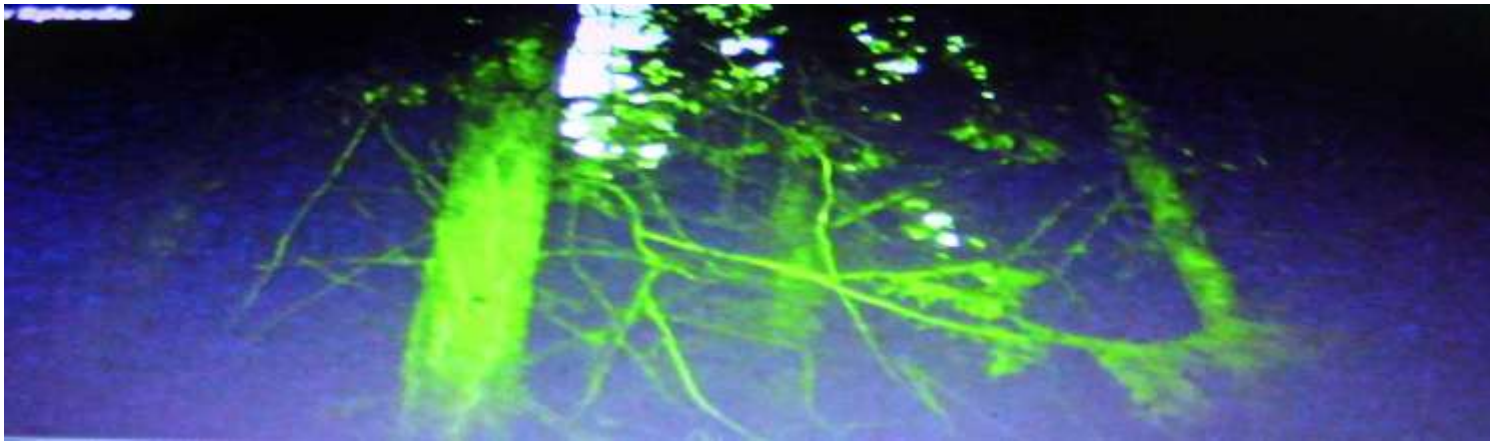
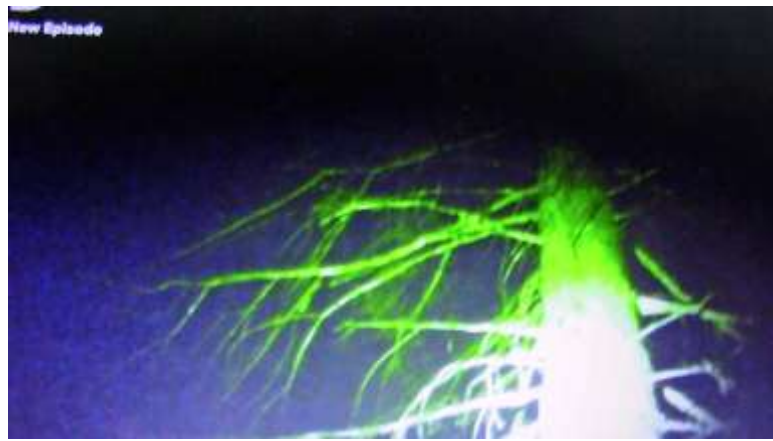
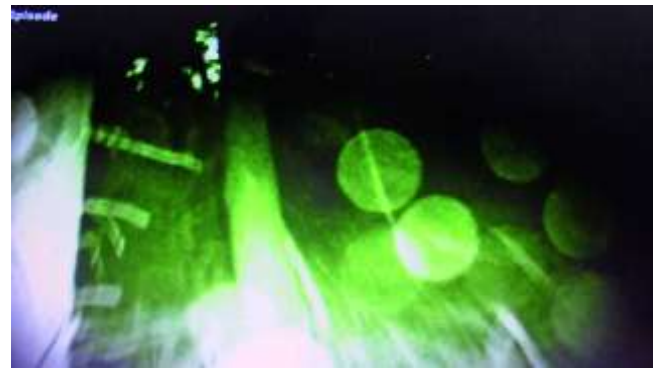
..

-Mireya. Jösses. Det är det.

-Bryce. Koordinaterna från ljudteamet till ljudets ursprung prkar ut toppen av en brant slutning.

-Mireya. Det är nästan omöjligt. Det är otroligt brant och det börjar bli väldigt mörkt. Det blev just halt knäpptyst.

-Mireya. Jag ta fram bildförstärkaren nu. Vi får se om vi kan se något. Den kan känna lukten av oss. Den kan kanske höra mig nu. Men jag ser inget annat än träd. Jag har aldrig tidigare känt att något bevakar mig. Jag har tillbringat många år i djungeler och djupa skogar. I Afrika, Sydamerika, Madagaskar, hela världen. Men det här är första gången någonsin som det känns så här annorlunda i skogen. Som om jag inte är ensam. Det känns som om skogen har ögon.

-Bryce. Solen går upp över centrala Oregons täta bergsskogar. Teamets dataalgoritm visar att de bara har två veckor på sig att hitta bevis för världens mest gäckande djur.

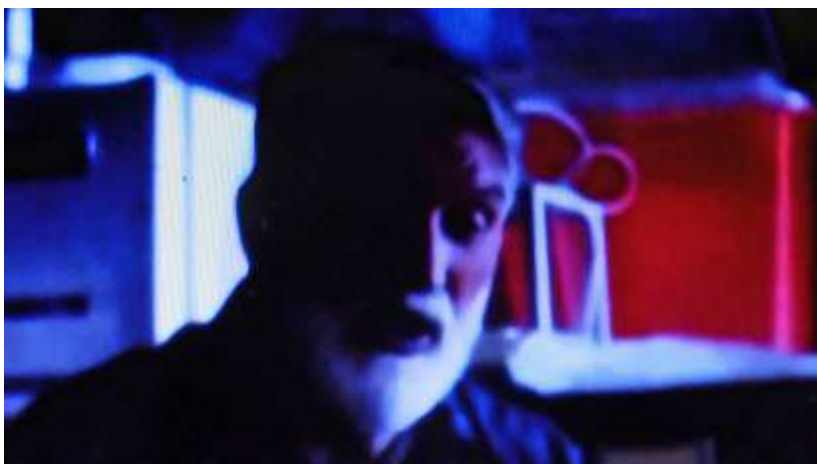
-Mireya. Hej Bryce. Jag försökte nå platsen som ljudet kom från igår men det var omöjligt. Det var för brant. Men jag ska söka en annan väg upp i dag.

-Bryce. Uppfattat. Jag hoppas att det går bra. Men jag har goda nyheter. Jag har en ersättare för RPG. Han är som en uppslagsbok om Bigfoot. Och han är expert på indiansk historia så han blir en stor tillgång. Han heter Ronny Le Blanc.

-Mireya. Jag ser fram emot att träffa honom.

-Bryce. Han kommer till baslägret senare i kväll Hör av dig om det är nåt.

-Mireya. Tack så mycket. Att ha en Bigfootexpert här blir toppen. Men att ha någon som verkligen kan Bigfoot och har erfarenhet att spåra dem blir väldigt viktigt för den här expeditionen.

JEFF MELDRUM

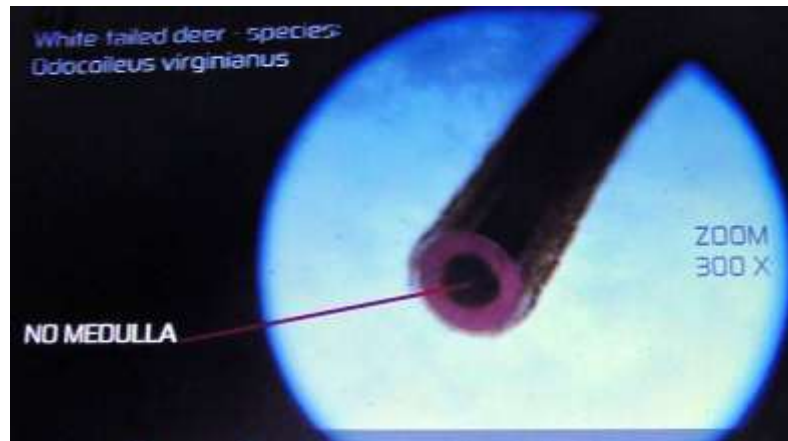
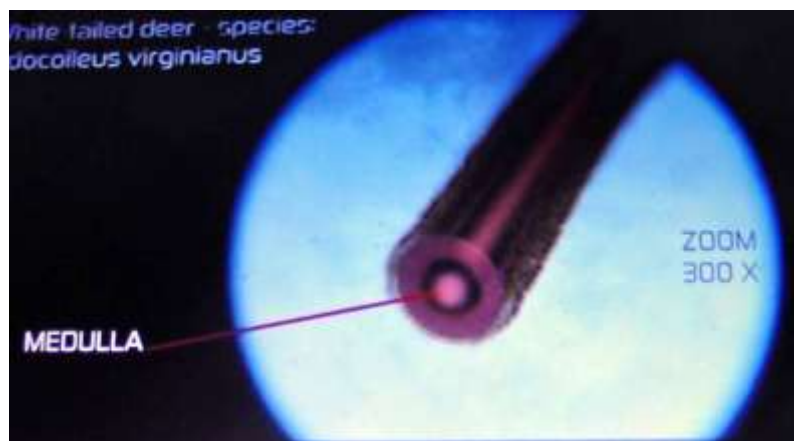
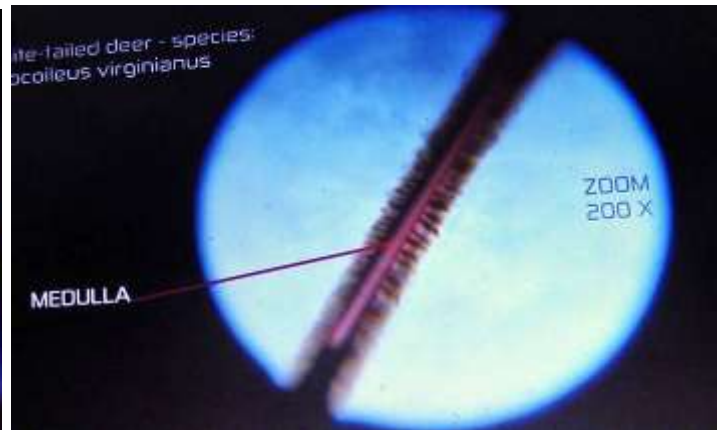
Bryce har just hämtat hårproverna från platsen vid tillfartsvägen.

-Bryce. Jag ska ta dem till en av de få som kan analysera dem i real tid. Det är dr Jeffrey Meldrum. Han är professor i antropologi på Idahos universitet. Han vet exakt vad man ska leta efter i ett Bigfootprov. Dr Jeffrey Meldrum är en av de få akademiska forskarna som har ägnat sin karriär åt att utreda Bigfoot. Han har undersökt bevis från hela världen och föreläser ofta om sin forskning om den legendariska och skygga varelsen.

-Bryce. Tack för att du tog dig tid att möta mig, dr Meldrum. Jag tog med bevis som jag vill visa dig.

Dr. Meldrum. Jag tittar gärna på det. Man måste undersöka det i milroskop. Hos påstådda sasquatchhår är en utmärkande egenskaper bristen på medulla, eller märm.

Dr. Meldrum. Jag tittar gärna på det. Man måste undersöka det i milroskop. Hos påstådda sasquatchhår är en utmärkande egenskaper bristen på medulla, eller märm. Märmen är hårstråets inre lager. Hos hjort och wapiti är märmen tjock. Hos människor och släktingar som Bigfoot saknas .den nästan.

-Dr. Meldrum. Vi tittar ett titt på det första. Det har tyvärr en kontinuerlig märke. Det kan vara från en björn.

-Bryce. Det andra hittade han i ett fågelbo på 1800 meters höjd.

-Dr. Meldrum. Jag ska titta närmare. Det är ett relativt fint hår.

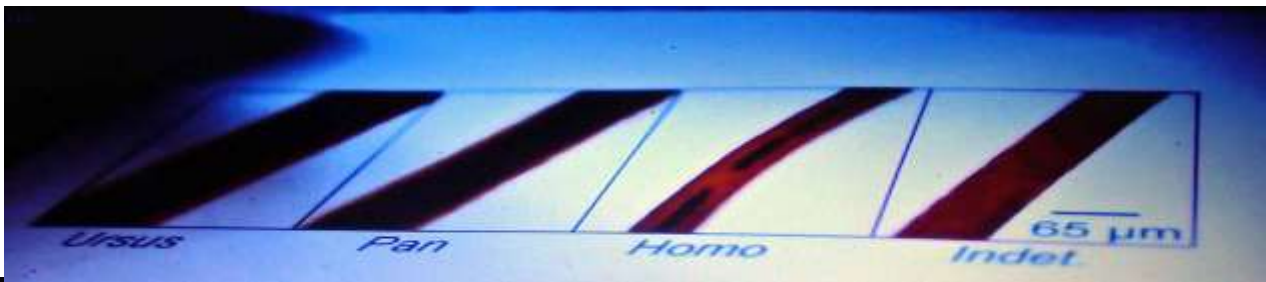
-Bryce. Vad ser du?

-Dr. Meldrum. Jag ser inga tecken på märke.

-Bryce. Jösses. Ingen märke?

-Dr. Meldrum. Just det.

Här avslöjar -Dr. Meldrum att Bigfoot liknar människor och är varken apa eller djur.

-Dr. Meldrum. Det här vill vi titta närmare på.

-Bryce. Absolut.

-Dr. Meldrum. Jag vill göra en mer komplett dna-analys av hela håret. Men sasquatchhår är knepigt eftersom det saknar mörken. Här har man bara ett strå med väldigt lite dna. På grund av de små mängderna dna i hårstrået måste det skickas till ett speciallab för ett komplicerat test som kan ta flera veckor. Just nu kan vi bara vänta på resultatet. Men det betyder inte att utredningen saktar ned.

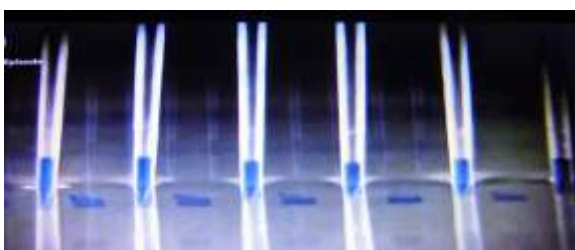

-Bryce Innan jag återvänder vill jag ha så mycket information jag kan för att se om vi kan gå ännu längre med hjälp av en av världens främsta bigfootforskare. Det leder mig till expeditionen. Vad bör vi leta efter? Du har ju både varit ute i fält och i labbet.

-Dr. Meldrum. Det finns ingen silverkula men det finns platser där bon förekommer. Alla människoapor bygger bon av något slag. Stora gorillahanar bygger dem på marken. Vi har sett intressanta exemplar på Olympichalvön. Jag kan inte tänka mig att de gjorts av något annat.

-Dr. Meldrum. 2017 hittades en grupp på mer än två dussin bon på Olympichalvön mindre än 400 km från gruppens målområde. De var ungefär 2.1 meter breda och 3 meter långa och hade bäddar gjorda av vävda grenar och täckta med mjukt tallris som en madrass. De är bland de mest mystiska Bigfootsbevis man någonsin hittat. Det leder till ett helt nytt vertyg: Miljö-dna eller e-dna.

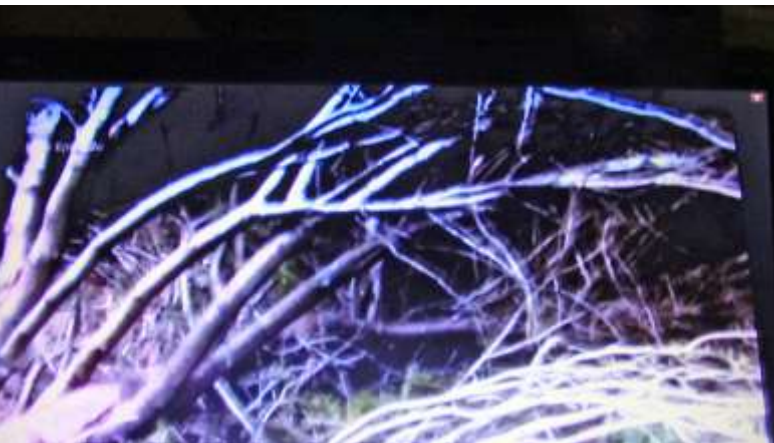
-Dr. Meldrum. Miljö-dna är genetisk information som organismer lämnar efter sig när de interagerar med sin omgivning. De inkluderar sekret, hundpartiklar, hår och andra. Analys av dessa spår är en revolutionerad ny teknik som låter forskare sekvensera dna av arter långt efter att de lämnat platsen. Verktöget finns. Kneppet är att välja platser för provtagning som är mer sannolika att innehålla dna från arten. Och vad kan vara bättre än ett bo? Ett bo har stor potential.

-Bryce. Det håller jag med om.

-Bryce. I gruppens målområde fortsätter Russell att vandra mot nordväst till den första vattenkällan där han hoppas hitta spår.

-Russell. Jag letar efter mörka skrymslen och vrå som ser udda ut.

-Russell- Se här. Ser ni det här? Djäklar. Var kom det här från? Det ligger helt öppet. Som om det lagts där med filt. Det verkar verkligt. Det är gott om utrymme. Jag får lätt plats där. Något har legat nedbäddat här. Det här är ett fallit träd. Det är ett stycke. Det rörsig i ett stycke. Man kan se var det fallit från trädet. Det här är något naturligt. Det är fpr öppet för att vara ett bigfootbo. Bigfoot vill ha något mer dolt med god utsikt och skydd mot väder och vind. Jag blev väldigt uppspelt där en stund.

-**Bryce till Dr. Meldrum.** Om vi hittar ett bigfootbo och ta miljö-dna från det kan det väl vara ett nyckelbevis för att Bigfoot finns?

- **Dr. Meldrum.** Det stämmer. Det vore värt att leta efter. Men jag vill påpeka att såna prover är väldigt sällsynta.

-**Bryce.** Dr Mireya Mayor når platsen som fastslagits av ljudteknikerna som ursprungspunkt för det mystiska ljudet.

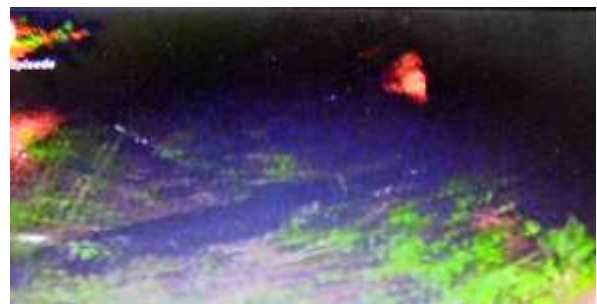
-**Mireya.** Här är det. Det här är platsen. Jag hade aldrig trott att jag efter bara några dagar skulle höra något som kan vara Bigfoot. Jag hoppas att allt det här leder till tydliga vetenskapliga bevis. Man ser sjön härifrån. Man har god utsikt från åsen. Jag letar först efter fotspår eller brutna grenar och undervegetation eller hårtussar eller liknande som kan ge oss en ledtråd till vad som gjorde ljudet. Ett problem är att det är så stenigt här det finns väldigt få platser där något kan lämna spår. Jag ser ingenting. Vad som än var här har haft god tid på sig att röra sig vidare och är nog långt borta nu. Det är så frustrerande att jag hade en exakt position och ändå inte nådde upp hit i tid. Det finns en annan väg ned. Det finns bara två stigar ned. Den som jag kom upp på och den här på nordsidan. Den som var här uppe gick nog ned den vägen så jag ska spåra det.

-**Russell.** Jag uppmärksammar allt. Man är uppmärksam på marken. På ljuden, ljuset och hur vinden blåser. För man vet aldrig. Om det här är så vill jag hitta det.

-Russell. Jösses. Här har vi något. Ser ni? Kanske en trädkonstruktion. Trädkonstruktioner är grupperingar av träd eller av stora grenar som avsiktligt placerats i olika formationer. I september 2018 hittades en stor samling i en skog i Colorado. Mer än 100 konstruktioner, vissa formades som tipis hittades i ett område på 25 kvadratkilometer. Till skillnad från bon, som ger skydd tror forskare att trädkonstruktioner kan vara en slags kommunikation. Ta en titt här

-Russell. Här, vid den här basen, är rötterna borta. Så jag har tre små träd som lagts ut här i formation av ett A. Samma sak här. Om de hade växt och vält här så hade vi sett rotsystemet. Men det här inget håll i marken. De placerades ut så här. Det här är intressant. Jag vet att det är rätt plats. Området är speciellt. Det jag hittade här är otroliga bevis. Träden placerades här av en anledning. Det är en signal. Jag vet inte om den leder mig till eller bort från något. Men jag kan inte vifta bort det. Det måste undersökas.

-Bryce. Russell byter kurs och börja leta runt den mystiska trädkonstruktionen som kan ha lämnats av Bigfoot.

- Bryce. Medan jag är här vill jag fråga ut en av världens främsta bigfootexperter. Han har information som kan hjälpa oss här och nu. Du har gjort det här i 40 år nu. Vad får dig att fortsätta?

-Dr. Meldrum. Motivationen. Bakom sökandet är enkel.

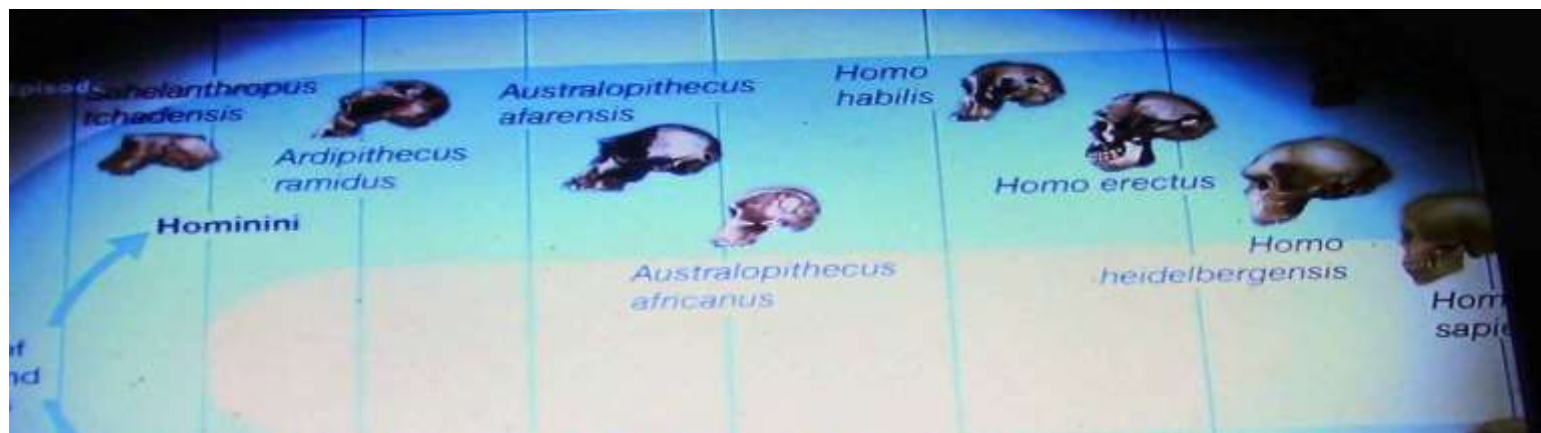
-Bryce. Finns det en biologisk art bakom legenden om sasquatch?

-Dr. Meldrum. Jag har forskat om utvecklingen av människans upprätta gång. Vad kan vara mer fascinerande än ännu en potentiellt existerande upprättgående hominid.

-Bryce. Kan Bigfoot vara en relik hominid?

-Dr. Meldrum. Absolut.

-Dr. Meldrum. Absolut. Teorin om relikta homonider bygger på tanken att det funnits många människoliknande arter som utvecklades parallellt med oss och spreds över jorden. Vissa anpassade sig medan andra dog ut. Det öppnar för möjligheten om en intelligent människoliknande art som går upprätt och finns kvar idag. Det finns så många bevis för relikta arter. Det är ett enastående paradigmskifte inom antropologin. Det verkar som om nya arter upptäckts nästan årligen.

Michael Morwood, arkeolog, Bali

-Dr. Meldrum. Ett typiskt fall är upptäckten av homo floresiensis. År 2004, 965 km öster om Bali upptäckte arkeologen Michael Morwood en ny art av hominid.

-Dr. Meldrum Den kallades ”hoben” på grund av sin litenhet, bara 109 cm lång. Enastående nog bekräftade upptäcken en flera århundraden gammal indonesisk legend om möte med små håriga människoliknande apor.

små håriga människoliknande apor

-Dr. Meldrum. Så det faktum att en okänd upprättgående hominid alias sasquatch, är så vanligt förekommande i folktron hos amerikanska indianfolk ger mycket mer substans till en möjligt människoliknande varelse. Men vi behöver övertygande bevis. Det är ju det ni gör. Ni söker fysiska bevis ute i fält.

-Mireya. Jag är ofta ute och går i regnskogen på natten när jag söker nattlevande primater.

-Bryce. Solen har gått ner över målområdet. 13 km från baslägret spårar Mireya nedför bergets nordsida mot låglandet där hon tror att Bigfoot kan gömma sig.

-Mireya. När vi inte förlitar oss så mycket på vår syn så blir de andra sinnen mer alerta. Man börjar höra saker. Det är första tecknet på att något är där. Det är väldigt viktigt att vara uppmärksam. En sak är tydlig. Ju längre in i skogen vi går desto mer olycksbådande och otäckt känns det.

-Mireya. Vad fan har vi just hittat? Det är.... Se här. En förfallen byggnad. Så här byggde man stugor för 150-170 år sen. Så bisartt att se en sån byggnad så långt ut i en så gammal byggnad (Iya) kan man nästan känna en närvaro. Det var otäckt och det är inte mycket som skrämmer mig. Det där var – läskigt. . Nära midnatt, utan spår av Bigfoot återvänder jag den långa vandringen tillbaka till lägret. När jag kommer tillbaka borde vår nya gruppmedlem vara där.

-Ronny. Jag heter Ronny LeBlanc. Jag är bigfootutredare från Massachusetts. När jag fick veta expeditionens skala och att den är vetenskapligt så tog jag första planet hit.

-Bryce. Ronny LeBlanc är en erfaren bigfootutredare friluftsmänniska och spårare. Han har stor erfarenhet och har själv hittat bevis i sina utredningar inklusive fotspår och möjliga bon. Han har utvecklat metoder som han tror kan locka fram Bigfoot. Bigfoot vet att vi är här. Vi måste visa dem att vi inte vill skada dem och att vi vill kommunicera. Det här är superspännande

-Mireya. Jag stötte just på en väldigt gammal och läskigt byggnad där ute. Mitt ute i ingenstans. Här borta. Det liknade en 150 år gammal timmerstuga.

-Ronny. Det är samma tidsperiod som ormkriget i det här området.

Shoshone Indians Salt Lake City
1869

Ormkrig 1860

-Ronny. Ormkriget var ett av det blodigaste i tidigt amerikansk historia. Ett antal blodiga slag utkämpades på 1860-talet mellan nybyggare och indianerna som bebodde centrala och östra Oregon ledde till nära 2000 döda på båda sidor och övergivna bosättningar. Många bigfootmöten har inträffat på områden av andlig betydelse. Som gravplatser eller områden som sett mycket död. Jag tror att områdets historia blir ett faktor i utredningen.

-Mireya. Jag vill ta med dig ut i morgon.

-Ronny. Det är därför jag är här.

-Mireya. I morgon vill jag ta med Ronny till platsen där jag hittade stugan. Jag hoppas att vi i dagsljus och med två par ögon kan hitta något jag missade. Jag är glad att du är här.

-Ronny. Se till att få villa lite nu. Vi har alla möjligheter att göra expeditionen lyckad. Men det är mycket att göra. Jag sover nog inte i natt.

Dag 8 av 21

-Russell. Det är ganska lunny nu. Jag vet inte om jag är besviken. Efter att ha övergivit sökandet efter vattenkällorna söker jag i området den möjliga trädkonstruktionen efter andra spår efter den legendariska varelsen. Nästa steg är att följa terrängen och leta efter fler spår. Träden placerades ut av en anledning. Jag ska ta reda på varför. Det är för tätt för att ta sig igenom. Det här är en läskig plats. Följ mig.

-Russell. Det här är intressant. Det här verkligen märkligt. Luktat det vilt? Som rått kött. Det är inte ett nedfallet träd. Det ä som om grenarna placerades här. Det kan inte ha fallit naturligt. Grannarna var inte nedfallna. De hade placerats för att skapa ett skydd. Det liknar ett byggt gömsle. Jag kan ligga ned där inne. Det här är ett – bo. Det känns som om jag hittade en fortfarande varm brasa.

En slingrad orm, symbol

-Russell. Den var nys här. Den kan inte vara långt borta.

-Russell. Det där är betydelsefullt. Helt sjukt. Vi har något här. Det var som fan. Det är helt sjukt. Det ligger en hel, död, hök på marken. Den är inte söndersliten. Inget har ätit på det. Boet är något nytt för mig. Och en död hök vid boet är verkligen något nytt. Jag vil att Mireya tar en titt på det. Hon har primaterfarenhet. Grenarna är placerade på marken. Riset på marken räckte till en bekväm bädd.

Russell underrättar Ronny och Mireya om boet. Men Mireya tvivlar.

-Mireya. Det är ganska osannolikt att Russell har hittat ett bo. Vi är i en skog där det finns andra djur. Det finns andra djur som också bygger bon. Så jag vill titta på det och börja utesluta saker och samla bevis som kan visa vad som byggde boet.

-Ronny. Jag har undersökt sasquatchbon i mer än tio år. Jag borde kunna avgöra vad det är så de ska bli spännande att se.

-Mireya. Okey, då går vi. **-Inleder vandrigen på 10 km till boet.**

-Bryce. Russell koncentrerar sitt sökande i området runt boet i hopp om att den som byggde boet fortfarande är kvar. Om det är ett bigfootbo så kan den inte vara så långt borta. Russell är ute efter ett möte, öga mot öga.

Jag väntade mig inte att hitta ett bigfootbo. Det här kan förändra hela utredningen. Efter att jag fått nyheten om upptäcken stannar jag en gång till innan jag åker till befälscentret. Jag vill lära mig allt jag kan om bigfootbon. Och bekräfta vad det är vi har hittat. Så jag ska ska prata med någon som har sett ett bigfootbo. Han heter Mel Skahan.

Mel Skahan och Bigfootbo-

En skogsvårdare som hittade ett bo nära teamets sökande.

Mel Skahan har jobbat med skogsvård i mer än 25 år och är en respekterad medlem av Yakamastammen som har levt i nordvästra USA i tusentalsår.

-Mel Skahan. Min gammelfarfar berättade legenden om Tata tia. Det är yakamaordet för sasquatch..

-Bryce. Verkligen?

-Mel. Innan nybyggarna kom till västern så levde i tillsammans, Bigfoot och yakama. Bigfoot spelar en viktig roll yakamafolkets traditioner konst och berättelser. Den apliknande mannen ses som helig.

-Bryce. Jag har förstått att du hittade ett bigfootbo.

-Mel. Vi var tre som mätte träd för skogsvårdsmyndigheten. Vi hittade något som liknade ett stort fågelbo. Boet hade sammanvävda grenar. Det som gjorde det hade händer och tummar. Jag letade igenom boet och hittade håren. Håren var bruna. Just då visste jag inte vad det var jag samlade in och vad det jag gjorde den dan skulle leda till. Det har förändrat mitt liv.

-Bryce. Kan du berätta mer om det? Så du tog prover av hår från boet.

-Mel. Efter att jag tagit proverna tog det nästan tre veckor. Sen började negativa saker hända. Jag skakade våldsamt. Jag fick panik och visste inte vad som hände. När jag berättade för mina kollegor så hittade jag ligheter. Vi hade samma sorts upplevelser.

-Bryce. Jag har hört berättas att de här varelserna kan skapa en intensiv känsla av rädsla eller skräck i en person.

-Mel. Shamanerna sa att jag måste göra något för att bli av med det. Jag lade allt i en ryggsäck och åkte till platsen där jag samlade in håren och lämnade allt där. När jag gick tillbaka till bilen så..... Jag trodde inte mina ögon. Under vindrutetorkaren hittade jag hökfjädrar. Ända sen dess har saken varit utagerad mellan oss. .

-Bryce. Det är otroligt.

-Mel. Var försiktiga när ni är ute. Om ni samlar in fel saker så vill den ha tillbaka det. Ni måste ge honom det han vill ha. Annars följer han er familj. De vet redan vilka ni är. De övervakar er. Var extrem försiktig.

Mel Skahan har arbetat med skogsvård i mer än 25 år och är en respekterad medlem av Yakama-stammen som har levt i nordvästra USA i tusentals år.

Dag 10 av 21

Ronny och Mireya är bara några meter från en möjligt bigfootbo.

-Mireya. Vad i helsike?

-**Ronny.** Det här är väldigt intressant

-**Mireya.** Det är inte vad jag väntade mig.

-**Ronny.** Jag ser många knäckta grenar. De är vridna eller böjda. Det är inget naturligt. Någon har gjort något med det. De har placerats noggrant för att skapa det här. Jag är säkert på att det här ett sasquatchbo.

-**Mireya.** Jag vet hur de bon som de lokala djuren bygger ser ut. Jag har hittat hundratals gorillabon och det här liknar inte dem. Det liknar inte en björnlja. Det är mycket mer raffinerat. På ett sätt vill jag säga att det är mer mänskligt. Men jag vet inte vad det är, vad som kan ha gjort eller använt det. Jag är chockad just nu. Jag är verkligen helt förbluffad. Vad det än är så är det viktigt.

-**Mireya.** Vi skulle vilja samla in något som kan ge dna.

-**Bryce.** Teamet samlar in dna från miljön för att behandlas med en ny metod för att identifiera allt levande som kommit i kontakt med provet. En revolutionerade ny process som kallas metagenomik gör att forskarna kan skanna eDNA i ett prov och identifiera varje levande ting som har kommit i kontakt med området.

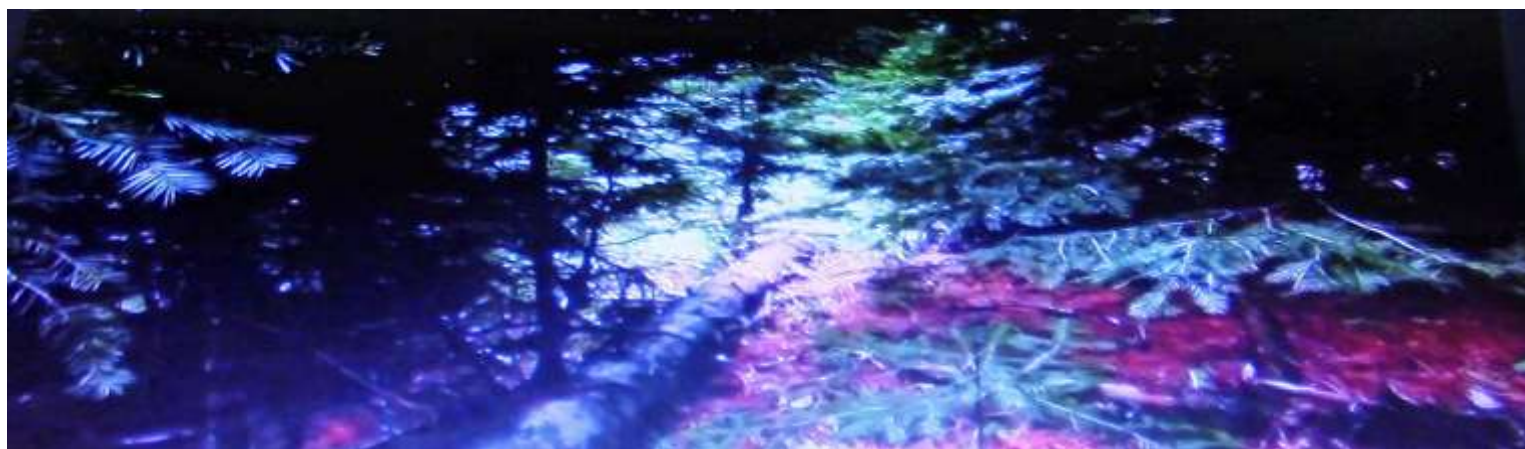
-**Mireya.** Jag lyfter den här sidan av bädden och tar lite prov därifrån. Det här lilla provet kan ge alla svar. Vi kan ha haft nyckeln till mysteriet framför oss hela tiden. Det här kan förändra hela utredningen.

-Mireya. Vad är det där? (Ungefär två meter från boet). Är det här något som det brukar rapporteras om? Något sorts kadaver intill boet?

-Ronny. Folk har fått fjädrar och dylikt på platser med hög aktivitet. Ursprungsbefolkningen har pratat om detta. Att lämna gåvor på detta vis är ett sätt att kommunicera mellan Sasquatchs och människor.

-Mireya. Vi dokumenterar detta åt Bryce. Det är tydligt att något är udda med området och boplatsen. Det låter som om det stämmer överens med tidigare boplatser för en Bigfoot. Om det är ett bo så måste det finnas mer bevis i närheten. Vi går vidare och undersöker omgivningen till den här platsen.

-Bryce. Medan Ronny och Mireya söker området runt det tänkbara boet finns överlevnadsmannen Russell Ackord ungefär 1 mil bort där han spårar det han tror är ett större djur.

-Russell. Jag fortsätter höra konstiga ljud av rörelse som kommer och går utan förvarning. Jag hör det tydligt. Det kan inte vara långt borta. Jag känner att jag är så nära. Det är knäpptyst här uppe. Helt stilla. Jag hör inte ens några fåglar. Det var ett tag sen jag hörde nåt. Men som spårare har jag min rutt. Jag vet vart jag är på väg. Jag fortsätter i den här riktningen för att se om jag hör fler ljud.

-Bryce. Medan Russell fortsätta att följa vägen till en okänd varelse....

-Bryce. Jag förväntade mig inte att hitta ett Bigfootbo. Detta kan förändra hela utredningen. Titta så fräska grenarna är! Det gjordes för max en, två dagar sen. Bigfoots är kända för att tillverka liknande bon men det här boet påminner mig om en upptäckt i Kalifornien på Marble Mountain. 2001 campade en ungdomsgrupp från kyrkan vid foten av Marble Mountain i norra Kalifornien. Efter att ha upptäckt en mystisk konstruktion gjord av trasiga träd och grannar så dög en stor figur upp på åsen.

-Bryce. Vad var det som händef

-Ben. Min pappa var ungdomspastor och han älskade att vara utomhus så vi tog ungdomar på hajk. Vi gör det fortfarande för min bror och jag driver samma grupp som mina föräldrar gjorde på den tiden. Vi var uppe i Marmorbergens vildmark som ligger i norra Kalifornien, nära Mount Shasta. Mina föräldrar gick ut på en promenad och när de kom tillbaka sa de: "Ni måste komma Och kolla och kolla på det här",

-**Ben.** Någon har samlat och staplat massor av löv och grenar antingen som kamouflage, eller som en plats att gömma sig vid. Man ser hur de har gått sönder. De är knäckta. Det finns inga spår efter nån människa, yxa eller såg. Allt är avbrutet med en väldig styrka.

-**Bryce.** En i vårt team hittade också ett bo och likheterna mellan detta bo och boet som ni hittade är slående. Det finns inga sågmärken, det finns, det finns jnga yxmärken. Grenarna är avbrutna på mitten, några har till och med slitits isär. Du kan väl berätta om ögonblicket efter att du har upptäckt boplatsen. Jag tror att det var du som sa att någon gick längs åsen.

-**Ben.** Det är jag som säger: "Titta! Sasquatch kommer hitåt."

—Han kommer hitåt. Åh herregud.

-Bigfoot går nedför just nu.

-Titta, han har självförtroende.

Möte med Bigfoot.

Man kunde knappt se den, och när vi filmade och zoomade in så blev det pixlat. Men man kan se formen bättre. Man kan tydlig se formen.

-**Bryce.** Jag hör dina vänner säga att det inte ser mänsklig ut.

-Det ser inte ut som en person-

-Det ser inte ut som en person.

Armarna är alldeles för stora. Händerna når ner till....De är åtminstone nere vid knäna, eller hur? Han hytter med näven åt oss. Han är arg. Han vet att vi...

-**Ben.**Jag vill uppmuntra till försigtighet. Det är ett vilt djur som väger omkring 350 kg. Du är en inkräktare i dess hem. Om det finns ett bo där, så finns det en chans att den finns närheten. Lycka till och var försiktiga. Förhoppningsvis filmar ni den igen.

-**Bryce.** Ben, tack så mycket. Wow. Det känns verkligen som om vi närmar oss.

-**Bryce.** Cirka 800 meter bort från ett möjligt Bigfootbo har dr Mireya Mayor och forskaren Ronny Leblanc hittat vad som ser ut som ett gigantiskt fotavtryck.

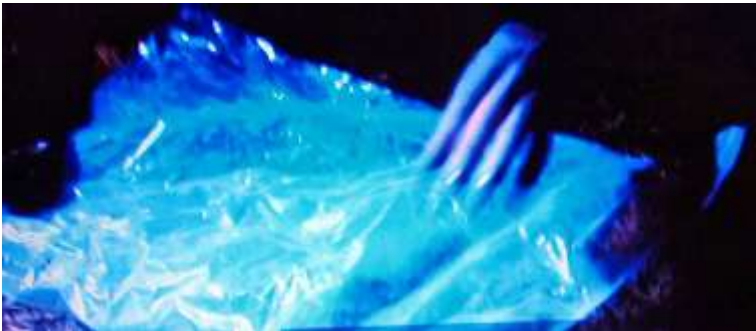
-**Mireya.** .Här tror vi att vi ser konturen av en håll och sen vad som ser ut som tårna.

-**Mireya.** .Här tror vi att vi ser konturen av en håll och sen vad som ser ut som tårna.

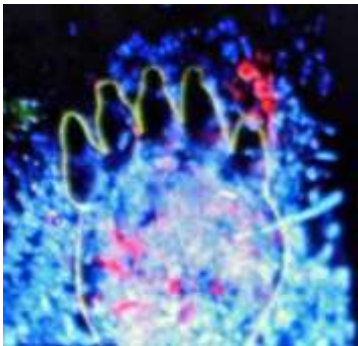
-**Mireya.** Om jag jämför avtrycket med min egen fot...Som ni kan set är det ganska stort. Det är det vi har hittat här och vi ska täcka över och bevara det. Sen kommer vi tillbaka.

-**Bryce.** Teamet täcker noggrant det möjliga Bigfootspåret med lager av plast för att skydda det från vädret.

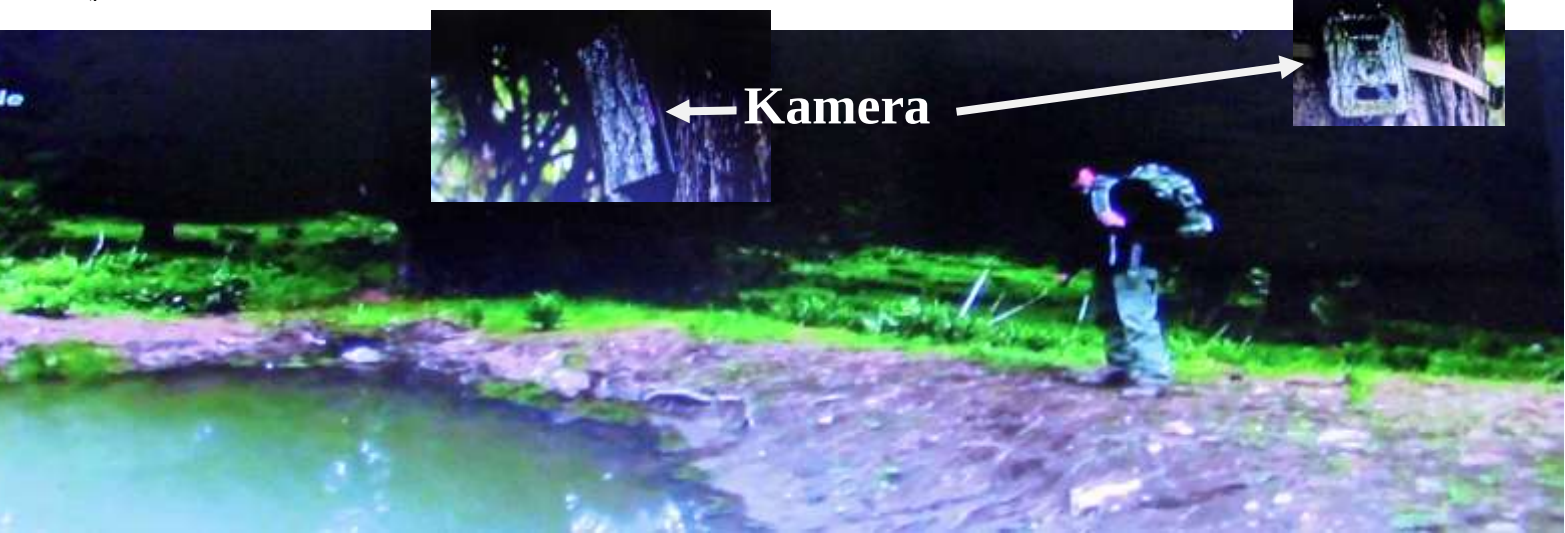
-**Mireya.** Jag vet inte om det är en Bigfoot eller en björn som har halkat.. Vi måste skanna avtrycket och skicka det till en expert. Tyvärr är vår skanner vid lägret så att vi får hämta hit den innan vädret sköljer bort bevisen.

Björnfotspår. Liknar inte med ovanstående fotspår.

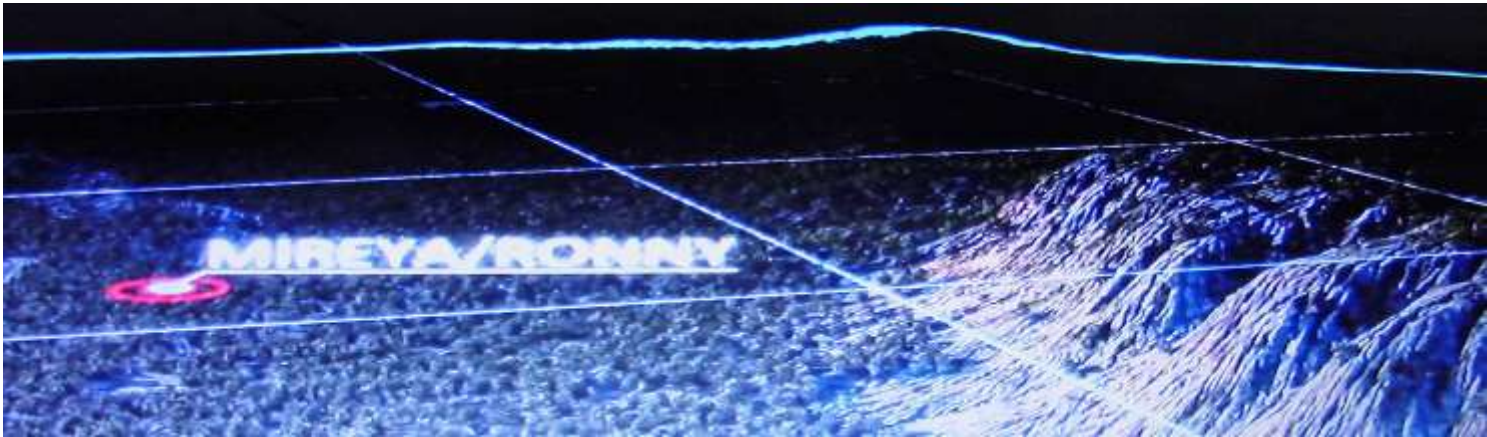

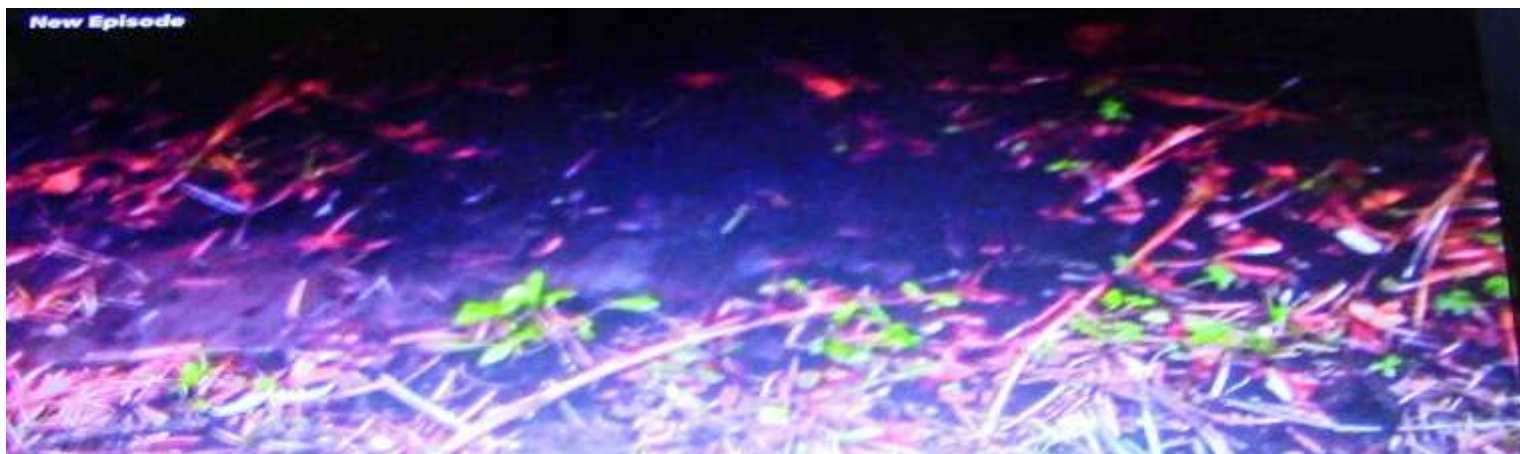
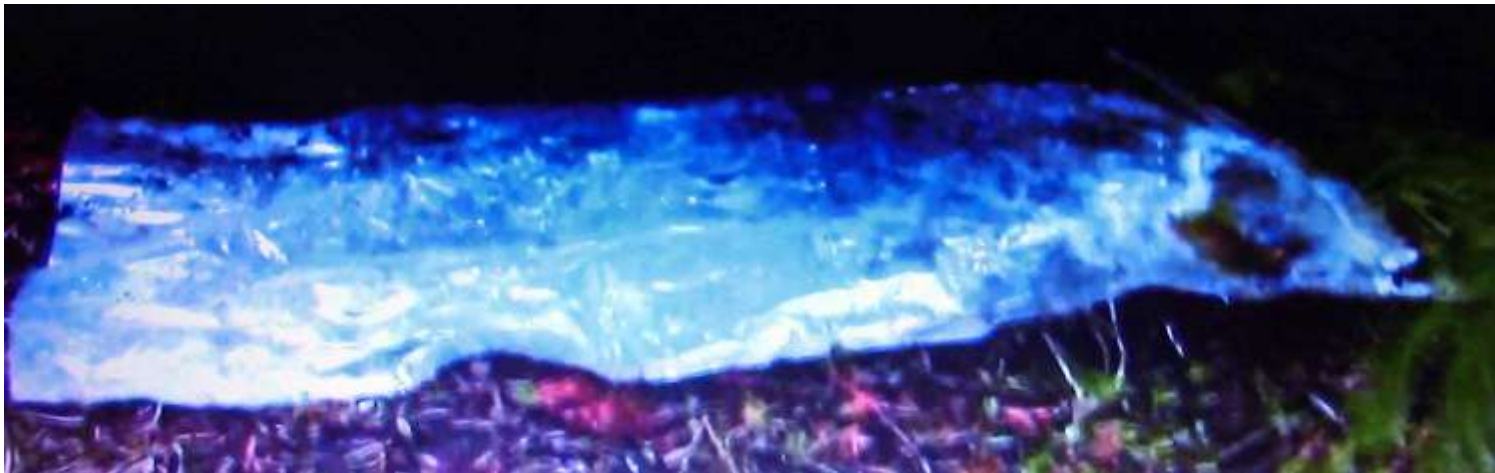
-Bryce. Överlevnadsmannen Russell Acord fortsätter norrut i riktningen mot där han senast hörde ljud av det han tror kan vara ett stort djur.

-Russell. Jag ser mig omkring. Vi kanske har tur och fångar nåt. Åh, en mosse! Det finns vatten här. Det finns massor av vilda djur här. Detta år gjort de senaste dagarna. Vi har älg, och massor av hjort här. En bra fynd. Om hjort, älg och björn vet att det finns vatten här, vet Bigfoot om det. Det vore ingen dålig idé att placera en spårkamera här som bevakar vattnet, så vi ser vad som händer ikväll. Alla här ute behöver vatten. Det betyder som jägare att rovdjur som Bigfoot söker sig till vattnet för att jaga. Jag ska jaga jägaren. Så där ja. Dit så!. Vi ser om vi kan få upp flera kameror. Vi är nära. Jag kan känna det.

12 km norrväst om baslägret....

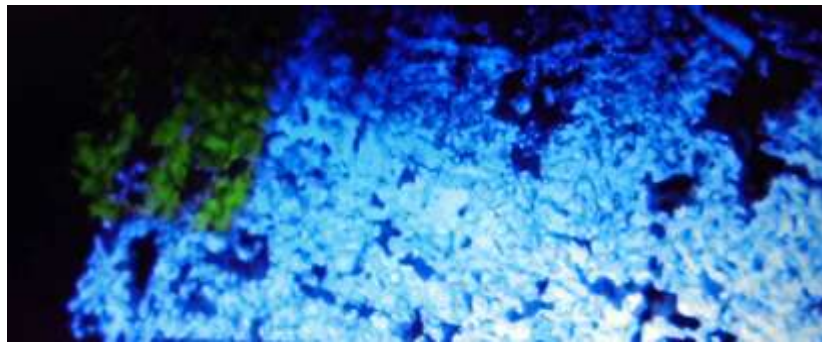
-**Mireya.** Vi hinner visst fram precis innan regnet kommer. Vi är framme.

-**Ronny.** Det har inte blivit skadat. Bra. Här är det.

-**Mireya.** Okej, vi tar fram skannen.

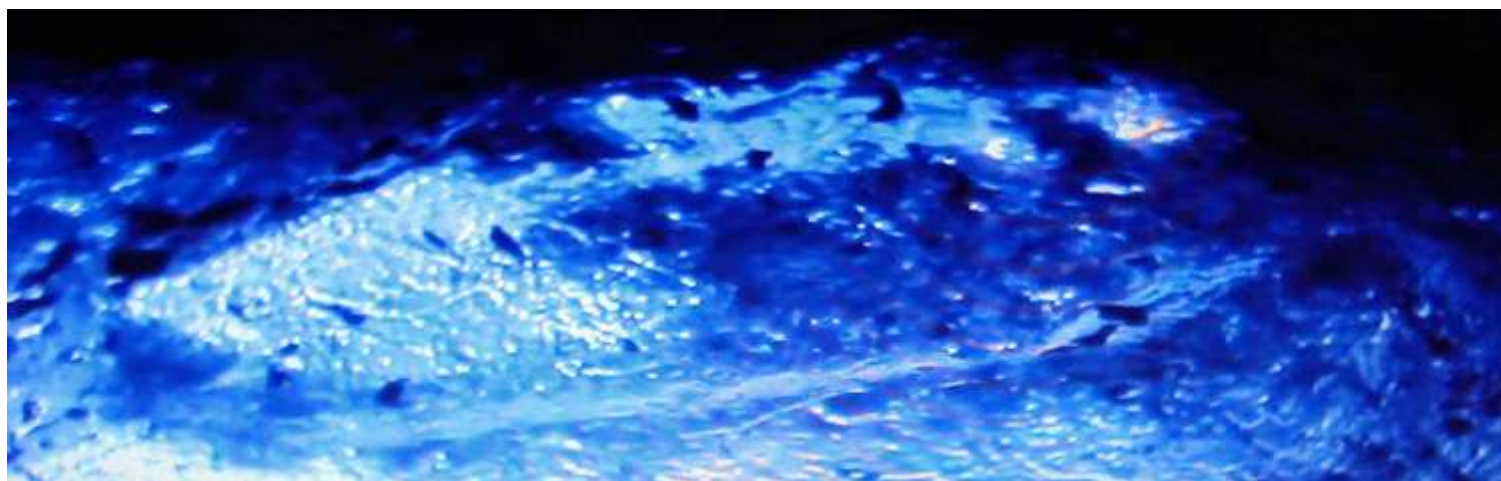
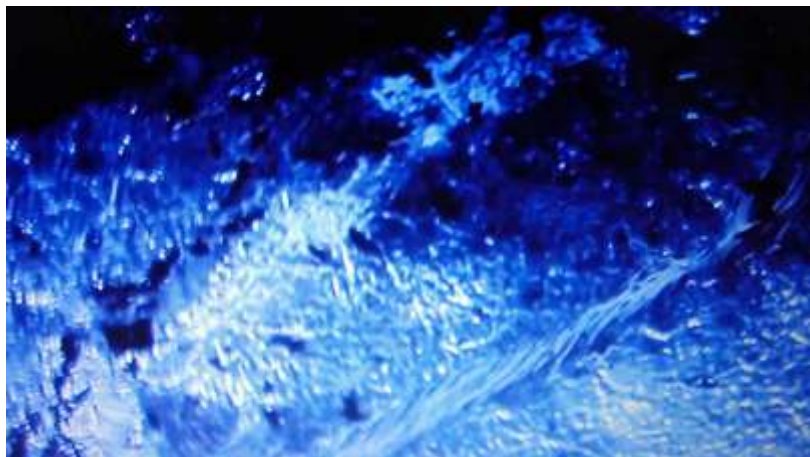
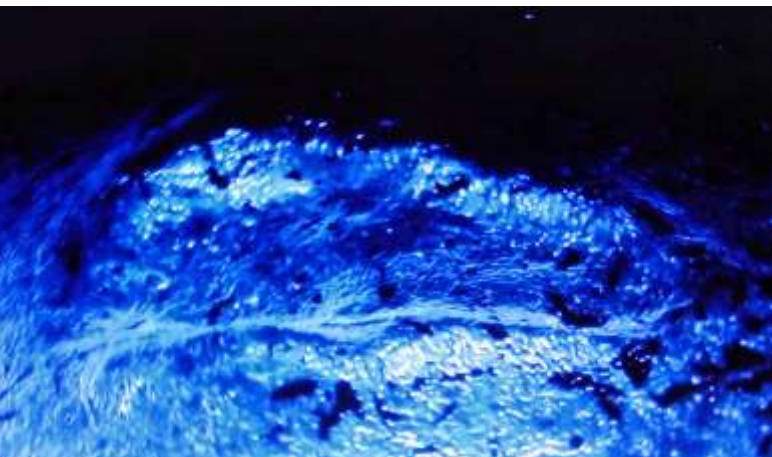
-Bryce. För att analysera avtrycket kommer de att inte använda gips. Metoden som oftast används av Bigfootforskare är kladdig och extremt tidskrävande. I stället använder de en banbrytande teknik: 3D-skanning. Denna skanner producerar en tredimensionell representation av ett levande objekt, genom att projicera mönster av ljus på en yta och sedan mäta den resulterande förvräkningen och beräkna objektets exakta mått.

-Mireya. Kan du flytta på datorn lite, så ska jag spreja avtrycket. För att förbättra metodens precision antireflexbehandlar jag ytan på avtrycket. Skannern är exakt till inom 0.2 millimeter. Vad ser du på skärmen?

-Ronny. Den markerar alla segment. Den formar fotavtrycket och den omgärdande miljön.

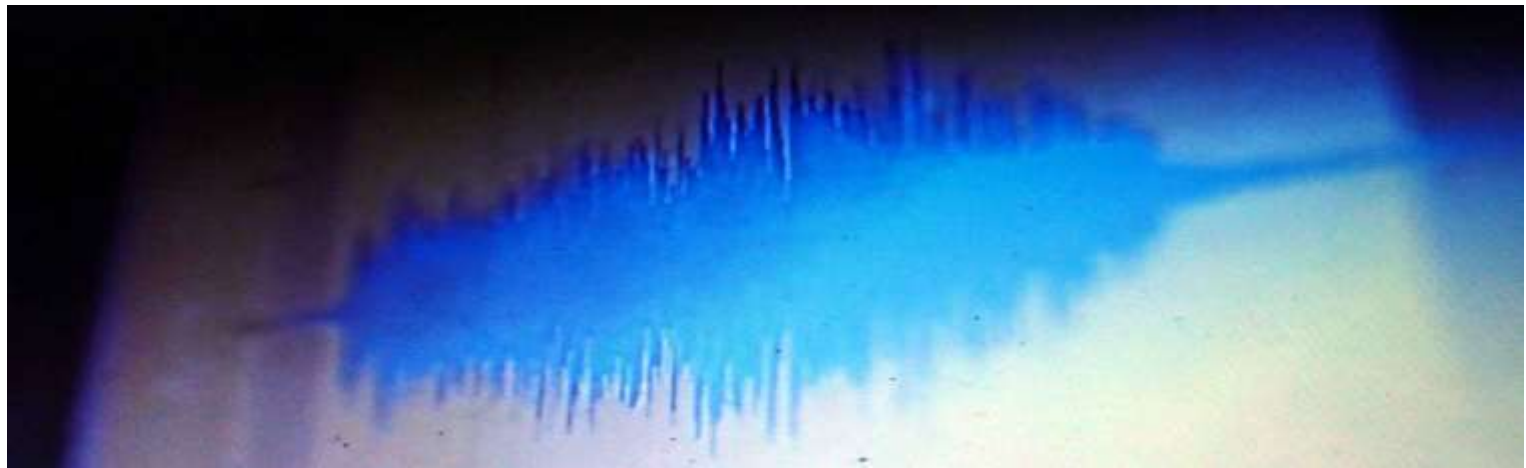

-Ronny. Det är fantastiskt att se det på skärmen. Fantastisk teknik, va?

-Mireya. Det är otroligt. Med ett möjligt bo och ett avtryckt så är det en intressant plats. Jag kan inte avgöra om det är från en Bigfoot men ledtrådarna börjar stämma och de blir fler och fler, och där finns bevisen.

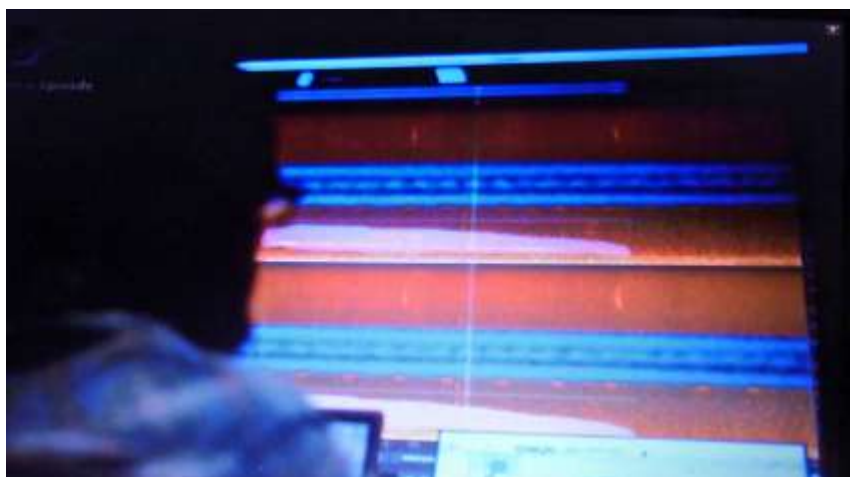
-Bryce. Wow, titta på fotavtrycket. Jag vill att dr Meldrum analyserar det direkt. Han är expert på området. Jag skickar filerna direkt.

-Bryce. Wow, Jag vill lyssna på ljudinspelningen som vårt team fick ute i fält. För några dagar sen arbetade ett team av ljudtekniker med ett nytt system för ljudlokalisering där de spelade in ett eventuellt Bigfoot-läte. Ljudfilerna har skickats till mig. Det kan vara en autentisk Bigfoot-inspelning. Det är stort eftersom det bara finns en handfull trovärdiga ljudinspelningar inom forskningsområdet. Att få en inspelning av Bigfoot i vårt sökområde betyder att vår dataanalys får oss att leta på rätt ställe. Men problemet är att inspelningen inte är perfekt så vi måste analysera den, och att vara säkra på att ljuden kommer från ett djur, och inte från en människa.

Jag har en kontakt som är expert inom ljudredigering och inspelning. Jag vill ge honom filen i hopp om att han kan isolera ljudet i inspelningen, och rensa filen från andra ljud. Jag vill också se om inspelningen innehåller infraljud. Infraljud är en ohörbar och kraftfull lågfrekvent ton som används av stora däggdjur, som tigrar för att avvärja djur som kommer in i deras egna revir. Ögonvittnen har rapporterat att de blir svaga eller paralyseras när de kommer i närheten av Bigfoot. Om det finns infraljud i signalen kan vi utesluta en del av de potentiella djuren som använder infraljud, och jag kan säga att det inte finns många av dem i norrvästra USA. Inget annat djur producerar infraljud i denna region. Så om denna signal innehåller infraljud är det ännu ett bevis som bekräftar att Sasquatch finns i vårt sökområde.

Med ljudfilerna i förvar åker Bryce mot studion där en professionell ljudredigerare ska analysera filerna.

Bryce Derek Vanderhorst är en ansedd ljuddesigner i Hollywood som har jobbat i branschen i över 20 år. Hans specialitet är att fånga djurläten i det vilda .och sedan förvandla dem till anpassade ljudeffekter.

-Bryce. Fick du ljuden?

-Derek. Ja, Jag har dem här. Låt oss lyssna.

-Derek. Det är ganska bullrigt, så jag fixar till ljudet. Vi kan testa.

-Derek. Med den här programvaran kan vi få minska allt ljud vi hör.

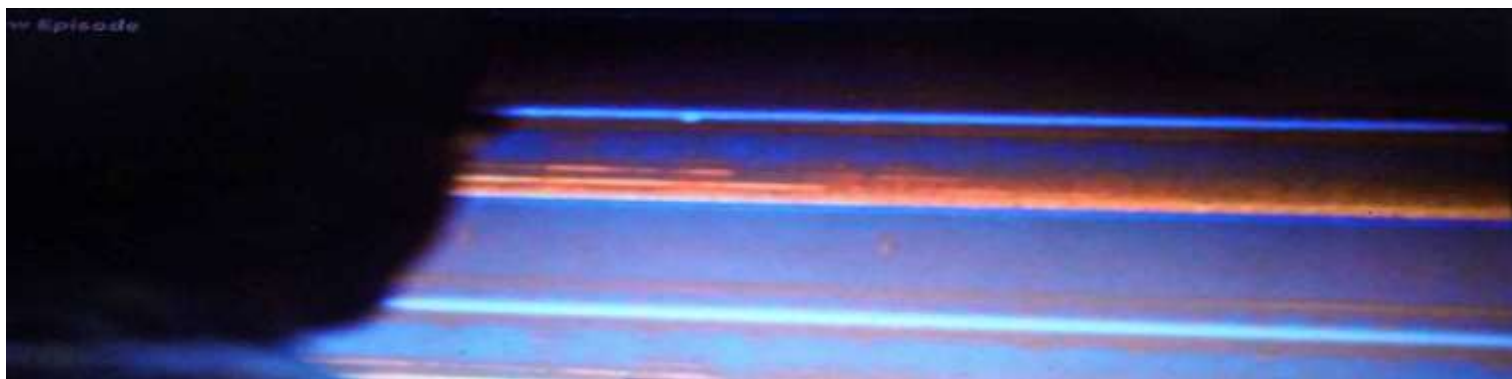
-Derek. Dessa markeringar är alla syrsor som finns där.

-Derek Ja, vi kan minska ljudet av dem..

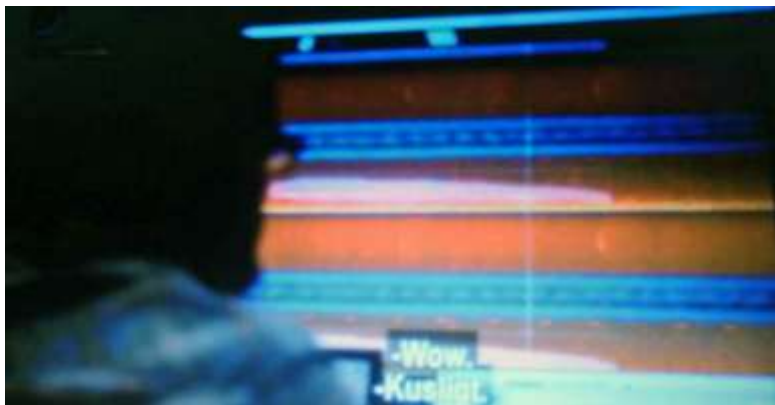
-Derek Dessa markeringar är antagligen bara gräshoppor.

-Derek , En vårtbitare hör vi här.

-Derek , Men det är den tydligt gula färgen vi är intresserade av. Där är lätet. Det kan vi lyssna på.

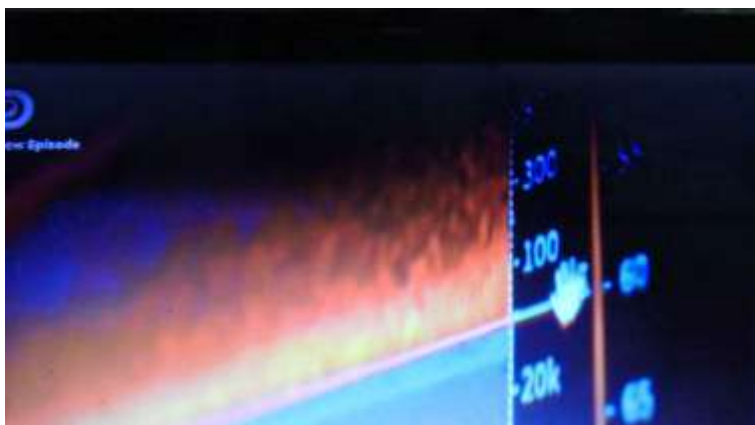
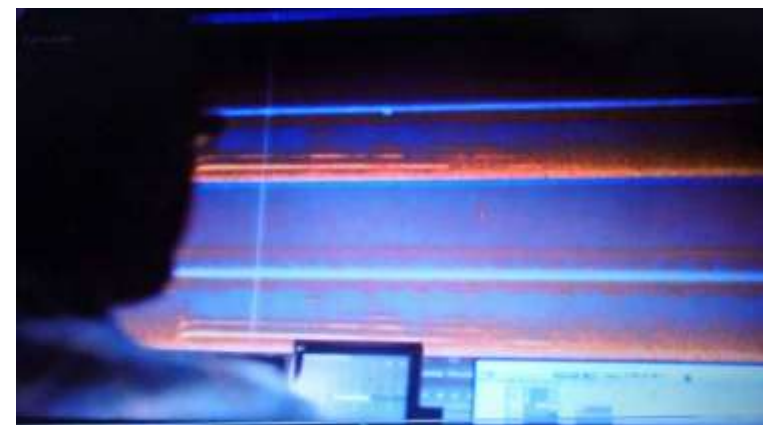
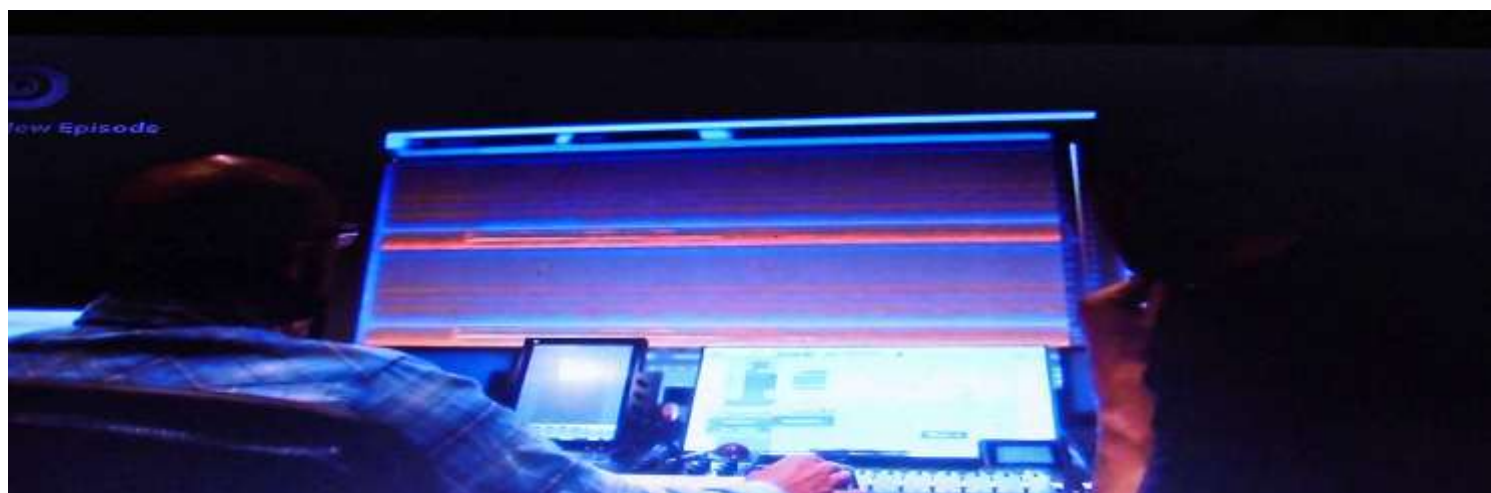
-Derek. Jag ska höja volymen.

-Bryce. Wow, det är gallet. Du har erfarenhet av liknande ljus . Skulle du säga att det är en biologisk varelse som skapar ljudet?

-Derek. Jag har många inspelningar av djur.

-Bryce. Efter att du har hört dem tillräckligt, kan du avgöra om det är naturligt.

-Derek. Det här låter som primater. Du hör dem när de ylar. De börjar med en hög ton, och sedan tonen blir lägre.

-Bryce. Den här är jag nyfiken på. Finns det några låga frekvenser inbäddat i ljudet?

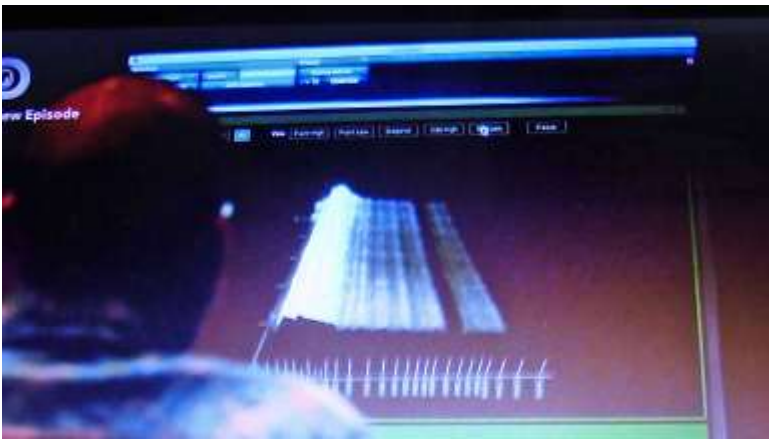
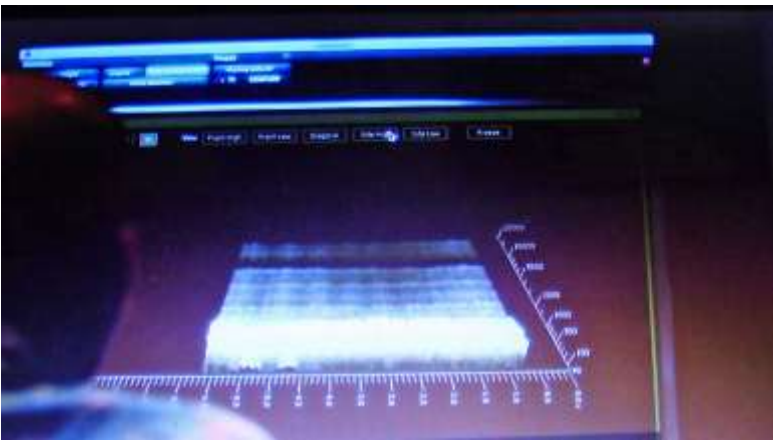
-Derek. Jag ser att det finns här.

-Bryce. Det ljusgula området?

-Derek. Ja. längs ner. Men vi kan inte höra det.

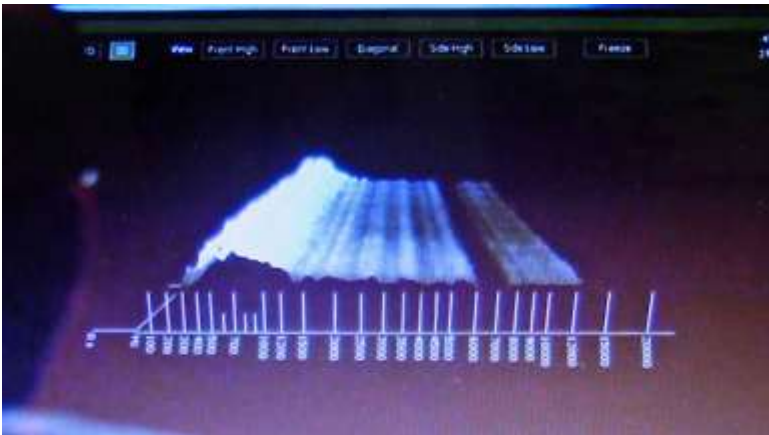

. -Derek. Ja, längs ner. Men vi kan inte höra det. Under 20 hertz.

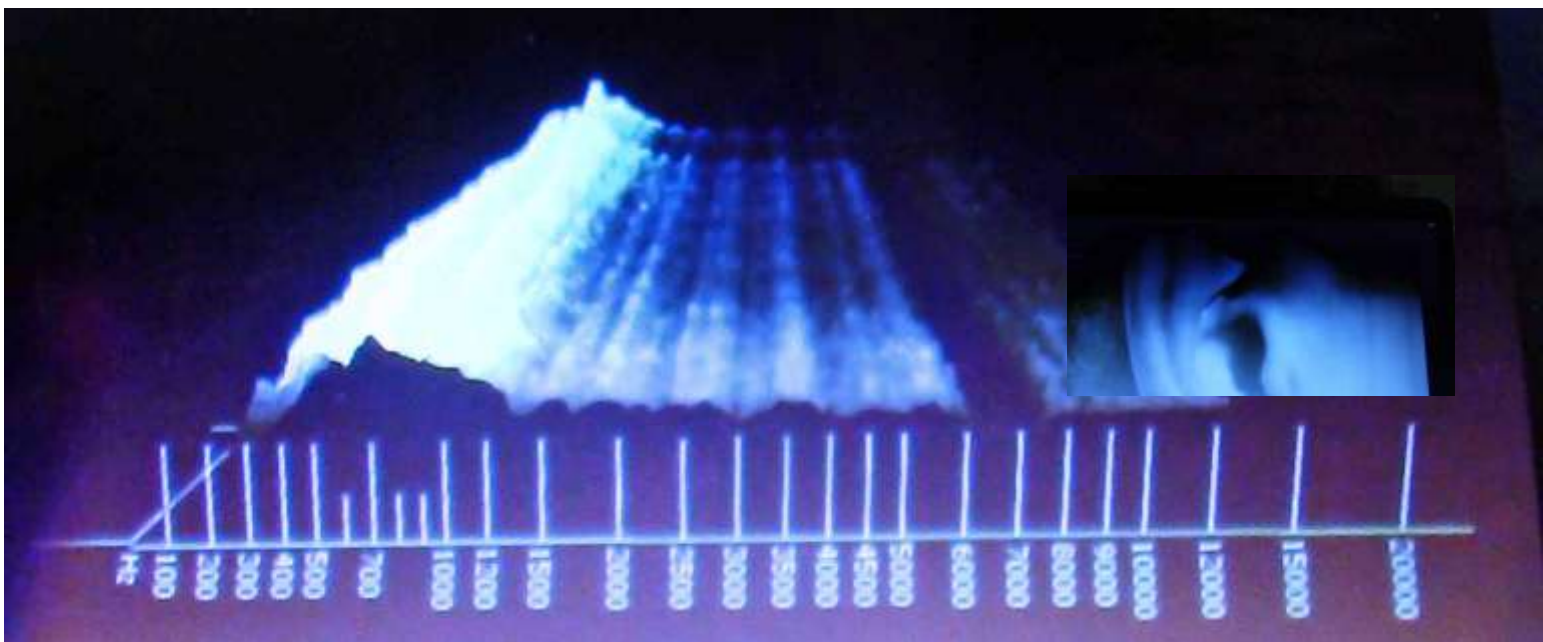

-Bryce. Kan vi komma närmare på nåt sätt för att se hur låga frekvenserna är?

-Derek. Kan kan ladda in det i mitt program. Vi kan ta en titt på det.

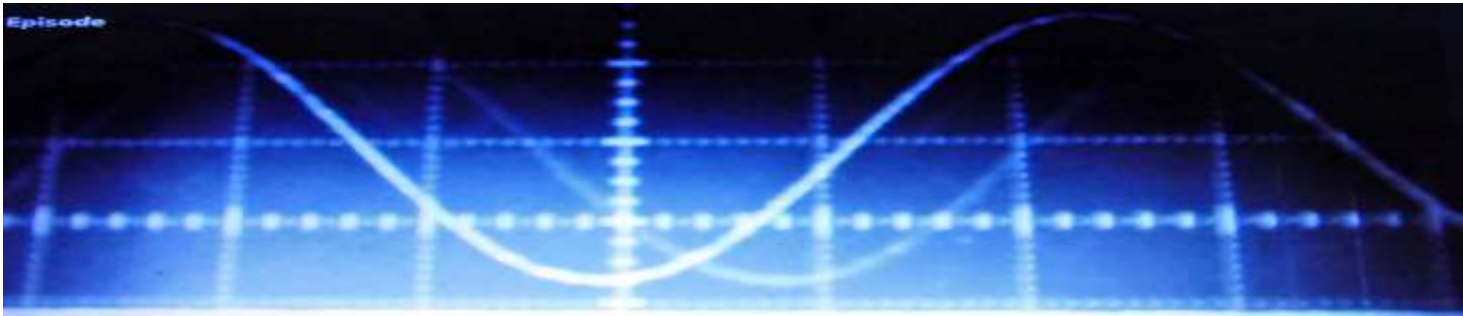
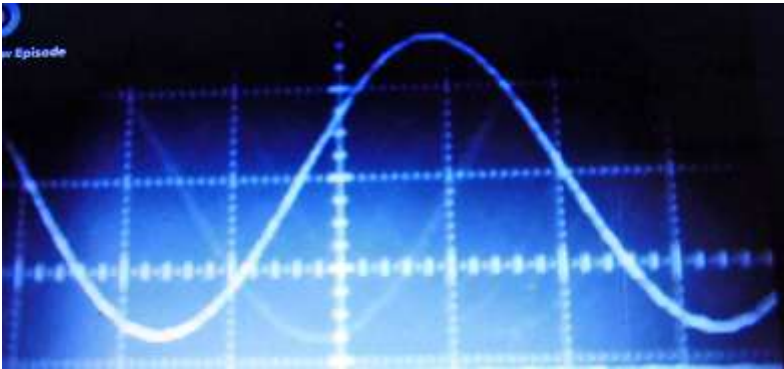
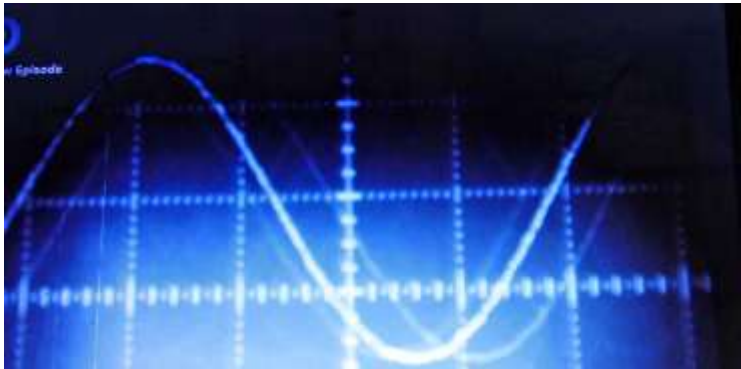
. -Derek. Vi undersöker det vid sidan. Som du ser är det en stor bula, under 20 hertz.

-Bryce. Jag visste det. Det är intervallet för infraljud. Bigfoot-lätet som vi spelade in har ljud som befinner sig under 20 hertz. Det är ett infraljud. Det betyder att det kan vara en Bigfoot på inspelningen. Vi vet att inget annat djur i vårt sökområde avger infraljud så vem eller vad skapade ljudet? Finns det en chans att vi har bevis för en Bigfoot?

-Derek. Detta är något som jag inte hört förut.

-Bryce. Vår Bigfoot-inspelning hade frekvenser under 20 hertz. Vi vet att infraljud befinner sig under den frekvensen.

-Bryce. Människor kan inte höra alla frekvenser. Hörselomfånget för den genomsnittliga personen är mellan 20 hertz och 20 000 hertz. Mireyas inspelning innehöll ljud på omkring 18 hertz.

-Bryce. I sökområdet... Saker och ting kan röra sig ostörd i mörkret. Bevakar Russell området tunt en isolerad vattenkälla där han möjligen fann spår av Bigfoot.

-Russell. Åh, titta. Det är något som avger ett värmespår. Vad är det? Det är ett hjort. Den goda nyheten är att den dricker från vattenkällan. Det betyder att Bigfoot kan vara i närheten.

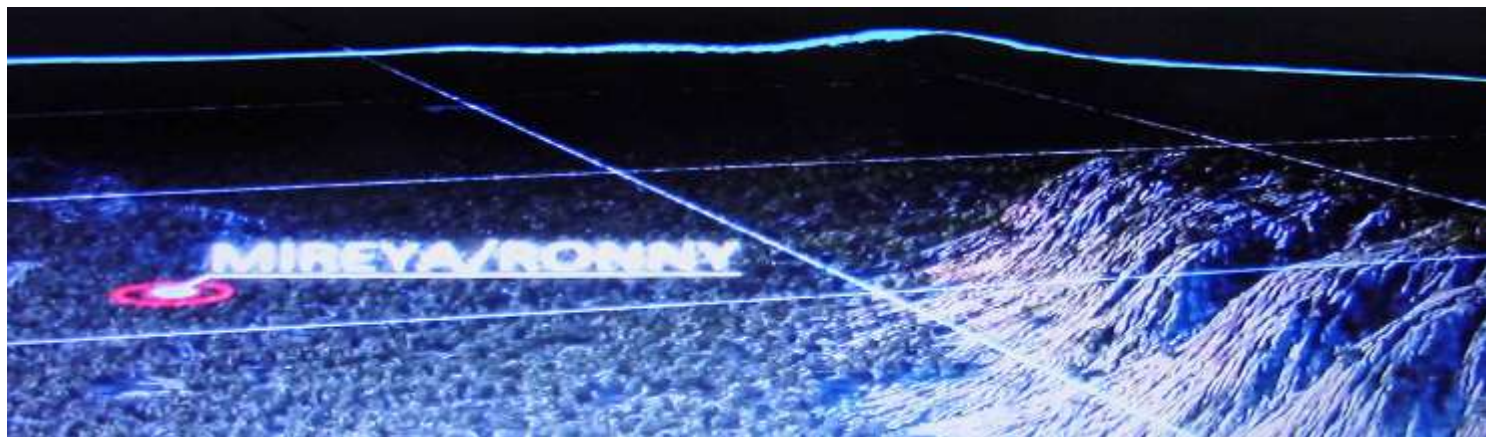
Jag har varit här i tre, fyra timmar. Det finns ingenting. Jag får inget spår. Jag ska byta plats.

-Russell. Oj, vänta lite. (tii kameramannen).

-Kameramannen. Hur är det?

-Russell. Jag mår inte bra. Det slog till snabbt. Vänta lite. Var det detta som drabbade PRG? Jag vet inte. Vi får avsluta.

--Bryce. 3 km nordväst från en möjligt Bigfootbo....Den här snubben blir perfekt. ...gör sig Mireya och Ronny klara för att testa en ny taktik i hopp att locka ut Bigfoot från sitt gömställe.

-Ronny. När man har alla bevis som vi har såsom boet, höken och fotavtrycket måste han få veta att vi inte vill skada honom. Det bästa sättet att vinna Bigfoots förtroende är att skapa ett utbyte med gåvor.

-Mireya. Är gåvorritualer vanliga, där folk lämnar saker och får saker i gengäld?

-Ronny. Det finns olika uppfattningar. Några anser att det är skitsnack. Jag tycker att vi ska försöka med allt vi kan.

-Mireya. Gåvorritualer förekommer i naturen. Pingviner har ibland gåvorritualer där de ger en sten för att få en partner. Tanken att Bigfoot kommer för att ta emot gåvan och lämna något till oss är verkligen långsökt. Men vetenskapen är inte logisk alla gånger. Ronny säger att det har funkad tidigare så jag är öppen för hans förslag.

-Bryce. Det ska prova sin nya taktik i området mellan det möjliga boet och där man tror sig höra Bigfoots läte. Planen är att söka mellan två pukter: Runt boet och ljudkällan.

-Mireya. Det är vettigt att leta på ställen där vi har sett tecknen på aktivitet för då har vi en större chans att hitta dem.

-Ronny. Det här är perfekt. Det är en bra plats.

-Mireya. Vill du placera gåvan här ute? Vilken plats blir bra?

-Ronny. Den där stenen vid gläntan skulle vara en bra plats. De kommer genom skogen och ut i den fria. De kommer hit för att dricka. Det blir som ett bakhåll.

-Bryce. I mitten av Ingenstans finns det en enorm kärrmark. En perfekt plats för att jaga Bigtoot. Kärrmark är fullt av mat som de behöver och området har utkiksposter på vardera sidan. Det är en perfekt plats att lämna gåva på.

Kamera

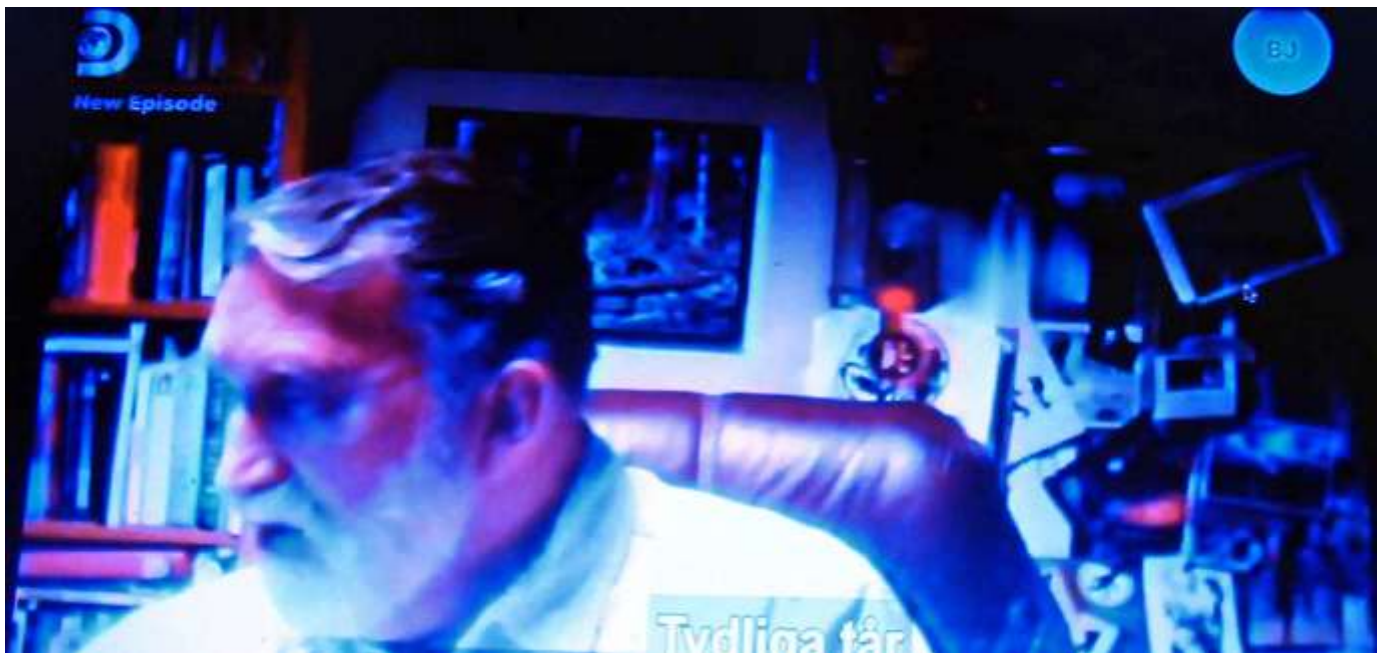
-**Ronny.** Jag lägger pärlor på äpplet. Hoppas det är ett bra lockbete. Det syns bra.

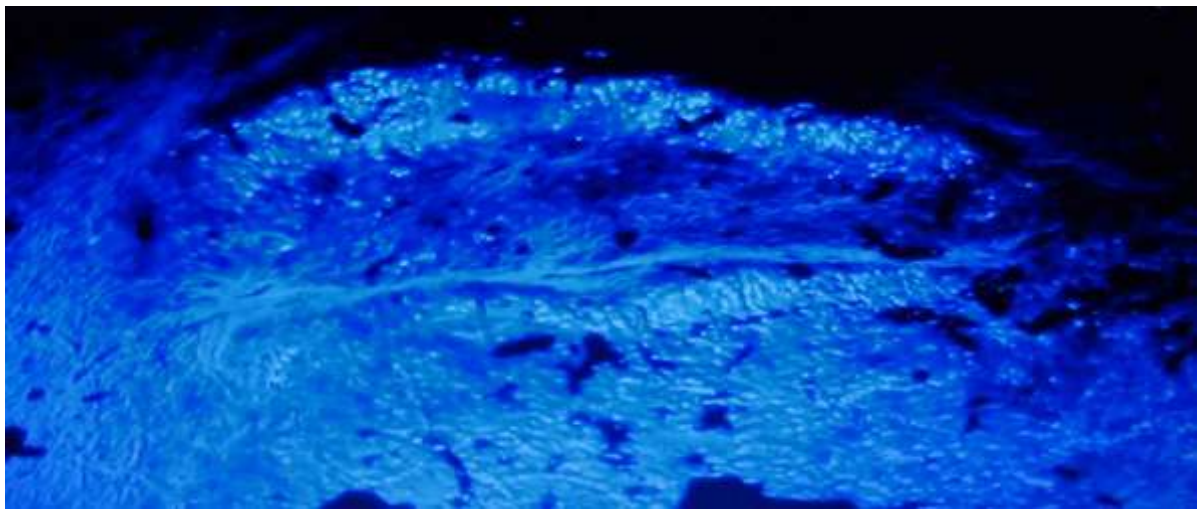
-**Mireya.** Det gör det verkligen. Här är den. (Kameran).

-**Ronny.** Håll den. Vi placerar gåvan mitt ute i det öppna fältet. Den ligger där för att vi ska komma tillbaka senare i kväll och gömma oss i skogsmynningen för att spana på området och förhoppningsvis får vi en bild på Sasquatch.

Ronny och Mireya lämnar området.

På kommandocentralen förbreder Bryce ett samtal till antropologen och Bigfoot-forskaren dr Jeffrey Meldrum. Han har analyserat 3D-skanningen av fotavtrycket som Mireya och Ronny hittade och han är redo att ge sin bedömning.

-Bryce. Hej, dr Meldrum

-dr Meldrum. Hej, Bryce.

-Bryce. Jag vill prata med dig om 3D-skanningen som vi skickade. Vad fick du fram.

-dr Meldrum. Det är intressant. Jag kan se vad som fångade er uppmärksamhet. Det ser sannerligen som ett avtryck i lervällingen. Jag kan se vad som ser ut som tår med ett par mycket distinkta tår tvärs över foten. Vid den första ögonkastet ser det ut som ett avtryck från Sasquatch.

-Bryce. Visst gör det. Det är verkligen intressant.

-dr Meldrum. Tydliga tår och mellanfoten på en framtass. Framtassens tår är mindre tydliga, men så är det oavsett om det är en Sasquatch eller björn. Det blir lite av en gåta just nu när det inte finns mer att gå på.

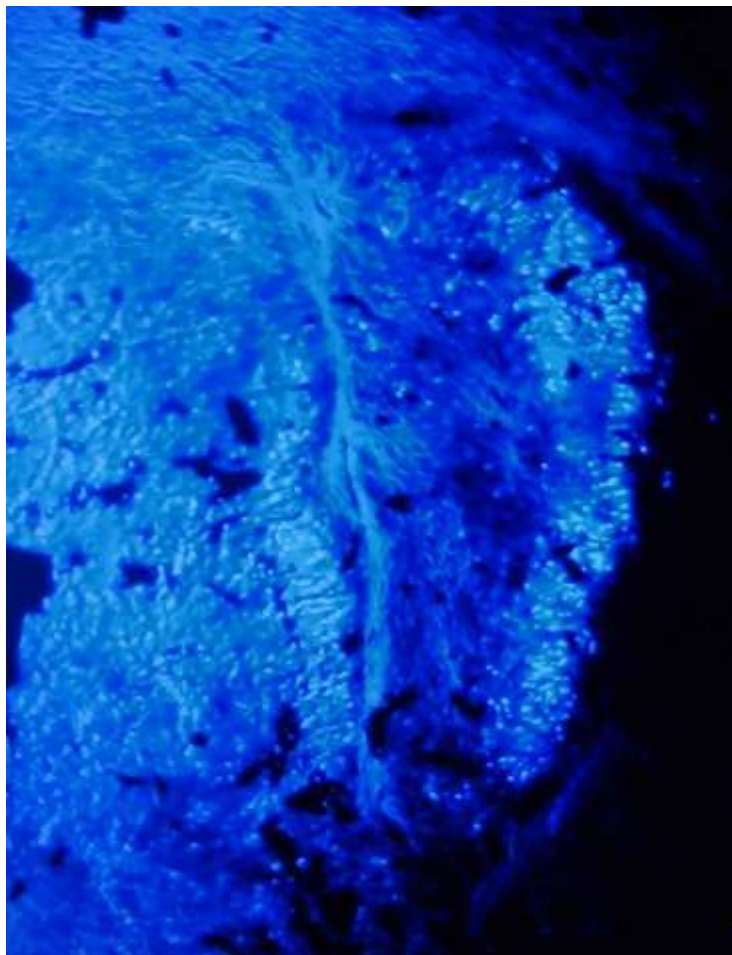
-Bryce. Det förstår jag.

-dr Meldrum. Vi behöver mer information.

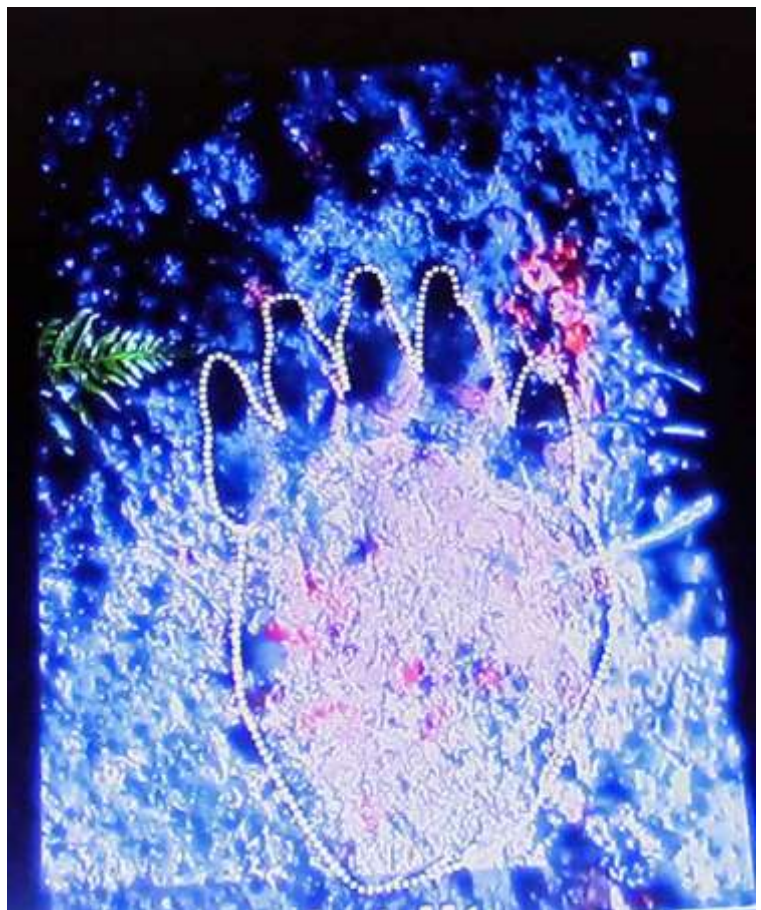
-Bryce. Jag är glad att tekniken fungerar, och vi kan skicka alla bilder vi tar. Tack så mycket. Jag ska vidarebefordra detta till teamet.

-dr Meldrum. Tack för att jag fick titta på det.

-Bryce. Tack dr Meldrum.

Fotavtryck av Sasquatch.

fotavtryck av en björn

och

Efter att han sovit dåligt får Russell en sen start på dagen. Han försöker bli av med illamåendet som plötsligt drabbade honom.

-Russell. Det är som en dimma över mig. Det var samma symptom som drabbade RGP. Huvudvärk och den kraftfulla utmattningen.

Russell tittar till övervakningskamerorna för att se om de fångade nåt när han tvingades avsluta kvällspasset.
-Russell. Då ska vi se. Jag ser bara mig själv. Om jag drabbades av ett infraljud i går, så är vi på rätt plats och möjligheten att få en A-klassad observation stiger rejält. Jag måste se mig omkring igen. Det kan finnas bevis i närheten.

Det blir snart mörkt. På kvällen återvänder Mireya och Ronny tillbaka till gåvoplatsen för att börja sin spaning.

-Mireya. Vi ska bara spana i kväll. Med hjälp av utrustning och värmekameror.

-Ronny. Exakt. Vi har en värmekamera som ger oss en fördel för det finns många alternativ när vi kommer ut från skogen. När vi nattjagar vill vi minska alla ljuskällor. Vi kommer placera ut värmekameror som gör att vi kan spåra värme.

-Ronny...Precis som jägare använder vi oss av rött ljus för djuren kan inte uppfatta det. När det kommer till Bigfootforskning så måste vi vara lika försiktiga som Sasquatch.

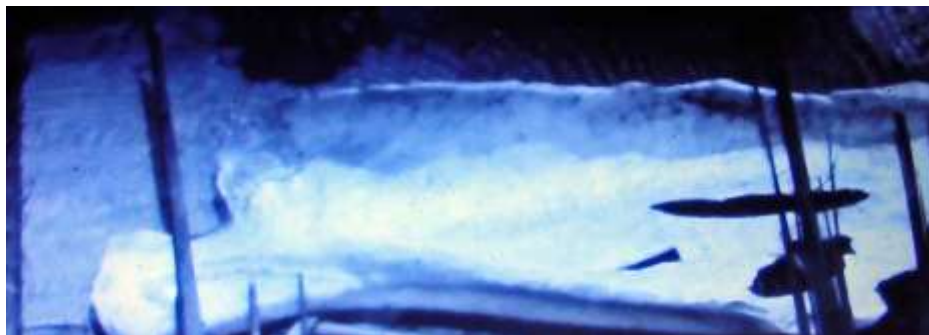
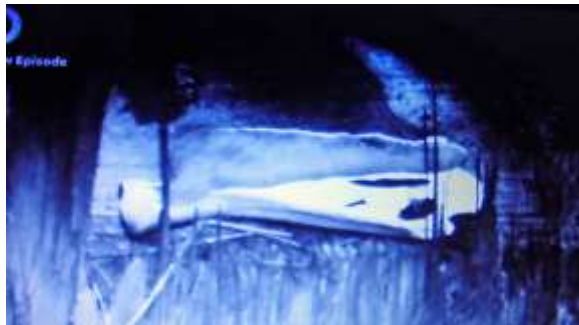
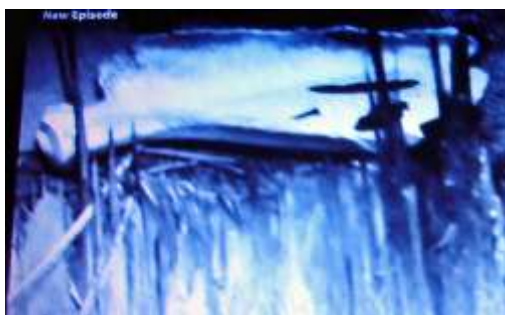
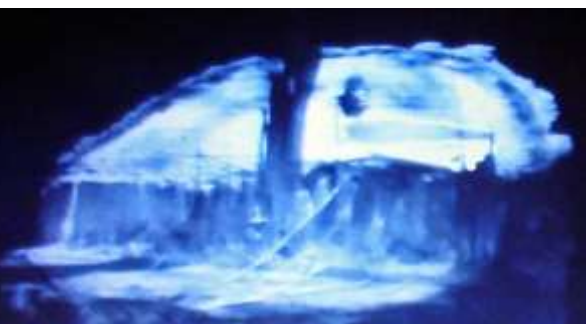
-Mireya. Det blev knäpptyst. Det är som att skogen stänger ner.

-Ronny. Vad konstigt.

-Mireya. Det är något här.

Russell är i området där han drabbades av ett mystiskt illamående medan han övervakade en vattenkälla.

-**Russell** Jag är vid vattnet för att se om det finns något här. Titta på det här. Det verkar konstigt. Det ligger ett skulderblad och en kotte på stubben. Det ser inte naturligt ut. Allt placerades av en anledning.. Det finns ingen naturlig förklaring till att ett ben hamnar på en snubbe som finns i mitt sökområde, **som om jag leddes hit**. Om ett rovdjur äter ett djur skulle det finnas fler benrester i området. Det finns inget annat förutom skulderbladet. Så konstigt! Det är inte naturligt. Det kan vara en gåva till oss.

Tre timmar in i spaningen finns det inga tecken på aktivitet.

-**Mireya**. Ser du nåt?

-**Ronny**. Det finns inget på värmekameran. Vi är uppe på en ås som inte är långt ifrån gåvoplatsen och med hjälp av kamerorna kanske vi fångar nåt. Vi är här så länge det behövs.

-**Mireya**. Lyssna.

-**Ronny**. Ljudet kommer emot oss.

-**Mireya**. Fortsätt! Hörde du?

-**Ronny**. En vissling. Rakt framifrån.

-**Mireya**. Ronni, vänta lite. Det var en annan visling.

-**Ronny**. Vi har hört den två gånger. Det kan vara Bigfoot. Den visslingen....Ingen vet vad de försöker kommunicera men man tror att det kan vara en varning till andra Bigfoots om att vi är i området.

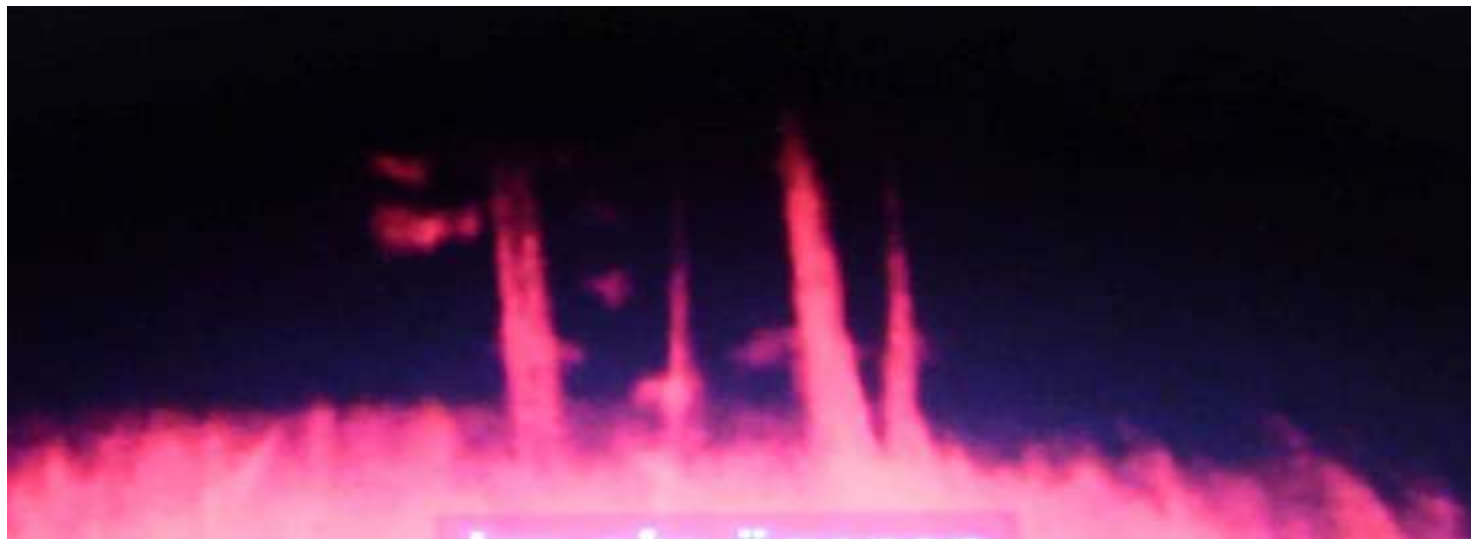
-**Mireya**. Det rör sig.

-**Ronny**. Ser du det.

-Ronny. Herregud. Titta på trädet. Titta på det här. Jag får en värmesignal framför oss. Precis vid stenen. Jag ser det. Rakt fram, precis där. Det är ögon. Herregud!

-Mireya. Jag såg ögonen. De fanns här omkring.

-Mireya. Jag såg ögonen. De fanns här omkring. Hörde du det där?

-Ronny. Visslande. Det stämmer med Bigfoot. Faktumet att den visslande. Forskarna tror att det är kommunikation mellan Bigfoots. De kan häma djur – och fågelläten och de hoppas vi att de rädds.

Primatolog dr Mireya Mayor och Bigfoot-expert Ronny LeBlanc är på nattjakt i östra änden av en enorm glänta som de har kollat av efter Bigfoot aktivitet.

-Mireya. Jag ser den. Rakt fram där.

-Mireya. Jag ser den. Rakt fram där. Ögon! Åh herregud. Kunde inte se vad det var, bara ögon som glänste. Ögon var ungefär här. Den är borta nu. Jag såg tydligt ett par ögon som glänste. Och vad det än var, försvann det spårlöst. Det är inte ovanligt i naturen ens för stora djur som gorillor. Jag har varit i djungeln med silverryggar bara en halvmeter bort utan att märka dem. De här djuren kan sin miljö, vet hur de förblir oupptäckta för att de måste för att överleva. Trots sin storlek kan de vara otroligt gäckande.

-Ronny. Vi tittar efter vridna grenar eller fotavtryck. Bara nåt tecken på att nåt stort har gått här.

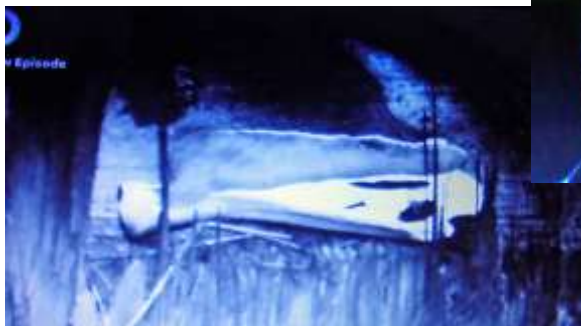
-Mireya. Den var nyss här. Vad det än var måste den ha lämnat spår. Ska vi gå mot skogskanten?

-Ronny. Ja, det gör vi.

-Mireya. Jag vill inte lämna området utan att kolla efter avtryck som kan berätta vad vi ser.

Mireya till Russ.

-Mireya. Russ, det är Mireya, hör du mig?

-Russell. R du i närheten av Ronny? Jag har nåt som är hans specialitet.

-Ronny. Ronny här, Russell.

-Russell. Konstigt, men det är en stor stubbe. Ovanpå ligger ett skulderblad som om nån lagt där. Lite ovanför skulderbladet ligger det en kotte som är strategiskt placerad. Det verkar jättekonstigt. Jag har hört om gåvorna som gavs för. Ja, jätteintressant.

-Ronny. Att ge gåvor går tillbaka hundratals år. Det tillskrivs indianerna som ser det som att Bigfoot försöker kommunicera. Många tror inte på det men många forskarna gör det, även jag. Om Russell har hittat en gåva så försöker Bigfoot kommunicera. Det här kan bli stort.

Spännande. Vi ska absolut kolla det imorgon.

-Russell. Det låter bra. Jag hör av mig imorgon.

-Ronny. Jag tror att de glänsande ögonen var en Sasquatch. Det var för högt från marken för nåt annat. Det blir väldigt svårt att hitta fysiska bevis nu. Vi har satt ut kameror över hela gläntan. Vid gryningen kommer vi hit och kollar.

Det är dag 16 på en **21**-dagars expedition om Bigfoots existens.

Överlevareexpert Russell Accord har lämnat platsen där gåvan fanns. För att söka fler ledtrådar.

-Russell. Det har hänt skumma saker sen jag hittade boet. Jag mådde illa härom natten. Det bekymrade mig. Det har varit gott om iakttagelser, aktivitet. Har vi hittat det vi söker? Gåvan jag hittade såg ut att vara avsiktligt arrangerad. Men jag kollade överallt och inga fotavtryck. Trots det är jag övertygad om att jag är nära, så jag fortsätter att leta.

Mireya och Ronny är tillbaka där iakttagelsen gjordes ungefär 13 km från baslägret för att leta efter bevis. Istället för att gå till fots tar teamet ett nytt transportmedel en fyrhjuling på 100 hästkrafter.

Mireya och Ronny är tillbaka där iakttagelsen gjordes ungefär 13 km från baslägret för att leta efter bevis. Istället för att gå till fots tar teamet ett nytt transportmedel en fyrhjuling på 100 hästkrafter. Teamet använder tiotals år gamla timmervägar och brandvägar för att manövrera genom målzonen.

-Mireya. Hela tiden vi har varit här, har vi försökt smyga oss fram. Nu har vi fyrhjulingen för att det är logistiskt omöjligt utan dem. Det är för stora områden att täcka in på kort tid. I fält, när ett djur har vant sig vid ens närvaro kan man göra det man brukar, även ljud. Om Bigfoot är en högt intelligent primat vet han att vi är här. Fyrhjulingen skrämmar inte.

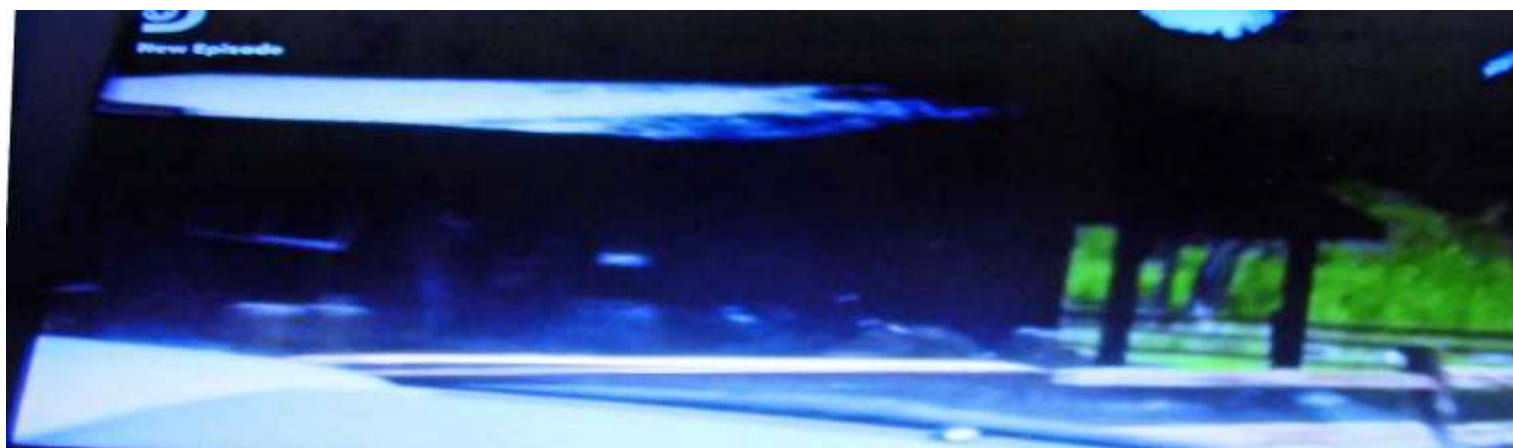
-Mireya. Det vi såg stod vid träden där borta. Titta, avtryck av hjort. Du märker inget, va?

-Ronny. Nej. Det gör jag inte.

-Mireya. Vi kan ta ut kortet ur kameran.

-Mireya. Vi fick med en hjort. Kameran utlöstes många gånger. Konstigt. Nånting utlöste den, men det finns inget på bilden. Trots att kameran bara ska fånga bilder med rörelse i har den fotograferat många till synes tomma bilder. Den här stod närmast ögonen vi såg men tyvärr fick vi ingen bild av det de tillhörde. Det går inte ihop. Vi ska nog gå hit ikväll igen och ta reda på exakt vad som utlöste kameran.

Jim, pensionerad polis

75 km bort är Bryce på väg att träffa lokala **ögonvittnen**,

-Bryce. Jag ska träffa en kille som heter Jim. Han är pensionerad polis och han såg Bigfoot i ett träsk likt gläntan där vi hade aktivitet. Om Jim kan berätta nån detalj vi inte känner till kan det nog spela roll i utredningen. Han var tveksam om att berätta på grund av den sortens jobb han hade.

Hej Jim! Hur är det?

-Jim. Bra.

-Bryce. Kull att äntligen träffas.

-Jim. Detsamma.

-Bryce. Tack för att jag fick komma. Jag vill höra din iakttagelse så kan du gå igenom den med mig?

-Jim. Det är en historia som började för 31 år sen. Jag hade slutat för dagen och åkte ut för att fiska. Träsket är inget trevligt ställe. Det stinker. Det är så tjock med mygg att det är svårt att andas. Man doppar inte tårna i vattnet. Jag hade burit dit grejer och gick tillbaka på en liten smal stig. Jag hade precis kommit ur buskagen och hörde ett ljud och braket av nåt som vältes. Då gick jag lite försiktigare därifrån och hörde ett grymtande ljud, kom kanske 4, 5-9 meter från sjön och hörde nåt slå i vattnet. Jag vände mig om och tittade uppför floden. Och...

-Bryce. Ta det lugnt.

-Jim. Det var en vidrig stank. Jag har aldrig känt den förr. Jag tittar och ser en varelse... Det är sättet... Jag skakar... Jag har aldrig trott på sånt förut och ...

-Bryce. Såg du ansiktet?

-Jim. Nej. Den var på väg ifrån mig och jag hörde den gå upp ur vattnet. Jag såg den gå in i buskaget och jag hörde ett läte. Jag kan nog bara beskriva det som när man ser skräckfilmer och vålnader gör högaJa, gälla skrik. När jag hörde det... Det är nåt man inte glömmer. Och man väntar inte kvar för att se vad det var. Man drar därifrån.

13 km från baslägret är Mireya och Bigfoot-forskaren Ronny på väg till, vad som kan vara, en gåvoplats för Bigfoot.

-Mireya. Vi beslutade att följa Russells koordinater till gåvoplatsen. Och försöka ge Bigfoot gåvor, men ännu viktigare för mig var att använda djurspåraren.

Teamet har en uppsättning trådlösa radiosändare. Viltbiologer har använt radiosändare ute i fält sen tidigt 60-tal. Halsband brukar sättas på djuren när de sover.

-Mireya. Jag har använt sändare länge och olika sorters djurspårare ute på fältet men nu fick vi tänka utanför ramarna för vi har ju inte djuret. Jag måste fästa den lilla sändaren så vi kom på idén att ta nåt som är naturligt som en kardborre och lägga den lilla sändaren inuti och hoppas att den fastnar.

-Ronny. Här är det.

-Mireya. Har ett annat djur lagt det där?

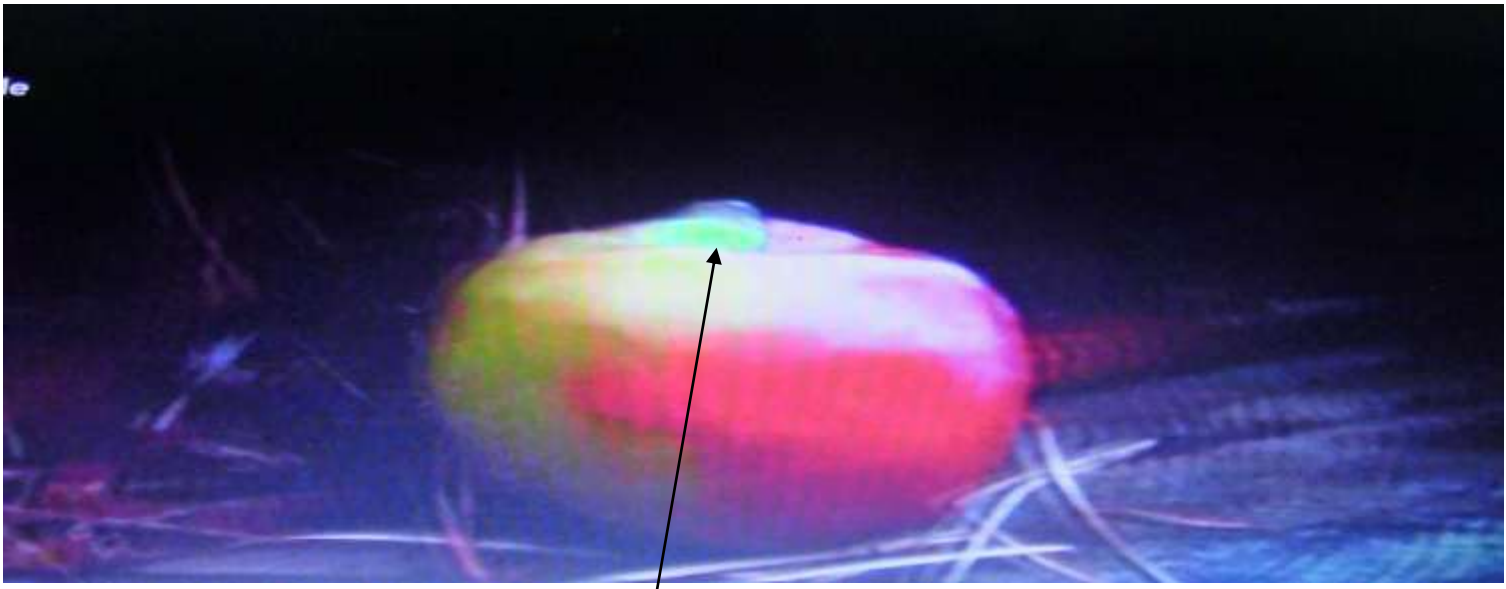
-Ronny. Lagt det? Nej. Konstigt. När Russell berättade om platsen blev jag osäker men nu blev jag glad, för det stämmer med Sasquatch-gåvor. En Bigfoot försöker ta kontakt. Den här platsen är perfekt för sändaren.

-Mireya. Jag hämtar radiosändaren.

Teamet lägger ett äpple som bete, ungefär 3 meter upp i luften. Sen placerar de kardborren där den bäst kan fastna i varelsens päls.

Som svar på gåvan lämnar teamet ett äpple till och en kula för att locka andra eventuella Bigfoots i området. Tanken med att lämna äpplen och kulor är att säga att vi är vänligt sinnade. Vi hoppas att de märker det här.

-Mireya. Har teorin om givande funnits länge?

-Ronny. Det finns indianhistorier där Bigfoot tittade på en kille som hade fisk och lämnade fisk åt honom. Några dagar senare på samma plats hittade killen ett hjortskinn, bär och annan mat. Tanken är att få det första ömsesidiga givandet och målet att på sikt få se varelsen. När det gäller gåvorna har många som har Bigfoots nära sina hus erfärut att när de lämnar matgåvor är det borta nästa dag. Det är som, ”vi är vänner, det är ofarligt”.

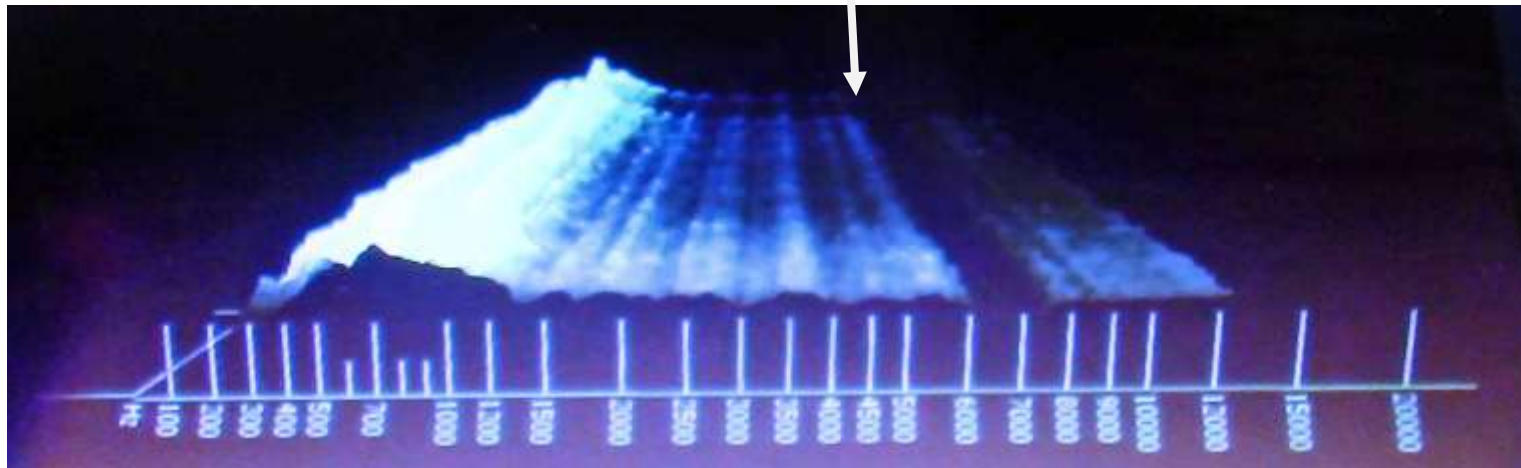
-Mireya. När vi lämnar gåvor till Bigfoot känns det som gröt till tomten. För mig handlar det inte om att vi tror att Bigfoot existerar utan att vi har bevisen. Det jag är mest intresserad av här är att samla påtagliga bevis som äntligen kan bevisa Bigfoots existens. Jag hoppas verkligen att med radiosändaren eller kardborren eller ett pälsprov, nåt som äntligen bevisar att det vi letar efter verkligen finns.

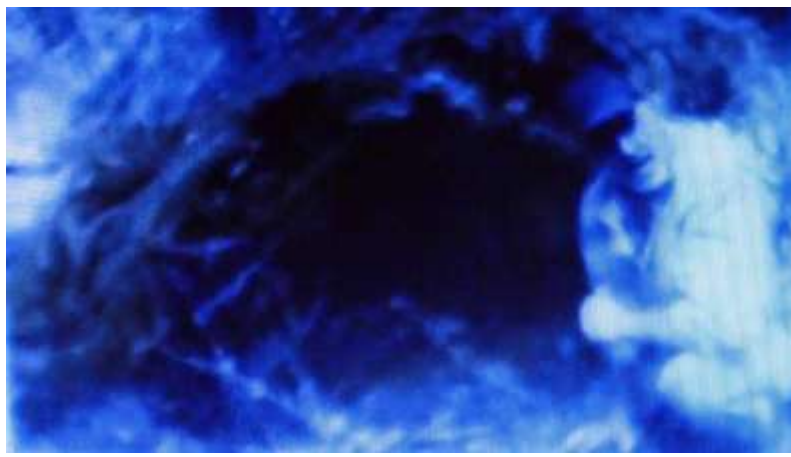
Gåvor till Bigfoots

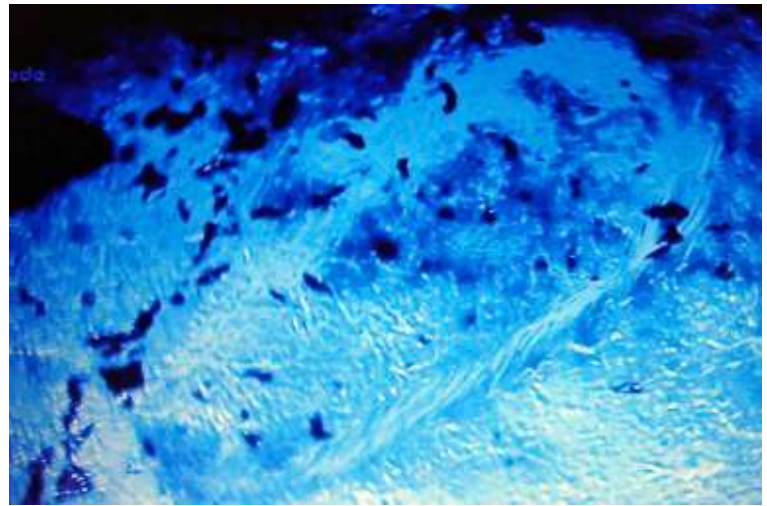
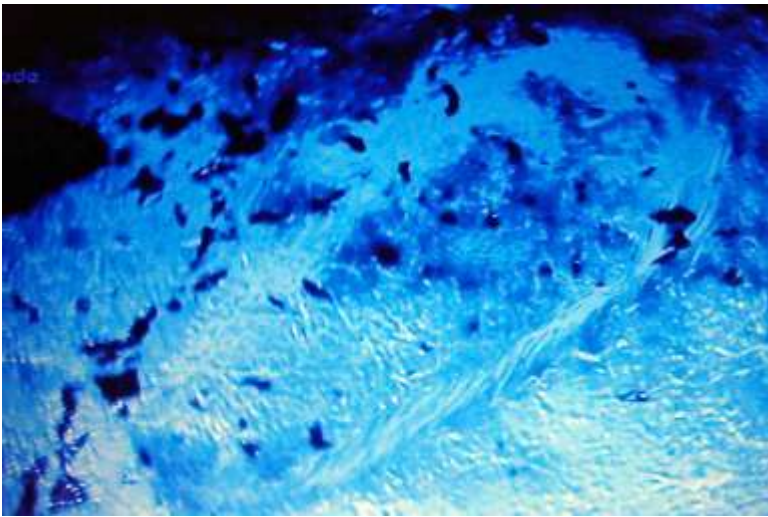
Utredare Bryce Johnson är tillbaka på ledningscentralen för att gå igenom alla bevis de har samlat in på 16 dagar.
-Bryce. Vi har mindre än sju dagar att färdigställa att färdigställa och jag försöker gå igenom allt vi har, för tiden börjar ta slut.

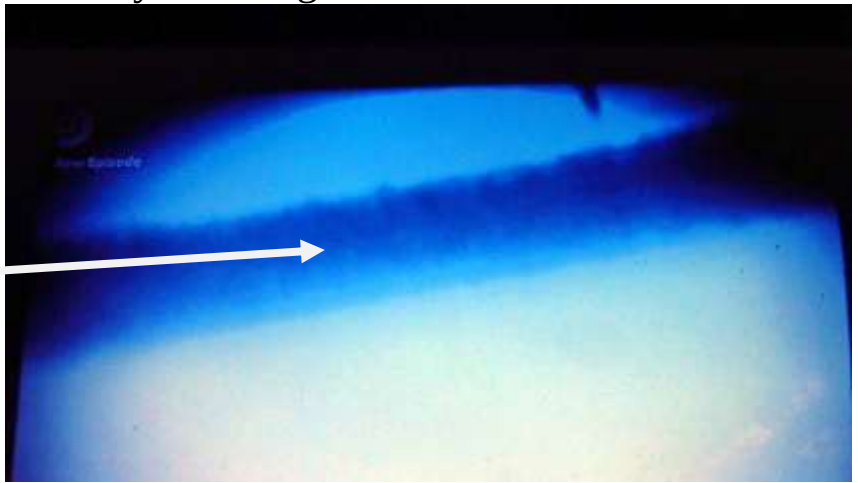
Ljud från Bigfoot

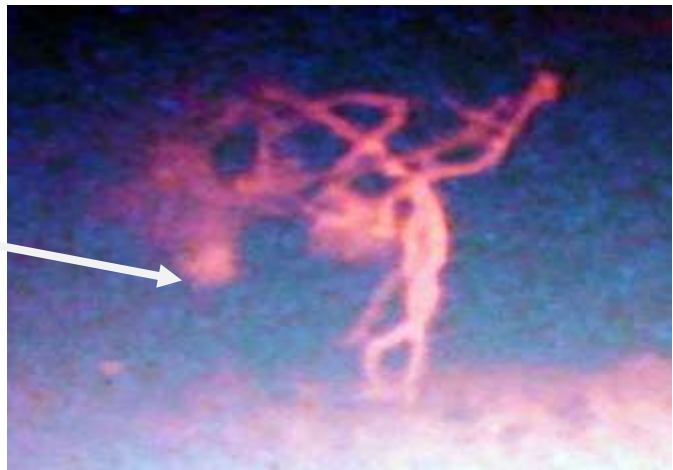
Bigfoot-boet

Fotavtryck av Bigfoot

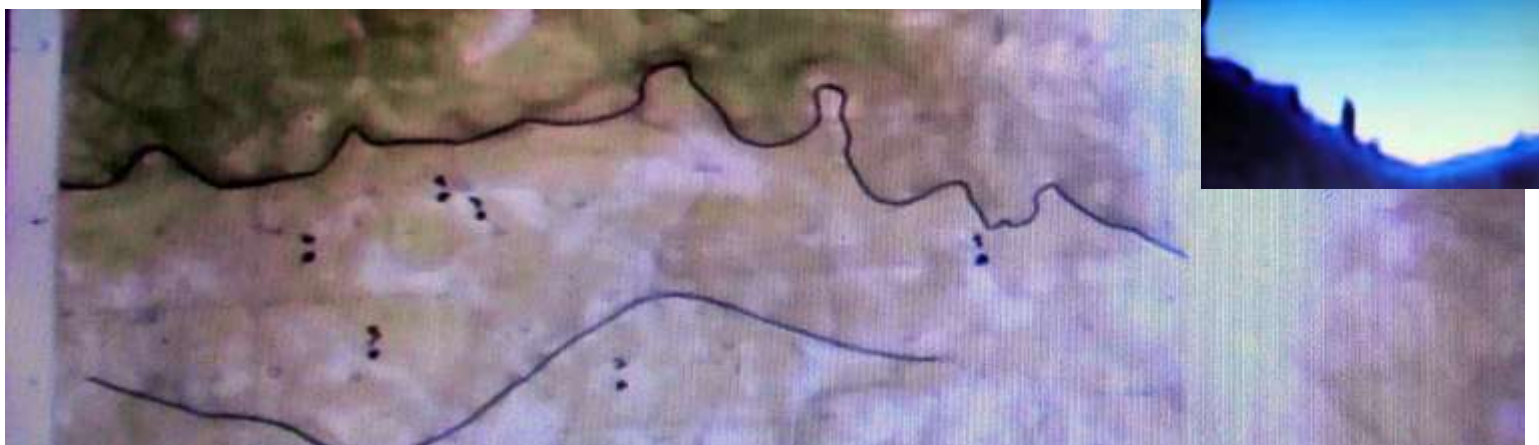
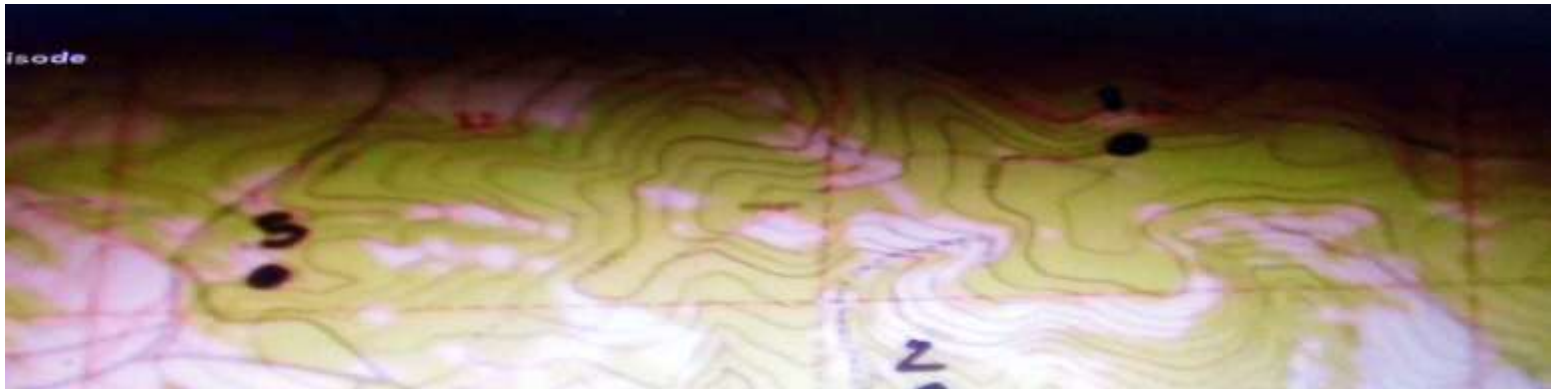

Bigfoot och dess hårstrå

Bigfoot-ögon

-Bryce. Först hade vi ljudet som exakt angavs av CTSI-killarna. Ett toppen bevis och vi kan exakt märka ut det på kartan. Vi har tittat på det med en ljudingenjör och han kunde säga att det inte kom från nåt känt djur eller en människa. Vi har Bigfoot-boet, vilket jag tycker är ett av de bästa bevisen som vi har samlat in. Vi har ett fotavtryck. Dr Meldrum tyckte att det hade alla drag av ett Bigfoot-spår. Tyvärr kan han inte säga säkert utan andra exemplar från samma stig. Vi har fotona från stigen med en onormal svart fläck (Bigfoot) som utlöste rörelsekameran på stigen. Vad är det? Det kan vara en björn, en Bigfoot. Russ hittade hårstrån nära åsen. Ett hårstrå stämmer med det dr Meldrum anser standarden för Bigfoot-påls. Igår kväll såg Ronny och Mireya ögon som glänste i skogen. Allt det här tillsammans skapar en sammanställd bild om att Bigfoot finns i området och ändå lyckas undfly oss.

-Bryce. Vi får börja från början. Jag sätter upp det här på kartan. Jag har noggrant antecknat teamets rörelser under expeditionen. Jag kan nu rita en exakt karta av de hittills insamlade bevisen. Allt det här är ett högt beläget område. Jag markerar det. Allt ser ut att hända i den här korridoren nedanför åsen. Från skogsområdet på 20 000 hektar har jag begränsat fokuset till en mycket mindre sektion där bevis från Bigfoots aktivitet har skapat ett mönster. Bigfoots har kallats åsgångare. Vittnen säger att de går högt på åsarna där ingen kan gå. Tanken är nog att Bigfoot alltid har en flyktstrategi. Det syns tydligt i Marble Mountain-videon. Bigfoot duckar på andra sidan berget och är borta.

-Bryce. Tittar man på vår karta ser man två åsar mittemot varandra. Det fungerar nog som en genomfartsled. Men vi hittade boet på åsen eller såg ögonen där heller. Eftersom det inte finns mat, vatten eller skydd där måste de gå ner i korridoren. I mitten av åsarna finns en glänta med ett träsk och där såg vi ögonen. I den gläntan finns gott om mat och vatten, så där ska vi vara.... och där ska vi hitta Bigfoot. Vi måste täcka hela området och använda all vår utrustning. Då kan vi fånga allt som rör sig i korridoren när teamet är ute ikväll.

Mireya och Ronny placerar strategiskt ut alla sina återstående kameror. Och radiospåraren i korridoren och mitt i den enorma gläntan.

-Mireya. När jag spårar gorillor måste jag begränsa sökområdet.... Och sen maximera verktygen jag har.

Ett nytt verktyg de ska använda.....är den soldrivna dygnet-runt-kameran. Den självstyrande apparaten strömmar live till en dator med internetanslutning och Bryce kan skanna området när som helst.

-Bryce. Den här kameran blir väldigt effektiv. Den här soldriven och spela in all rörelse. Jag kan kolla dygnet runt.

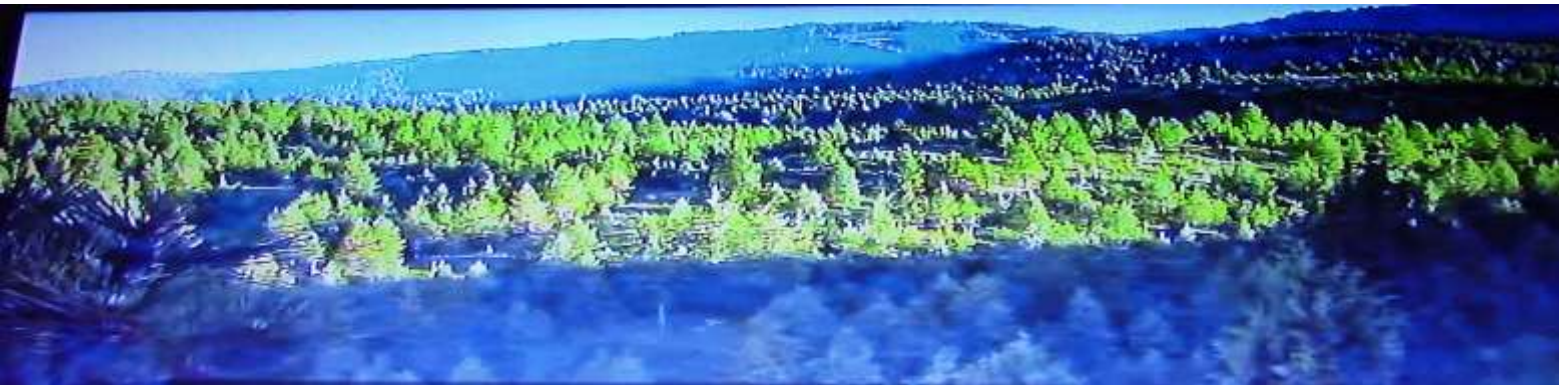
-Bryce. Den här kameran blir väldigt effektiv. Den här soldriven och spela in all rörelse. Jag kan kolla dygnet runt. Vi vill få bästa möjliga utsiktsplats så jag ber Russell att sätta den så högt som möjligt.

-Russell. Uppe i trädet är det kanske 5-6 meter högt. För att kunna bära den tunga kameran upp i trädet måste jag vara kreativ. Det är inte så högt, men nogt för att bryta benet. Och det vill jag inte. Jag ska använda båda händerna. Det handlar om säkerhet och att inte utsätta mig själv för fara. Det är långt till sjukvård härifrån. Jag sätter ut panelen. Den här fungerar självständigt. Den skickar bara signaler genom solkraften. Vi kan hålla koll här i årtal. Jag ska ringa Bryce och se om han gillar den här utsikten.

-Russell. Du gillar nog utsikten. Logga in och titta.

-Bryce. Ja, jag gör det direkt. Jag ser hela korridoren. Toppen. Här får vi bilder på en Sasquatch.

-Russell. Finns det nåt här kan du se det.

-Bryce. Jag meddelar dig först av alla. Bra gjort.

Teamet har satt kameran mot dalen nordväst om gläntan.

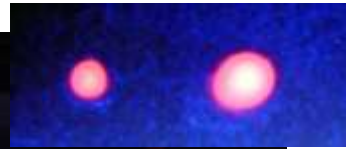

-Bryce. Teamet har satt kameran mot dalen nordväst om gläntan. Kameran sitter så att om nåt går in i gläntan från nordväst, ser vi det. Vi har kameror och spårare på alla viltstigar som leder till gläntan. Om nåt rör sig i korridoren kommer vi att se det.

-Russell. Jag hade väldigt tur som hittade platsen. Utsikten fantastisk. Viltstigar överallt. Medan Bryce tittar på det här ska jag följa en stig och komma närmare gläntan för att hitta bevis för en Bigfoot.

70 km därifrån teammedlem Bryce Johnson på uppdrag för att samla in fler bevis. Igår Ronny och Mireya av sig och sa att de kom väldigt nära och såg rödskinande ögon. Rödskinande ögon är vanliga i rapporter från vittnen. När jag hörde det ville jag prata med ett vittne vid namn Matthew Helberg.

Matthew Helberg, ögonvittne

-Bryce. Kan du berätta om ditt första möte? Såg du nästan samma sak?

-Matthew. Jag var 13 år. Mina föräldrar tältade vid Mount St. Helena och de höll inte koll på mig, jag brukade försvinna iväg. De riggade lägret Jag tog min rygsäck och mitt tält och gick iväg. Klockan var 21.30, jag var ensam och jag kände mig iakttagen, Man får den där känslan utmed ryggraden skogen slutar prata med en...Man vet att det är nåt. Jag tog min ficklampa och började lysa runt och såg röda ögon.

-Bryce. Vad skiljde de här ögonen från, till exempel, en puma?
• Pumors ögon lyser grönt. De här var röda och mycket större än nåt annat djur i skogen.

Bryce. Matt berättade om ögonen som han såg i mörkret 2,5 meter upp. Han kände till skinande ögon från nattdjur som pumors, men han säger att det här var helt annorlunda. Han sa ”Röda ögon, brett isär, nästan som billyktor”. Det stämmer med det som Mireya och Ronny såg.

-Matthew. Pötsligt såg jag att det var en hon-Sasquatch som stod upp.

-Bryce. Är det sant?

-Matthew. Hon var cirka 2,30 lång, svart hår med lera i håret.

-Bryce. Hur kände du när du såg den?

-Matthew. Skräcksladen.

-Bryce. Var ta man vägen om den gör nåt?

-Matthew. Det skrämde mig. Jag var så chockad över att se den stå där. Hon vände sig och visslade till.

-Bryce. Jaså?

-Matthew. Vände sig tillbaka och på bara tre kliv försvann hon in i skogen.

-Bryce. Wow.

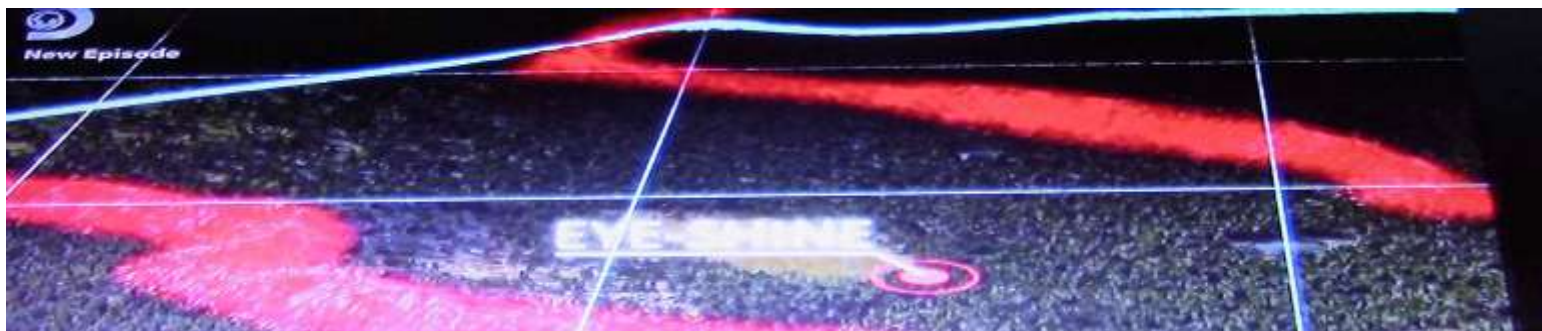
-Matthew. Hur kan nåt så stort Bokstavligen försvinna?

-Bryce. Vad menar du med ”försvinna?” Hörde du stegen?

-Matthew. Nej, ingenting. Jag hörde ingenting när den gick.

-Bryce. Tack för att du delade med dig av ditt möte. Det hjälper oss.

-Matthew. Var försiktiga, för som jag sa, de kan bli farliga.

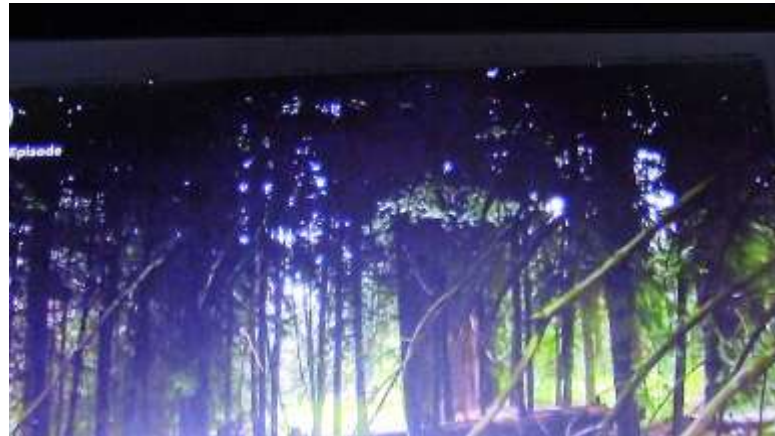
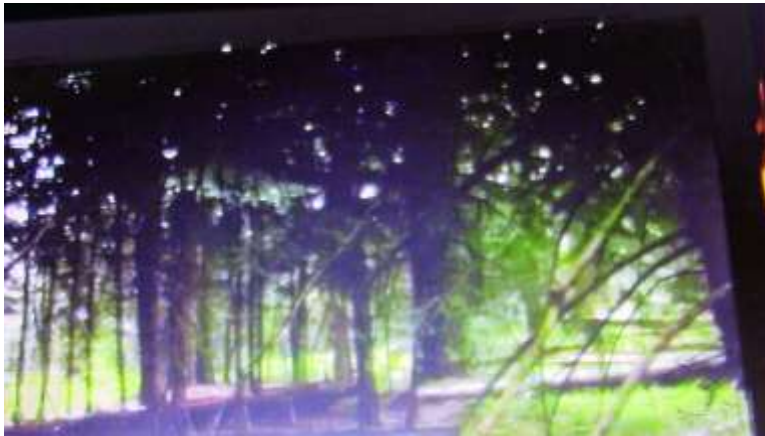
Teamet fokuserar kvällens jakt i gläntan där Mireya och Ronny såg ögonen för ett dygn sen. Men itällett för att gå direkt till gläntan närmar se sig från åsarna norr-och söderut. Vi tror att Bigfoot kommer ner på natten till träsket för att jaga. Teamet ska leta efter alla sors bevis som visar hur de tar sig in och ut. Ungefär 11 km från baslägret lämnar Mireya och Ronny och ter sig till gläntan till fots.

-Mireya. Fyrhjulingen är bra för att åka snabbt men inte när man söker detaljer.som kan vara kritiska för utredningen

Nu, med 3 km kvar, tar sig Russell fram till gläntan.
-Russell. Titta på trädet här bredvid oss

-Russell. Titta på trädet här bredvid oss. De har grenar som hänger långt. Men tittar man på träden med små grenar så är de knäckta. Nånting långt har gått här och knäckt av grenarna. Mer än 1,80 långt. De här är knäckta. Titta på andra sidan. Det är som en korridor. Nåt går igenom här regelbundet. Det luktar verkligen illa här. De luktar som, i brist på annat, exkrement.

-Russell. Ser ni det där? En stor, plan yta här, här och här. Titta här. Riktigt stort. Den här är väldigt tydligt. Det börjar här och går framåt. Ser ni hur det här faktiskt kan vara tår? Det kan vara ett dubbelt fotsteg från en björn som kliver och sen kliver framramarna och där är avtrycken.... Jag kan inte se om det finns märken av klona. Är det en Bigfoot har den inga klomärken. Det har tagits många långa kliv här. Jag går tillbaka häråt. Se vad jag kan hitta mer. Regnet gör oss sällskap igen.

-Russell. Man ser stigen. En sorts viltstig som går här. Jag vill följa den och se om det finns nåt mer nedanför. Spåren är stora. Detaljer saknas. För att säga om det är en björn eller en Bigfoot. Alla grenar är av från 3,5 meter upp som nåt stort och brett gått igenom här. En stående björn når 3 meter upp, men skulle inte ha en hel stig. Nåt stort knäckte alla grenar. Men jag lovar att det var inte en björn. Här verkar stigen ta slut.

-Russell. Jösses, det är gläntan. Det här är perfekt. Stället. Efter att ha följt en dold viltstig med enorma fotavtryck och knäckta grenar på hög höjd har jag hittat stigen direkt till den västra änden av gläntan på 3 km. Jag placerar mig här för nattens uppdrag. Nu gäller det. Om Bigfoot jagar i natt kommer jag att se honom.

4 km bort närmar sig Mireya och Ronny den östra änden av gläntan. De har med sig det stora högtalarsystemet med misstänkta Bigfoot-ylanden som Mireya redan har lyckats med.

-Ronny. Jag har redan känslan av att vi är bevakade. Nu börjar vår tid ta slut, så vi måste testa nåt nytt. Tidigt i expeditionen lyckades Mireya få svar med högtalarsystemet. Jag har en plan som vi ska lägga till och försöka lägga oss i bakhåll. Jag har en idé, om det är okey med dig. Du har varit här längst. De har nog bevakat dig sen du kom och är vana vid dig, plus att det finns en massa indianhistorier om kvinnor som har blivit kidnappade eller har eftersökts, så jag tycker att det vore en bra idé om vi delar på oss och du riggar högtalaren i gläntan. Jag håller mig i bakgrunden, tar mig högre upp och håller utkik åt dig.

-Mireya. Du meddelar mig om du ser nåt där uppfifrån. Jag meddelar om jag hör nåt, så kan du kolla upp det.

-Ronny. Ja. Jag skannar med värmekameran och ser om vi kan få ut nåt från skogen, om det är okej.

-Mireya. Jag känner mig lite som ett bete, men det går bra. Okej, bra. Så ska vi hitta utsiktsplatsen. Tanken är att jag går till gläntan ensam i natt. Det kan lägga nåt i att jag har varit här längst och en Bigfoot är mer van vid mig. Jag har sett med apor. Ju längre man finns där desto mer accepterar de ens närvaro. Men jag kan inte släppa känslan att jag blir bete för att jag är inte kvinna. Ronny sa att Bigfoots är mer intresserade av kvinnor och till och med kidnappar dem, så det kanske är möjligt att jag lockar fram en om jag går dit. Jag kan inte säga att jag ser fram emot det.

-Mireya. Jag har varit här ensam på nätterna i nästan två veckor. Jag vet hur det känns och här är det obehagligt. Det en konstig känsla för mig för jag har känt mig helt bekväm i skogen på natten överallt. Det finns en närvaro här som biter mig fast. Man känner sig bevakad hela tiden. Jag ryser, ärligt talat, bara jag tänker på det.

-Mireya. Om jag möter en Sasquatch i den här gläntan ensam spelar det ingen roll om Ronny tittar eller inte. Då är det bara jag och den. Min erfarenhet från förr, på såna här expeditioner är att faktumet att jag är kvinna faktiskt har hjälpt mig. I djurriket spelar storleken roll. Om vi tar gorillor, så är silveryggarna större än honorna. Om en hona från en annan grupp kommer till en ny grupp hotas inte hannen och är redo att sparka ut dem, men om en annan hane kommer så blir det slagsmål.

-Ronny. Jag ska skanna av gränsen.

-Mireya. Se till att du har kommunikationsradion på. Jag meddelar om jag ser eller hör nåt. Meddela om du hör eller ser nåt. Vi är nog redo.

-Ronny. Ok. Sasquatchen har nog bevakat henne från början så de är vana vid henne. Att ha henne ute på fältet så här...är nog en jättebra idé för att locka fram dem.

På ledningscentralen övervakar Bryce ytan nordväst om gläntan med det nya kameraövervakningssystemet.

-Bryce. Den är fantastisk. Teamet gör sig nog redo för nattutredningen så det finns inte mycket att rapportera, men jag ska hålla koll

-Bryce. Mireya och Ronny är nu på plats i östra änden av gläntan. I den motsatta änden har Russell valt sin plats för nattpasset. Russell har tränat värmekameran på den öppna ytan och är redo att fånga allt levande som går förbi.

Russell. När jag går från vänster till höger visar den om det finns nåt som avger värme. Ser ni hur tydligt det är? Det är mycket dimma i gläntan, men den påverkas inte. Den ser allt som avger värme och den ser....kanske 900 meter bort. Och jag kan zooma in och säga vad det är. Vi ska sikta här i några timmar och se om nåt går över gläntan och blir modigt.

-Ronny. Mireya, det är Ronny. Jag ser dig.

-Mireya. Jag har precis kommit på plats och det är en bra plats där jag kan spela upp låtet, och jag ska stänga av mitt röda ljus.

-Ronny. Perfekt. Ingen syns vid gränsen än.

-Mireya. Uppfattat.

Mireya till Russell. Hör du mig?

-Russell. Ja.

-Mireya. Jag tänker spela upp ett Bigfoot-låte, bara så att du vet. Lyssna ordentligt ifall du hör nåt svar i din ände.

-Russell. Uppfattat, Mireya. Redo för Bigfoot-låte.

Kl. 23.45

-Ronny. Jag hör inga svar, men det är definitivt kusligt tyst just nu.

-Russell. Ljudet har klingat av. Jag hör inte låtet längre. Jag måste komma bort från grodorna. Vi går in lite djupare och ser om jag hör bättre.

-Mireya. Dödstyst. Jag spelar upp det en gång till.

-Ronny till Mireya.

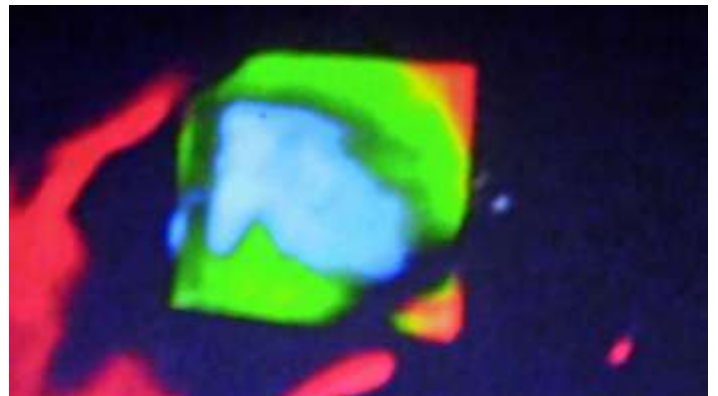
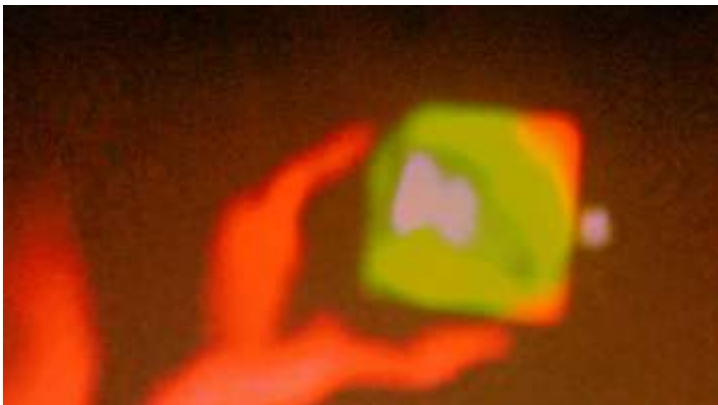
-Mireya. Ja, Ronny. Hör du några svar hos dig?

-Ronny. Inte ett pip.

-Mireya. Det blev faktiskt helt tyst i skogen nu.

-Russell. Att jaga Bigfoot kräver tålamod. Läger man inte tiden och blir otålig kan man missa det man har väntat på.

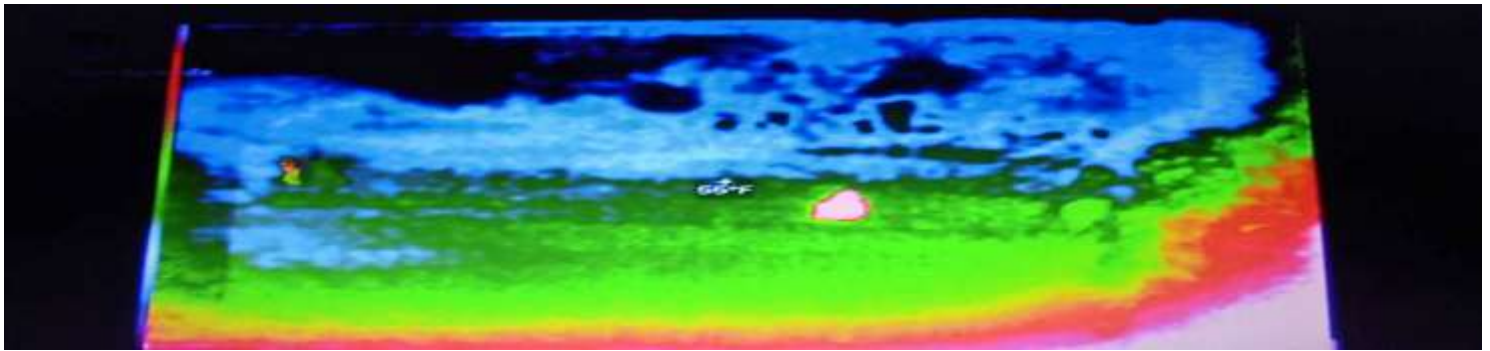
-Mireya. Jag tyckte att jag hörde rörelser.

-Ronny. till Mireya.

-Mireya, Ronny, jag hör dig.

-Ronny. Jag ser värmeutslag på din högra sida om du står vänd mot mig.

-Mireya, Uppfattat.

-Ronny. Du har nog lockat fram nåt. Mireya, på din högra sida.

-Mireya, Uppfattat. Jag ser ingenting.

-Ronny. Den är borta.

-Ronny. Den är borta. Jag hade den precis och nu är den borta. I början var den, om du står vänd mot mig, på din högra sida men sen har jag inte sett den igen. Den försvann.

-Mireya. Jag spelade upp låtet. Hörde du nåt svar?

-Ronny. Jag hörde inget svar, men jag hörde låtet.

-Mireya. Okey. Fortsätt skanna och meddela mig om du ser nåt.

-Ronny. Uppfattat. Jag tittar nu. Jag ser ingenting.

-Russell. Mireyas Bigfoot-läte gav inget svar, men jag ger inte upp. Allt arbete, alla efterforskningar har lett oss hit. Det kommer lite värme från träden där borta. Inte illa. Jag går igenom området och tittar på saker som avger värme. Det finns små saker. Där, ja. Den är gaska liten. Jag ska zooma in. Det var intressant, men det är inte det vi letar efter.

-Ronny. Vi fångade nåt på värmekameran och då var jättekonstigt. Värmen försvann, den flyttade sig ur vägen och jag hittade den inte igen. Den försvann. Jag vet inte hur ska jag tänka. Här är det kallt. Det här ärSasquatch-beteende.

-Mireya. Jag tror att det är dags för omgruppering och nya tankar.

-Ronny. Uppfattat. Jag får inga svar. (Svar kom i form av värme.....)

-Mireya. Jag börjar gå tillbaka.

-Ronny. Uppfattat. Även om vi inte fick nåt svar, fick vi någons uppmärksamhet. Så, på väg härifrån, ska vi ta oss tid och skanna. Vi ska se vad som händer på vägen härifrån.

-Russell. Jag ska gå åt sidan och se om nåt annat avger värme.

-Russell. Hallo, kolla. Här, i mitten. Den är här. Titta, den rör sig.

-Russell. Vad i helsike.. Milda.... Den går på två ben. Vad i helsike är det där? Den ser ut som en Bigfoot..

-Russell. Kolla, Det är en hjort, men kolla hur den bete sig. Hjorten blev rädd. Den springer. Hjorten sprang i vägen. Den betyder att den är kvar.

-Kameraman. Vad tänker du göra?

-Russell. Titta närmare. Jag måste få svar. Det kan vara genombrottet. Jag har aldrig sett nåt liknande. De kan vara extremt farliga. Vi har gått ut drygt 90 minuter. Allt är så sankt. Vad det än är så kan det höra oss. Vi går. Den här vägen. Jag ser inget, men jag vet inte. Jag ska kolla en gång till. Vad är där? Inget. Jag vill ha förstärkning. Det går inte att förneka.

-Russell. Jag kan se en fladdermus. Hjärtat bullar. Det var här och har bokstavligen försvunnit. Det är oroanande. Jag måste skicka filmen till Bryce.

-Russell. Till Bryce. Du kommer inte att tro det.

Bryce. Jag ser den. Vad fan är det? Herregud. Glödande rött i värmekameran. Den går undan. Är det inte helt galet? Vart tog den vägen?

-Russell. Jag vet inte.

-Bryce. Vad gör hjorten där? Tänk om den jagade den. Den känner nåt.

-Russell. Den är inte glad.

-Bryce. Vad är den som händer?

-Russell. Kolla. Hjorten sprang bara iväg.

-Bryce. Vad i helvetet! Vi måste hitta den. Det är nog en bra idé att göra en storleksjämförelse. Vi kan ställa nån där för en människa avger en värmesignatur. Då kan du jämföra värmesignaturerna. Se till att sova lite. Jag ska titta på filmen. Bra jobbat.

-Russell. Vi hörs snart.

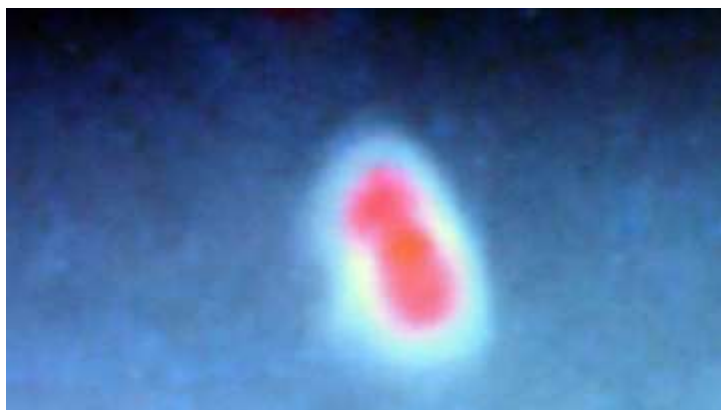
-Bryce. Filmen är fantastisk. Bilden är tyvärr inte så tydlig. Jag vill ge den till en expert som kan säga att det är Bigfoot.

Dag 17 av 21. Kl. 8.45.

Efter att ha hört om upptäckten kör Mireya och Ronny 13 km nordväst till Russells läger.

-Ronny. Russell stannade kvar och filmade nåt som vi måste se. Är den loka bra som han säger kan vi ha en äkta värmekamerabild av Bigfoot.

Bilder ur filmen

-**Russell.** Läget?

-**Mireya.** Jag vill bara se filmen.

-Russell. Se här.

-**Mireya..** Va? Det är verkligen udda. Du har filmat med nåt. Vad är det

-**Ronny.** Jag kan se en hand.

-**Mireya.** Nästan som om den springer. Man ser hur benen rör sig.

-**Ronny.** Det är en Sasquatch för mig.

- **Mireya.** Jag kan varken säga att jag ser eller inte ser en Sasquatch. Jag kan tänka mig att det är en björn. Det finns nåt intressant över sättet som den går på. Jag hade inte kunnat föreställa mig att han skulle filma en stor varelse. Jag måste se till reella fakta. Det kan vara en björn.

- **Russell.** Se nu. När jag går närmare borta.

- **Ronny.** På nolltid. De går iväg och sen... Den som jag såg på värmekameran försvann. Återigen nåt som dyker upp och försvinner. Det verkar vara vanligt här. Jag vet inte hur många gånger Sasquatch bara har försvunnit, Nu händer det oss.

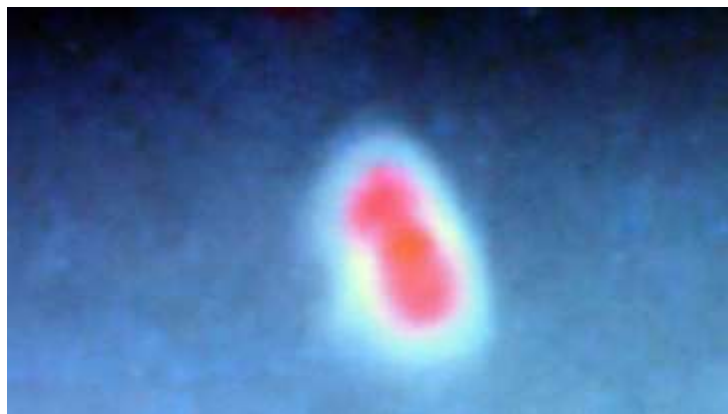
- **Russell.** Titta noga på vänster sida.

- **Mireya.** En hjort.

- **Russell.** Varför är den så röd men hjorten är så vit? Vi sätter det i Bigfoot-världen.

Så här har Russell reagerat Mireyas utlåtande om hans äkta, verkliga film om Bigfoot.

- **Russell.** Bigfoot är primat. Blir det varmare än en hjort?

- **Mireya.** Helt klart. Hjortar har en päls. Endast primater har hår. Därför måste människor ha kläder för vi har inget naturligt pälskydd. Du vet vad det innebär. Vi måste tillbaka dit.

- **Ronny.** Om den är så stor som jag tror måste det finnas spår. Det kan vara lika nära som tidigare.

- **Russell.** Herregud. Vi får hämta utrustning. Vi ska tillbaka till gläntan. Det kan vara det som vi söker. Jag har letat efter Bigfoot i många år och vi kan ha lyckats.

- **Ronny.** Jag tycker att vi går till fots.

- **Mireya.** Jag hämtar min väska. Det har varit många avvikelser. En del av min hjärna tänker: "Det måste finnas en logisk förklaring för det som vi såg. Men den andra sidan av hjärnan är uppspelt. Vetenskap bygger på bevis, men drivs även av hopp. Jag hoppas fortfarande att vi kommer att hitta nåt.

Gruppen är på väg till södra delen av gläntan där Russell såg vad som kan vara en Bigfoot. Jag har inte hittat några fotavtryck.

-Mireya. Var var du?

-Russell. Ser du stocken bakom buskarna. Jag stod där. Det verkade vara åt det hållet, men jag såg inte för dimman. Jag tvcker att vi spelar in en film och gör en jämförelse.

-Mireya. Jag och Ronny la ut gåvor där. Vi satte ut kameror där.

-Russell. Strålande.

För flera dagar sen la de ut ett äpple och färgkulor för att lämna gåvor till Bigfoot.

-Ronny. Om nåt lämnas till oss har vi haft ett byte.

De satte även upp kameror med rörelsesensorerför att filma allt som rör sig.

-Mireya. Medan du sätter upp där tar vi ett titt i kamerorna.

-Russell. De innehåller kanske information.

-Mireya. Jag hoppas det.

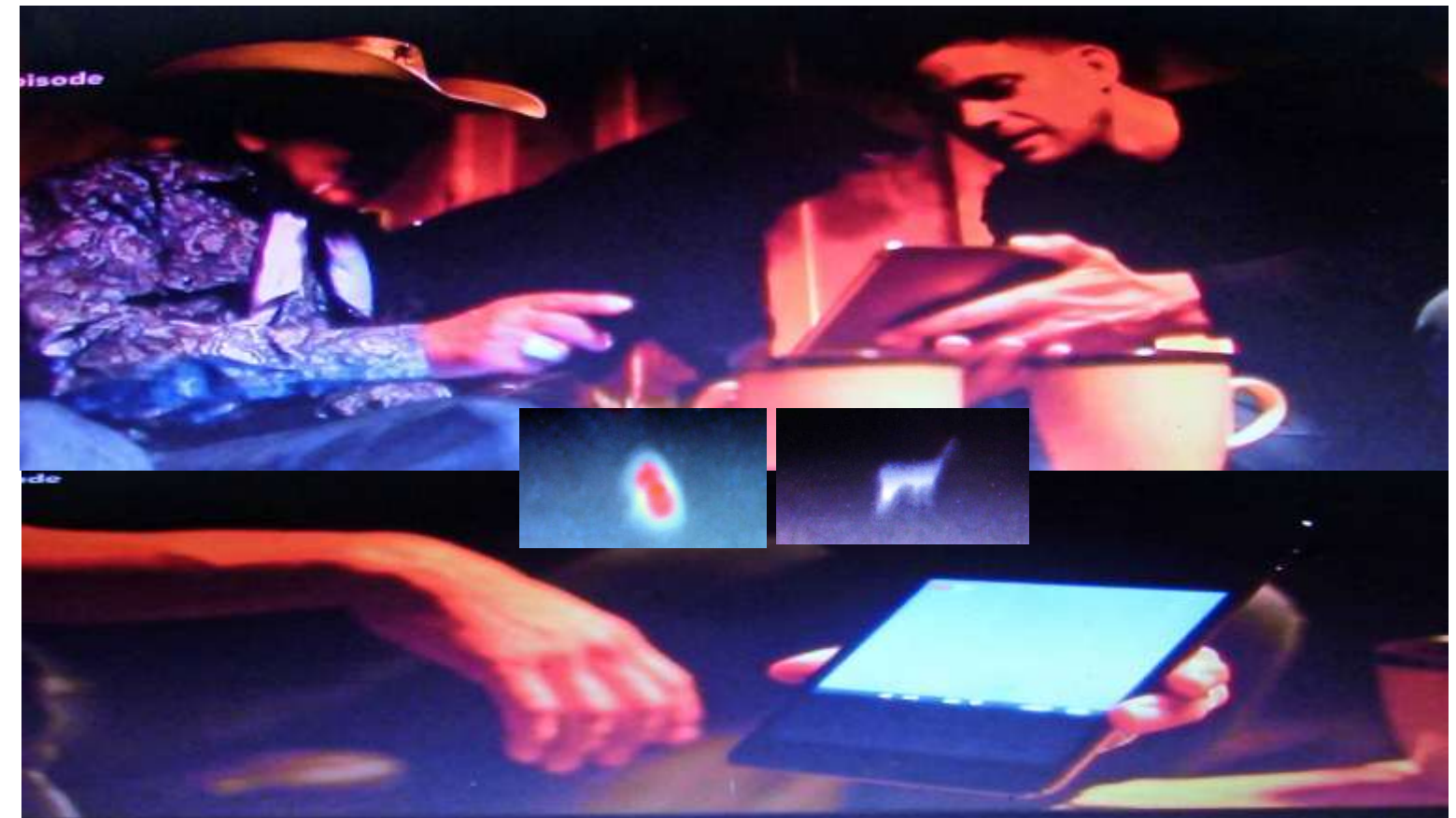

Russell går till sin plats och Ronny och Mireya till gåvoplatsen.

Bryce ska visa filmen för en levande legend i Bigfootsällskapet.

Bob Gimlin

Hans kända film från 1967b av en Bigfoot. Är fortfarande en av de mest övertygande. Bob Gimlin.

-Bryce. Bob? Härligt att se dig igen.

-Bob. Detsamma.

-Bryce. Jag ska visa dig filmen, Här är bilderna. Vi vet inte vad vi filmade. Vi vill säga att det är Bigfoot mmen först måste vi se det från olika vinklar. Du gjorde en känd iakttagelse så det är klokt att börja med dig.

-Bob. Herregud. Det var som fasen. Steget.... Det är riktigt bra. Den rör sig mycket snabbt.

-Bryce. Kolla nu här. Den försvinner bara. Russell fortsätter att filma. Kolla vad som kommer. En hjort. Kolla sen. Den sticker. Nåt skrämde iväg den. Vad tror du? - Bob Gimlin forskningens gudfader. Ser han vad vi tror?

-Bob. Jag ska vara ärlig och det liknar vad Roger och jag såg. Med tanke på alla era bevis skulle jag säga att det var en Bigfoot i området.

-Bryce. Det tror jag med.

Bryce. Det är fantastiskt att Bob kan bekräfta att vi är på rätt spår. Det kan inte bli större än så i Bigfootvärlden.

Mireya och Ronny ska kontrollera kamerorna som de satte upp för att se om det finns nåt på Russells varelse.

-Mireya. Berätta om det paranormala som du pratade med Russell om.

-Ronny. Förmågan att bli osynlig. Det finns några teorier, men en som verkar mest vettig. Anledningen till att vi inte hittar ben. De kan äta och sen försvinna. Jag vet inte vad det betyder, men det finns många iakttagelser där de bara försvinner i ett nafs. Precis som när vi filmar. De försvinner bara helt plötsligt. Likadant med Russell. Det är otroligt hur nåt bara kan försvinna.

-Mireya. Jag vet att vi inte känner till allt. Jag ingick i en grupp som upptäckte en helt ny art. Men det är mycket att ta in. Det är svårt att förstå, men... Märkliga saker inträffar.

-Mireya. Vi lämnade gåvan där. Allt är kvar.

-Ronny. Inget nytt. Det ser likadant ut. Vi kollar kamerorna.

-Mireya. Hjort. Springer åt det hållet. Samma hjort. Det råder inte brist på hjortar.

-Ronny. Det är en födokälla.

-Mireya. Det är allt. Den utlöstes inte av nåt på natten.

-Ronny. Vi har den andra kameran som....är riktad åt andra hållet.

Samtalet med Bob Gimlin fortsätter om försvinnandet.

Samtalet med Bob Gimlin fortsätter om försvinnandet.

-Bryce. Vad säger du om förmågan att försvinna?

-Bob. Det enda som jag kan säga är att det händer. Apacheindianerna säger att skogens folk plötsligt går upp i rök. De kan smälta in bland stenar, jorden När skogens folk känner till skogen så bra och kan smälta in med allt, så....Ibland kan våra ögon spela oss ett spratt. Hastigheten som skogens folk har är enastående, Ibland verkar det som om farten och förmågan att nästan försvinna framför näsan på oss är naturligt för dem.

-Bryce, En av våra gruppmedlemmar sa att kanske möjligen visste människan i skogen att Russell tittade på honom. Den gömde sig kanske i bäcken.

-Bob. En tumregel är att de är skygga.—

-Bryce. Du säger att Bigfoots har förmågan att göra saker som vi inte förstår.

-Bob. De här varelserna har sätt för att berätta saker....som vi inte förstår. Om vi lär oss att tolka tecknen som de lämnar efter sig skulle vi komma längre.

-Mireya. Ska vi sätta oss ner?

-Ronny. Ja.

-Mireya. Vänta. Har jag fel, eller är den riktad åt ett annat håll nu.

-Ronny. Och den också åt ett annat håll....

Vad är det? En annan vinkel.

-Mireya. Det verkar finnas två olika.... Kom och se Den är riktad åt det hålet, men på nästa bild konstigt.

-Mireya. Det verkar finnas två olika

-Ronny. Den kan inte röra på sig. Nåt flyttade på den.

Förvåning

-Mireya. Den var riktad åt det hållet. Nu är den riktad ditåt. (Kameran).

-Ronny. Den kan inte flytta sig själv. Nån med händer måste göra det. Det låter knäppt. Men någon flyttade kameran. Jag är förbluffad.

-Mireya. Den var riktad åt olika håll.

Ronny till Russell.

Ronny till Russell.

-Russell. Hej, Ronny.

-Ronny. Mireya och jag har kollat kamerorna. Vi har filmat en massa renar. Vi kollade på bilder och efter några så ändrade den perspektiv. Den flyttades åt helt annat håll. Nåt med händer måste ha gjort det.

-Russell. Det är läskigt. Jag har hört berättelser om kameror som har slitits ner eller har satts ner på marken. Det är verkligen underligt. Jag tänker på filmen från ett par år sen. En kamera slets ner från trädet och nåt försökte gräva ner den.

--**Russell.** 2016 skulle en specialstyrka i norra Kalifornien slå till mot en marijuanaodling och fick oväntade bilder på en kamera. En apliknande best försökte täcka över kameran med löv. Otroligt. Jag har satt upp en kamera på samma plats mot gläntan där jag såg varelsen. Jag vill göra en jämförelse. Är ni i närheten?

-**Ronny.** Vi är uppe på åsen, men kan komma ner till dig. Vi kommer ner nu.

Ronny och Mireyva ska gå ner till platsen där Russell spelade in avvikelserna. De ska fastställa om varelsen kan ha varit en Bigfoot. De ska spela in en jämförelse.

-Russell. Jag säger åt er när ni kan spela in så att vi får en uppfattning.

Jag ska använda min kropp på 1.82 meter som referens. Vi gör som förr. Mireya och Ronny ska titta på varelsen i filmen och leda mig till rätt plats. Förhoppningsvis får vi fram exakt längd och storlek. Jag ska till en referenspunkt från filmen

-Russell. Det är närheten av var objektet var. Inspelningen pågår. Kan du spela upp?

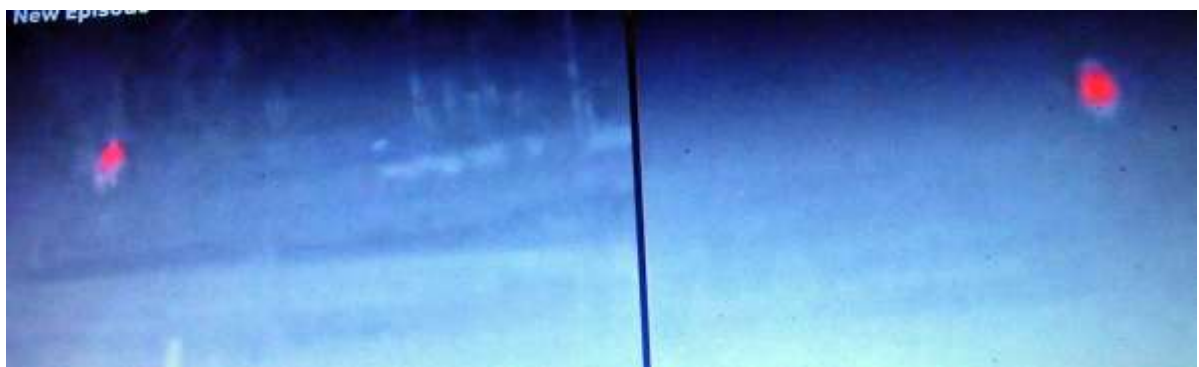

-Russell. Kan du spela upp? Det som jag såg var nånstans i det här området.

-Mireya. Det var mycket dimmigare i går så det är svårt att säga.

-Russell. Ska jag gå åt det hållet, eller åt det hållet?

-Mireya/Ronny. . Dit som du pekar nu. Du är i området så vi spelar in. -Russell. Uppfattat.

Russell

Bigfoot

-Russell. Hur är min storlek i jämförelse

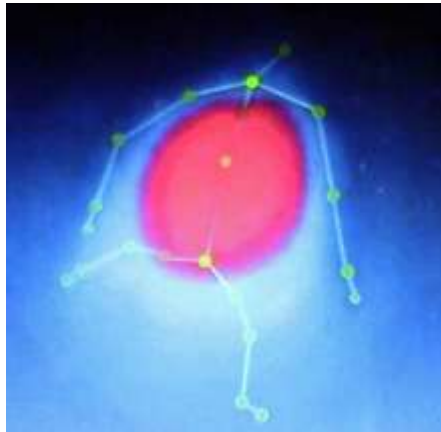
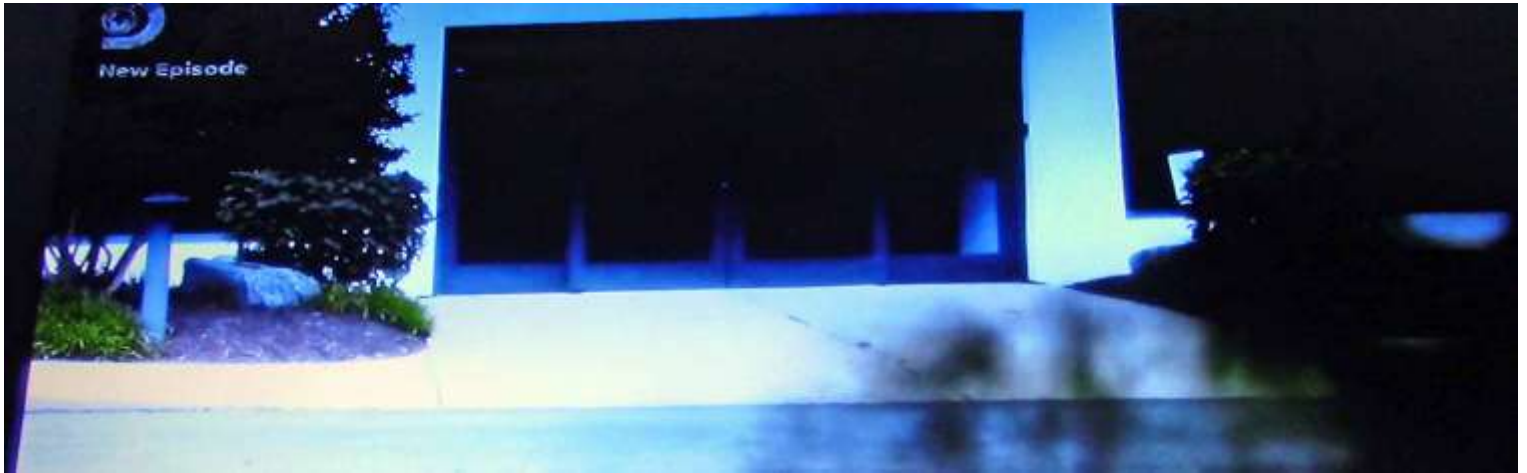
-Mireya. Det är svårt att säga. Det finns så få detaljer. Jag saknar referenspunkt.

-Mireya. En forskare försöker efterlikna. När det inte fungerar så måste man komma på nåt annat.

-**Russel.** Jag Jag kommer till er och så får klura på hur vi ska göra.

-**Mireya.** Vi kunde inte uppskatta storleken men jag ska skicka filmen till Bryce. Förhoppningsvis kan få fram nåt.

Dag 18 av 21.

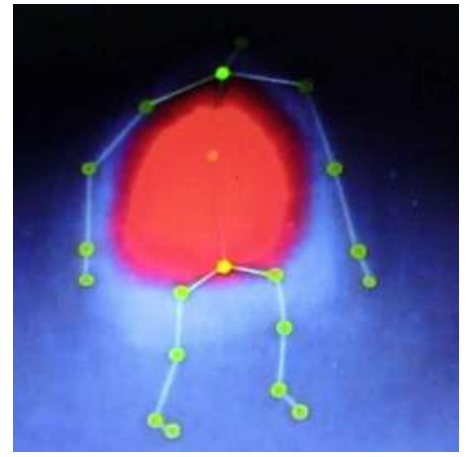
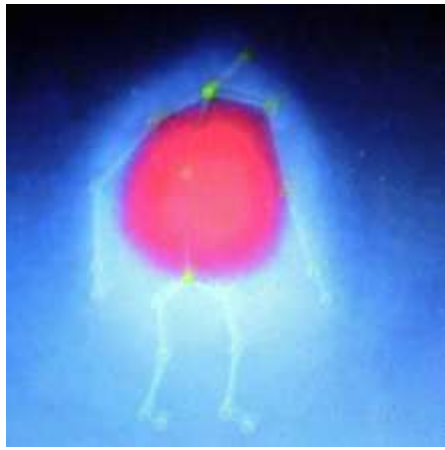
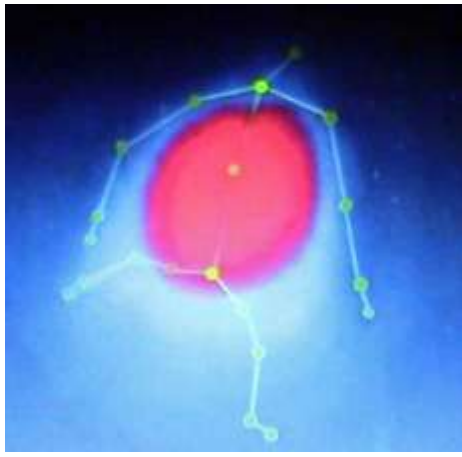
Ron Guzek, filmforensikern

Bryce har anlänt till filmforensikern Ron Guzek. Han har skickat filmen på avvikelserna och referensfilmen för att se om han kan få fram nåt om varelsen. Under 2 årtionden har Ron lämnat expertutlåtanden i hundratals rättprocesser. Jag vill att han tittar på värmebilderna från fältet. Jag vill fastställa att det inte är en björn och helst en Sasquatch.

-**Bryce.** Jag vill verkligen ha dit expertutlåtande.

-**Ron.** Jag började med att försöka göra den stabil. En dålig bild påverkar ens ögon. Man kan se tecken på steg. Det verkar som den kliver över nåt och armen följer med. Den ändrar riktning och vikten förflyttas. Jag skickade bilden till en designer.

-Ron. Det är en simulering. Man kan med viss säkerhet säga att den går.

-Bryce. Den går.

-Ron. Det utesluter puma eller hjort.

-Bryce. Den kan vara vad vi letar efter. Bigfoot.

-Ron. Exakt.

-Bryce. Objektet i värmesignaturen verkar vara upprättstående. I motsats till horisontal som typ en björn.

-Ron. Vikten verkar röra sig ditåt. Man ser tecken på ett högerbenet här. När det sätter ner förflyttas vikten mer åt höger.

-Bryce. Det ser ut som om benet kliver över nåt. Där.

-Ron. Se var vikten är. Härifrån till dit. Som hos nåt levande.

-Bryce. Benen förflyttar vikten framåt och bakåt när den går. . Den verkar vara upprätt med gungande armar.

-Ron. Vi vet rätt tydligt att det är en gång.

-Bryce. Kommer vi överens om att den går har vi kommit rätt långt.

-Ron. Det som fick mig att tro att det inte är en björn att fyrbenta djur inte svajar lika mycket framtill. De har mer stabilitet. En tvåbent måste gunga mer.

-Bryce. Det är svårt att inte dra slutsatsen att det är värmesignaturen av en Bigfoot. Vad det än är går den upprätt på två ben. Är det ett problem att benen inte syns lika tydligt?

-Ron. Det är inte lika tydliga där vi kan se ett ben för den har mer hår. Den kan ha päls.

-Bryce. Wow. Det kan vara hår som gör att bilden blir suddigare.

-Ron, Ja. Ett vettigt antagande.

-Bryce. Vad finns det i området som går upprätt och har hår eller päls?

-Ron. Inte orangutanger eller gorillor.

-Bryce. Som vi känner till.

Den andra filmen visar Russell som står på platsen.

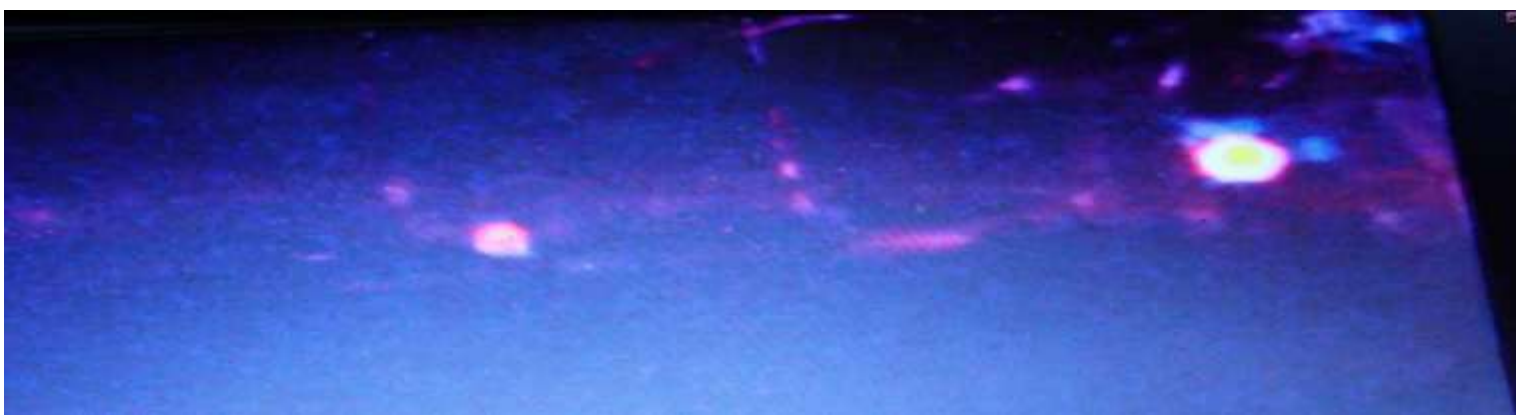

-Bryce. Vi hade inte exakt plats och fick inte till referenspunkt. Hur kan vi säga hur stor den här?

-Ron. De här stora stolparna. De ger oss en referens. Om jag kan hitta dem på en annan bild kan jag sätta en stillbild över en stillbild på avvikelser.

-Ron. Här ser vi avvikelsen och de fyra stolparna.

-Ron. Här ligger bilderna över varandra.

-Bryce. Jag blir helt tagen. Mann inte missa det. Russell är inte liten. I jämförelse mellan dem är varelsen mycket längre.

-Ron. Ett barn kan se att den där är lätt 25 procent längre. Vi har värme i huvudet. Värmen håller inne värmen.

Russell

Okänd

-Ron. . Vi har värme i huvudet. Värmen håller inne värmen.

Här finns ingen värme. Värme finns över ytan.

Den kan inte vara klädd såvida inte en jägare springer runt naken. Jag vet inte vad det annars kan vara. Det är en konstig värmesignatur.

- Bryce.** Kanske precis ätit.
- Ron.** Eller.... En gravid hona.
- Bryce.** Det råder inga tvivel om vi har filmat en Bigfoot.

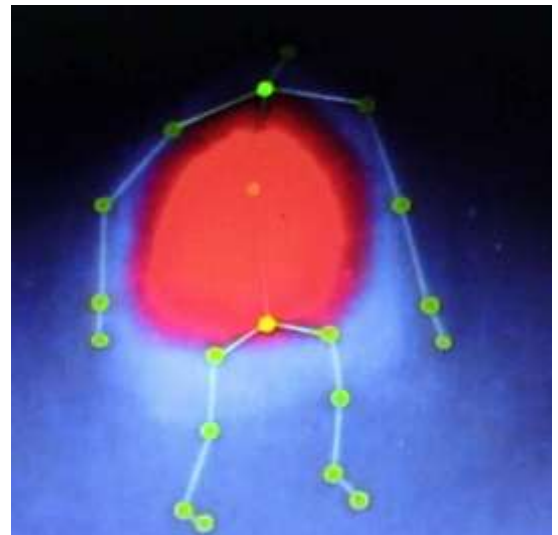
- Ron.** Det är nåt mystiskt.
- Bryce.** Vad det än är så är det olikt en människa.
- Ron.** Det finns nåt underlig i området.

- Ronny.** Det är fullmån så vi måste vara så mörka som möjligt. Inga ljud såvida inget viktigt händer. Gruppen tror att fullmån ger tillräckligt med naturligt ljus så att de kan stänga av sitt.
- Mireya.** Jag har värmekikare och kan filma med IR. Vid fullmån ökar primaternas aktiviteter dramatiskt. Ljuset kan leda dem i skogen. Det här kan vara vår bästa chans. Planen är att vi ska sprida ut oss. Jag kände nåt på den sidan där kameran flyttades. Jag gar den sidan.
- Ronny.** Jag kan ta den motsatta.
- Russell.** Jag går ner bakom mig.
- Mireya.** Det låter som en plan.
- Russell.** Djur är mer fientliga vid fullmån. Vi vill inte möta ett aggressivt djur. Det är mycket aktivitet här. Vi är mitt i deras korridor. Vi har rört upp nåt.
- Mireya.** Lycka till.

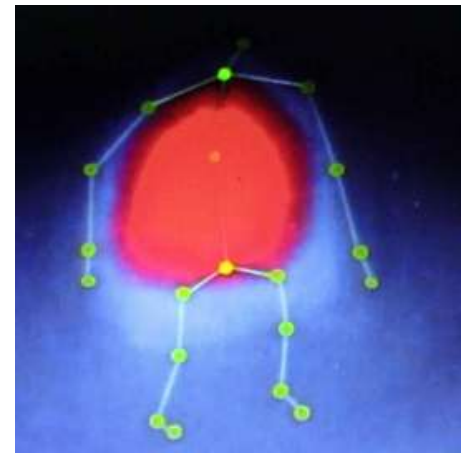
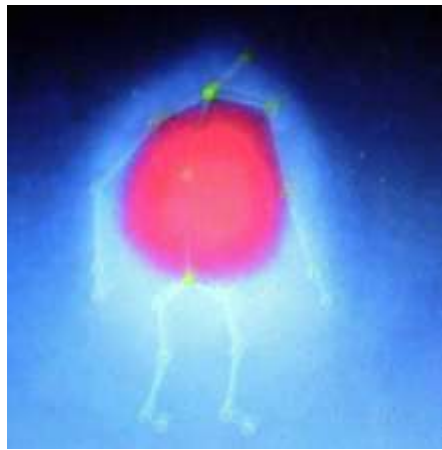
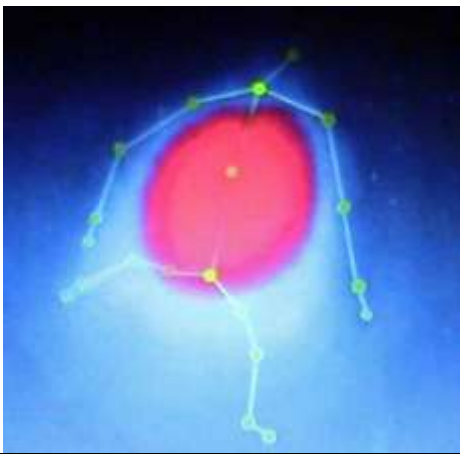
-Bryce. Jag har visat filmen för två källor som tror att det kan vara Bigfoot. Jag ska prata med en primatexpert som troligen är mer skeptisk. Den världskände primatologen Russell Mittermeier.

-Bryce. Efter att ha doktorerat på Harvard i biologisk antropologi har Mittermeier varit en av världens främsta utforskare. Flera av de 18 arter som han har upptäckt bär hans namn. 1998 utnämnde Time honom till en av planetens hjältar. Tack för att du vill prata med oss.

-Mittermeier. Gärna.

-Bryce. Mireya vill höra din expertanalys och åsikt om filmen som en av gruppmedlemmarna spelade in. Jag har skickat olika versioner. Jag vill att vi ser på den stabiliserade.

-**Mittermeier.** Intressant.

-**Bryce.** Har vi filmat en björn?

-**Mittermeier.** En björn går inte upprätt särskilt länge. Jag ser rörelser som kan vara armar som gungar. Rätt intressant. Den breda kroppen är inte ovanligt människoliknande primat. En gorilla är en dvärg i jämförelse. Filmen är från Oregon`

-**Bryce.** Vad säger det dig?

-**Mittermeier.** En jätteapa som är långt ifrån sitt normala hem Afrika.

-**Mittermeier.** Det fanns en gigantisk apa som hette Gigantopithecus. Den levde för drygt 100 000 år sen. Gigantopithecus upptäcktes nyligen

-**Mittermeier.** Den var ungefär tre meter lång och vägde drygt 585 kilo. Den anses vara den största primaten som har funnits. Den är osäkert när den utrotades. Många forskare tror att den kan ha blivit dagens Bigfoot.

-Bryce. Otroligt.

-Mittermeier. Det bästa är att återvända till samma plats och leda. Att hitta nåt levande. Vore helt otroligt och århundradets upptäckt.

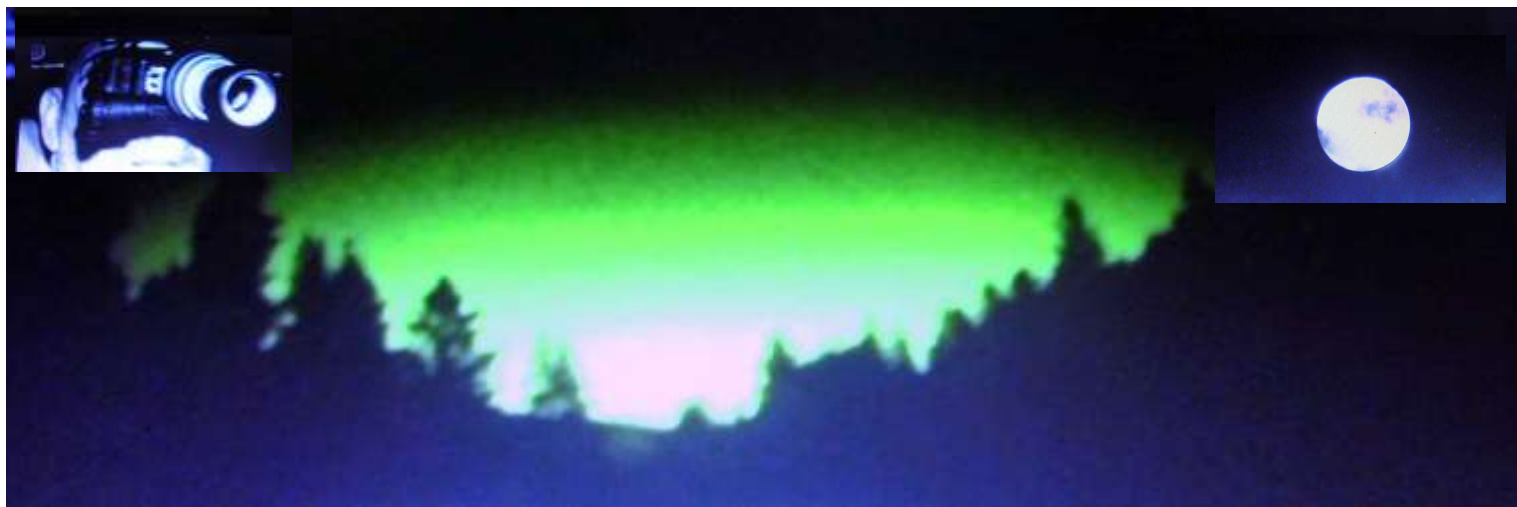
-Btyce. Jag ska hålla dig underrättad om vad som händer på expeditionen.

-Mittermeier. Det låter bra.

-Bryce. Tack..

En av världens främsta primatologer säger att det ser ut som en människolik varelse långt från sin hemvist i Afrika. .

Du kan räkna ut själv.

.Russell. Mörkerkamera på och klar. Tre källor bekräftar att den är en stor upprättstående varelse. Gruppen börjar undersöka gläntan. Här uppe. Det gör att jag kan se gläntan. Läskigaste platsen jag har varit på. Den ger oss bästa chansen att få se nåt i natt.

.Russell. Jag ska vara nära gläntan. Jag ska spana bakom trädgränsen. Mireya ska gå mot nordost till åsen bakom kameran som flyttades.

-Mireya. Om nåt flyttade kameran måste det ha kommit uppifrån. Det blir svårt att komma dit.

-Ronny. Jag ska ta mig längre in. Lite längre upp. Jag går mot sydväst till en upphöjd utkiksplats.

Mireya och Ronny ska sedan gå mot gläntan. Bigfoot kommer att drivas mot gläntan där Russell kommer att filma dem.

-Ronny. Jag försöker hitta en plats där jag kan ropa. I hopp om att få kontakt med en Sasquatch ska jag ge ifrån mig Bigfootrop. Där perfekt. Det funkade bra med högtalarna, men vi måste göra ändringar. Det måste komma från nåt levande. Jag ska testa mina Bigfootsrop. Jag har fått svar förut. Förhoppningsvis funkar det igen. Jag baserar mina skall på primatljud bland annat orangutanger som står gigantopithecus närmast.

-Mireya. För att inte synas ska vi gå i mörkret. Jag ska använda den här infraröda kameran vars ljus bara lyser 60 centimeter framför mig. Det är svårt att se hur brant det här. Jag har varit i naturen i många år. Jag har lärt mig att ett djur kan ligga väldigt nära och man märker inte det. Det krävs mycket för att skrämma mig men det här är läskigt.

-Russell. Perpekt. För många som sitter i skogen mitt i natten i tystnaden och mörkret är det väldigt otrevligt. Jag brukar inte ha problem med det, men i kväll är jag spänd.

Ronny till Russell o Mireya.

-Mireya. Det är Mireya.

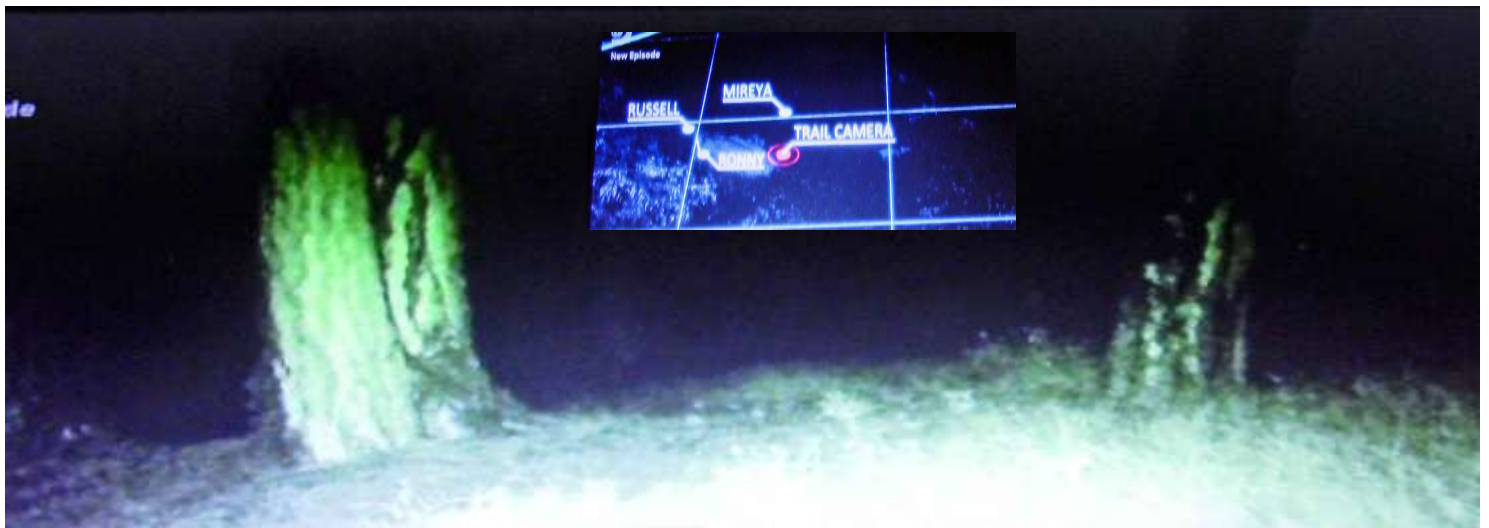
-Ronny. Kör. Jag ska ropa tre gånger om 30 sekunder. Man måste fulla lungorna så mycket som möjligt. –Ronny ropar.

-Russell. Hörde du? Det lät som en knackning. Från andra sida av ravinen. Om det Ronny som ger ifrån sig ljud och knackningen till vänster så är ett svar. Ljudet kom från Mireyas håll.

-Mireya, Jag hörde precis hur två kvistar knäcktes. Från det hållet. Hörde du?

-Ronny. Ja.

-Mireya. Det är nåt som går där.

-Mireya Det är nåt som går där. Det infraröda ljuset ger mig en bättre avståndskänsla. Vi försätter att gå. Finns det nåt här så kan jag inte se det. Det kan troligen se mig. En ny gren som gick av. Jag kan inte se nåt.

-Ronny. Hörde ni nåt?

-Mireya. En knackning till vänster.

-Russell. Jag hörde inte tillräckligt.

-Mireya. En kvist knäcktes, men jag ser inte nåt.

-Russell. Ljudet kom från ;Mireyas håll. Nåt kan vara i rörelse. Ta det försiktigt och lyssna.

Kl. 2.30.

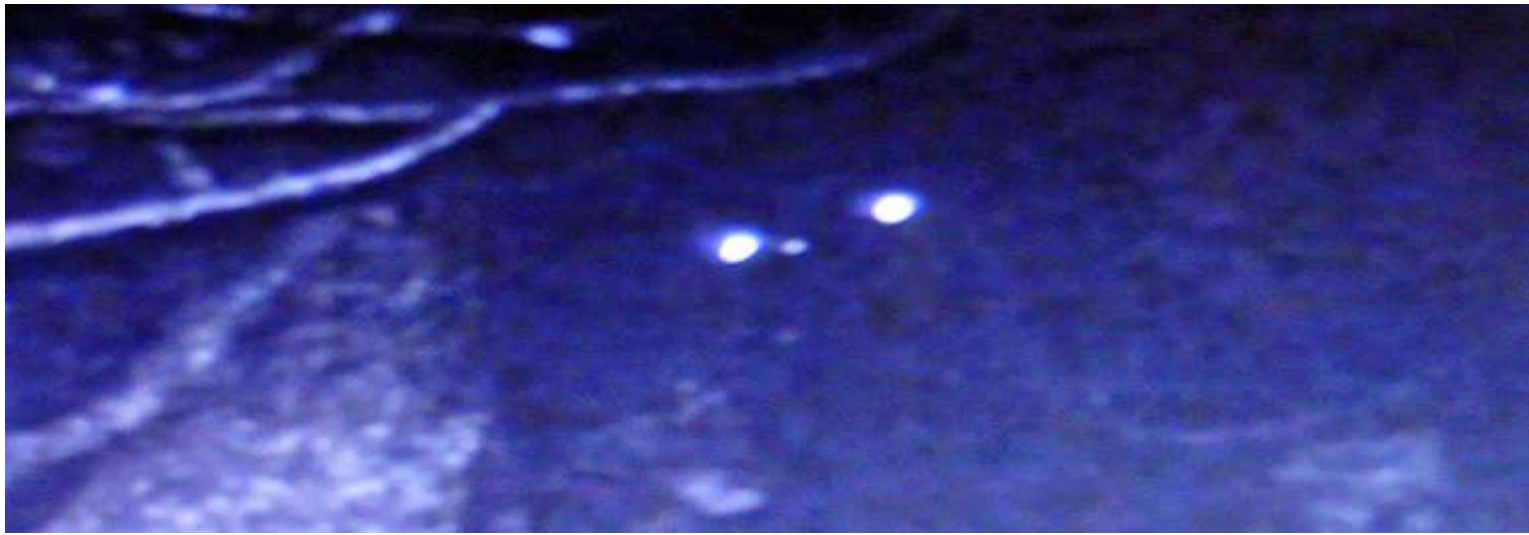
-Ronny. Det verks stilla. Inget.

-Mireya. .Ser du?

-Ronny. Jag ska hämta infraröda kameran. Jag tycker att jag såg ljus.

Vitt ljusklot ovanför trädgränsen

-Ronny. Där. Vad är det? Den kan vara en stjärna, men den kommer från trädgränsen. I Bigfootområden svävar ljusklot runt. Det är ett konstigt ljus... precis ovanför platsen där Russell såg nåt.

Ronny till Russell.

-Russell. Hör dig.

-Ronny. Jag ser konstigt ljus som syns i IR-kameran.

-Russell. Var är du?

-Ronny. Vid trädgränsen. Jag ser ett ljus som jag högt upp som jag inte kan förklara. Nu är de tre. Tre olika ljus ovanför trädgränsen.

-Mireya. Vad är det för ljus? Det kommer ljus därifrån. Herregud! Såg du? Ibland söker jag mönster. Det är naturligt. Vill jag se mönster så letar jag upp dem. Annars kan jag titta bort. Men det händer nåt som vi inte kan förklara. Som forskare är det svårt att erkänna.

Mireya till Ronny.

-Mireya. Jag fattar inte att jag säger det, men jag ser också vitt ljus.

-Ronny. När jag ser ljusklot så inser jag att vi är nåt på spåren.

-Russell. Mönster.

-Ronny. Vi måste få svar.

-Mireya. Jag har sett som jag inte kan jag förklara genom vetenskap.

-Russell. Han är här. Jag fick kalla kollar. Nu Vi har jagat honom och nu knackar han på vår dörr.

Russell kommer att återvända till lägret vid gläntan.

Medan Ronny och Mireya går tillbaka till baslägret.

-Ronny. Vad tänker du om ljusklotet?

-Mireya. Det låter lite galet. Men alla våra lampor är släckta. Det finns inga vägar i närheten, det finns ingen ljuskälla. Jag har funderat på vad det är som skapar de här och jag förstår inte var ljusen kommer ifrån.

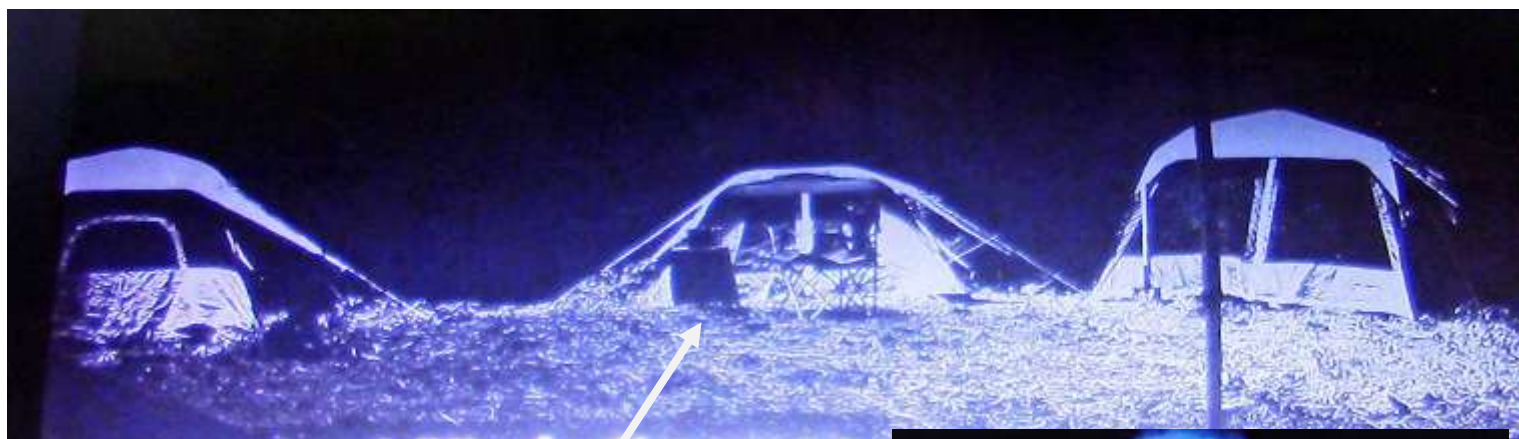

-Ronny. Folk har pratat om ljusklot i hundratal sår. De verkar gå hand i hand med Bigfoot-iakttagelser. Vi måste titta på alla de här sakerna för att ta reda på sanningen. Ursprungssamerikanernas sägner pratar om svävande ljusklot som andar från andra sidan. Lakota tror att Chiye-Tanka, som är deras ord för Bigfoot har färdats i olika dimensioner. Eftersom ljusklot har synts på platser där Bigfoot har synts till tror många att det finns en koppling mellan dem. Det finns så många historier Är det här verkligen ett djur eller är det nåt annat?

-Mireya. Mycket av det Ronny säger kan vara långsökt. Men många av hans teorier utgår ifrån ursprungssamerikanernas sägner. Ibland finns det en hel del sanning i de här sägnerna. Och den här sägnen har funnits i tusentals och återtusentals år. Det finns nog en anledning till det. Hoppas att den här expeditionen leder till att vi får svar. Oavsett vad svaren är så hoppas jag att vi får svar.

-Mireya. En av de svåraste sakerna när jag åker ut på en expedition är att vara borta från min familj. Mina barn. Jag saknar dem mycket när jag är härute och det finns stunder när..... ----Jag undrar om det är värt det? När jag tänker på att vi kanske kan hitta den där myten, apan eller hominiden. Då skulle jag säga att det är värt. Äe den här ute Vill jag hitta den.

Klockan 01:07

-Mireya. Jag höll på att somna när jag hörde ett visslande. Jag ropade på Ronny. Det lät som det vi hörde häromkvällen. ...när vi såg ögon som lyste.

-Ronny. Klockan är ett på morgonen. Det är nog senare än så, men ja. Jag hörde ett konstigt visslande. Det kanske var en fågel, men... Det kom från det hållet.

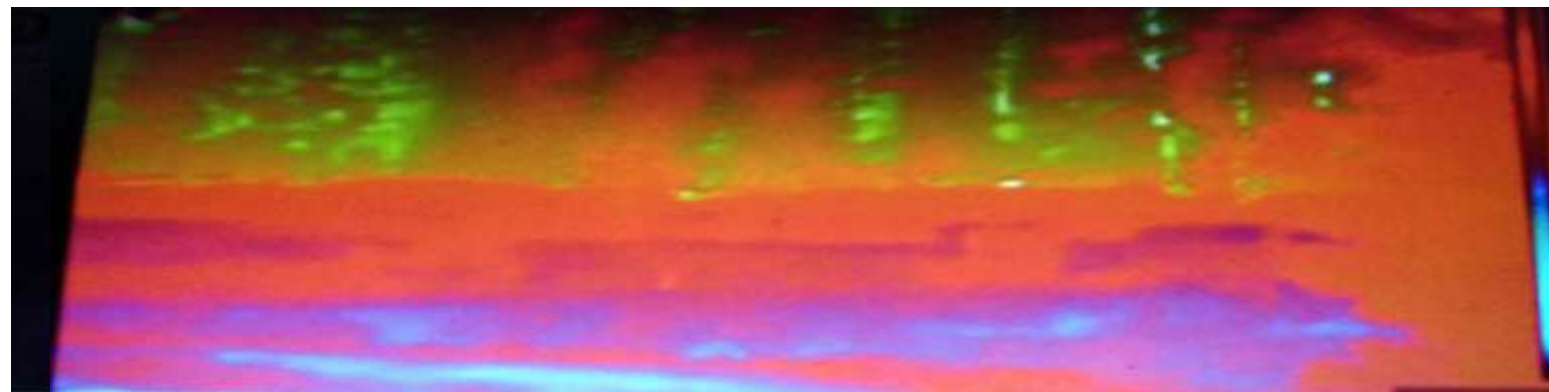
-Mireya. Vi hörde visslande när vi var ute i skogen.

-Mireya. Hörde du det?

-Ronny. Visslande. Rakt Fram.

-Mireya. Ett visslande till.

-Mireya. Jag har på mig mina infraröda glasögon.

-Ronny. Vad ser du?

-Mireya. Ingenting.

--Ronny. De känner inte av nånting.

Klockan 01:52

Klockan 01:52

-**Mireya.** Vi ska stanna uppe och se om vi hör nåt annat.- - Hörde du det? Åh, Gud (Grenar knäcktes. Hördes kraftiga ljud)

-**Ronny.** Han är här.

Det är bara några dagar kvar till expeditionen och Ronny och Mireya har blivit väckta av ett konstigt vislande.

Klockan 02:00

-**Mireya.** Klockan är två på morgonen och vi hörde ett vislande ljud. Jag tror att det var en fågel för det lät som en fågel.

-**Ronny.** Det lät inte som en fågel låter mitt i naturen. Jag ryste i hela kroppen. Vi trodde att vi var i hans område. Nu är han i vårt område. Vi har jagat honom, men nu är rollerna ombytta. Nu knackar han på vår dörr.

Klockan 2:41

-Mireya. Jag säger att det är en fågel för jag är trött och vill sova.

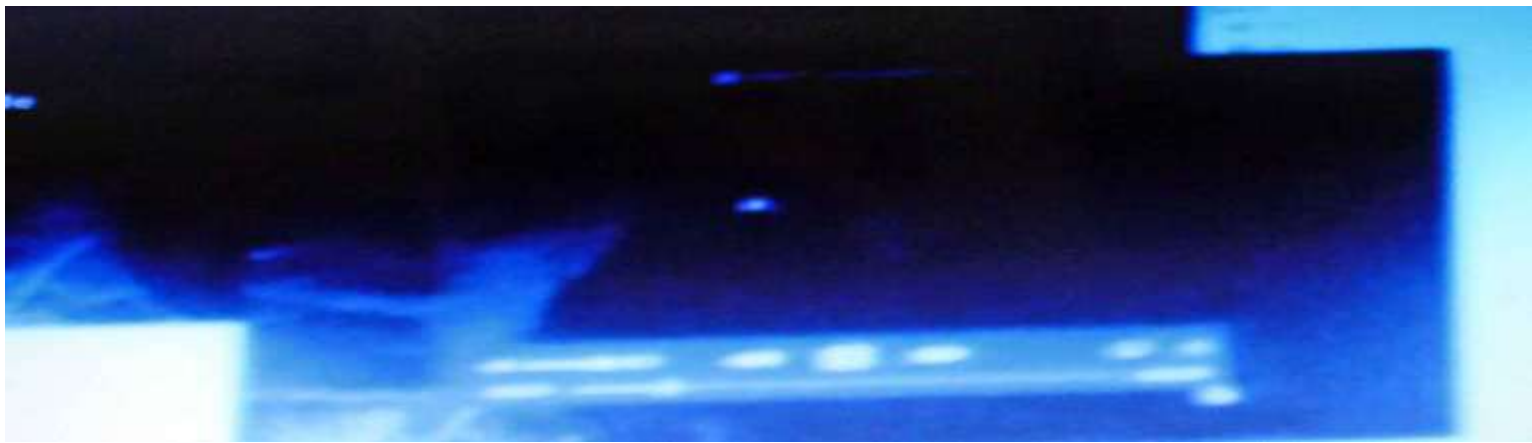
-Ronny. Läskigt.

-48 km utanför målzonen

Klockan 7:12

Han skickade tre klipp. ... tar Bryce en första titt på klippet som Ronny har filmat. Ja, det är konstigt. Jag vill utesluta alla alternativ gällande vad det kan vara. Det finns sidor online som spårar flygbolagens flygrutt vid alla tider på dygnet. Men så här är det.

-Bryce. Det fanns inget plan som flög ovanför målzonen. Så de här ljuskloten ... Jag kan inte förklara vad de är. Jag blir bara ännu mer konfunderad. I det här skedet av utredningen är det inte en bra grej. Vi har tre dagar kvar och tusentals kvadratmeter att leta på. Bortsett från ljuskloten såg vi inget som kan hjälpa oss. Det är nåt konstigt som pågår. Vi har sett lysande ögon som försvann. Vi har ett klipp som vi tog med värmekameran. Den försvann. Den är borta. Bigfoot verkar inte bete sig på ett normalt sätt. Bigfoot är överallt och ingenstans på samma gång. Vi måste verkligen skärpa oss och inte bara använda oss av de vanliga verktygen i utredningen. Vi måste ta det till nästa nivå.

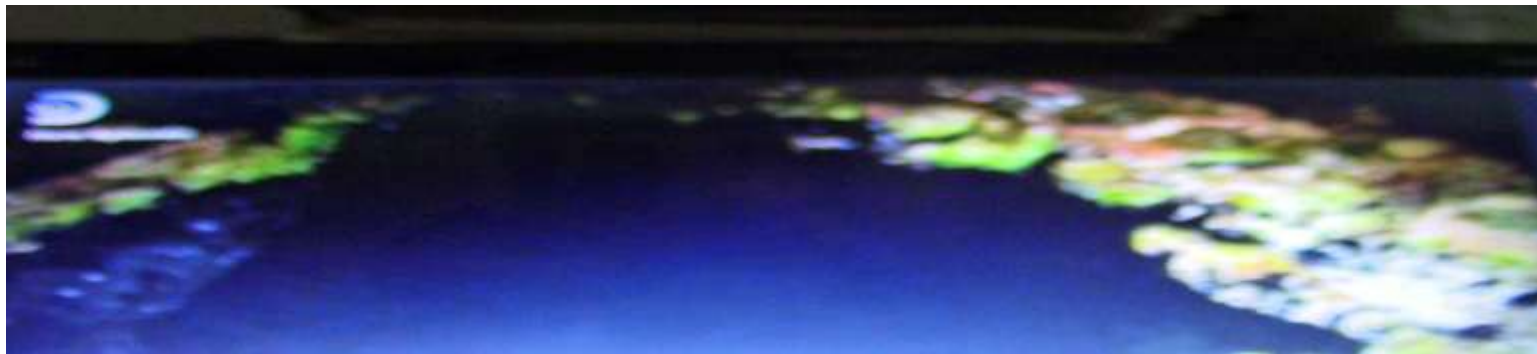

-Bryce. 60 km nord västerut försöker Russell ta reda på var Bigfoot gömmer sig under dagen.

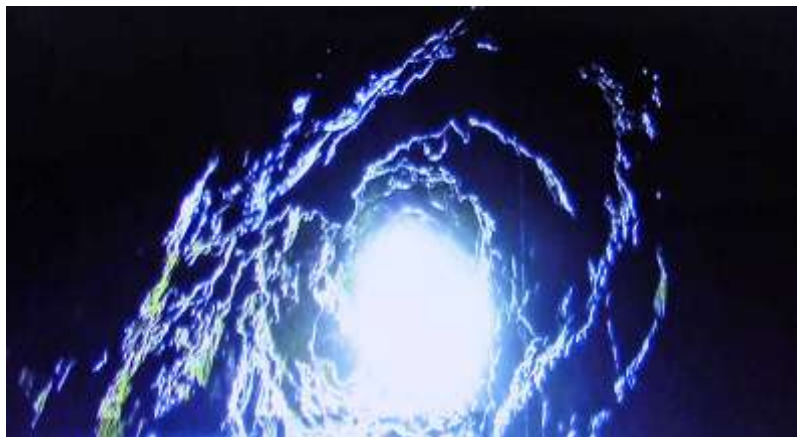

-Bryce. 60 km nord västerut försöker Russell ta reda på var Bigfoot gömmer sig under dagen.

-Russell. Jag letar vid ett träsk där det har förekommit Bigfoot-aktivitet de senaste dagarna. Mina termiska bilder försvann. Jag förstår inte hur en termisk bild kan försvinna. Jag hade förstått om nånting med en värmesignatur hade gått ner i vattnet. Då hade signaturen försvunnit.

ne

-Russell. I hela nordväst finns det vulkaner och lavagrottor. Grottor som är flera kilometer långa. Lavagrottor, som uppkommer efter vulkanutbrott är grottor som kan vara allt från små, tunnlar och enorma grottsystem. Många Bigfoot-forskare tror att Bigfoots använder gångarna för att hålla sig gömda under ytan, Det är inte otroligt att nåt kan ha dykt ner under vattnet och tagit sig till en undervattensgrotta.

1985, upptäckte Henrique Cosquer en undervattensentré till en sån grotta som nu heter Cosquer-grottan. 37 meter under havsytan fanns en kammare som var lika stor som två fotbollsplaner.

Väggen som var full av förhistoriska målningar bevisade att forntida människor använde den som ett underjordiskt skydd. Ett perfekt gömställe för en undflyende best som Bigfoot.

-Russell. Det är långsökt, men värt att utreda. Jag kanske kan få en del svar. Vi har en undervattenskamera som filmar allt den ser.

-Russell. En drönare ska filma ända ner på 150 meters djup. Den här borde kunna hitta bevis. Vi börjar jobba. Det är molnigt just nu. Kom igen. Jag vet att vattnet djupare än det ser ut. Kom upp lite. (Till drönaren).

Klockan 2:41.

Tolv km därifrån vidd baslägret börjar Mireyas oh Ronnys dag efter att ett visslande ljud har hållit dem vakna under natten.

-Ronny. Har du sovit bra?

-Mireya. Jag hade en väldigt verklig dröm-

--Ronny. Jaså? Vad hände i drömmen?

-Mireya. Jag vaknade och hörde ett högt barnfniss. Jag tittade ut genom fönstret. Jag såg mig omkring och det var....Det var som en skräckfilm. Det var gällt fnissande och det var en bisarr dröm.

-Ronny. Är du säker på att det var en dröm?

-Mireya. Ja. Jag gjorde en videodagbok om att det som var tuffast för mig på expeditionerna var att sakna mina barn. Det jag tänkte på var mina barn.

-Ronny. Kalla mig galen, men det påminner mig om stammar i nordväst som pratar om Att Bigfoot kan imitera barn som skrattar.

-Mireya. Det var en dröm. Ronny tror att det var en Bigfoot som spelade mig ett spratt. Jag har svårt att tro att det är sant.

-Ronny. Den försöker kommunicera med oss.

-Mireya. Är du säkert på att det var en Bigfoot?

Ronny. Ja. Jag är säker på att vi har fångat deras uppmärksamhet. D vet att vi är här, de kommunicerar med oss, de visslar. D fnissar, vi behöver inte gå ut och leta, den kommer till oss.

-Mireya. Vi har varit här länge och det var första gången som det hände nåt här. Det har hänt att primater eftersom de är intelligenta och nyfikna har försökt ta sig in i lägret för att lära sig mer om oss. Om det här en apliknande djur så kanske det är nyfiket på två personer som går i skogen. Men tror jag att Bigfoot imiterade barn som skattar? Nej.

-Ronny. Den vet att vi är här nu.

Bryce är på väg för att träffa ett vittnesom har hört Bigfoot-rop.

Vittne

Bryce. Jag ska prata med en person som har hört läten. Jag är på hans jobb som han inte vill att jag pratar om. Jag älskar hans vittnesmål och se fram

-Bryce. Det är genom att höra vittnesmål som vi kan börja förstå hur de här djuren beter sig. Spår och hårstrån kange oss information till en viss gräns. Det är genom folk upplevelser och iakttagelser som vi kan få en bra helhetsbild.. Jag vill höra din upplevelse. När hände det?

-Vittne. För tre år sen.

-Bryce. Kan du berätta vad som hände?

-Vittne. Jag var och campade med en vän. Vi campade på en enslig plats i Redwood Grove. Klockan var fem på morgonen. Det var kolsvart ute. Jag hörde ett enormtlångt kraftfullt ljud. Det väckte mig och jag undrade vad det var. Min kompis började röra sig i sovsäcken och han satte sig upp. Jag sa: "Hörde du det"? Han sa ja. Sen blev det konstigt. Jag hörde nåt som svarade den större skepnaden. Nånting mindre med sämre lungkapacitet. Den var lite tystare, men den lät väldigt högt. De ropade och svarade. Det lät så här....Superhögt. Jag tänker inte försöka härma dem. Vi lyssnade nog på det i tre, fyra minuter. Jag tänkte: "Vad fan är det"? Min vän var mållöst.

-Bryce. Jag vill prata om tankeprocessen. När du försökte förstå vad det... var för ljud? Nämnde du eller din kompis nånsin Bigfoot?

-Vittne. Jag tänkte nog inte så förrän det var över. Jag kunde inte fatta vad vi hört. Jag sa: "Det lät som Bigfoot".

-Bryce. Kändes ylandet hotfullt? Kände du dig hotad eller....?

-Vittne. Nej, för ljudet var så högt att jag kände att det var en fem minuters promenad från oss. Det var precis utanför så jag kände mig inte hotad. Men jag tänkte inte gå dit och ta en titt. Men med tanke på volymen kunde du utesluta att det var en människa. En människa kan inte ha låtit så.

-Vittne. Jag jobbade på ett ljudföretag och kan lokalisera ljud. Jag vet vilken kraft det krävs för att genomföra en sån volym. Och bibehålla den.

-Bryce. Vi har några inspelningar. Hade du känt igen det om du hörde det igen?

-Vittne. Ja. Det jag hörde var så distinkt att jag aldrig glömmet det.

-Bryce. Jag vill spela upp några ljud som vi har spelat in.

-Vittne. Det är otroligt. Det lät som det som jag hörde.

-Bryce. Är det sant?

-Vittne. Jag skulle säga att ni hade tur.

-Bryce. Vissa i vårt team blev lite förbryllade. De hade inte väntat sig det.

-Russell. Jag har genomsökt så mycket yta under träsket. Jag fortsätter att leta efter undervattensgrottor som Bigfoot kanske gömmer sig i. Jag hittar ingen öppning. Jag ser inget...Det finns inga hål eller tomrum.

-Russell. Oj! Det är nåt på botten. Det ligger en koskalle därnere. Jäklar. Jag vet inte vad den gör där men det är inte normalt. Det är konstigt att det ligger en koskalle i en träsk. Att se nåt sånt på skärmen påminde mig om fallen med boskapsstypningarna.

...lysing drug and the blood is being...
 an injection of an anti-coagulant. It appears
 the cattle's legs have been broken and
 any identifying numbers have reportedly
 vicinity of these mutilations. Officer
 that clamps are being placed on the cow's legs
 g lifted by helicopter to some remote area where

...patches of hair around the carcass seemed to
 had been dropped or bounced - another feature was
 The steer's intestines had been removed through the
 been cut out, but were not disturbed. [redacted] felt
 gone directly to the intestines. The steer's tongue
 previous mutilations, but the insides of the ears
 "beveled" out with a sharp instrument.

...and brush, also several trees
 diameter had been broken down
 d been down prior to his death

I början av 1970-talet stympades boskap runtom i västra USA och FBI började utreda fallet. I avkvalificerade av dokument står att man hittade bevis på brottplatser inklusive vältade träd, tunga fotspår och hårtestar runt de döda djurkropparna. s e mer Contac. FBI gick inte ut med officiell förklaring. Men lokalbor sa att det handlade paranormal aktivitet. som UFO:n och Bigfoot.

-Russell. Jag vet inte vad det är, men det är mycket som jag inte får ihop. Det är nån kuslig som pågår häruppe.

-Bryce till Mireya.

-Mireya. Hej, Bryce..

-Bryce. Vi hittade inget i gläntan. Tiden är snart ute och vi har många platser att leta på. Jag har hitta nåt vi kan använda. Jag skickar koordinaterna . Hämta Russell och åk dit. Jag vet hur vi kan genomsöka resten av målzonen innan tiden är ute. Det kommer att finnas på platsen. Skriv ner det här.

-Mireya. Vad är koordinaterna? Jag har det.

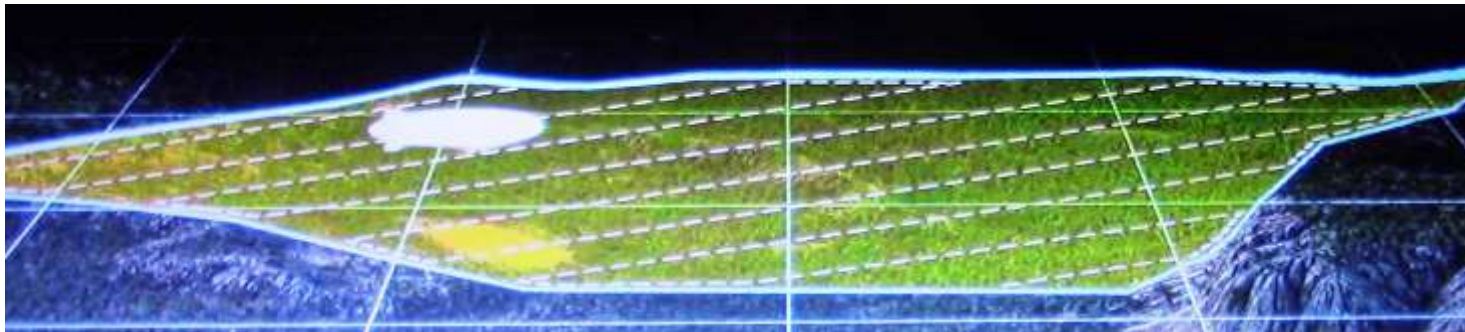

Mireya och Ronny hämtar Russell och teamet åker 6.4 km västerut till platsen där det nya hjälpmedlet finna.

-Mireya. Här. Här måste det vara. Åh, gud. Vad är det?

-Luftskeppsteam. Ett autonomt luftskepp.

-**Mireya.** Här. Här måste det vara. Åh, gud. Vad är det?

-**Luftskeppsteam.** Ett autonomt luftskepp.

-**Mireya.** Vad häftigt.

Eftersom tiden snart är ute har Bryce tagit hjälp av ett obemannat luftskepp. Som ska genomsöka resten av ytan på 50 kvadratkilometer. Luftskeppet är utrustat med ett GPS-system och svävar tyst när det flyger över en förprogrammerad yta. Det använder flera värmekameror för att kunna se potentiella mål.

-Ronny. Det här kommer att bespara oss tid.

-Mireya. Jösses. Det här förändrar allt.

För att inte bli upptäckta ska luftskeppet flyga under natten.

-Russell. Det ska bli kul.

-Mireya. Ja, tack.

Russell. Expeditionen är snar över. Den här kan hjälpa oss. Att hitta det vi letar efter.

80 km utanför målzonen reser Bryce för att träffa en medlem av Warm Springs-stammen. En grupp som har bott i området i tusentals år. Den här Bigfoot-vittnet har upplevt många konstiga saker i området och har hittills varit motvilligt till att dela dem offentligt. Han kommer inte att driva med oss. Det ska bli intressant att höra.

-Bryce. William, jag förstår att du har upplevt nåt som du vill dela med dig. Kan du berätta vad du såg?

-Williams. Det var en stormig, blåsig dag. Jag jobbade deltid på skogsbruket. Vi bekämpade Choristoneura. Jag var insektsbekämpare. Jag fångade insekter. Vi hade åtta fällor vid sprejzonerna och jag tog bilder för att se till att de inte dödade nåt annat. Jag gick 200 eller 300 meter upp längs stigen. Det blåste, det var svårt att höra. Jag gick längs täckdiket och det låg en plåt ovanför en liten ås. Då tystnade min radio, allt blev helt tyst.

-Bryce. Är det sant?

-Williams. Ja. Gräshopporna tystnade, vinden tystnade. Jag kände mig iakttagen. Jag tittade upp Jag tittade upp och blev chockad över det jag såg. Det var nåt stort och hårigt. Jag ville springa.

-Bryce. Hur lång var den?

-Williams. Mellan 2.3 och 2.4 meter. Jag trodde att det var en björn, men björnar har lekt med fällorna förut. Den här var annorlunda. Det var ingen björn. Den vände sig om och jag såg att den gick på två ben.

-Bryce. Vad tänkte du när du insåg att det inte var en björn?

-Williams. Är den verklig? Jag är uppvuxen i skogen. Jag har aldrig sett nåt liknande.

-Bryce. Var du tveksam till att berätta vad du hade sett?

-Williams. Nej, för jag hade kameran. Jag tog en bild.

-Bryce. Jaså? Jag vill gärna se.

-Williams. Okej.

Bryce. Vad bra. Williams berättelse låter trovärdig.. Folk som har varit mycket i skogen vet när de ser en svartbjörn eller nåt som är hårig, långt och som går på två ben. Det faktum att Williams såg varelsen och har fotobevis är väldigt spännande.

-Bryce. Du driver med mig. Man kan se armen, huvudet, den övre delen av torson. Det här är jättetydligt. Eftersom du har sett det här vill jag fråga dig en sak. Vi har sett svävande ljusklot som vi inte kan förklara. Har du hört berättelser om huruvida någon har sett såna i det här området i Oregon som vi är i.

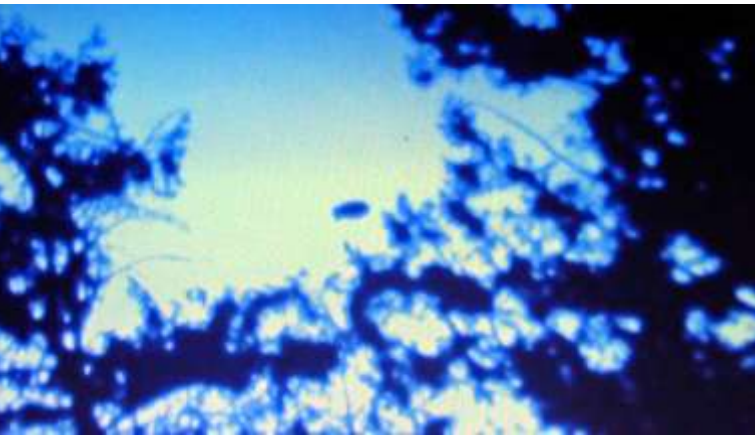
-Williams. Vissa ursprungssamerikaner pratar om svävande ljus som syns bland träden på natten. Det är onda andar i mörkret. De är över hela reservatet. Det kanske är samma sak.

-Bryce. Finns det ett samband mellan Bigfoot och de här sakerna?

-Williams. Det kan finnas ett samband.

-Bryce. Hur många hundratusentals år har den varit här?

-Williams. Vår historia är väldigt kort i jämförelse. Hur många arter har vi upptäckt de senaste tio åren? I haven har de inte ens utforskat botten på vissa platser. De hittar nya saker hela tiden. Det finns nånting där, men man kan inte kommunicera med den. Man kan inte prata med den eller se den. Det är en känsla bara. Vill de att vi ska se dem så kommer de fram.

Klockan 20:45. Dags att lyfta.

-Russell. Oj

-Ronny. Det här är galet. Vi hade behövt vara tio till 20 personer till. Nu kan vi söka via lyften Nåt som svävar tyst i luften.

-Russell. Det hörs knappt.

-Ronny. Precis. Det här är fantastiskt. Det förändrar allt.

Luftskeppet har börjat genomsöka resten av målområdet. Det kommer att ta tio timmar att genomsöka hela området. Teamet kan titta på lajflödet från luften. Hittas nåt avvikande kan de fastställa positionen med exakta koordinater.

-Russell. Vad tror du att det är? Jäklar.
-Ronny. Vad är det?
-Mireya. Den ger ifrån sig mycket värme.
-Russell. Den gav ifrån sig en stor värmesignatur.
-Mireya. Det kan bara vara ett djur, men det rör sig inte.

-Ronny. Det är skumt. Det kan vara en Bigfoot som ligger ner i sitt bo.
-Mireya. Björnar ligger ner efter att de har ätit. Kan det vara en stor björn? En enorm björn. Vi visste inte vad det var. Men vi pratade om olika djur och kom inte på nåt som matchade storleksmässigt.

-Russell. Jag vill ta reda på vad det är.
-Mireya. Vi måste gå dit.
-Russell. Till Mireya. Kan du ta utrustningen så går jag ditåt?
-Russell till Ronny. Kan du hålla dig ovanför oss?
-Ronny. Apsolut.
-Russell. Håll uppsikt.
- okej. Okej.

Teamet delar på sig. Ronny ska titta på avvikelserna på luftskeppets lajflöde.

Mireya och Russell ska gå och se vad det är.
-Mireya. Adrenalinets pumpade och vi ville gå till platsen men vi kände oss också tveksamma. Man vet att det man letar efter är nåt okänt. Okej, då går vi. Vi vet inte vad vi kommer att hitta eller hur det kommer att reagera. Vi vet inte vad det är vi hankas med.

-Ronny. Den borde vara cirka 200 meter ifrån er. Ni ska gå nordvästerut.

-Mireya. Russell. Det är dödstyst just nu. Ser du nåt?

-Russell. Nej.

-Ronny. Ser ni nåt? Den borde vara framför er.

-Mireya. Den borde vara här. Konstigt att vi inte ser nåt.

-Ronny. Den är där.

-Mireya. Ser du nåt?

-Russell. Ingenting.

-Ronny. Ser ni den?

-Mireya. Hur kan den vara osynlig?

Ronny. De närmar sig nåt som kan vara ett människoliknande djur.

-Ronny. Den är precis framför er.

Mireya och Russell ser inte det som ger ifrån sig en värmesignatur.

-Ronny. Ser ni nåt?

Mireya. Nej. Hur kan Ronny se den, men inte vi. Jag ser ingenting. Vi sätter på de starkare flicklamporna.

-Russell. Ja, det gör vi.

Mireya och Russell ska byta till flicklampor med kraftigare ljus.

flicklampor med kraftigare ljus

-Ronny. Den är precis framför er. Vad iJag ser den inte längre. Jag såg den och nu är den borta.

-Russell. Den är borta.

-Mireya. Försvann den bara?

-Russell. Hur kan saker försvinna mitt framför oss?

Luftskeppet kommer att fortsätta att skanna av resten av målzonen.

Klockan 02:03

-Ronny. Vad fan är det? Jag ser nåt konstigt. Jag tittar på en enorm värmesignatur. Vad fan.. Det här är väldigt konstigt. Värmesignaturen är större än den vi såg innan. Jag har ingen aning om vad det är. Jag vet inte vad det är, men det är värt att utreda det.

-Russell. Den här är stor.

-Ronny. Vi borde ta ett titt på den Hämta mig.

-Russell. Okej,

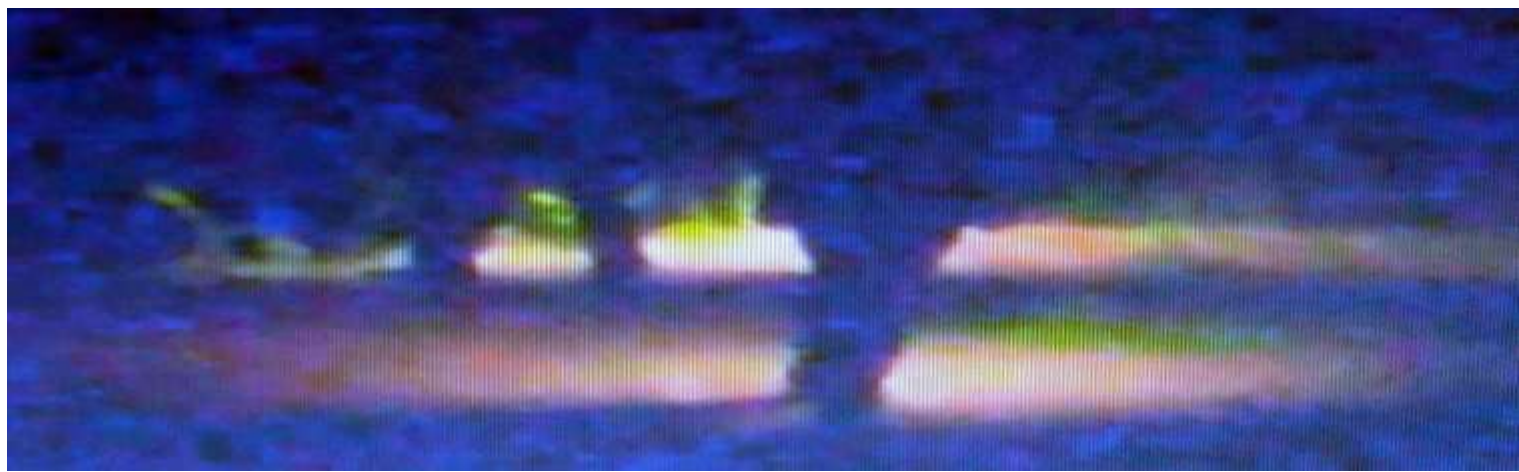
Avvikelsen sitter på en ås fem km norr om gläntan. Efter att ha hämtat Ronny i fordonet ska teamet närma sig värmesignaturen från olika håll.

Russell ska komma österifrån och Mireya och Ronny västerifrån.

-Russell. Det här ser ut som en avverkningsväg som inte ha använts på årtal. Träden och grenarna växer in i den. Jag känner att vi är precis vid kanten av den. Jag känner att vi är nära att få svar.

-Ronny. Titta på det här
-Mireya. Vad är det här?
-Ronny. Ett övergivet fordon.
-Mireya. Det har stått här länge.

-**Mireya.** Det har stått här länge.

-**Ronny.** Det står mitt ute i ingenstans.

-**Mireya.** Bönor, spannmål, djurfoder och frön. Varför är det härute?

-Ronny. Vi är långt borta från civilisationen och vi hittade en leveransbil. Jag försökte förstå vad det var.

Barnmadrass

Barnsäng

-**Mireya.** Det här ser ut som en barnmadrass. Oj, det är en barnsäng.

-**Ronny.** Det kändes som en skräckfilm.

-**Ronny.** Grodorna har tystnat.

-Mireya. Ja, allt blev tyst.

--**Russell.** Det är väldigt tyst här. Inget rör sig. Alla. Det verkar konstigt. Jag tror att jag hörde nåt. Det är ljus.

-**Ronny.** Titta på det här.

-**Mireya.** Varför är huset utspritt överallt? Vad är det i mitten?

-**Ronny.** En gungstol eller nåt.

-**Mireya .** Det här känns konstigt sen vi bör, Men det här är jätteläskigt. Vad är det här? Titta.

-Ronny. Grenen har gått sönder nyligen. Var kom den ifrån?

Medan de letar efter en enorm värmesignatur har Mireya och Ronny hittat flera mystiska, förfallna strukturer.

1.6 km bort närmar sig Russell värmesignaturen österifrån.

-**Russell**. Titta på grenen. Det ser ut som ett kors, Det ser konstigt ut.

-**Ronny**. Titta på det här.

-**Mireya**. Är det är en kyrkogård? Mary, 1895. Yngre än två år. Vad gör den här härute?

-**Ronny**. Jag vet inte. 150 år gammal mitt i skogen.

--**Russell.** Det ser ut som en 150 år gammal gård.. Jag såg nog nåt som sprang iväg. Det ligger ett stort revben där borta. Nånting har varit här inne och ätit. Nåt stort har bott här. Vilket bra gömställe. Det är kanske inte Bigfoot men stället känns kusligt och mörkt.

-**Mireya.** Owens. 1892. Daisy. Yngre än två år. Stella. Den här var bara lite över ett år gammal. Åh, gud. Det här är barn. Häromkvällen drömde jag om barn som fnissade utanför tältet. Nu är jag på en kyrkogård med barns gravstenar. Det skulle kunna vara en slump. Åh, gud. Men det är konstig slump. Vad fan hände här ute?

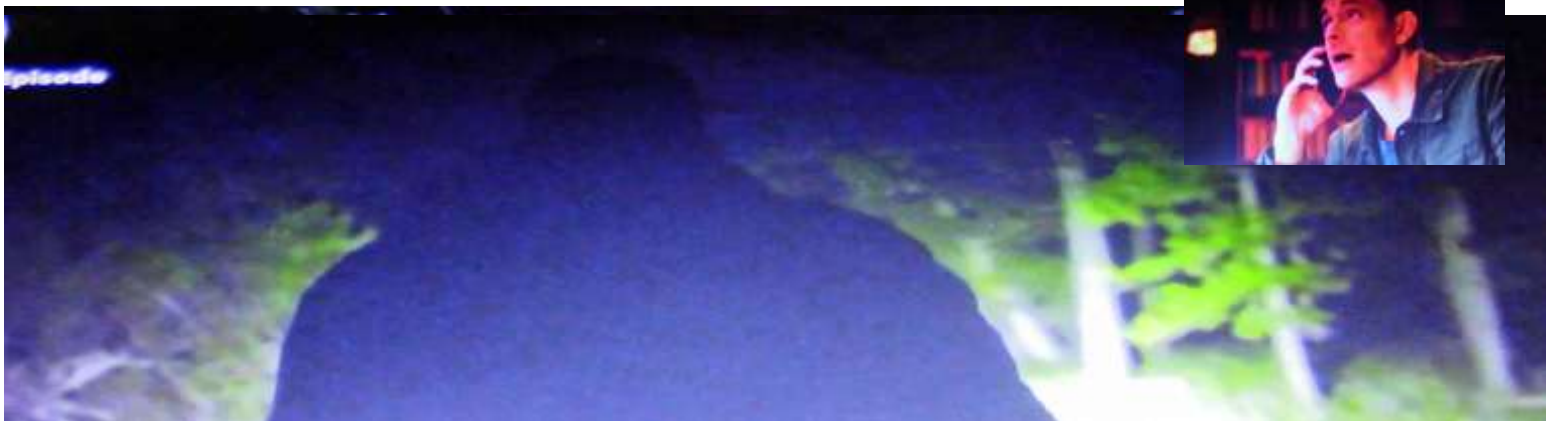
-**Ronny.** Det här kan förklara mycket. Det är många.

-**Mireya.** Ge mig en stund. Det är väldigt stark, negativ och sorlig energi där. Och som sexbarnsmamma blev det väldigt jobbigt. Logiken i mig säger att det är en slump. Jag hade en mardröm. Jag tänkte på mina barn. Så jag hörde barn fnissa utanför mitt tält så, det är konstigt. Det är konstigt.

-**Ronny.** Den här var lite mer än ett år gammal. Många historier om Bigfoot utspelas nära kyrkogårdar. Ursprungssamerikaner talar om en fot i vår värld och en i andevärlden. Och många iakttagelser har skett i närheten av kyrkogårdar. Det känns som att vi leddes hit.

-**Mireya.** Herregud.

-**Ronny.** Vi fortsätter.

Russell anropar Ronny och Mireya. Mireya, Ronny hör ni mig? Vi skulle mötas någonstans längs den här vägen. Men jag har inte hört av dem. Något är konstigt med kameran. Lampan slocknades. Jag kan inte slå på den igen. Den la bara av. Så nu står jag mitt i mörkret. Russell anropar Ronny och Mireya. Hör ni mig? Jag har en ficklampa i väskan annars skulle det vara becksvalt. Elektronik är mer Ronnys grej och saker som slutar att funka på aktiva platser. Jag har haft den lampan i flera år. Den har aldrig lagt av förut. Jag ska försöka få tag i Bryce.

Kommandocentralen 04:35.

-Bryce. Hej, Russ.

-Russell. Jag når inte Mireya och Ronny. Kan du se dem på din gps?

-Bryce. Jag ska kolla.

--Bryce. Vad konstigt. GPS-signalerna verkar ändra deras läge. Vår utrustning krånglar också. Var exakt är du, Russell?

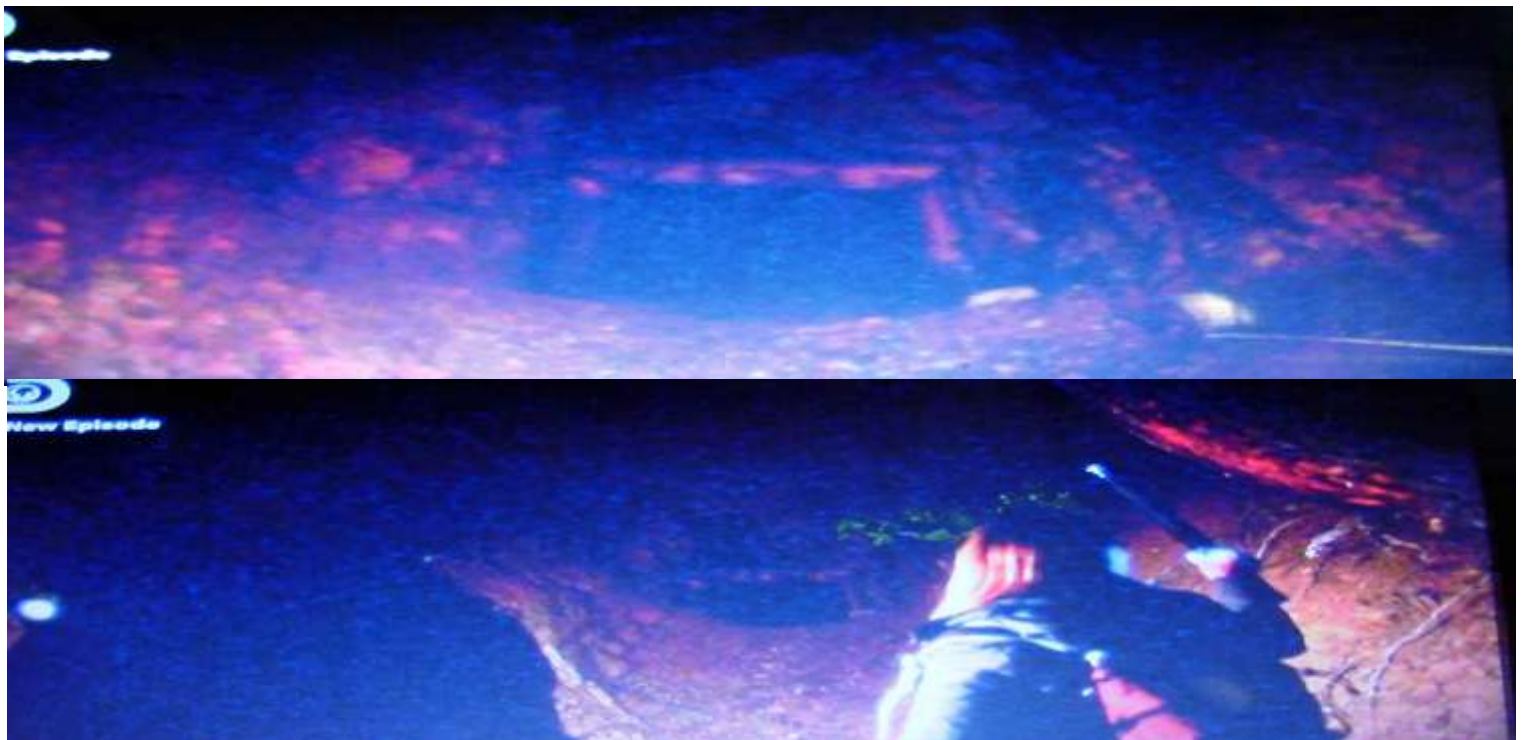
-Russell. Jag är på väg mot den där värmekällan och hittade en gammal övergiven stuga. Varför finns det en stuga här ute, Bryce?

-Bryce. Jag vet inte, men jag kan kolla om det har legat något torp i området. Jag hör av mig.

Mireya. Vi borde vara nära nu.

-Ronny. Det kan inte vara långt kvar. Jag får samma kalla kårar som på kyrkogården. Det är som att slås av den kalla luften i en frys. Så vi går nog åt rätt håll.

Mireya. Jösses. Det är ingången till en grotta. Vad häftigt.

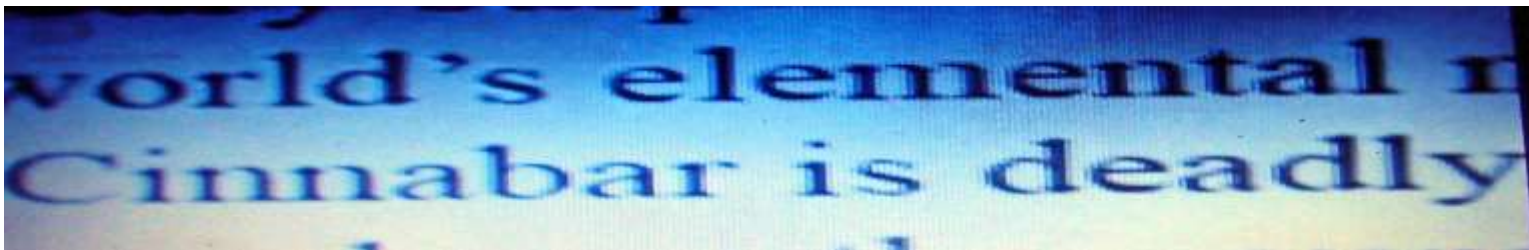
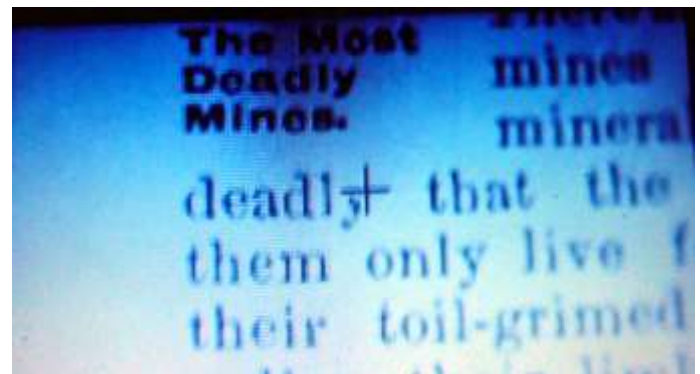
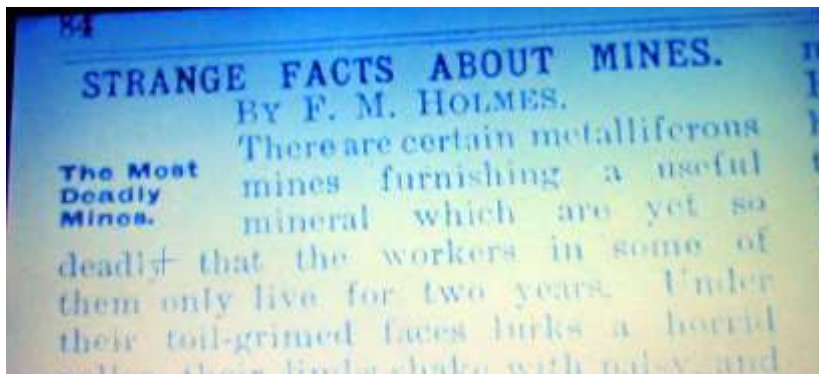

-Ronny. Här har vi värmekällan.

-Mireya. Verkar logiskt. Luften värms upp därinne under dagen. Och sen sipprar den ut.

-Ronny. Ja.

-Mireya. Vi har ju pratat om gömställen. Det här kan vara ett sånt.

-**Russell.** Hej, Bryce.

-**Bryce.** Hej, Jag har hittat information. ...om en gruvkoloni som var aktiv i området. De bröt något som heter cinnober. Det är en väldigt giftig mineral. Den kan vara där inne.

-**Mireya.** De här stärker tesen om att de gömmer sig på olika platser.

-**Ronny.** Ja, de kan lätt gömma sig därinne.

-**Bryce** till Russell.. Hela området blev som kistor för gruvarbetarna. Mineralen sägs orsaka förlamning, nervskador och även döden.

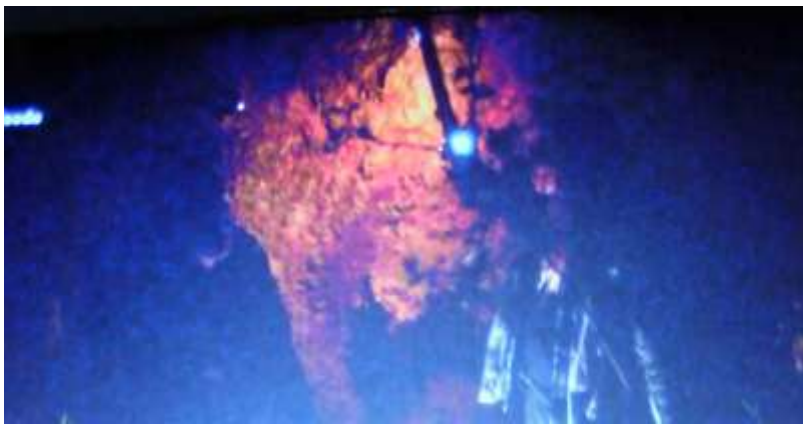
-**Mireya.** Hur stor tror du att den är?

-**Ronny.** Den blir nog större längre in.

-**Mireya.** Ett stort djur kan söka skydd här.

-**Ronny.** Det här är mållinjen. Svaren vi söker är där inne. Sanningen finns där inne.

-Mireya. Det luktar väldigt starkt.

-Ronny. Vänta Mireya. Hörde du?

-Mireya. Vad är det?

-Ronny. Det låter som en prärievarg. Fast mer urdraget och djupare. Det kanske är något som låter som en prärievarg. Sasquatch är känd för att härma fåglar och andra djur. Det är något här. Ursprungamerikanerna anser att Bigfoot är en skojare. Den kan härma djur och fåglar för att försöka locka bort oss från grottan. Så det kan vara en skenmanöver. Vi är så nära. Vi tänker inte ge oss. Förrän vi hittar Bigfoot.

-Mireya. Känner du doften?

-Ronny. Ja. Vad är det? Det luktar starkt.

-Mireya. Jag känner en starkt, stickande doft. Vi går vidare.

Ronny anropar Russ.

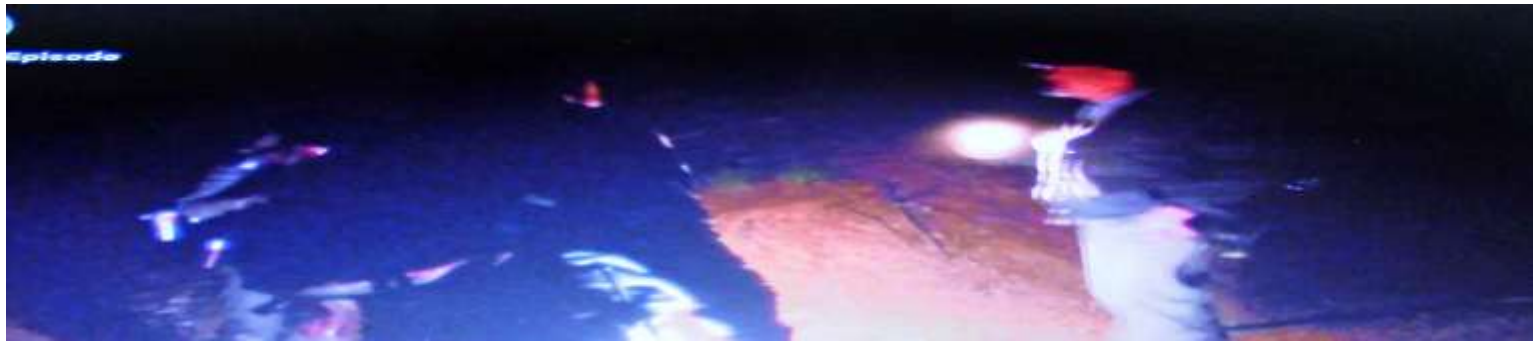
Du kan aldrig ana vad vi har hittat. Det verkar vara ett gruvschakt.

-Russell. Det är inte guld, utan cinnober. Den är giftig, så gå inte in dit.

-Ronny. Kom ut, Mireya. Det är giftigt där inne!

-Ronny. Oj, vi var på väg in dit.

-Mireya. Det var nära ögat. Vi vet aldrig vad som väntar på våra nattliga utfärder. Det lurar faror överallt. Vi vet aldrig vad som väntar.

-Hej-

-Hej-

-Russell. Ingen gick väl in över tröskeln?

-Nej.

-Russell. Tack och lov.

-Ronny. Det måste vara här som Bigfoot gömmer sig.

-Russell. Vi är på rätt plats. Vi måste få tag i Bryce. Det är det här vi har letat efter.

Bryce. Datoralgoritmerna som ledde teamet till att utforska bergen att Bigfoot bara stannar i området två dagar till. Här uppe är det. Upptäckten av den övergivna gruvan där Bigfoot kan gömma sig gör att jag åker upp till baslägret för att träffa teamet. Vad är Bigfoots främsta prioritet? Hålla sig undan och hålla sig gömd. Och då är en grotta perfekt för du kan färdas genom skogen utan att bli sedd. Den vi spårar använder nog grottan som skydd. Många av ursprungssamerikanernas sägner hävdar att Bigfoot håller sig i grottor och tunnlar.

-Russell. Hej, Bryce. Kavalleriet är här.

.-Bryce. Med tanke på allting vi som vi har upplevt är grottan ett stor fynd. Han är här Han är här och vi ska hitta honom.

-Bryce. Kolla här. Grottan ligger ovanför gläntan.

-Teamet. Korrekt.

-Bryce. Den övergivna gruvan ligger norr om gläntan där ni såg lysande ögon och upptäckte värmekällan med Russells mörkerkikare. Nu vet vi vad måste göra, va?

-Russell. Jag vill utforska grottan.

-Mireya. Det vill vi alla.

-Bryce. Gruvorna är fulla av cinnober. Det må låta som frukostflingo, men kan utgöra en fara så jag ringde runt lite och fick tag i några experter på grottdrönare. En ny sorts drönare har tagits fram som kan flyga in och säkert utforska svåråtkomliga platser som kan vara farliga för människor.

En ny typ av drönare, grottdrönare 2019.

-Bryce. Medan vi väntar på drönarna ska teamet utforska området. Om något sör sig i gruvgångarna, måste det finnas bevis i skogen.

-Bryce. Då kör vi igång. Fotspår, pälsstrån, Leta efter något som tyder på att Bigfoot är här. Innan ni går vill jag att ni tittar på det här.

Kamerateamet har sett något i närheten av baslägret.

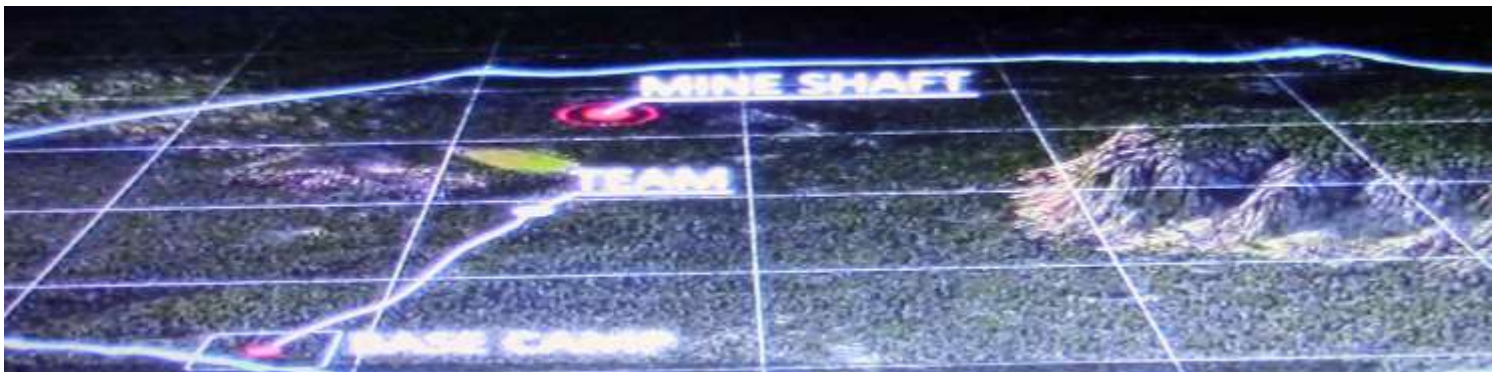
-Kameramannen. Vad är det? Kolla här. Vad i hels.... Herrejösses!

-Ronny. Det är samma stenkula som vi la på äpplet som låg på stenen. Vi lämnade ett äpple och en blå kula i gläntan som ligger 11 km bort. Jag tog bara med en blå kula, så hur hamnade den här? - Ja, Det är samma kula. Vad konstigt.

-Bryce. Vad tror du att det betyder?

-Ronny. Vi har fått en gåva. Det har stor betydelse för det har skett ett slags utbyte här. Det här är.... Tankarna bara snurrar i huvudet. Jag är jättetaggad. Bigfoot försöker att kommunicera med oss.

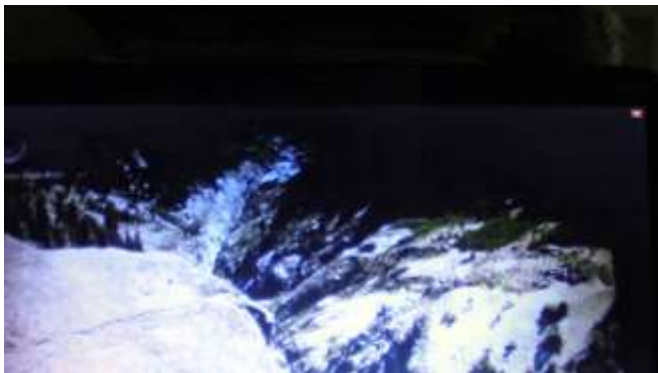
-Bryce. Det här innebär att vi är väldigt nära nu.

Datoralgoritmer som teamet har använt för att hitta Bigfoot visar att tidsspannet för ett troligt möte upphör om 24 timmar, då tiden rinner ut, tänker hela teamet undersöka den övergivna gruvan som ligger 16 km från baslägret.

-**Bryce.** Den första jag tänkte när jag såg grottan var: "Något kan gömma sig där inne." Jag är övertygad om att vi kommer hitta något där inne. Grottan får mig att tänka på Ape Canyon vid Mount St. Helens.

-Bryce. En av de kändaste legenderna om Sasquatch är känd som ”överfallet i Ape Canyon” och chockade folk 1924 när det stod i tidningen. Några gruvarbetare som bodde i en stuga i Mount St. Helens östra del överfölls en natt av något de beskrev som stora apor. Deras stuga bombarderades av stora stenar och dagen därpå flydde männen tillbaka till civilisationen. Klyftan är än i dag en stor turistattraktion och fick namnet Ape Canyon av den händelsen..

Den här påminner om det.

-Mireya. Är det långt bort härifrån?

-Bryce. Nej. Mount St. Helens slutningar ligger drygt fem timmar bort. Grottan är en perfekt gömställe. Om något går in och ut här, måste det finnas några bevis. Så vi delar upp oss och letar.

--Bryce. Ronny och Mireya söker igenom området söder om gruvan efter en stig som leder till gläntan 11 km bort. Bryce och Russell ska utforska bergslutningen mittemot gruvan.

--Russell. Bryce! Kolla där uppe.

-Bryce. Det ser upptrampat ut

-Russell. Det är en djurstig. Det finns mat, vatten och skydd här. Det perfekta gömställe.

--Bryce. Vi är så nära att få våra svar.

-Russell. Uthållighet, disciplin och tålamod kommer att ge oss de svaren. Allt har pekat åt det här hållet och nu är vi här. Vi har äntligen hittat något som kan bevisa det vi har letat efter.

Längre fram söderut utforskar Ronny och Mireya området mellan den övergivna gruvan och gläntan.

-Ronny. Den är en lika spöklik känsla här som på de andra platserna.

-Ronny. Jag drar om vi hittar en död hök. Kolla här.

-Mireya. Vad är det?

-Ronny. Kolla in det här. Det finns rapporter om att Bigfoot har knuffat omkull träd för att skrämman iväg folk.

(**-Bryan Zemp, ögonvittne.** Vi hörde hur flera träd föll omkull. Det som rörde sig i skogen ville göra sig hörd. Han är så stark. Han skulle slita isär dig som ett papper.)

-Ronny. Undrar om vi hittar flera såna här i närheten. Jag försöker att hitta några spår. Det är blött, så fotspår borde vara lätta att se.

-Mireya. När vi gick genom skogen slog det mig att vi har ingen aning om vad det är vi letar efter.

-Ronny. Det finns teorier som Sasquatch är som en sedan längre förlorad stam. Ett bortglömt folk som färdas i grupp och det här kan vara tecken som markerar deras revir. "Här finns det **Sasquatch**." Det sägs om du ser Bigfoot är det menat. De har ju lyckats hålla sig undan hela den här expeditionen.

-Mireya. Det känns som att vi är nära nu. Det känns som att varje steg tar oss lite närmare det vi har sökt så länge. Vi har ingen idé om vad vi hittar.

-Ronny. Det är en till trädstam där. Vi går och kollar. Den borde inte ligga här.

-Mireya. Jag kollar där borta.

Ronny slår trädet med ett trädpinne som skapar ljud

-Mireya. Hörde du? Det lätt som ett knackande ljud.

Forskarna tror att Bigfoot kommunicerar med knackningar.

-Mireya. Vi hörde ju ett knackande ljud, så vill du testa.

Ronny slår på ett träd, och därigenom hörs knackningar som svar..

-Mireya. Vi kanske är något på spåret fast ur en vetenskaplig synvinkel måste du se Bigfoot med egna ögon.

Russell och Bryce

-**Russell.** Kolla där uppe mot toppen.

-**Bryce.** Ja.

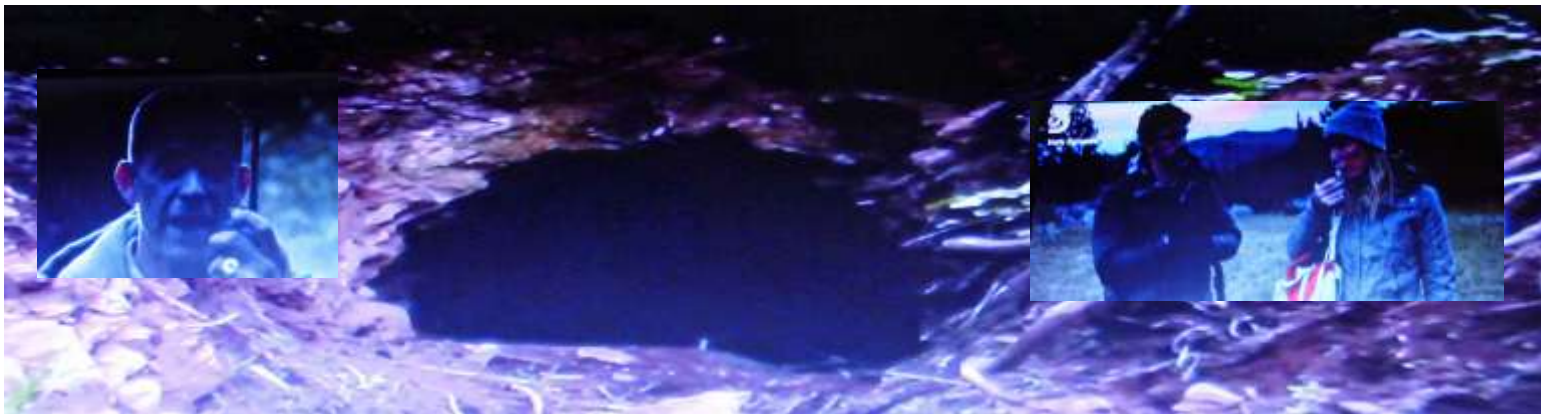
-Russell. Ser du stenarna?

-**Bryce.** Ja. Ska vi kolla upp det?

-**Russell.** Ja. Mycket aktivitet här. Kolla bara på jorden. Vilket djup dike.

-**Bryce.** Jösses!

-**Russell.** Oj! Det är helt galet.

Efter att ha genomsökt området runt en 100 år gammal gruva har Russell och Bryce upptäckt ett till schakt på andra sidan kullen.

-**Bryce** Mierya och Ronny. Hör ni mig?

-**Mireya.** Hej, Bryce. Vi är här.

-**Bryce.** Ni kommer inte att tro det här men Russell har hittat en till grottingång.

-Mireya. Det är otroligt. Var är ni?

-Bryce. På andra sidan kullen.

-Mireya. Vi kommer dit.

-Bryce. Då ses vi snart.

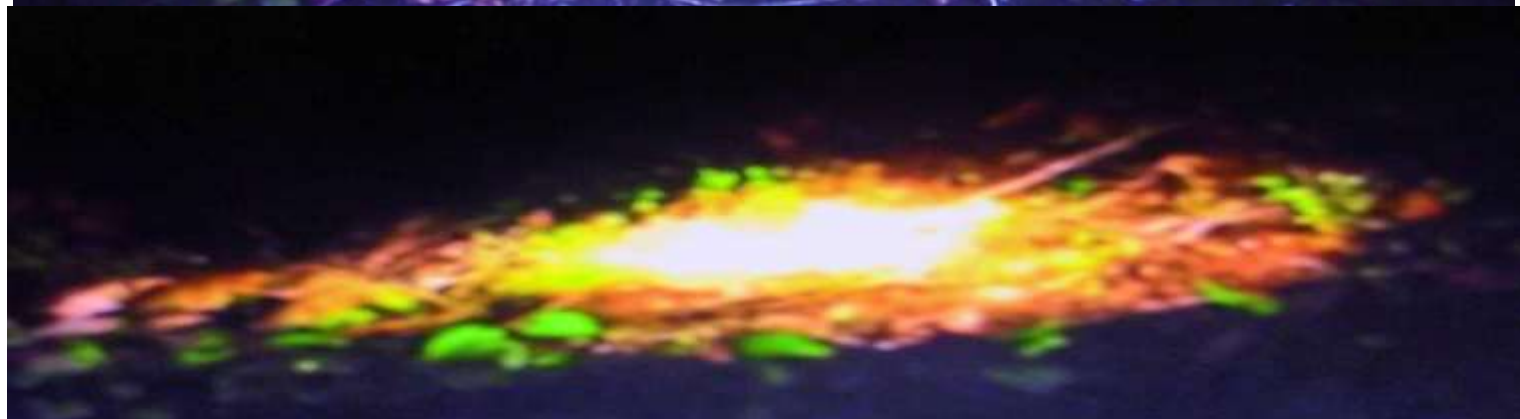
-Bryce. Det är en jätteöppning. Den ligger på andra sidan kullen. Jag blir inte förvånad om de sitter ihop. Om de två Det är vårt näste Ett perfekt sätt att färdas genom det här området.

-Russell. Gruvschakten kan sitta ihop. Vilket bra sätt att göra sig osedd. Det här kan vara svaret.

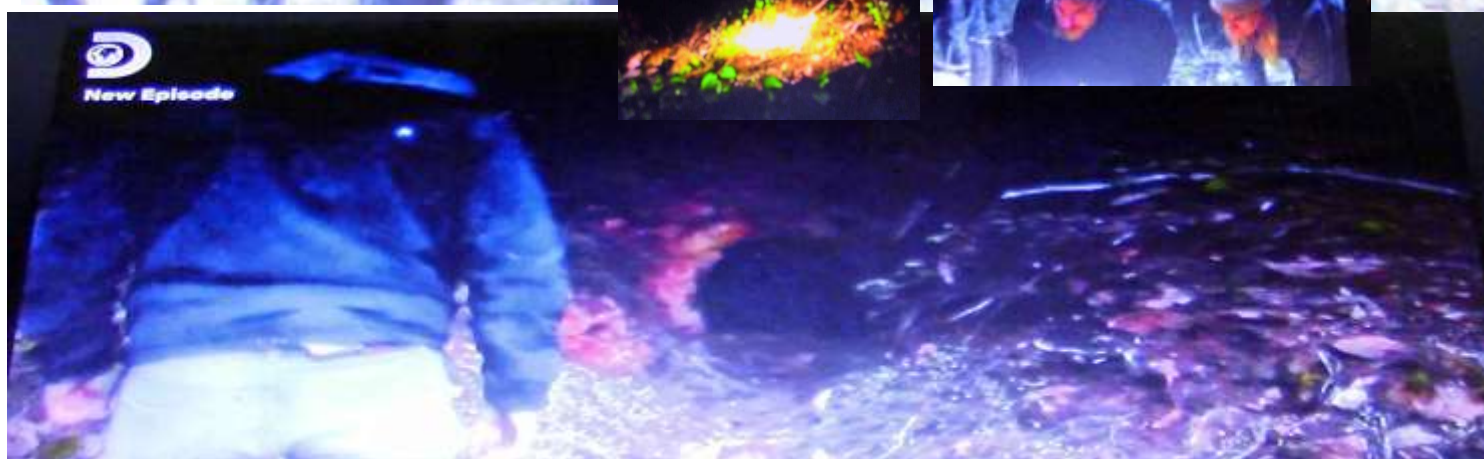
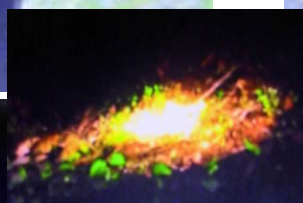
Teamet tror att gruvan även används som en flyktväg för Bigfoot. Om de två gruppångarna sitter ihop kan Bigfoot färdas från dalen där de tror att den jagar till de stora skogarna i norr.

-Russell. Vi gör det här metodiskt.

-**Russell.** Kolla hur allt det här nedtryckt i läran. Efter regnet, som var tidigare idag har något pressat ned det här i läran.

-**Bryce.** Mycket trafik in och ut. Kolla på alla kvistar. Något har färdats fram och tillbaka här.

Teamet möter varandra

-**Bryce.** Ni kommer inte att tro era ögon.

-**Mireya.** Oj, vilken ingång.

-**Russell.** På vägen upp mot gruvan hittade vi allt det här nedtryckt i läran. Här och här. Och särskild här. Ser det inte ut som ett upptrampat spår.

-**Mireya.** Ju, nästan som en stig. Eller hur? Den här avtrycket är stort, men inte tillräckligt tydligt för skannern

-**Bryce.** Kolla här. Det är ett stort ben.

-**Mireya.** Jag vill inte röra det.

-**Russell.** Vi kontaminerar inget.

-**Bryce.** Det ser ut som den övre delen av ett lårben.

-**Mireya.** Det är svårt att säga.

-**Ronny.** Men det är väl ett ben?

-**Mireya.** Ja, det är ett ben.

-**Russell.** Jag kan inte fatta att vi hittade det här.

-**Mireya.** Kan den här benbiten tillhöra något som vi vet lever här ute?

-**Russell.** Absolut. Förmodligen hjort eller älg.

-Mireya.. Det är en stor benbit.

-Russell. Vi kan försöka identifiera vilken kroppsdel det är ock sen vilket djur den kom ifrån.

-Bryce. Någon hum om hur gammal den är.

-Mireya. Den har legat här ett tag, men jag vet inte hur länge. Det kan vara ett avgörande fynd. Bra jobbat.

-Bryce. Att hitta ben i en tät skog är ett ovanligt fynd.

-Mireya. Jag ska ta reda på vad det är i kväll. Det är från något stort. Det är jag säker på. – Ska vi ta en närmare titt?

-Mireya. Jag vill inte trampa på något, så jag går försiktig.

-Bryce. Känner ni lukten? Herregud, O j. Det är samma lukt som vi har hört om i allas vittnesmål.

-Russell. Det luktar som något ruttet.

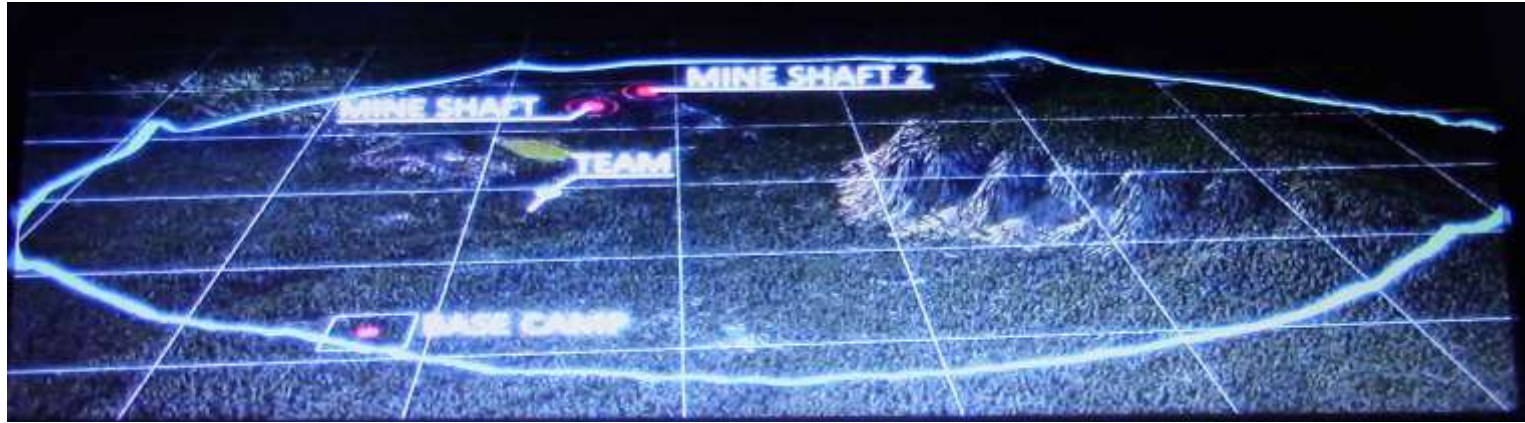
-Ronny. Det luktar starkt.

-Mireya. Det är här vårt största fynd hittills här ute. Grottan är ett perfekt habitat för något som vill gömma sig. Jag känner att alla svaren vi har sökt döljer sig i de här grottorna. Det här är helt enormt. Jag vill så gärna gå in där.

-Russell. Hur gör vi det säkert?

-Ronny. Om några timmar ska drönarteamet låta oss se insidan. I morgon är det vår sista dag här. Vi ska ta oss in dit och se vad som har gömt sig för oss.

Dag 21 av 21

Enligt dataanalysen är det sista dagen som Bigfoot är i området. Teamet återvänder till det de tror är ingången till gruvan som kan fungera som Bigfoots flygtväg. .

-Drönarteamet. Hej, hur är läget?

-Bigfootteamet. Kul att ser er.

Drönarspecialister har anlänt för att inspektera gruvorna som kan innehålla en giftig och livsfarlig mineral.

-Bryce. Vad bra att koordinaterna stämde.

-Drönarteamet. Vi lyckades hitta er.

-Bryce. Allt pekar på gruvängångarna. Men vi kan inte utforska dem själva så jag har bett er att ta er in i gångarna så att vi få se insidan.

-Ronny. Så hur fungerar den här? Är den som vanliga drönare?

Jameson. Nej, grundarna av vårt företag byggde navigationssystem för rymdfarkoster. Vi har applicerat de idéerna på den här drönaren. Drönare behöver en signal som agerar som kompass. Vi använder algebraisk geometri för att lösa stabiliteten utan GPS och kompass. Den kan ta sig in på platser som människor inte kan nå.

-Russell. Det ska bli spännande.

Jameson. Drönaren kan navigera utan GPS genom att använda telemetri som kan beräkna drönarens exakta position upp till 30-40 meter utom synhåll. Coolt, låt se vad vi hittar.

-Bryce. De är de enda som gör sånt här. Vi har tur att de är här. Vi hoppas att de kan ge oss svaren vi söker. Alla tecken har pekat mot de här gruvschakten. Det är sanningens ögonblick, för att navigera.

Teamet kan följa drönarens färd i realtid genom ett videoflöde som filmas ur drönarens synvinkel.

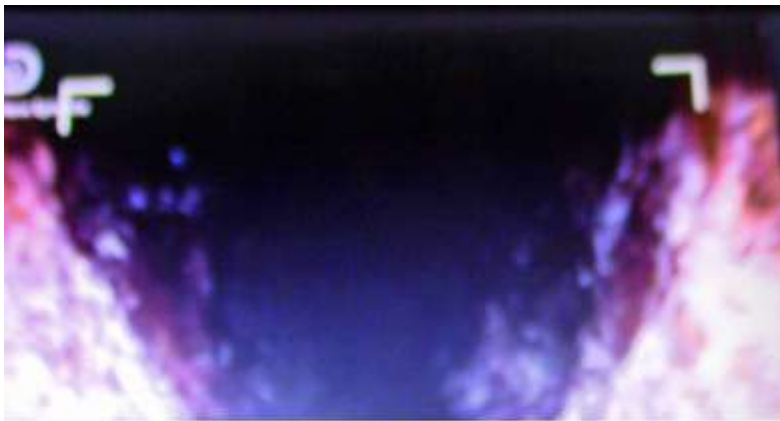
-**Jenna.** Jag har två skärmar här. Jag flyger via den större som använder låg latens. Och här är själva inspelningskameran. Dags att låta fågeln flyga.

Rikta den mot gruvan

-Russell. När drönaren lyfte och flög mot grottingången tänkte jag: "Är Bigffot där inne. Äntligen får vi veta sanningen?"

-Mireya. Oj, den är redan långt inne.

-Russell. Den försvann utom syn – och hörhåll. Den åkte långt in. Vilken otrolig utrustning. Det är stora grottor med gott om utrymme. En bra boyta för någon. Den fortsätter ännu längre in. Det är helt otroligt. Jag tittade på skärmen och tänkte att vi skulle få se vad vi kom hit för att hitta.

-**Jenna.** Hoppsam! Oj. Vad hände? Något verkade skada den.

-**Bryce.** Funkar den nu.?

-**Jenna.** Ja. - Vad är det för fel? Jag förlorar signalen.

-**Mireya.** Din lampa blev röd.

-**Jenna.** Ja, Jag förlorade den.

-**Ronny.** Vad menar du?

-**Jenna.** Den gick från perfekt mottagning... till att helt tappa signalen.

-**Bryce.** Har det någonsin hänt förut?

-**Jenna.** Jag borde inte ha förlorat på det avståndet. Visst kan störningar förekomma, men då tappar vi högupplösningen först och sen skulle vi tappa FPV-kamerorna med låg latens. Till sist skulle jag tappa kontrollen, men allt dog.

-**Russell.** Vi har haft... Du vet hur en ficklampa lyser allt svagare? Vi har haft lampor som bara ha dött. Och ett kamerabatteri. Precis som nu.

-Bryce. Vi söker något av kött och blod men vi stöter bara på saker som förbluffar oss.

-Jenna. Såg ni att jag svängde vänster? Jag rundade hörnet men borde inte ha tappat signalen. Avståndet var inte så stort och den var bara ovanför en hög... som inte kunde skada den.

-Bryce. Ock sen tappa du kontakten.

-Jenna. Ja, exakt då. Jag borde ha fått varningssignaler, men det skedde så abrupt. Jag är inte expert på det anormala men era konstiga upplevelser stämmer in på det här. Jag har flugit drönaren i hundratals timmar och den har aldrig stendött.

-Jenna till Jameson. Hjälp mig. Vi försöker få kontakt med den igen.

-Russell. Drönaren slutade bara att fungera. Den stängdes av och föll i marken. Det är så konstigt. Dess teknologi är avsedd för rymdfarkoster. Den borde klara det här. Något annat påverkade den.

-Jenna Det enda som kan störa flygningen på det här sättet är vindar eller förändrad gravitation, vilket inte är troligt. -----

-Russell. Återigen har vi elektroniska problem. Det är jättekonstigt.

.Bryce. Under de senaste dagarna har vi haft problem med elektronisk utrustning. Jag vet inte om det är omgivningen eller någon mer hotfullt anledning. Något jävlas med vår elektronik här ute.

-**Jameson.** Vi nådde aldrig slutet, så vi vet om den leder till den andra.

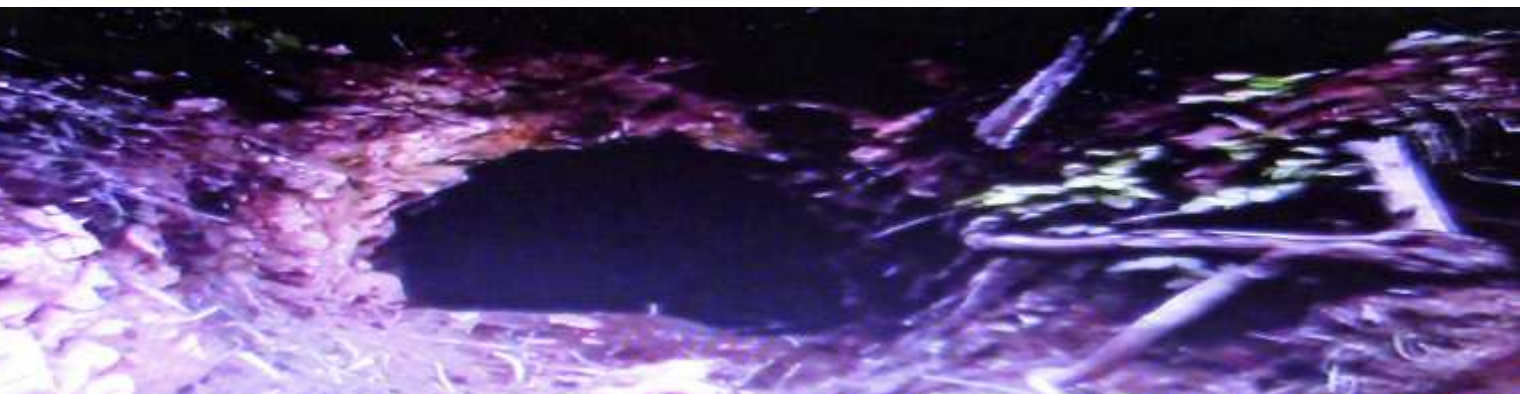
-**Ronny.** Men det är en bra idé.

-**Jameson.** Vi borde gå till den andra gruvningången..... och se om vi får kontakt där.

-Okej, låter bra.

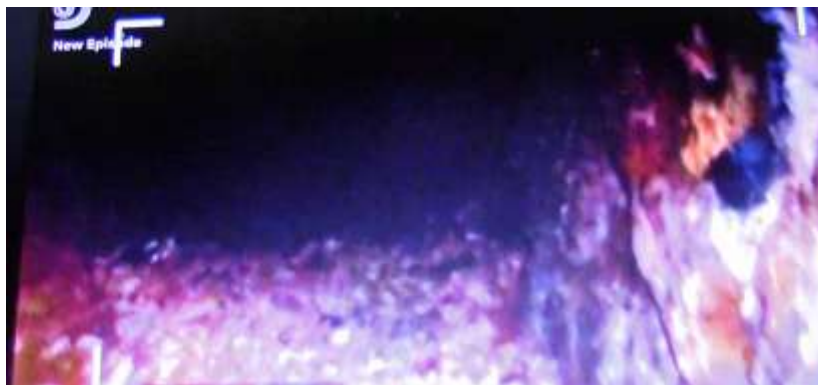
Teamet byter position till den andra gruvningången. De tror att gruvorna hör ihop och drönaren är så långt in i tunneln att bli lättare att få kontakt med den från andra sidan.

-**Bryce.** Då är vi här. Ser olycksbådande ut.

-**Jameson.** Ja, definitivt.

Drönarteamet ska försöka få kontakt med drönare och flyga den ditåt.

-**Jenna.** Jag försöker få tillbaka signalen.

-**Jameson.** Fick du tillbaka den?

-**Jenna.** Den får ingen kontakt.- Nu funkar det. Som ni ser är bilderna bättre nu.

-**Jenna.** Nu kör vi vidare.

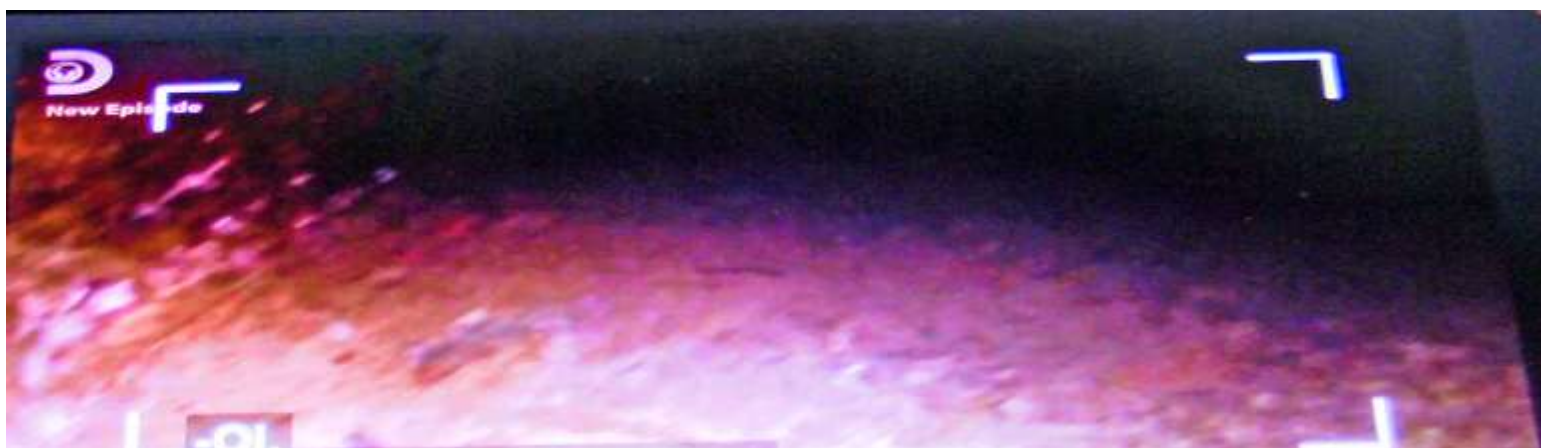
-**Bryce.** Det betyder att grottorna sitter ihop och att det kan vara stort där inne.

-**Jenna.** Vänta, det är en till öppning. Det ser ut som två tunnlar.

-**Bryce.** Det är ju helt galet.

-**Teamet** upptäckt att gruvan inte bara leder till tunneln på andra sidan kullen utan den delar sig i en separat grotta som leder österut.

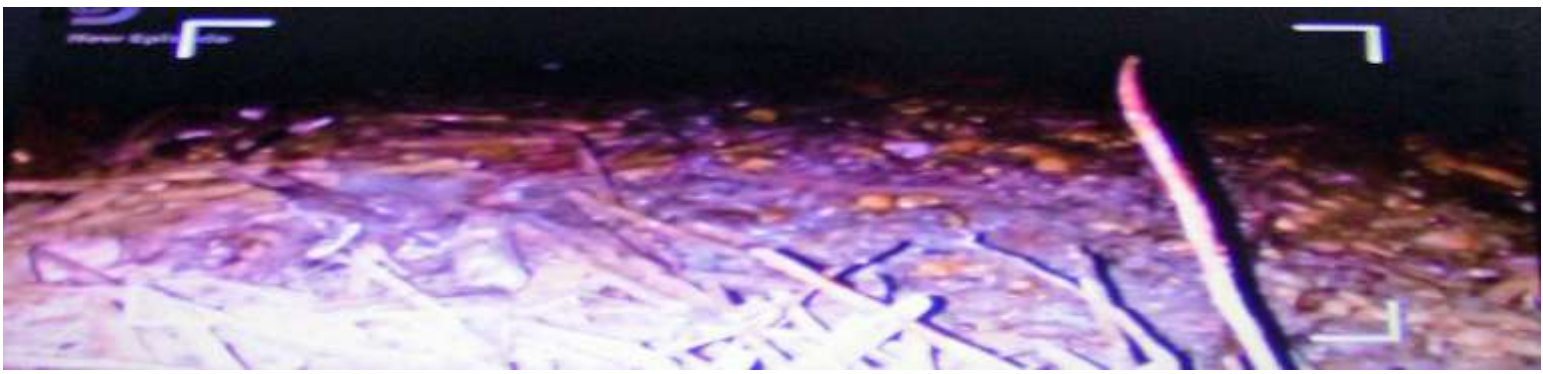

-**Jenna.** Den svänger åt höger.

Jenna. Jag styr nu drönaren västerut i den nya tunneln.

-**Russell.** Nu går den lite nedåt. Den leder allt längre bort.

-Mireya. Oj, vad är det där på backen? Vad intressant. Ser det ut som bomaterial?

-Russell. Ja, kanske. Filma lite närmare.

-Mireya. Att se växter 30 meter in i en tunnel där det inte finns något solljus låt mig att tro att något har tagit dit plantorna för de kan inte växa där naturligt. Det kanske är bäddmaterial. – Fortsätt framåt...

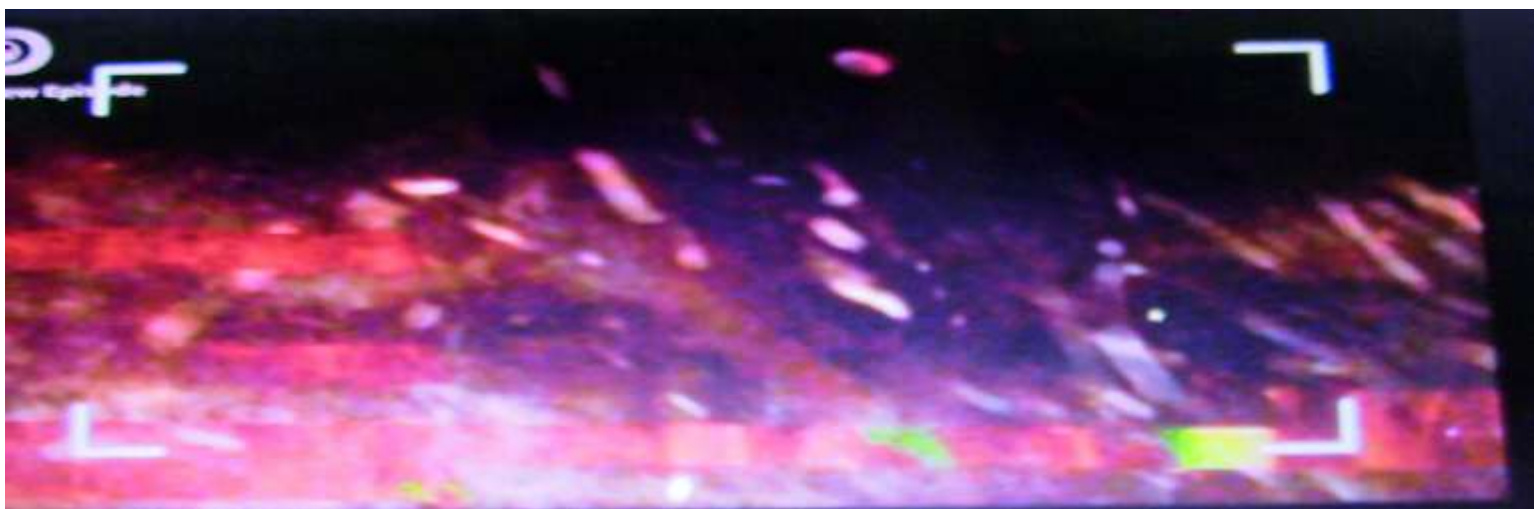

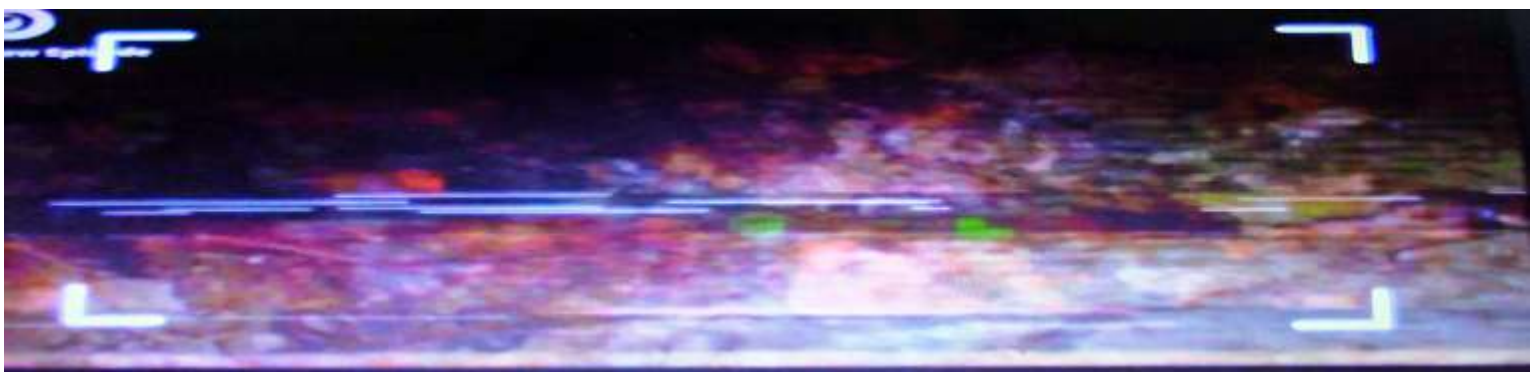
-Jenna. Oh, gruvan delar sig igen.

-Bryce. Drönaren har nått ytterligare ett vägskein i gruvan. Den nya tunneln verkar leda söderut.

-Russell. Det kan finnas ett helt nätverk av underjordiska gruvgångar där det går att slinka in och ut helt osedd Vi kommer att hitta svar här. Jag vet det. Kan du flyga ned i den där tunneln?

-Jenna. Jag ska försöka.

-**Jenna.** Nu betar den sig konstigt igen. Oj, det var konstigt.

-**Bryce.** Vad hände? Har den fastnat?

-**Jenna.** Jag tar ut den nu. Den är på väg ut.

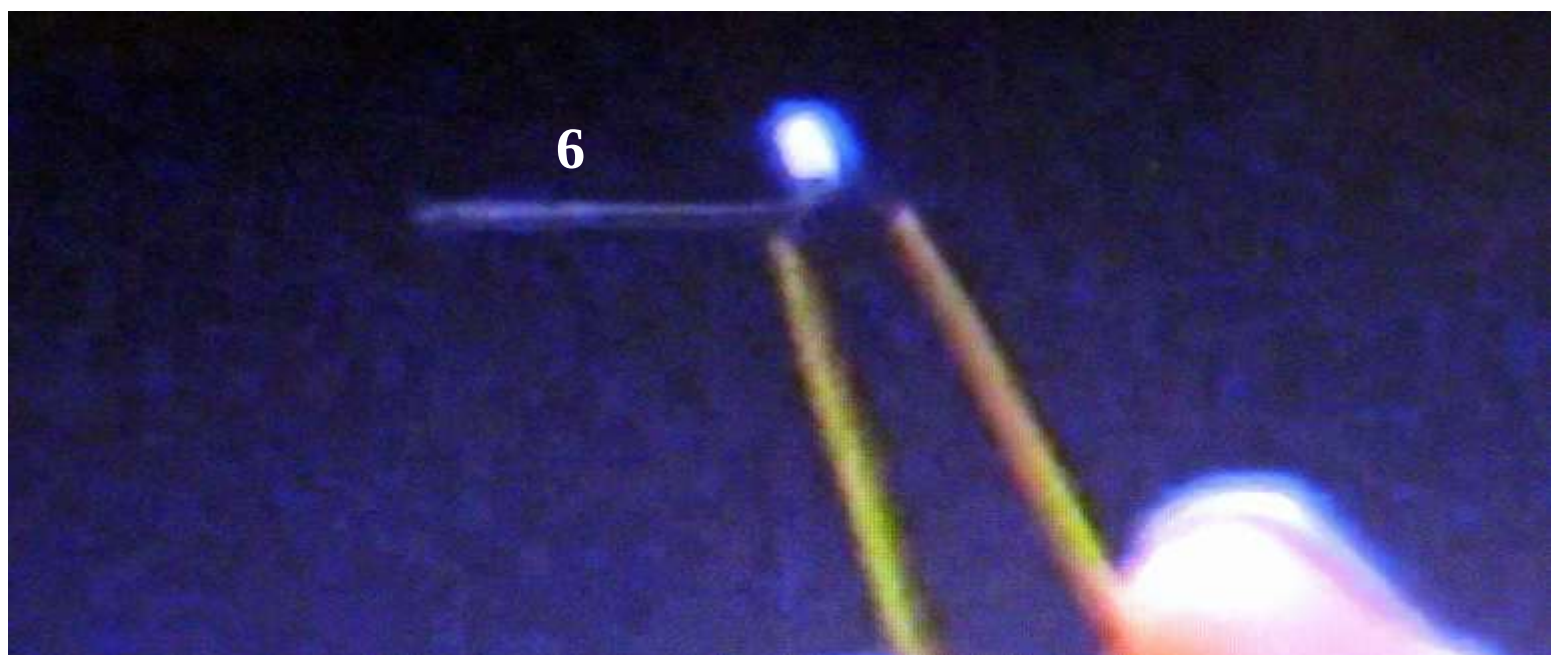
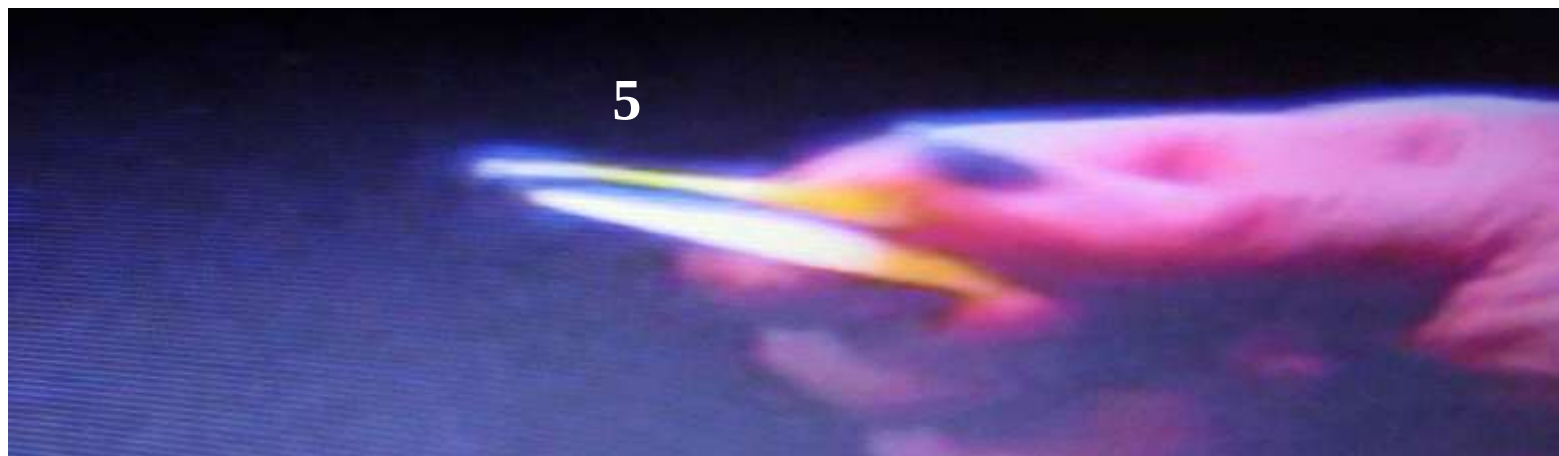
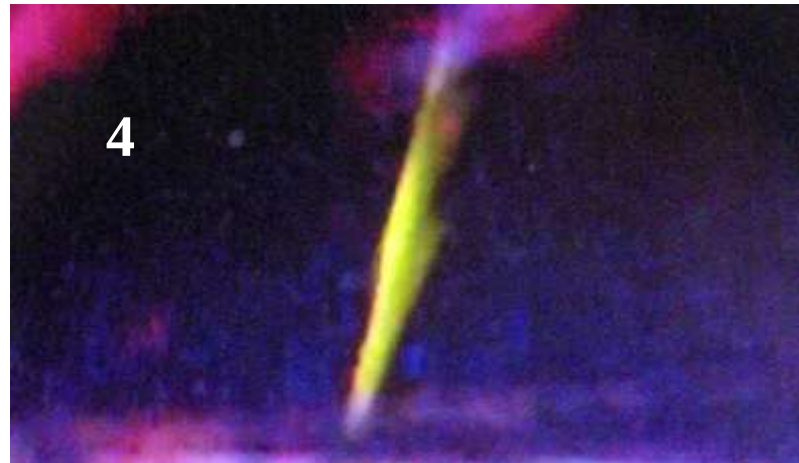
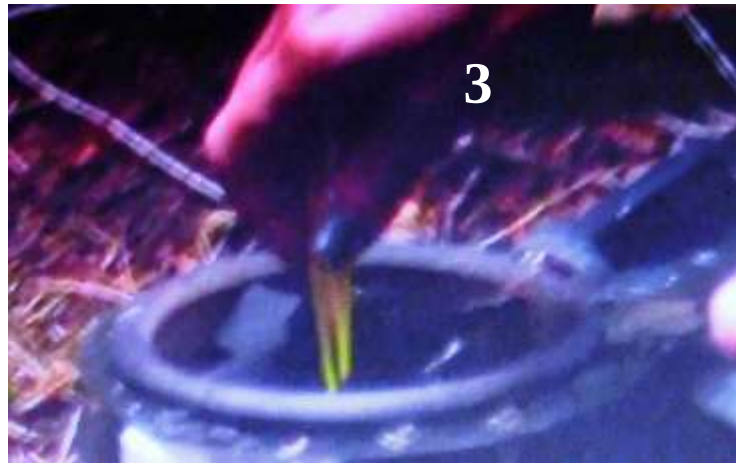
Oförklarliga telemetriproblem gör att teamet tar ut drönaren innan de hinner utforska hela grottsystemet.

-**Jenna.** Jag vill inte riskera att åka in djupare.

-**Russell.** Det var knäckande att vi inte fick veta hur djupt grottan är. Vi har ingen aning.

-**Bryce.** Jag önskar att drönaren hade gett oss fler bevis. Eller att vi hade sett något. Det var väldigt oturligt det som hände i grottan men alla olika tunnlar var en överraskning. Det kanske är ett labyrint. Det stärker tesen om att något stort och hotfullt kan röra sig i bergområdet utan bli upptäckt.

Vita hårstråna Bild 5- 6

-Mireya. Vad är det? Är det hårstrån? (Bild 1)

-Jenna. Det ser ut som hårstrån.

-Bryce. Det ser ut som det

-Russell. Ta några för analys.

-Ronny. Det ser litet ut.

-Russell. Är det från en Puma?

-Mireya. Jag har pincett i ryggsäcken. Rör inget. Jag ska hämta den. När drönaren flög omkring i gruvgångarna fastnade det hårstrån i rotorbladen, Jag vill analysera dem. Det är stora tussar här. Jag tar dem först. Kolla.

-Russell. Undrar om hårstråna kommer från ett byte.

-Ronny. Eller från det som bor där.

-Mireya. Det är ljust, nästan vitaktigt. De är inte helt vita. De är rödbruna längst ned. -Nu har jag den. Kolla här. Det är långt.

-Russell. Vi har samlat in bevis de senaste tre veckorna. Vi har sett saker i värmekameran. Vi har hört ljud. Vi har sett nästen. Men på den sista dagen kan hårstråna som satt fast i propellrarna äntligen ge oss svar.

-Russell. Om vi kan bevisa att det har varit något i den där gruvningången som inte finns i databasen, har vi alla bevis som vi behöver.

-Mireya. Det är alltid jobbigt när en expedition är över men att mäta en expeditions framgång är ännu svårare. Du hittar inte alltid det du söker men om du har lärt dig något nytt som kan hjälpa dig att hitta det du söker, är det en succé. Vi har hårstrån att analysera. Vi har filmer att analysera så på sätt och vis är inte expeditionen slut. Jag vill upptäcka och se mer. Jag vill hitta den här varelsen. Jag hoppas att jag får den chansen.

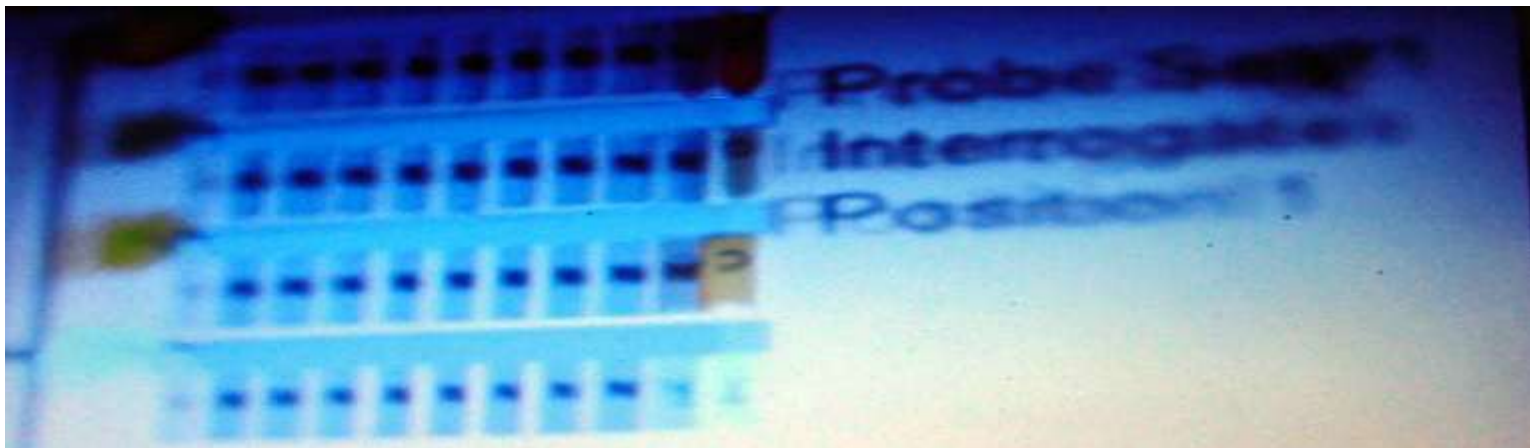
BRYCE JOHNSON

Två månader senare

-Bryce. Jag är tillbaka i L.A. Det har gått ett par månader som vi var i Oregon, men vi har nya bevis. Jag har testresultatet från hårstråna vi hittade i gruvan. Sex av dem kommer som väntat från hjort eller älg.

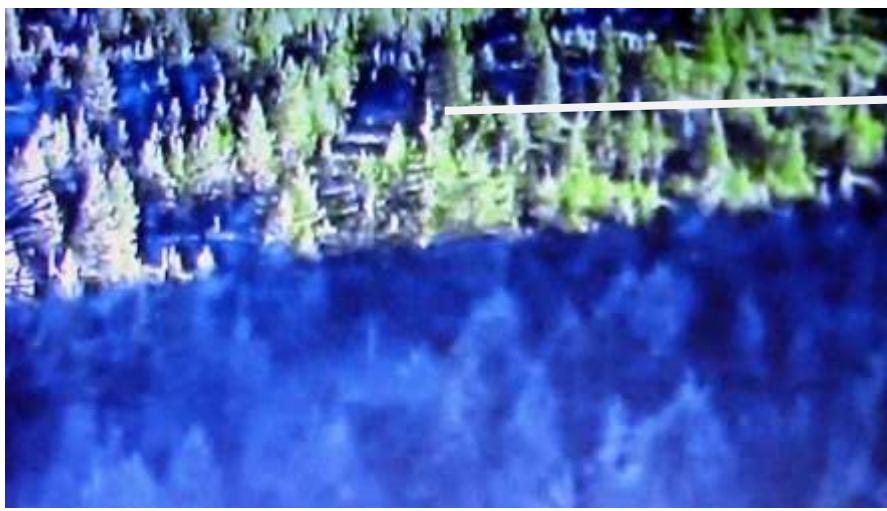
Men under mikroskopet verkar två hårstrån lika. Många tror att hårstrån är från Bigfoot.

Jag har skickat dem på analys och fick just tillbaka resultatet och båda är människohår. Den kan låta nedslående. Men så är det inte. Båda hårstrån hittades där människor inte håller till. I slutet av en giftig gruvgång. Många antropologer inklusive dr. Jeffrey Meldrum anser att vi inte vet om tillräckligt om DNA för att hitta markörerna som skiljer Bigfoot och människor. Vad innebär det? Med andra ord kan Bigfoot och människor vara så nära besläktade att det inte går att särskilja vårt DNA.

Jag har även annan ny information.

Jag har även annan ny information. Vi riggade en kamera som vi filmade dygnet runt från när vi kom tills vi lämnade platsen. Det är mycket film att gå igenom, men efter noggrant arbete hittade jag något som gjorde mig helt mållös. Jag såg något som liknar en stor **människofigur** passera mellan träden. -Jag visar det igen. Det syns tydligt att det går. Det är kanske en jägare, men vi såg inte en enda människa på 21 dagar förutom de i vår expedition. Plus att det inte var jaktsäsong när vi var där. Om vi tittar på helhetsbilden och alla bevis som vi har hittat under utredningen tror jag att det bara kan en enda sak. Jag påstår inte med säkerhet att det är en Bigfoot men det visar hur nära vi var under expeditionen. Filmen är tagen bara några minuters promenad från där vi befann oss och det är allt. Bara några minuter är skillnaden på att komma hem tomhänt och att komma hem med banbrytande bevis som kan förändra världen. Allt jag kan säga är att vår algoritm fungerar. Det vet jag tack vara alla bevis som vårt team hittade. Och det säger mig att **vi inte klara än**.

Även Bigfoot har sin förflutna tid bl.a. i SUMER. Se mer under Sammanfattning och analys.

EXPEDITION BIGFOOT

2019

RYAN "RPG" GOLEMBESKE

BOB WEINSTEIN

RUSSELL ACORD

RONNY LE BLANC

DR. MIREYA MAYOR

BRYCE JOHNSON

EXPEDITION BIGFOOT

SINCE THE FILMING OF THIS SERIES,
THERE HAVE BEEN OVER 100 BIGFOOT
SIGHTINGS ACROSS NORTH AMERICA.

SEN INSPELNINGEN HAR ÖVER 100
IAKTTAGELSER AV BIGFOOT GJORTS

USING THESE NEW SIGHTINGS,
AND THOSE PREVIOUSLY KNOWN,
THE TEAM'S ALGORITHM HAS IDENTIFIED
A NEW TARGET ZONE.

GENOM ATT ANVÄNDA BÅDA NYA
OCH GAMLA IAKTTAGELSER-

-HAR TEAMETS ALGORITM
IDENTIFIERAT EN NY MÅLZON

EXPEDITION
BIGFOOT

2021

THE ALASKAN WENDIGO

Alaska är USA:s sista vildmark Här ute kan vad som helst gömma sig. En myt bland Alaskas urinvånare gäller en ruskig varelse som äter människokött, en varelse som engång var mänsklig. Chockerande nog finns det fynd som tyder på att det är mer än en myt.

Kan det här vara en Wendigos fotspår?

I Alaska är myter om mystiska bestar urgamla. Och ingen best är ruskigare än Wendigon.

HUGH NEWMAN
Author and Explorer

-Hugh Newman. Wendigon förekommer några av urinvånarnas legender. Det är en kannibalistisk, vildsint bäst som terroriserar lokalbefolkningen. Den beskrivs som väldig lång med långa ben och armar. Huden i ansiktet är intorkad, och man kan nästan se kraniet. Den ser skräckinjagande ut.

ANDREW GOUGH
Author and Researcher

-**Andrew Gough.** Enligt legenden var Wendigon en gång människa. Men genom svält eller ren ondska blev den kannibal och började äta människokött. Genom att upprepande gånger äta andra människor förbannades av andevärldens krafter till att långsamt ändra form och bli den hemska Wendigon. Anmärkningsvärt nog har inte Wendigon bara setts i odemarker.

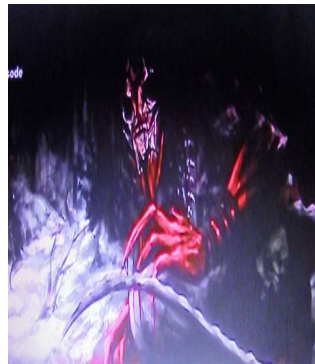
-**Andrew Gough.** Enligt legenden var Wendigon en gång människa. Men genom svält eller ren ondska blev den kannibal och började äta människokött. Genom att upprepande gånger äta andra människor förbannades av andevärldens krafter till att långsamt ändra form och bli den hemska Wendigon.

-Andrew Gough Anmärkningsvärt nog har inte Wendigon bara setts i ödemarker. Den har setts bara några kilometer från huvudstaden Juneau.

KAY KLOSE
Wendigo Witness

WRENNA MONET
Wendigo Witness

Kay Klose och hennes dotter Wrenna brukade bo i skogen bara 13 km från centrum. På väg hem en kväll i bilen stötte de på nåt skräckinjagande.

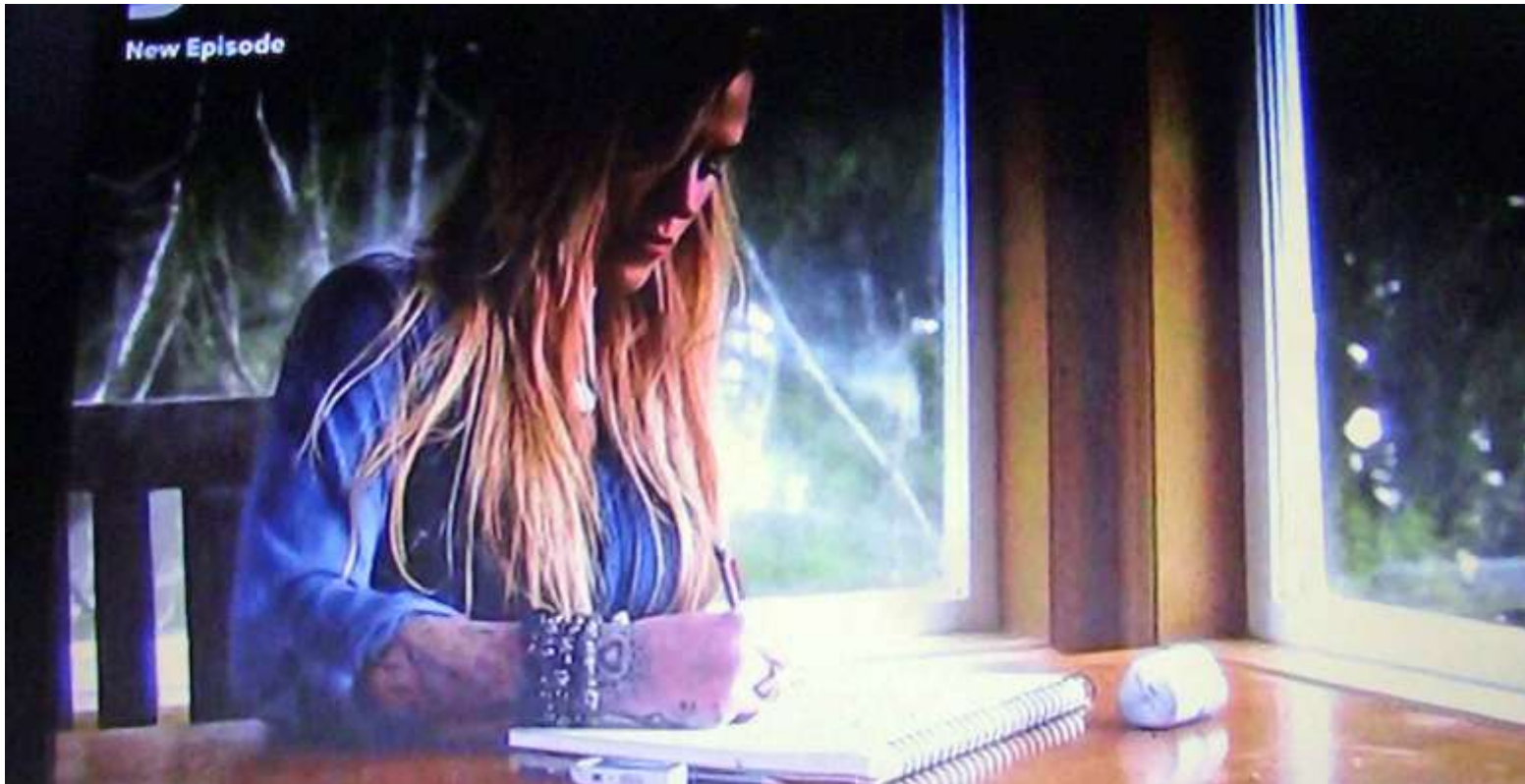
-Kay. Klockan var nog runt sju på kvällen. Min dotter och jag var på North Douglas Highway, 3 km hemifrån. Det var nåt som hoppade fram på vägen framför min bil. I lyktornas sken vände den sig om. Den var den läskigaste jag har sett. Den såg på oss som om den tänkte: "Vad ska jag göra med er?" Den väste åt oss. Det var rätt ruskigt.

-Wrenna. Vad det än var så var det inte bara ett djur. Den hade tydliga drag: Platt nos, långa händerMen fingrarna var sönderbrutna, händerna var långa och kostiga

-Kay. Hälften människa, hälften djur.

Vad varelsen än varförstod Kay och Wrenna att de fort måste därifrån.

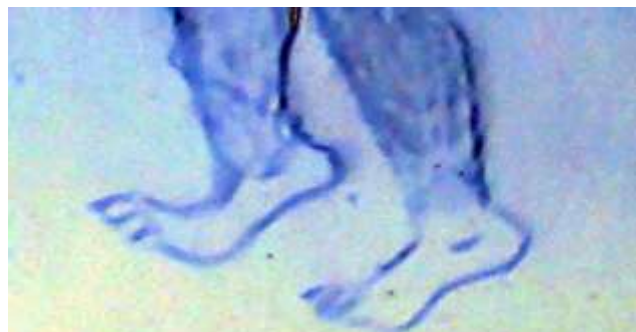
-Kay. Jag har alltid levt på vildmark med vilda djur. Jag har aldrig sett nåt liknande. Det såg ut som en demon. Det var det läskigaste jag nånsin sett.

Wrenna ritat en illustration av varelsen de såg den kvällen.

-Wrenna. Så varelsens ansikte såg mänskligt ut. Och den var täckt av päls, och den hade en stor mun. Men näsborrarna gick liksom upp. Ögonen var stora och öronen var bakåtvikta. Som en skrämmd hund skulle ha gjort. Och fötterna liknade människofötter, men den hade klor.

-Wrenna. Jag kommer aldrig glömma synen av den här varelsen. Det här är kontentan av vad jag såg.
Wrennas teckning liknar en Wendigo. Om det var en Wendigo som strövade så här nära staden går ingen i Alaska säker.

Wendigos fingrar

Erfarna jägaren och spåraren Chuke Rowley har nu bestämt sig för att ta risken att besöka området där Kay och Wrenna såg varelsen.

-Chuke, Vi är 800 meter från platsen där de såg Wendigon. Ganska nära en stad. Samtidigt är vi på en avlägsen plats i en tät regnskog. Det är skrämmande att tänka sig att det kan finnas en varelse här. Det skrämmer mig.

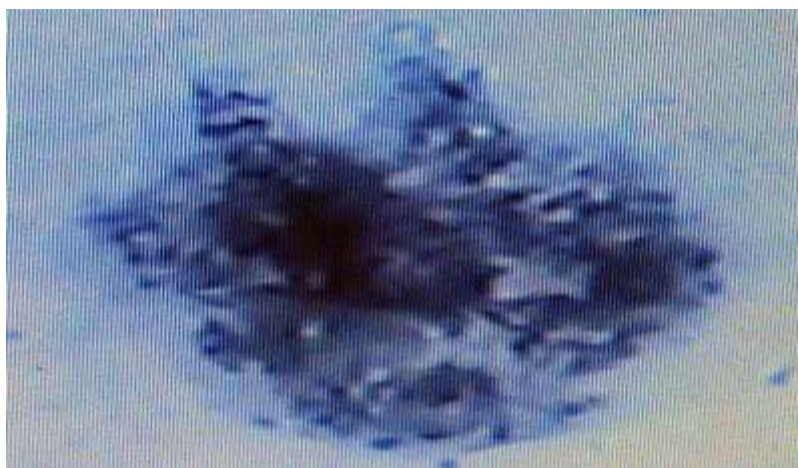
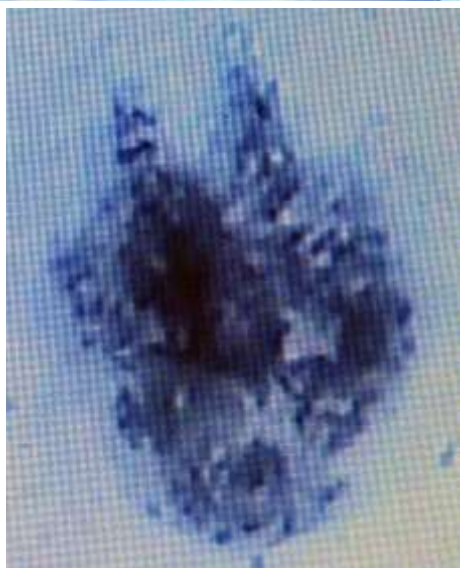
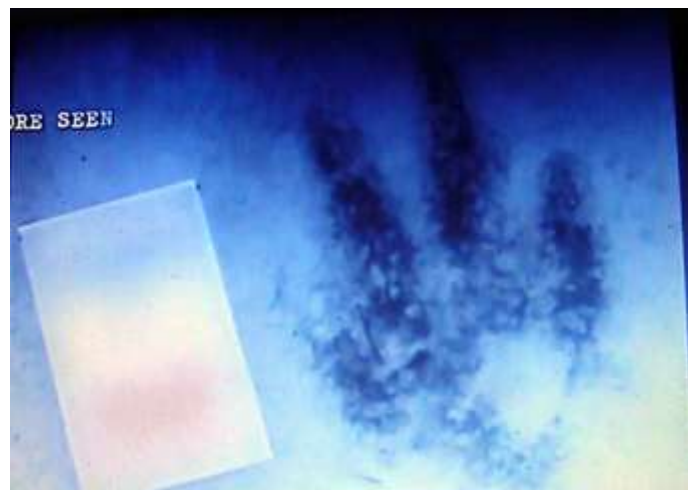
Chukes plan är att överlnatta i skogen. Han vet att hans bästa chans är att stanna på ett ställe och låta den människoätande Wendigon komma till honom.

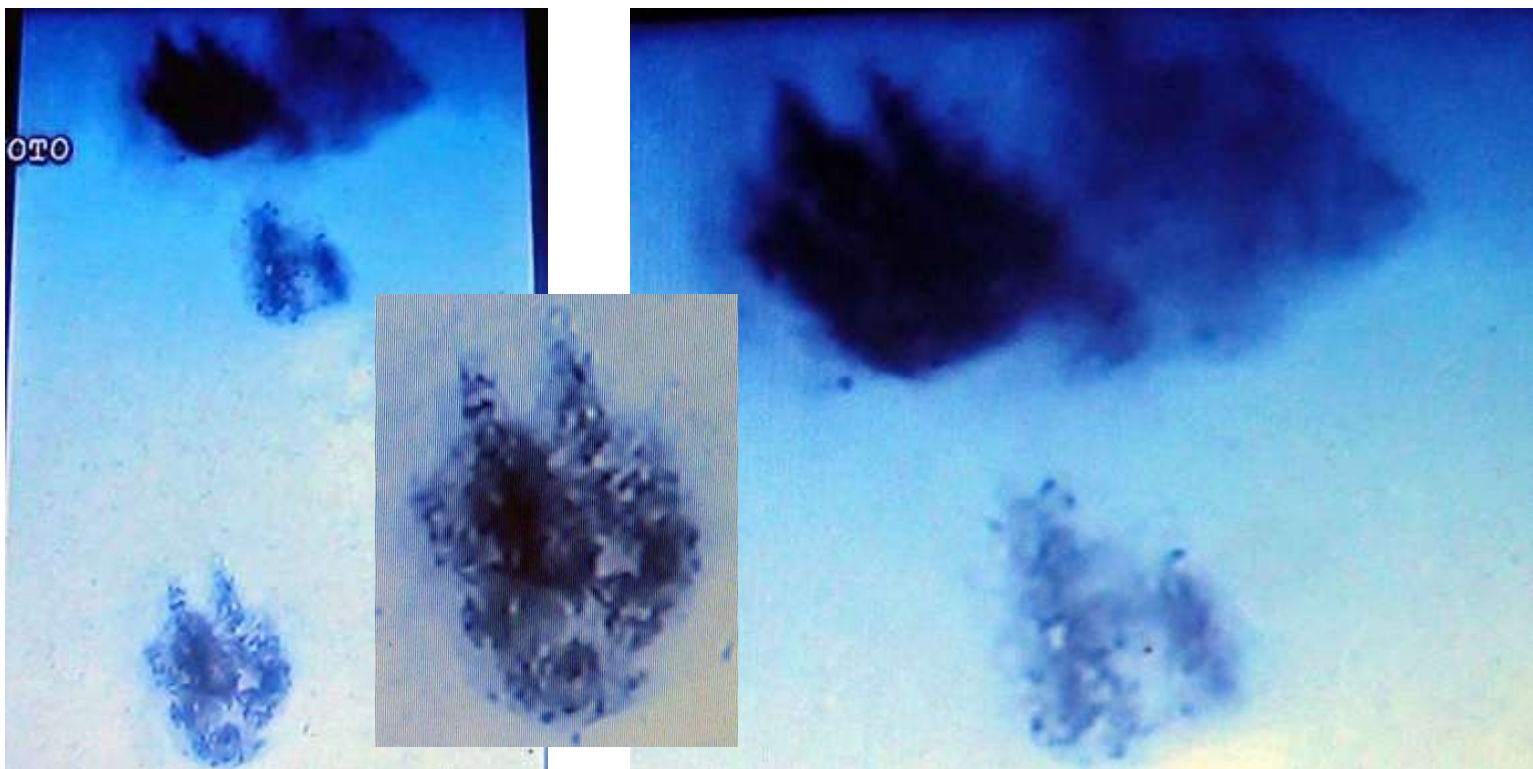
-Chuke. Ofta när jag söker efter djur använder jag bete.

-Chuke. I kväll är jag betet. Så jag kollade några viltstigar. Jag hittade en fin plats i en glänta. Jag ska tillbringa natten här i tältet och spana och lyssna.

Men medan Chuke spanar i närheten av Juneau har det 322 km söderut, på Prince of Wales Island inkommit en rapport om ett extraordinärt fynd.

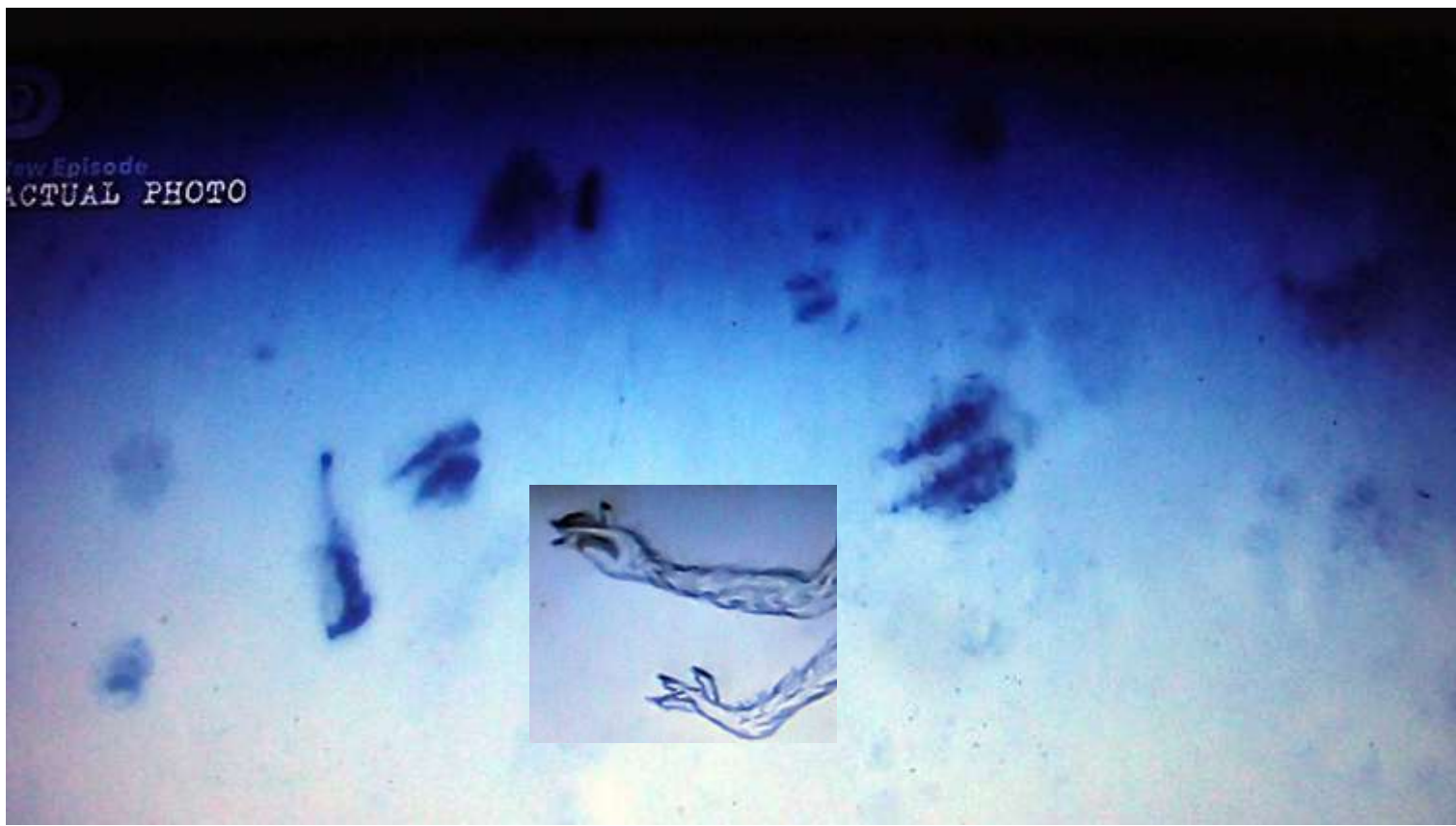

Med en cigarettpaket för skala tog en jägare de här bilderna av märkliga spår under sin björnjakt vid stället där björnen plötsligt vek av. De har aldrig visats på tv förut.
Vi skickade dem till kryptozoologen Lance Hightower som har analyserat dem.

-Lance. Spåren är vid första inspektionen intressanta. Det ser ut som hunddjur. Men de är klart större än typiska vargspår. Är En annan intressant sak är att vargtår inte är utsträckta. Det är de. Det är en lång, utsträckta tå med en klo i slutet av varje tå. Men överlag är de väldigt märkliga. Det kan inte vara spår efter en varg men kanske efter en Wendigo

Spår efter Wendigo

Det här kan vara de första fotografierna av Wendigo spår. Det ser precis ut som spår varelsen Wrenna ritade av Wrenna skulle göra. Det här kan vara belägg för att denna varelse leve i Alaska-triangeln. Wendigon kanske är en manifestation av triangeln's mystiska krafter.- Men vad det än är vill Chuke Rowley gärna ta reda på det.

Det dröjer inte länge på natten förrän han hör steg utanför tältet.
- Chuke. Det är nåt därute. Det är nåt som går omkring. Ljudet av steg i snön är skrämmande tydligt. Det är nåt bland träden där. Det var nåt som rörde sig. Riktigt läskigt. Jag hör den inte längre. Det var läskigt. Det var nåt där ute. Det kom ända fram till tältet.

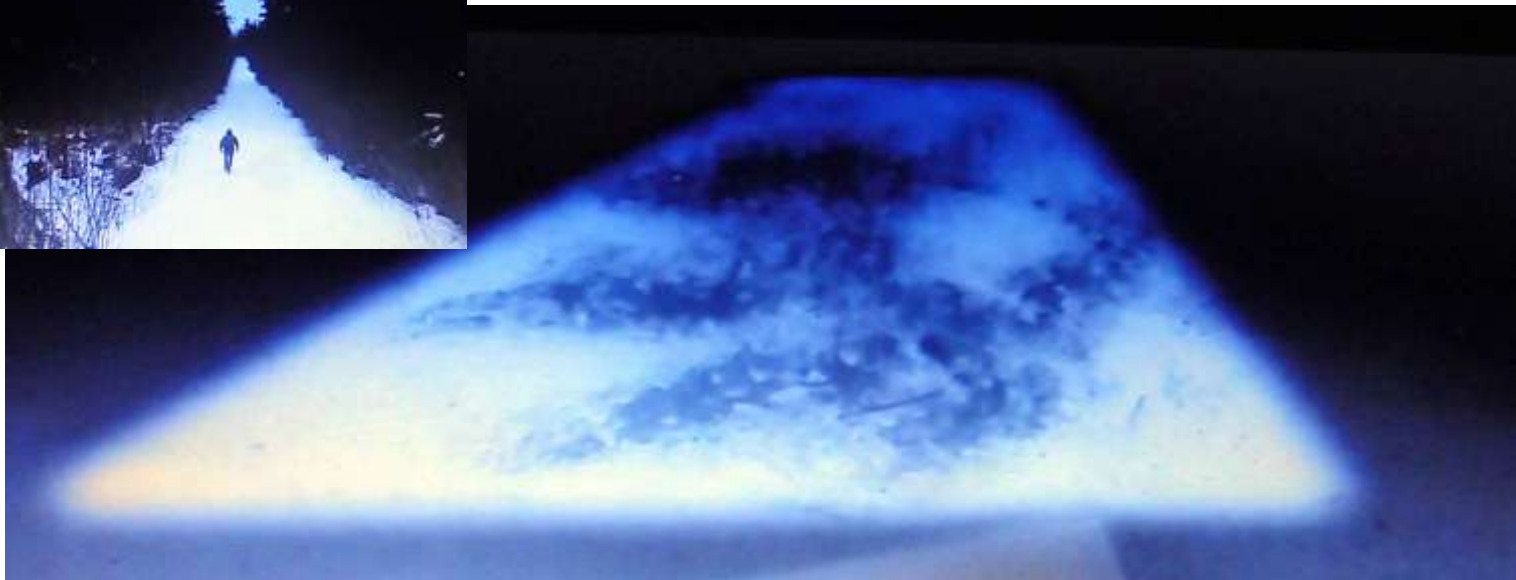
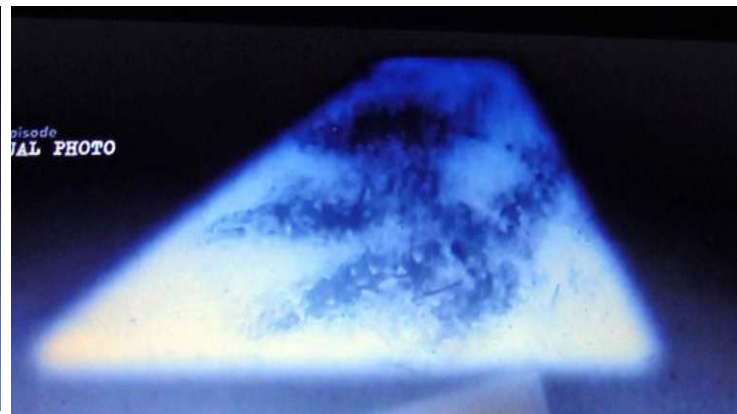
Vad det än var, så hörde Chuke det inte igen. Nästa morgon verkade varelsen vara borta. Men det fanns intressanta märken i snön.

-Chuke. Det är intressant att dt finns spår här som täcks av snö, längs den här viltstigen. Människor går inte ut hit Jag vet inte vad det var. Jag önskar att det inte låg ett lager snö så att jag såg detaljer. Nåt stort har varit här ute.

-Chuke Formen på spåret är särskilt ovanligt och distinkt. När jag gör spår, även om jag rör mig, blir de inte triangulära. Jag vet inte vad det kan vara. Jag har aldrig sett nåt liknande.

-Andrew Gough. Det är den sortens spår som skulle ha lämnats i mjuk snö, av det djur som lämnade spåren på Prince of Wales Island. Wendigon verkar vara mer än bara en legend. Det är nåt konstigt som pågår här. Vi vet bara inte hur starka krafterna här i Alaska är. Det kan vara så att urinvånarnas legender i Alaska är sprungna ur triangelns krafter. Oavsett hur sann legenden om Wendigo är finns det nu många vittnesmål om en märklig och ruskig varelse som lurar i skogarna i Alaska-triangeln. Det är bara en mörk hemlighet som den här mystiska vildmarken ruvar på.

Så här beskrivs Wendigo: Wendigon tillhör de amerikanska ursprungsbefolkningarnas folktro. Bortsett från skillnaderna så framhåller samtliga kulturer Wendigo som en våldsam, kannibalistisk och övernaturlig varelse. En del kulturer anser att det inte bara finns en, utan flera Wendigos, och att de kan dyka upp samtidigt på flera olika platser runtom i världen.

Wendigo förknippas ofta med vinter, kyla och hungersnöd. Wendigo tros bo i de norra skogarna i USA och Kanada, där den ger sig på människor som gått vilse i skogen

Även Wendigo har sin förflutna tid bl.a. i SUMER. Se mer under Sammanfattning och analys.

CREATURES IN THE TREES

VARELSER I TRÄDEN

2021

LISA MERRELL
ANCHORAGE, AK

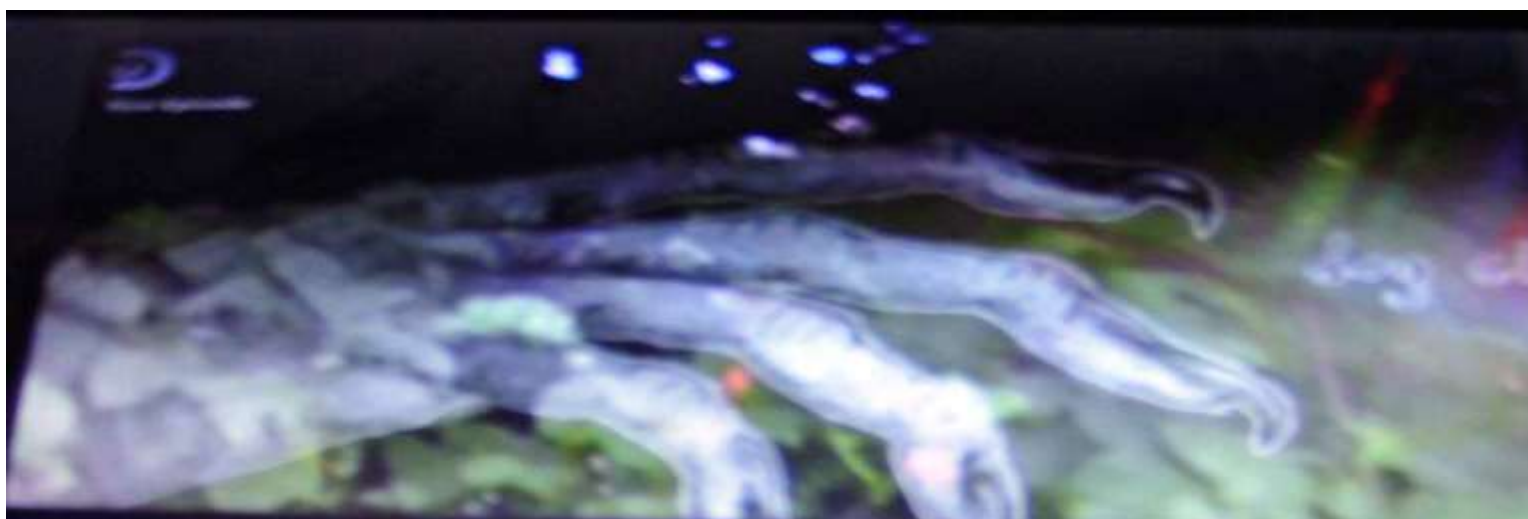
-Lisa. En lång tid led jag i tystnad av det jag såg. Ingen trodde på mig. ”Hur tusan ska jag berätta för nån? ”De tror tt jag är galen” Jag vet inte vad de är, men jag vet att de är. De vakar över oss. Jag heter Lisa, och har sett sjuka saker i träden. Jag flyttade hit från Florida år 2013. Jag flyttade hit för att bli ihop med min high School-pojkvän. Jag bodde i Homer 2013-2018. Och nu bor jag i Kodiak. Jag är konstnär, och blev inspirerad av Alaska när jag flyttade hit. Jag ritar på mitt eget sätt. Det är ganska coolt. Än så länge går det bra. Många gillar min konst och sen säljer bra.

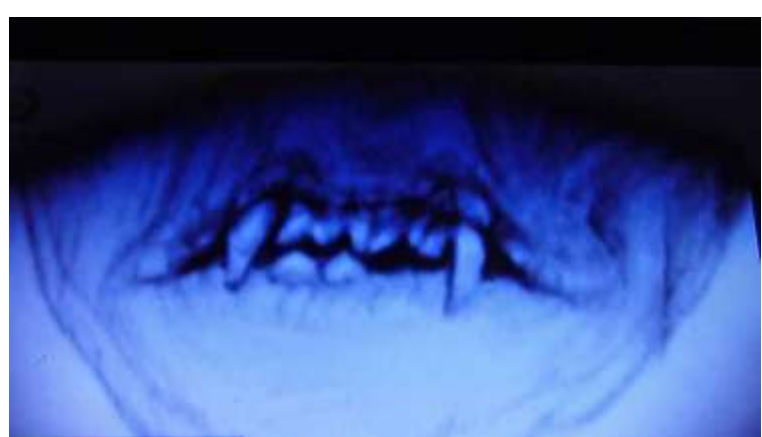
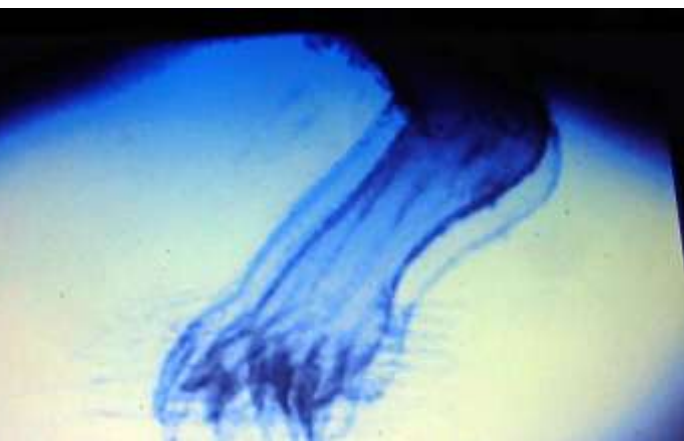
-**Lisa.** Jag bodde i det är huset 2013-2018. Då såg det inte ut så här. Jag känner inte ens igen det jag ser nu. Det var fullt av träd då. Alla träden är borta. Det har dött, och de här är borta. Det är chockerande att de dör. Den lille mannen fick träden att dö. Den är en av de två hemligaste och värsta utomjording..

-Lisa. Jag tog min killes kikare och tittade ut mot träden. Jag råkade se nåt. Det var en jätteliten grej. En liten man hoppade mellan träden. Han oroade sig inte för att ramla ner. Han dansade i träden. Jag visste inte vad det var.

-Lisa. En månad senare började jag se de här små männen i träden. Det var hundratals.

Utomjordingen Antigo....

-Lisa. Jag är konstnär, så jag ritade av dem. Det är läskigt. Speciellt här i vildmarken i Alaska.

-Lisa. Jag började se dem här. Och även i trädet som inte är kvar. Men att se varelserna var bara början. Snart märkte jag att de förde nåt dödligt med sig. Många av träden började dö. Jag förstod inte varför. Men det bekräftade att det fanns nåt i träden.

-Lisa. Träden har funnits här i 100 och sen försvann det på två år. Alla de här ät döda.

Vad var de för varelser och varför dödade de träd i Homer? Alaskas folksagor - ”Sky Lore”, kanske kan ha ett svar.

-Wilson. Jag är en del av klanen Asa Nate. Vi presenterar oss själva med klanen, Sky Lore handlar om vår existens från när vi placerades på planeten av skaparen. De små människorna var våra första besökare. De var här under en era som var före allt man ser här nu i naturen. Då var det bara savanner och gräsmarker. De små började lära oss. De gav oss språk och sång. Den gav oss den kommunikativa normen. De små stannade kvar en lång tid. Vi vande oss och började leka med dem. De var små och våra barn brukade slänga i väg dem. DE var här i en halv evighet och sen försvann de.

Men försvann de gamla besökarna verkligen? Eller är de kvar och väntar på att visa sig igen?

-Lisa, Jag vet inte, men de här inte härifrån. De är rymdvarelser. Det händer här och säker på flera platser. När jag såg de små männen tänkte jag att jag var galen. ”Hur tusan kan jag berätta det här? Så sa jag inget. Det var jobbigt. Min pojkvän trodde mig inte. Men sen såg han dem. Jag berättade för honom, men han trodde mig inte. Han sa att jag var galen. ”Du är helt galen. Sluta säga sånt.” Men en dag tittade han ut genom fönstret och såg männen springa i träden. De drog ner grenarna och sprang över. Han sa åt mig - - ”Fan ta dig, Lisa. Jag fattar inte att jag ser det här.” ”Du hade rätt. Jag hade fel. Förlåt.” En av anledningarna till att vi flytade till Kodiak 2018 var alla aktiviteter som pågick. Jag trodde att de skulle följa efter, men de gjorde inte det. Inte vad jag vet.

Og många
Men Lisa blir aldrig av med rädslan för de små männen. Hon undrar vad hon egentligen såg.

-Lisa. Jag vill veta varför de är här. Varför ser bara vissa dem? Varför dödar de träden? Det är nog många i Homer som har sett dem. De vill inte säga nåt för folk skulle kalla dem galna. Om du inte tror att de springer runt märkliga saker i Alaskas träd ska du börja titta upp. Det är allt man behöver säga.

Från Anchorages himmel till gatorna i North Pole och Homer. Alaskas invånare är vana vid det mystiska och utomjordiga. Vissa kanske försöka förneka eller förtrycka kunskapen. Men befolkningen i den nordligaste delstaten vet att vi inte är ensamma.

Dessa små utomjordingar är kanske de hemligaste varelserna i den fördolda. Hemligare varelser finns ju inte. Antigo namnet gav jag jag åt dem. Även Antigo har sin förflutna tid och historia.. Se mer under Sammanfattning och analys.

LITTLE DEMONS OF ALASKA

2021

2021

ALASKAS SMÅ DEMONER

DR. LANCE HIGHTOWER Cryptozoologist

Legenden berättar om en liten men dödlig ondska vid namn "småfolket". Man måste vara försiktig för de kan stjäla en barn. De kan gå upp i rök. De här ondskefulle varelserna kanske har ett finger med i leken i Alaska tusentals märkliga försvinnande.

● NATIVE LEGEND

May 17th, 2008

Alaskan legend of the 'Little People' comes to life as missing boy tells of his strange encounter

MARSHALL LOCAL NEWS, AK
By Noah Jeffries

Paranoia has crept in throughout small Alaskan villages of the North West as a strange email went viral in

Upon questioning the child about what had happened the circumstances of the boy's discovery grew stranger. He had apparently experienced some missing time, not unlike

-Lance. Här har vi en tidningsartikel som visar att småfolket har kidnappat människor. Det är nåt som försiggår i Alaska-triangeln.

Alaska. Tusentals kvadratkilometer utforskad terräng och skog. Men djupt under jorden ska det finnas en ännu grumligare, dold, underjordisk värld. Man tror att det är här som småfolket bor.

Kryptozoologen Lance Hightower.

-Lance. I hela världen finns det legender om tomtar och pysslingar. I Alaska-triangeln har vi de som kallas "småfolket". Många lokalbor säger att de är små till växten. Men de har också övermänsklig styrka som att kunna lyfta ett stenblock.

Författaren och forskaren Hugh Newman har undersökt legendederna.

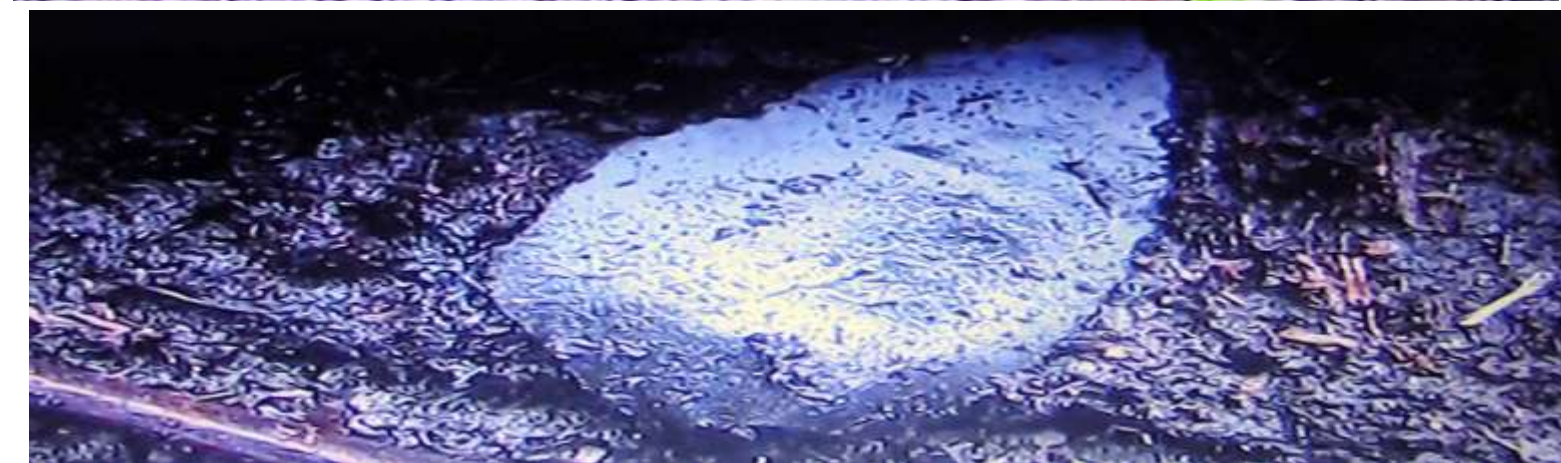

HUGH NEWMAN
Author and Explorer

-Hugh. Det finns många historier om dem. Om de är riktiga, levande små människor, eller om de är varelser från en annan dimension som kommer när skiljelinjen är tunn mellan den här världen och nästa. De bor under jorden, så man ser dem sällan. Men dessa skräckinjagande varelser kanske inte bara legender. Otroligt nog tros finns det fysiska bevis på att de existerade.

-Hugh. Mystiska, små vertygsliknande föremål bara 2,5 cm långa har hittats av arkeologer över hela norra Alaska.

-Hugh. År 2011 hittades några nära Matcharaksjön i Artic National Park. De hittade spjutspetsar, knivar och andra saker som är så små att normalstora människor skulle ha svårt att göra dem att använda dem vore nästintill omöjligt. Är det ett bevis på att småfolket bor i Alaska?

-Lance. Det kan bevisa att det här lilla människosläktet existerade.

Men för lokalinvånare som Qituvituaq Litchard kommer beviset från historierna om småfolket som satte skräck i samhället.

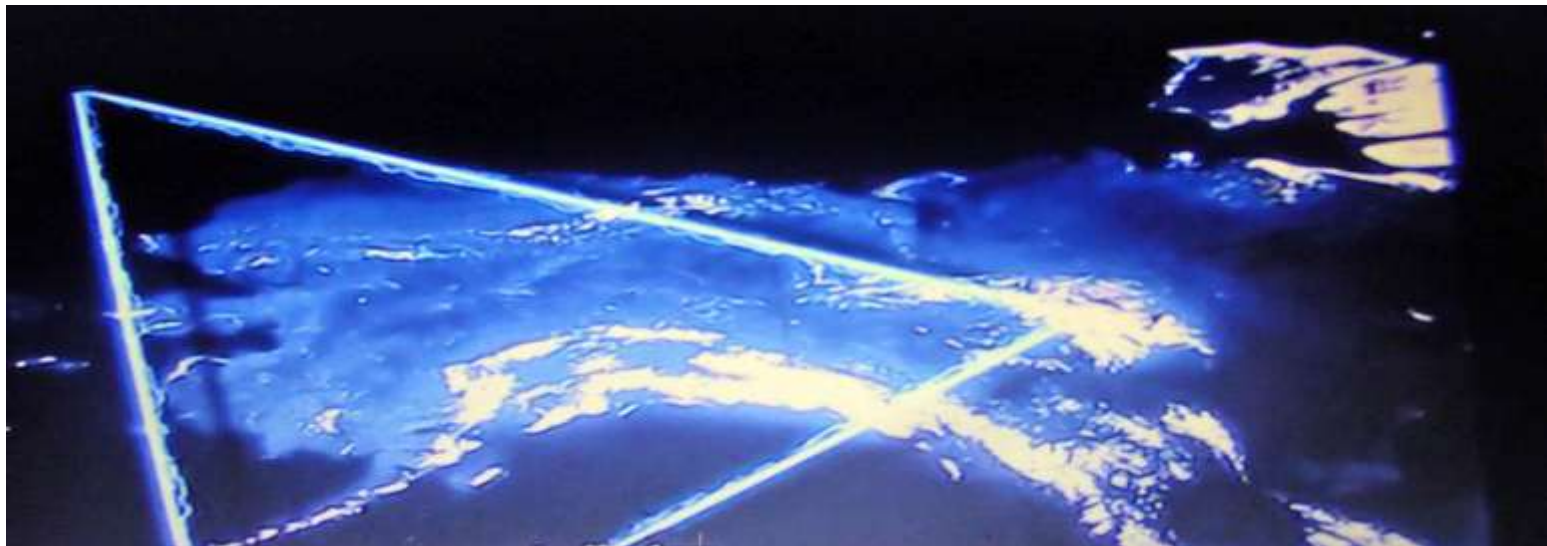
QITUVITUAQ LITCHARD Native Folklorist

- **Qituvituaq Litchard.** Under namnet "Ircinraaq" har de rykte om sig att stjäla barn. De syns ofta av byborna. Många har stött på dem.

-**Hugh.** En kvinna rapporterade att hennes dotter blivit tagen av småfolket i södra Triangeln. I Palmer i Alaska år 2005 sågs en från småfolket springa genom landskapet.

-**Qituvituaq Litchard.** Man trodde att den unga flickan var i samma område, ensam och sårbar. Hon var ensam och en från småfolket kom fram till henne. Hennes mamma anmälde henne försvunnen.

-**Hugh.** Hon försvann och sågs aldrig mer. Kopplingen mellan småfolket och försvinnandet i Alaska-triangeln har blivit en stor grej. Det kan finnas en koppling mellan dem.

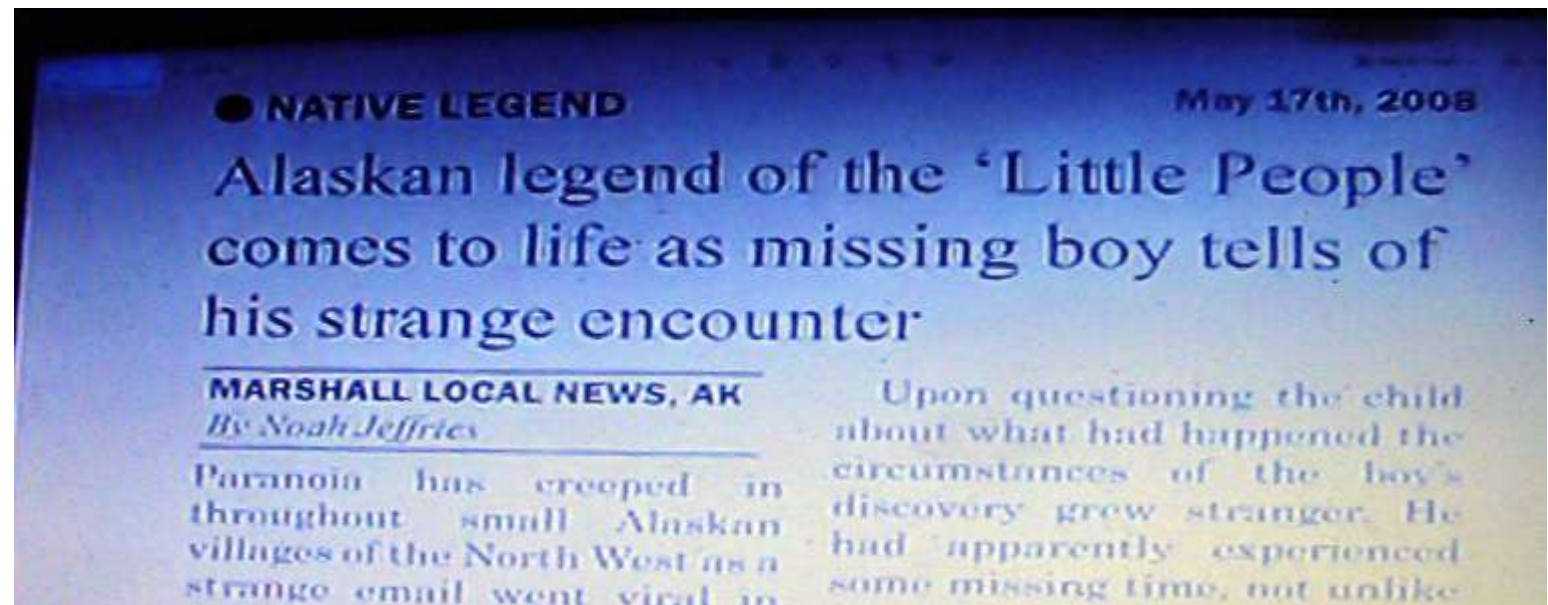

Ingen verkar veta vart flickan fördes. Men ett ställe i sydvästra Alaska-triangeln, Pilcher Mountain har länge kopplats ihop med småfolket. Enligt sägnen är det här de har sin bas djupt under marken. Man har hittat små verktyg här.

Kokryptozoologen Cliff Barackman tror att det kan ligga mer bakom myten.

-Cliff. Lokalbefolkningen tror att **Pilcher Mountain** är platsen där småfolket bor och att det är därifrån de kommer och dit de tar sina fångar.

Han har hittat bevis på en sån kidnappning nära Pilcher Mountain i en lokaltidning från 17 maj 2008.

-Cliff. Här har vi en tidningsartikel som visar att småfolket kidnappat människor . En ovanlig historia om en jägare i ett avlägset område. Tre timmars promenad utanför stan han stöter på en liten pojke.

Historien bekräftas av att **Qituvituaq** själv känner jägaren och han berättade vad som hände sen.

-Qituvituaq. De hittade ett barn mitt ute i ingenstans. Barnet var väldigt förvirrad. Han undrade vad den här ungen mitt ute i ingenstans. .

-Hugh Jägaren gav honom skydd, men pojken hade en otrolig historia. Pojken sa att han hade blivit bortförd av småfolket och återlämnats precis innan jägaren hittade honom. Man såg inga fotspår i trösket. Det var som om han hade släppts av där från en annan plats.

-Cliff. Pojken började berätta. Han säger att småfolket tog ner honom under jorden. Han sa att han togs till deras underjordiska bas djupt nere i jorden, nedanför Pilcher Mountain.

-Qituvituaq. De tog honom genom stenarna. Han befann sig plötsligt i en tunnel. Han fördes in i ett enormt rum, fyllt med tusentals av dem.

-Qituvituaq. Han träffade en liten flicka. Vad flickan ville, visste inte pojken. Men snart skulle han få veta vad demonerna hade gjort med henne. Sanningen var skrämmande.

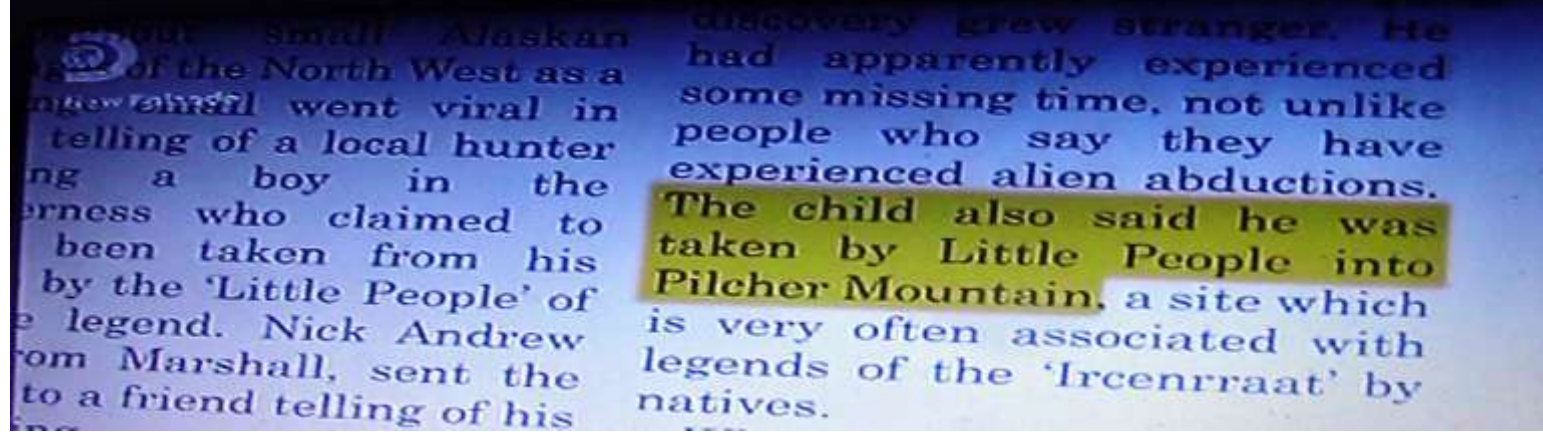
Cliff Barackman har hittat en tidningsartikel om händelsen.

-Cliff. Under pojkens frånvaro säger han sig ha träffat en flicka som hade blivit bortförd.och bad honom hjälpa henne. Pojken upptäckte den hemska sanningen. De hade tagits till en annan dimension där tiden stod stilla.

-Lance. De hade haft flickan där i 40 år, men hon hade inte åldrats. Folk som hade kommit i kontakt med småfolket har förlorat tid som ingen kan redogöra för. Tragiskt nog sägs det att flickan bad pojken att lämna ett meddelande till hennes familj.

-Qituvituaq. Flickan ville att han skulle säga att hon mådde bra.

-Cliff. Men efter 40 år var hennes familj död sen länge. Men de små demonerna bestämde sig att för att släppa pojken och skona hans liv. Hans berättelse spred skräck i Alaska. Det skapade stor uppståndelse runt om i Alaska. I generationer hade historier om småfolket cirkulerat. ”De kidnappar barn”. Historierna jag har hört i årtionden är sanna? Är mina barn i säkerhet? Och här är en tidningsartikel som alla kan läsa med flera namngivna vittnen.

-Cliff. Och här är en tidningsartikel som alla kan läsa. med flera namngivna vittnen. Det är övertygande bevis på att nåt pågår. Om det här bevisar att de små demonerna finns kanske det bevisar att de har haft nåt att göra med de märkliga försvinnandena i Alaska-triangeln. Om småfolket kidnappar människor av nån anledning kommer det inte allt råda brist på saknade personer i framtiden. Pojken må har räddats, men andra verkar inte ha haft samma tur när de har stött på de här ondskefulla varelserna. Antalet saknade personer här verkar ständigt öka. De kan bara hända här, i Alaska.

Nu har vi ytterligare en till mystiska, dolda utomjordingar vars bas finns under jorden nedanför Pilcher Mountainin. Enligt pojken berättelse tiden står stilla där. Om tiden stå stilla där, då pratar vi om ett ufo i form av en dold pyramid som befinner sig i underjorden. Småfolket i Alaska kallas för demoner. Å dem verkligen demoner? Varifrån kom dem?

Att erövra rymden 21, UFO som styr:
Att erövra rymden 21, UFO som styr:
Expedition Bigfoot

av Josef Kemény 2023-12-21

Se mer i nästa länk: Del-3. Att erövra rymden 21, UFO som styr, Sammanfattning och analys